

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΒΑΣΕΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

**ΗΠΕΙΛΗΘΗ ΣΥΡΡΑΞΙΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ**

Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΑΥΛΩΝ

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ

ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ

Η ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΙ

Η ΜΑΥΡΗ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΦΥΠΝΙΖΕΤΑΙ

ΚΛΟΝΙΖΕΤΑΙ Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ;

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΚΡΙΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Λ. ΕΡΧΑΡΤ: Η ΦΙΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ & ΑΙΟΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: COMERZBANK. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30-451

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 142.142.775,50 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31.4.59 ΔΡΧ. 2.873.093.345,64

80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΚΑΪΡΟΝ)

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Περιγητῶν:
Τὸ Ὑπ/μα Συντάγματος, 2-4 Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου
(ἐναντι Ξενοδοχείου "GRANDE BRETAGNE",)
Ἀνοικτὸν 8 π.μ. ἕως 8 μ.μ.
Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 9 π.μ. ἕως 13.30' μ.μ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD. LONDON
LONDON E. C. 3, BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ ΟΛΥΜΠΟΣ
ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 34-781

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839, καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΡΟΡΒΑΝΚ,,

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περσέως 18

Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν

2 » ἐν Πειραιῇ

29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος:

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κίνηση

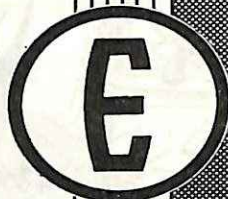

Για μια ζεστή
φωλιά...

...ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

MOBILO GRECO

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ & ΣΙΑ
ΚΟΡΑΗ 5 ΤΗΛ. 24.442

TAUNUS Τό ιδεώδες οικογενειακό
12-13M
κάι γιά ταξί

ΦΟΡΤΗΓΑ Συνδυάζουν τήν άφθαση άντοχή
FK με τίς άνέσεις ενός επίβατικού.
Ανατρεπόμενα από 1 έως 5 1/2 τόννων.

EDSEL Τό επίβατικό πολυτελείας με τήν
καταπληκτική εμφάνισι. Έξακύλινδρο
Κατάλληλο και διά ΤΑΞΙ.

* Μεγάλη παρακαταθήκη ανταλλακτικών
* Μεγάλες εύκολες διευκολύνσεις
* Ένομιμοσασείδωτα

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ Ε.Π.Ε.
ΓΡΑΦΕΙΑ· ΕΚΘΕΣΙΣ· ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ· ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 110 ΤΗΛ. 91.751
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ· ΠΑΤΗΣΙΩΝ 181 ΤΗΛ. 872.767

ΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ "ΑΙΩΝΑ", ΠΡΟΣΔΙΔΟΥΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΝ ΣΑΣ

Τηλεφωνήσατε 614.885—614.886

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 614 - 885 — 614 - 886 ΑΘΗΝΑΙ

Τύποις: 'Α)φοί Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικού 40, 'Αθήναι

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παρ' όλίγον πόλεμος	7
Δικτατορία Πυραύλων υπό κ. Κ. Α. Ρουσσέν	8
Οί ρίζες της διαφοράς υπό κ. 'Αγγ. Προκοπίου	11
Μείωσις των επιτοκίων υπό κ. Α. Κωνσταντινίδη	12
Τουρισμός και άκτοπλοΐα υπό κ. Ι. Κολιάτσου	13
'Εσωτερική επισκόπησις	15
'Ο πόλεμος έκρήθη εις τήν θάλασσαν	16
Τί συμβαίνει με τόν άεροδρόμον	18
'Η Νότιος 'Αμερική επανάστατεί ..	20
'Η 'Αφρική άφηνίζεται	22
'Εξωτερική επισκόπησις υπό κ. Τ. Πηλείδη	25
'Η φίλια της 'Απω 'Ανατολής	28
'Ο 'Αντενάουερ επιμένει	31
Τραπεζίται της Ζυρίχης	35
'Ελληνες έμποροπλοίαρχοι	37
4η 'Ιουλίου 1776	44
Κίνδυνος πυρηνικής συρράξεως	46
Γερμανός Καραβαγγέλης	50

Συνδρομαί: 'Ιδιωτών έτησια	Δρχ. 100
έξάμηνος	65
Τραπεζών, 'Ανων. 'Ε- ταρειών, Ν.Π.Δ.Δ. έτησια	200
έξάμηνος	140
'Εξωτερικού μετά τελών ά- ποστολής	\$ 18

'Εμβάσματα:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
Πανεπιστημίου 34—ΑΘΗΝΑΙ

'Η δημοσίευσις άρθρων του περιοδικού επιτρέπεται
εφ' όσον αναφέρεται ή πηγή των.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1959
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 5

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

'Ο «Αιών» είναι εις θέσιν να μεταδώση εις τόν άναγνωστικόν του κοινόν τήν βαρυσήμαντον πληροφορίαν—ή όποία δέν ειδε μέχρι σήμερον τόν φώς της δημοσιότητας—ότι τρεΐς φορές, κατά τήν διάρκειαν της έλληνο-τουρκικής διαμάχης περί τόν Κυπριακόν, υπήρξε σχεδόν βεβαιότης έκρή-ξεως πολέμου μεταξύ 'Ελλάδος και Τουρκίας.

'Η πληροφορία αυτή μετεδόθη προσφάτως υπό άρχηγού ξένου Κρά-τους εις 'Ελληνα επίσημον, με τήν προσθήκην ότι, τουλάχιστον, τήν μίαν φοράν κινητοποιήσεις είχαν διαταχθή έκατέρωθεν ώστε ή έναρξις των έ-χθροπραξιών να θεωρηται αναπόφευκτος. Είς τήν πρώτην περίπτωση, ή επίθεσις αντιμετωπίσθη εκ μέρους της Τουρκίας, οι κυβερνήται της όποιας είχαν πεισθή ότι τόν Κυπριακόν απέβη πρόβλημα μοιραϊόν διά τας σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών και δέν απέμενε παρά ή λύσις των όπλων. Βε-βαίως ανεμένετο ότι, μετά τας πρώτας έχθροπραξίας, θα παρενέβαινον οι διεθνείς οργανισμοί, οι όποιοι θα έθετον τέρμα εις τας πολεμικάς ενεργείας και έν συνεχεία θα εξεόρισκαν, κατ' ανάγκην, και θα επέβαλλον τήν λύσιν των.

Είς τήν μίαν των έπομένων περιπτώσεων αι άπεγνωσμένοι ενεργείαι αντιμετωπίσθησαν από της ελληνικής πλευράς. 'Επραγματοποιήθησαν ώρισμένοι στρατιωτικοί μετακινήσεις και εδρίσκετο υπό έκδοσιν δια-ταγή γενικωτέρας κινητοποιήσεως των ενόπλων δυνάμεων και επιστρα-τεύσεως. Οι άρχηγοί των 'Επιτελείων, κατά τήν ιδίαν πάντοτε πηγήν, τήν όποιαν θεωρούμεν άπολύτως αξιόπιστον, μετά όλονυκτίους συσκέψεις, άνέμενον τήν έκδοσιν των σχετικών διαταγών.

'Εν τούτοις, χάρις εις ώρισμένας ραγδαίας ενεργείας, ή προέλευσις των όπλων δέν προσδιορίζεται, ή σύρραξις άπετράπη ένα ακριβώς λεπτόν πρό της έναρξεώς της.

Μολονότι έχομεν κάθε λόγον να πιστεύωμεν εις τήν απόλυτον ακρί-βειαν των πληροφοριών, αὐται έφθασαν δυστυχώς πολύ άργά, ώστε να μή δυνηθώμεν να έχωμεν τήν επίσημον και έντεθεν επιβεβαίωσιν των. 'Ο «Αιών» υπόσχεται εις τόν άναγνωστικόν κοινόν ότι εις τόν έπόμενον τεύχος θα δημοσιεύση τας επί του θέματος άπάνσεις των υπευθύνων κυβερ-νητικών παραγόντων.

'Εν πάσει περιπτώσει, εύκόλως καθίσταται αντιληπτόν ποιους τεραστίους κινδύνους διέτρεξεν ή χώρα κατά τήν πορείαν της διενέξεως περί τόν Κυπριακόν.

'Εκ μέρους όλων των δυναμένων να έχουν έγκυρον γνώμην θεω-ρεΐται βέβαιον ότι και ένας έλληνοτουρκικός πόλεμος με οϊονδήποτε τόν επιτιθεμένων, άνεξαρήτως της χρονικής διάρκειας του, θα κατέλειπε τεράστια πολιτικά, οικονομικά και ψυχικά τραύματα, των όποιων ή επούλωσις θα ήτο άν μη αδύνατος, τουλάχιστον δυσχερεστάτη και έπο-μένως αδύνατος ή γεφύρωσις του χάσματος που θα ήνοιγετο μεταξύ των δύο χωρών.

‘Η δικτατορία τῶν πυραύλων

**ΑΝΑΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ**

Οι αντιαεροπορικοί πυραύλοι τύπου NIKH-A1A2, με τους οποίους εφοδιάζονται τὰ κράτη τῆς ΝΑΤΟ

Ο πύραυλος ἐξέφυγε πλέον ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον ἢ τὸ πεδίου τῶν δοκιμῶν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὴν ἀνάπτυξίν του καὶ τὴν χειραφέτησίν του ἀπὸ τὸ ἀπόρρητον τῶν στρατηγῶν, εἰσήλασε εἰς τὸν ἀπέραντον χῶρον τῆς διεθνούς δημοσιότητος μετὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ νεανικοῦ του σφρίγους, διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀναπόφευκτον ἀναταραχὴν. Ἐνεθρονίσθη τέλος εἰς τὸν θῶκον τοῦ κυριάρχου παγκοσμίου θέματος καὶ δέχεται τὸ θυμίαμα τῆς ἐκ τοῦ ἀνθρώπινου τρόμου λατρείας, ἐνῶ ἡ γνωσθεῖσα παρουσία του ρυθμίζει τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι, ὡς μὴ αὐταπατώμεθα. Ὁ πύραυλος ρυθμίζει σήμερον ἐμμέσως καὶ τὴν διαίτην τοῦ Ἑσκιμῶν καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς ἀμφιέσεως τῆς παρισίνης κομψομένης. Ὑπαγορεύει καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν Ἦν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ρωσίας, ἀλλὰ καὶ τὰ σχέδια τοῦ ἐπιχειρηματίου τῆς Ναύσιλάνδης. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν γιγάντων καὶ τῶν νάνων, μεταξὺ Ἑσκιμῶν καὶ Παρισινῶν, εὐρίσκεται κάπου καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ οἱ Ἕλληνες. Καὶ ἐπηρεάζει καὶ αὐτοὺς ὁ νέος κοσμοκράτωρ. Ὁ αὐτόματος, κατευθυνόμενος πύραυλος.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰδικώτερον, πρὶν ἐπιχειρηθῇ οἰαδήποτε ἀνάλυσις τῆς δημιουργηθείσης ἤδη γενικῆς στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ἐμφανίσεως εἰς τὸ παγκόσμιον προσκήνιον τοῦ πυραύλου, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καθορισθῇ ἡ σκοπιὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξετασθῇ τὸ θέμα. Διότι εἶναι εὐκόλον, ἐν ἑνῇ τῇ περιπτώσει, νὰ προκύψῃ σύγχυσις καὶ ἀπὸ τὴν σύγχυσιν αὐτὴν, ἀντὶ νὰ ἀπλουστευθῇ τὸ ζήτημα, νὰ περιπλεκθῇ ἐτι πλέον καὶ νὰ καταστῇ ἀδύνατος ἡ συναγωγὴ οἰουδήποτε συμπεράσματος. Θὰ ἐξετασθῇ λοιπὸν ὁ πύραυλος, ἀπὸ τὴν στρατηγικὴν κυρίως σκοπιάν, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει τὴν στιγμὴν αὐτὴν καὶ ἐμμέσως τὰς πολιτικὰς συνεπειάς, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἐκ τῶν μεταβολῶν τὰς ὁποίας ἡ ἐμφάνισις του προκαλεῖ εἰς τὸν στρατηγικὸν χῶρον.

Τεραστία τεχνικὴ ἐπανάστασις

Ο πύραυλος, θεωρούμενος ἀπὸ τῆς ρηθείσης σκοπιᾶς, εἶναι, κατὰ πρῶτον λόγον, τεραστία τεχνικὴ ἐπανάστασις. Ἐπανάστασις καὶ ἀνατροπὴ καθεστῶτος μίας δεκάδος τοῦλάχιστον χιλιετηρίδων. Ἀνατροπὴ καὶ κατάργησις ὁλοκλήρου τοῦ βιβλίου τῆς φυσικῆς τὸ ὁποῖον ἐπιγράφεται «κινητικὴ». Διότι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ πυραύλου, ἡ φυσικὴ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς «τριβῆς» διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κίνησιν. Μὲ τὸν πύραυλον, ἡ τριβὴ παύει νὰ ἀποτελῇ συστατικὸν τῆς κινήσεως καὶ μετατρέπεται εἰς ἐμπόδιον. Ὡς μέσον, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη ἐπὶ δέκα τοῦλάχιστον χιλιάδας ἐτῶν, διὰ τὴν κίνησιν, ἐγνώριζε τὴν τριβὴν τὴν ὁποίαν ἐπετύγχανε διὰ τοῦ τροχοῦ κυρίως. Ὁλόκληρος ἡ διαδρομὴ τῆς προόδου τῆς κινητικῆς εἰς τὸ διάστημα τῆς ἱστορικῶς γνωστῆς δεκαχιλιετηρίδος τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς διὰ τῆς τριβῆς, μὲσφ τοῦ τροχοῦ,

ἐξασφαλίσεως τῆς μετακινήσεως. Πᾶν κινούμενον μηχανῆμα, ἀπὸ τοῦ πρώτου πολεμικοῦ διτρόχου μετὰ τοὺς συμπαγεῖς τροχοὺς ἄρματος, μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου, μέχρι καὶ τοῦ ἀεροπλάνου, δὲν εἶναι παρὰ τροχός. Καὶ ἔχει περιγραφῇ εἰς ὅλα τὰ βιβλία τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἡ τεραστία σημασία, ἡ ἀνατροπὴ καὶ ἡ ἐπανάστασις τὴν ὁποίαν προεκάλεσε, εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ τροχός.

Ἀνάλογος τοῦλάχιστον πρέπει νὰ λογισθῇ καὶ ἡ ἀνατροπὴ τὴν ὁποίαν θὰ προκαλέσῃ, ἡ ἐπανάστασις τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσεν ἡδη καὶ ὁ σάλος ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ τροχοῦ! Διότι ὁ πύραυλος ἐφόνευσε, μετὰ τὴν γέννησίν του, τοῦλάχιστον εἰς τὸν χῶρον τῶν στρατηγικῶν ἐφαρμογῶν, τῶν ἀπὸ δέκα χιλιάδων τοῦλάχιστον ἐτῶν κυριάρχον τῆς ὑδρογείου τροχόν. Θὰ τὸν ἐξαφανίσῃ καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα βεβαίως πεδία ἐφαρμογῆς του, ἀλλὰ αὐτὸ ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς δημοσιολογίας γενικώτερον καὶ ἀποτελεῖ ἀπώτερον ζήτημα, διότι ὡς γνωστὸν ὁ πόλεμος ἔχει πάντοτε προτεραιότητα εἰς τὰς τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἐπαναστάσεις.

Ἀνατρέπει καὶ καταργεῖ

Ὑπὸ τὸ πρίσμα αὐτὸ θεωρούμενος ὁ πύραυλος ἀποδεικνύεται σημαντικώτερος καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς διαστάσεως τοῦ πυρῆνος τοῦ ἀτόμου. Εἰς τὸν χῶρον τῆς στρατηγικῆς πάντοτε καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιπτώσεων τῆς. Διότι ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου καὶ ἐπομένως ἡ δυνατότης παραγωγῆς ἐλεγχόμενης ἀτομικῆς καὶ πυρηνικῆς ἐκρήξεως, δὲν ἀνέτρεψαν νόμους τῆς στρατηγικῆς καὶ τοῦ πολέμου. Ἀπλῶς ἡ ἀτομικὴ ἐκρήξις σημαίνει πολλαπλασιασμὸν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκρήξεως τῆς νιτρογλυκερίνης χθὲς καὶ τῆς πυρίτιδος προχθὲς. Ἐχρειάζετο ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ἐκρήξις εἰς ὠρισμένον σημεῖον (τὸν στόχον) δέκα τόνων πυρίτιδος προχθὲς διὰ νὰ καταστραφῶν τέσσερα οἰκοδομικὰ τετράγωνα καὶ πᾶσα ζωὰ εἰς τὴν ἀκτὴν αὐτὴν ὑπαρξίς, καὶ ἐνὸς τόνου τρινιτροτολουόλης χθὲς! Μὲ τὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου ἐπιτυγχάνεται τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα μετὰ ἑν χιλιόγραμμα ὕλης ἐκρηκτικῆς ἢ μετὰ ἑν γραμμάριον. Καὶ ἀντιστρόφως, χάρις εἰς τὴν πυρηνικὴν ἐκρηκτικὴν ὕλην, μετὰ ἑν ἐκρηξιν εἰς τὸν στόχον, ἐπιτυγχάνεται δεκάκις ἢ ἑκατοντάκις χιλιόγραμμα καταστροφὴ ἀπὸ ἐκείνην ἴσην ποσότητος νιτρογλυκερίνης ἢ πυρίτιδος κ.λ.π. Ἡ ἀτομικὴ καὶ ὑδρογονικὴ βόμβα ἐπομένως δὲν ἀνέτρεψεν τὰς ἐφαρμογὰς τῶν φυσικῶν νόμων εἰς τὸν τομέα τῆς στρατηγικῆς τοῦλάχιστον. Ἡ πυρηνικὴ βόμβα εἶναι στρατηγικῶς μία βόμβα ἰσχυροτέρα βεβαίως, ἀλλὰ πάντως μία βόμβα. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ λίθου τῆς σφενδόνης τοῦ Δαυὶδ. Ὁ πύραυλος ὅμως δὲν εἶναι ἡ ἐξέλιξις τοῦ τροχοῦ, ἀλλὰ ἀνατροπὴ καὶ κατάργησις του.

Ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν ἡ μάλλον ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἐδόθη ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων τῆς χαράξεως τῆς στρατηγικῆς τῆς Δύσεως, ἡ

σὼς καὶ τῆς Ἀνατολῆς, προέρχεται ὁλόκληρος ἡ ἀνατροπὴ, ἡ σύγχυσις καὶ ἡ σημερινὴ ἀναταραχὴ εἰς τὴν γενικὴν εἰκόνα τῆς παγκοσμίου στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Θαμβωμένη ἡ παράταξις τῆς Δύσεως ἀπὸ τὴν ἐκρήξιν τοῦ Λὸς Ἀλάμος, ἡ ὁποία προηγήθη τῆς Χιροσίμα καὶ τοῦ Ναγκασάκι, ἐνόμισε ὅτι εἰς τὴν ἐκρήξιν, εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὴν καταστρεπτικὴν ἐκρήξιν, εἶχεν ἐφεύρη τὴν κλεῖδα τῆς ἀπολύτου ὑπεροχῆς. Ἐλησμόνησεν ἡ Δύσις ὅτι δὲν εὕρηται ἐκεῖ τὸ πρόβλημα τῆς μέχρι χθὲς στρατηγικῆς, διότι ἐλησμόνησεν ὅτι καὶ πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν, οὐκ ἓν πόλις ὡς ἡ Χιροσίμα ἢ τὸ Ναγκασάκι ἢ ἡ Μόσχα ἢ ἡ Νέα Ὑόρκη, ἀλλὰ μία ὁλόκληρος, μεγάλη, μετὰ τὴν κλίμακα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πόλις-κράτος, ἡ Καρχηδὼν, κατεστράφη ἀπὸ τὸν Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν κατὰ τρόπον πολὺ ἀποτελεσματικώτερον ἀπὸ τὴν Χιροσίμα ἢ τὸ Ναγκασάκι. Διότι ὁ Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς, ἀφοῦ ἐξηφάνισεν τὸν ἀνθρώπινον πληθυσμὸν τῆς Καρχηδόνος, ἀφοῦ κατέστρεψε ὅλα τὰ κτίσματα καὶ ἰσοπέδωσε διὰ τῶν στρατιωτῶν του τὸν χῶρον, ἐσπείρε καὶ ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν μετὰ ὅλατι ὥστε τίποτε νὰ μὴ ἐξανφυτρώσῃ εἰς τὴν θέσιν, πού ἄλλοτε ἐσφυζεν ἀπὸ ζωῆς, ἡ μεγάλη, πολυάνθρωπος, πολιτισμένη καὶ ὑπερήφανος Καρχηδὼν. Καὶ δὲν ἐπρόσεξαν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς στρατηγικῆς τῆς Δύσεως εἰς τὴν σημασίαν, τὴν πελωρίαν σημασίαν τοῦ πυραύλου καὶ τῆς ἀπεράντου δυνατότητος ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τὴν ὁποίαν θὰ προσεκόλλῃ ἡ δι' αὐτοῦ κατάργησις τῆς ἐφαρμογῆς ἐνὸς θεμελιώδους νόμου τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ «ὑπεροχὴ τοῦ τρόμου»

Ο Χίτλερ, ὁ παράφρων δαίμων τῆς καταστροφῆς, δὲν ἦτα καὶ τὸσον παράφρων ὅταν ἤλπιζε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ὅτι θὰ ἐκέρδιζε τὸν πόλεμον χάρις εἰς τὰ Υ1 καὶ Υ2. Καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς σοβιετικῆς στρατηγικῆς, προσεκτικώτεροι ἐν τούτῳ καὶ περισσότερον ρεαλισταὶ ἀπὸ τοὺς δυτικούς τότε συμμάχους τῶν, εἰς τὸ Υ1 καὶ τὸ Υ2 συνεκέντρωσαν τὴν προσοχὴν των καὶ εἰς τοὺς ἐγκεφάλους οἱ ὁποῖοι ἠργάζοντο δι' αὐτὰ εἰς τὸ Πενεμούντε. Ρεαλισταὶ, διότι ἔκριναν ὅτι τὴν στιγμὴν τῆς ἀνασχωχῆς, ἡ Δύσις ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀνοίξῃ νέον πόλεμον μετὰ ἀτομικὰς βόμβας τὰς ὁποίας αὐτοὶ δὲν εἶχον. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τὰς ἀποκτήσουν τὰς ἀτομικὰς βόμβας καὶ αὐτοί, πρὶν τὰς χρησιμοποιήσουν οἱ ἄλλοι. Καὶ τὰς ἀπέκτησαν ἀλλὰ, ταυτοχρόνως, ἐμελέτων καὶ ἐφήρμοζαν τὰς ἐκ τῆς τεραστίας ἐπαναστάσεως τοῦ πυραύλου δυνατότητας, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν καὶ κατὰ ἄλλο τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ἔχει ἡ Δύσις, ἐπομένως τὴν ἐναντὶ αὐτῆς ὑπεροχὴν. Διότι δυνατόν ἡ Δύσις νὰ ἐφήρμοσε τὴν ἀποστράτευσιν, ἀλλὰ διετήρησε τὴν ὑπεροχὴν εἰς ἀεροπορίαν, ἐπομένως τὴν δυνατότητα μετὰ τὰς τῆς καταστρεπτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ εὐπαθῆ στρατηγικὰ σημεῖα τοῦ ἐχθροῦ. Μὲ τὸν τελειοποιημένον πάντοτε τροχόν, τὸ ἀεροπλάνον μετὰ τὴν ἑλικά ἢ τὸν στρόβιλον.

Κάποιαν στιγμὴν, ἄρκετὰ ἄργα, ἐξύπνησεν ἡ Δύσις. Καὶ ἐπεδόθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ τροχοῦ καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ πυραύλου. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς τὸ πρόβλημα διὰ τὴν ἀμυνὰν τῆς Δύσεως, τὸ πρόβλημα τῆς καλύψεως τῆς ἀποστάσεως μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἰσορροπίας, δὲν ἦτο παρὰ πρόβλημα χρόνου καὶ λογιστικῶν ὑπολογισμῶν. Τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ χρονικὸν τοποθετεῖται σήμερον μεταξὺ 1963 καὶ 1965. Αὐτοὶ εἶναι τοῦλάχιστον οἱ ὑπολογισμοὶ τῶν Δυτικῶν ὑπευθύνων καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος συνηγορῶν διὰ νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὀρθότητά των ὑπολογισμῶν αὐτῶν. Ἐχομεν τὸ προηγούμενον τῆς ἐπαληθεύσεώς των, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀτομικῆς βόμβας. Πράγματι τὸ 1945, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τότε τῶν Ἀμερικανῶν καὶ Βρεταννῶν ὑπευθύνων, θὰ ἐχρειάζετο πενταετία περίπου διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Σοβ. Ἐνῶσις τὴν ἀτομικὴν βόμβαν καὶ τὸσον περίπου χρονικὸν διάστημα διέτρευσεν. Μὲχρι τότε ὅμως τί θὰ γίνῃ; Ἀλλὰ καὶ τότε, ὅταν δηλαδὴ θὰ ἔξη ἀποκατασταθῇ ἡ στρατηγικὴ ἰσορροπία δυνάμεως, ἡ ἐπιθετικὴ ἰσορροπία, τί θὰ γίνῃ τότε; Τότε τὸ πρόβλημα καθίσταται πλέον περισσότερον πολιτικὸν καὶ ὀλιγώτερον στρατηγικόν. Μέχρις ὅμως τῆς στιγμῆς ἐκείνης κυριαρεῖ ἡ στρατηγικὴ πλευρά. Ἡ στρατηγικὴ ἀναγκαιότης ὑπαγορεύει λοιπὸν τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τῆς Δύσεως ἐν καθυστέρήσει, ὅπως καὶ κατὰ τὴν περίοδον 1945-1950 ὑπηγόρευσε εἰς τὴν Σοβ. Ἐνῶσιν τὴν πολιτικὴν τῆς. Ὅταν θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ προρηθὲν σημεῖον τῆς ἰσορροπίας, ἡ πολιτικὴ θὰ ἀναλάβῃ τὰ κυρίαρχα δικαιώματά της καὶ θὰ θέσῃ ἐν ὑποτελείᾳ τὴν στρατηγικὴν. Μὲχρι ὅμως τοῦ χρονικοῦ ἐκείνου σημείου μεταξὺ 1963 καὶ 1965, χρειάζονται οἱ ὑπεύθυνοι τῆς στρατηγικῆς ἀκριβῶς διότι διέπραξαν τὸ σφάλμα νὰ ἀγνοήσουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τῆς σημασίας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πυραύλου, τῆς καταργήσεως τοῦ τροχοῦ. Τότε, μετὰ τετραετίαν, δὲν θὰ εἶναι λεκτικὸν παιγνίδι ἀλλὰ πραγματικότης ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου ἐνῶ σήμερον δὲν ὑπάρχει παρὰ ὑπεροχὴ τοῦ τρόμου, τοῦ Ἀνατολικοῦ τρόμου, δι' αὐτὸ καὶ ὑφίσταται πρόβλημα τῆς στρατηγικῆς τῆς Δύσεως.

Κατάργησις τοῦ χρόνου

Εἰς τί συνίσταται λοιπὸν τὸ στρατηγικὸν πρόβλημα τῆς Δύσεως; Μᾶλλον, ποία εἶναι ἡ στρατηγικὴ ἀδυναμία τῆς Δύσεως σήμερον; Διὰ νὰ γίνῃ κατανοητὴ ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτό, χρειάζεται ἡ ἐξήγησις τῆς οὐσίας τῆς στρατηγικῆς. Τῆς πολεμικῆς στρατηγικῆς, βεβαίως. Καὶ ἡ οὐσία τῆς στρατηγικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς δυνατότητος ἀσφαλοῦς μεταφορᾶς μίας καταστρεπτικῆς δυνάμεως, ἐλεγχόμενης ἀπὸ ἡμᾶς, εἰς κάποιο ἐπιθυμητὸν καὶ συγκεκριμένον σημεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἡ ἀφετηρία τοῦ ἐναντίου μας κινδύνου καὶ ἡ πηγὴ του, ταυτοχρόνως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνθρώπος ἐξωρίσθη ἀπὸ τὸν παράδεισον, ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα αὐ-

τὸ καὶ τὸ ἐπιπλεῖ ἀναλόγως τῶν «ἐλλεγομένων καταστρεπτικῶν δυνάμεων» τὰς ὁποίας διαθέτει. Διαθέτει τὸν λίθον ἢ τὸ ρόπαλον; Ἡ στρατηγικὴ συνίσταται εἰς τὴν διὰ τῆς μυϊκῆς τῶν δυνάμεως μεταφορὰν τοῦ ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερα πρὸς τὸ κρανίον τοῦ ἐχθροῦ, ἀνθρώπου ἢ θηρίου, καὶ ἡ διὰ τοῦ λίθου ἢ ροπαλίου συντριβὴ τοῦ ἐχθρικοῦ κρανίου. Ἡ στρατηγικὴ χρειάζεται μύνας ἰσχυροῦς τὴν λιθίνην ἐποχὴν. Βραδύτερον χρησιμοποιοῖται ὁ ἵππος ὡς στρατηγικὸν μέσον, διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ πολεμιστοῦ. Ἐρχεται ἡ μεγάλῃ ἐπανάστασις καὶ ἀνακαλύπτεται ὁ τροχός. Ὁ πρῶτος χρησιμοποίησις τὸν τροχόν, κατορθώνει να ἀποκτήσῃ τὴν ὑπεροχὴν διότι μετακινεῖ ταχύτερον, ἀσφαλέστερον καὶ περισσότερας δυνάμεις καταστροφῆς εἰς τὰ εὐπαθεῖ σημεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ καταστρέφει. Ἡ πυρῖτις δὲν φέρει τὴν ἐπανάστασιν τῆς στρατηγικῆς, ἀλλὰ τῆς τακτικῆς τοῦ πολέμου. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ τροχοῦ προκαλεῖ τὴν στρατηγικὴν ἀλλαγὴν μὲ τὸ ἀεροπλάνον καὶ τὸ αὐτοκίνητον. Καὶ τελικῶς ὁ πύραυλος ἀνατρέπει τὰ δεδομένα τῆς μέχρι σήμερον στρατηγικῆς. Καὶ τὰ ἀνατρέπει διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Μέχρι τῆς χθές, μέχρι καὶ τοῦ λυκόφωτος τῆς ἡγενομίας τοῦ τροχοῦ, ἔκτος τῆς ἐπιθετικῆς ὑπῆρχε καὶ ἡ ἀμυντικὴ στρατηγικὴ. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ἡ καὶ πρὸ τῆς ἐκκινήσεως, εἰ δυνατόν, τῆς «ἐλλεγομένης καταστρεπτικῆς δυνάμεως» καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεώς τῆς εἰς τὸ «εὐπαθεῖ σημεῖον» τῆς ἐχθρικῆς δυνάμεως, ἡ ἀμυντικὴ στρατηγικὴ εἶχε τὰ ἀνάλογα μέσα καὶ τὸν χρόνον διὰ νὰ ἀντιδράσῃ. Μὲ τὴν κατάργησιν τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς τριβῆς, κατηργήθη καὶ ὁ χρόνος, λόγῳ τῶν ἀσυλήπτων ταχυτήτων. Μὲ τὸν πύραυλον, εἰς τὴν στρατηγικὴν διαδρομὴν ἐκκίνησις—καταστροφή τοῦ ἐχθρικοῦ στόχου (ἡ ὁποία εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Σκιπιδίου τοῦ Ἀφρικανοῦ φερ' εἶπεν διήρκεσε περὶ τὸ ἔτος) δὲν ὑπάρχει χωρὶς παρεμβολὴν ἀμυντικοῦ μέσου κατὰ τῆς μετακινουμένης δυνάμεως καταστροφῆς. Ἡ ἐπανάστασις τῆς ἔξφανσιμότητος τοῦ τροχοῦ, κατήργησε καὶ ὁλόκληρον τὸ τμήμα ἔκεινο τῆς γενικῆς πολεμικῆς στρατηγικῆς τοῦ ὁποῖον ἡσχολεῖτο μὲ τὴν ἀμυντικὴν πολεμικὴν ἀεροπλάνου, αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου πυρηνικὸν βομβαρδιστικὸν ἀεροπλάνον, αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου πυρηνικὸν βομβαρδιστικὸν ἀεροπλάνον, αἱ σελίδες τοῦ ἐλάχιστον, μὲ τὸν πυρηνικὸν πύραυλον, αἱ σελίδες αὐταὶ ἐσχίσθησαν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀρρήτων. Καὶ ἡ στρατηγικὴ τοῦ πολέμου ἔπαυσε πλεον οὐσιαστικῶς νὰ ἔχῃ δύο σκέλη, ἀμυντικὸν καὶ ἐπιθετικόν, μεταφορὰν καταστρεπτικῆς δυνάμεως καὶ ἀναχαίτησιν τῆς μεταφορᾶς, καὶ περιωρίσθη εἰς ἓνα. Τὴν μεταφορὰν τῆς ἐλλεγομένης καταστρεπτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν πρόκλησιν τῆς καταστροφῆς. Καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτὴν ἡ Δύσις διαθέτει βραδύτερα, δαπανηρότερα καὶ ὀλιγώτερον ἀτελεστοματικά μέσα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἰσορροπία ἔχει διαταραχθῇ

Τὰ μέσα τῆς Δύσεως, τὴν στιγμήν αὐτήν, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πυρραυλοκίνητα ἀτομικὰ βομβαρδιστικὰ εἶναι οἱ πύραυλοι μέσου βεληνεκοῦς (1.000 - 1.500 μίλια). Διὰ τὰ ἀτομικὰ βομβαρδιστικὰ καὶ τὴν ἐξ αὐτὰ δυτικὴν ὑπεροχὴν, θὰ γίνῃ λόγος. Πρὸς τὸ παρὸν ὑπενθυμίζεται ὅτι πιθανόν ὁ στρατὸς τῶν Μεξικανῶν νὰ διέθετε τὰ τελειότερα καὶ ἀφθονώτερα βέλη καὶ ἀκόντια ποῦ ἐγνώρισε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότης, ἀλλὰ τὰ ἀρχέγονα πυροβόλα τοῦ Κορτέζ κατέλυσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Μεξικοῦ. Μὲ τὰ δὲ βλήματα μέσου βεληνεκοῦς τὰ ὁποῖα ἔχουν βαπτισθῇ μὲ διάφορα ὀνόματα (Θῶρ, Ζεὺς, Πόλαρις, *Άτλας, Τίταν, Μίνουταν) καὶ ἐκ τῶν ὁποίων, πλην τοῦ πρώτου, τὰ ἄλλα εὐρίσκονται ἀκόμῃ εἰς τὸ πειραματικὸν στάδιον καὶ τὸ στάδιον τῶν δοκιμῶν, δὲν ὑπάρχει ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόπου», ἀλλὰ ὑπεροχὴ τοῦ τρόμου, ὅπως ἐλέχθη προηγουμένως. Ὑπεροχὴ τῶν Ἀνατολικῶν. Ὁσον περισσότερον γίνῃ συνειδήσις αὐτὸ τὸ ἀδιαμφισβήτητον γεγονός, τόσο καλλίτερον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι ἐὰν λέγεται εἰς τὸν Δυτικὸν λαὸν ὅτι ὑπάρχει σήμερον ἡ ἰσορροπία ἡ ὁποία μόνον τὸ 1965 θὰ ὑπάρχῃ, τότε αὐτονόητον εἶναι οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως νὰ μὴ ἔχουν τὴν διδασίαν νὰ ἀναλάβουν προσθέτως στρατηγικὰς εὐθύναις ἀπὸ ὅσας ἔχουν σήμερον, δεδομένην ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτε θὰ καθορθώσῃ, μὲ τὰ σημερινὰ τεχνικὰ δεδομένα, τὰ ὁποῖα ἐξημιούργησεν ἡ ἀνατροπὴ ἐκ τῆς ἀχρηστεύσεως τοῦ τροχοῦ, αὐτὴ ὑπερβῇ στρατηγικῶς τὸ στάδιον τῆς ἰσορροπίας. Δὲν πρέπει διὰ τὸν λόγον αὐτὸν κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ διαπραχθῇ δεῦτερον θεμελιῶδες σφάλμα ἀπὸ τὴν Δύσιν, μετὰ τὸ πρῶτον τῆς ἐξ ἀδιαφορίας πρὸς τὴν σημειωθείσαν ἐπανάστασιν εἰς τὴν κινητικὴν, καθυστερήσεως. Σφάλμα ψυχολογικὸν αὐτὴν τὴν χοράν, σφάλμα πολιτικόν, ἢ μᾶλλον σφάλμα τῶν πολιτικῶν, μετὰ

το σφάλμα των στρατηγών. Ὑπάρχει ὑπεροχὴ φυσικὴ ἐπιμόνη στρατηγικὴ τῆς Ἀνατολῆς. Πρὸς τὸ παρὸν αὐτὴ δὲν ἀντιμετωπίζεται παρὰ μὲ δύο υπάρχοντα μέσα. Τὴν ποσότητα καὶ τὴν διασποράν. Ἡ Δύσις ἔχει μεγαλύτεραν ποσότητα πυρηνικῆς ἐκρηκτικῆς ὕλης, ἃς εἴπωμεν μεγαλύτερον ἀριθμὸν πυρηνικῶν βομβῶν, καὶ δυνατοῦτητας μεταφορᾶς, ὅστω καὶ μὲ μέσα ἀπληρξαίμενα ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πυρᾶλὸν τῶν φανταστικῶν ταχυτήτων, εἰς τὰς κεφαλὰς καὶ τὴν καρδίαν τῶν πιθανῶν ἐχθρῶν. Ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς τῆς Δύσεως ἐξουδετεροῦται ἐν τινὲς μέρει ἀπὸ τὴν δυνατοῦτητα τοῦ πιθανοῦ ἀντιπάλου ὁποῦς χρησιμεύοιται, κατὰ τὸν Δυτικὸν μέσων μεταφορᾶς, τὸ ἐλάχιστον ὑπόλοιπον τοῦ ἄλλοτε πλήρους τόμου τῆς ἀμυντικῆς στρατηγικῆς, τῆς ἀνασχέσεως δηλαδὴ τῶν δυτικῶν ἀεροπλάνων κατὰ τὴν διαδρομὴν των πρὸς τὸς στόχους. Καὶ θεωρητικῶς μὲν ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν μέσων ἀνασχέσεως εἶναι ἀπόλυτος, διότι καὶ αὐτὰ πύραυλοι εἶναι, ἀνήκουν εἰς τὴν γενεάν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν, ἀπὸ χιλιετηρίδων, δεδομένων. Μὲ αὐτοὺς ὅμως δὲν καταστρέφονται ΟΛΑ τὰ ἀτομικὰ βομβαρδιστικὰ καὶ ὅλαι αἱ ἀτομοβομβῆς. Καὶ ἡ τεραστία δυνατοῦτης καταστροφῆς εἰς ἔκτασιν καὶ ἐντασιν τῶν σημειῶν πυρηνικῶν γωμώσεων, τὰς ὁποίας δύναται ἀν μεταφέρουν τὰ ἀτομικὰ βομβαρδιστικά, περιορίζει εἰς τὰ περιθώρια τοῦ ἐφικτοῦ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἀτομικῶν βομβαρδιστικῶν καὶ φθάσων εἰς τὸ σημείον τῆς βολῆς. Ἡ παρήγορος ὅμως αὐτὴ διαπίστωσις χάνει τὴν ἀξίαν τῆς ἀπὸ μίαν λεπτομέρειαν. Ὅτι ἡ Δύσις δὲν δύναται, λόγω τῆς γενικῆς πολιτικοκοινωνικῆς τῆς δομῆς, νὰ ἐπιτεθῇ πρῶτον. Δεδομένης δὲ τῆς οὐσιαστικῶς ἀπείρου ταχύτητος τῆς πυρᾶλ, ἡ καταστροφὴ τῶν βάσεων ἐξορμήσεως τῶν ἀτομικῶν βομβαρδιστικῶν, εἶναι ἀπὸ τῆς σκοπιάς τῆς πολεμικῆς στρατηγικῆς, ἐφικτὴ. Ἡ ἀπάντησις τῶν στρατηγῶν τῆς Δύσεως ὑπῆρξε ἡ διασπορά. Μὲ αὐτὴν δὲν καταργεῖται βεβαίως ἡ δυνατότης τοῦ πιθανοῦ ἐχθροῦ ἀν ἐξουδετέρωσιν τὴν ἀπειλήν, ἀλλὰ δημιουργεῖται δι' αὐτὸν πρόβλημα ἀδυναμίας λόγω ἀριθμοῦ. Γίνεται δηλαδὴ ἐκ μέρους τῆς Δύσεως ἐκμετάλλευσις τῶν στοιχείων τῆς ὑπεροχῆς τῆς, τῆς ποσότητος τῶν ἀτομικῶν βομβῶν καὶ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων. Μὲ τὸν συνδυασμὸν, ἐπομένως, ποσότητος καὶ διασπορᾶς καὶ μόνον μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν δύο αὐτῶν ἐξασφαλίζεται ἡ σχετικὴ πάντοτε στρατηγικὴ ἰσορροπία σήμερον καὶ μέχρι τοῦ 1965. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἰδανικὴ διασπορὰ δημιουργεῖται πολιτικὰ πλεον προβλήματα, διότι ἀπαιτεῖ τὴν χρησιμοποίησιν ἐδαφῶν ὑπὸ διαφόρους πολιτικὰς κυριαρχίας, τὸ πρόβλημα τῶν πυρᾶλων καὶ λαυθῇ μὲν στρατηγικῶς ὡς στρατηγικὴ πυρηνικὴ ἰσορροπία τὸ 1965 καὶ θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πολιτικῆς ἀναμετρήσεως Δυτικοῦ καὶ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ σχετικὴ ἰσορροπία ἀπὸ στρατηγικῆς πλευρᾶς, χρειάζεται ἡ ἐπίλυσις τοῦ ἐνδοδυτικοῦ πολιτικοῦ προβλήματος τῶν βάσεων.

“Οχι βεβαίως τῶν βάσεων στρατηγικῶν πυραύλων, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνεται λόγος περὶ λύσεως σήμερον πολιτικῶν προβλήματος τοῦ ὁποῖου τὰ δεδομένα ἀνῆλθον εἰς τὸ μέλλον. Ὁ τελειότερος συμμαχικός στρατηγικός πυράυλος, ὁ “Μίνουτμαν” δὲν θὰ εἶναι διαθέσιμος παρὰ τὸ 1965 καὶ εἶναι φυσικὸν ἡ βιομηχανικὴ δυναμικότης τῆς Δύσεως εἰς αὐτὸν νὰ ἀναλωθῇ καὶ ὄχι εἰς τοὺς προηγούμενους (Θῶρ, Τίταν, κ.λ.π.) οἱ ὁποῖοι εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἀντικρύσουν ποτὲ τὴν ταῖνιαν τῆς ἐν σειρά βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Πρόκειται διὰ τὰς βάσεις ἐξορμήσεως τῶν ἀτομικῶν πυραυλοκινήτων βομβαρδιστικῶν. Αἱ Ἡν. Πολιτεία, πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἀπέτυχον εἰς τὰς στρατηγικὰς μελέτας τῶν κατὰ τὸ μέχρι τοῦ 1952 διάστημα. Ὅταν ἀντελήφθησαν τὸ λάθος τῶν οἱ στρατηγῶν τῆς, ἐπρότεινον τὴν μοναδικὴν τότε, πάντοτε ἀπὸ πλευρᾶς πολεμικῆς στρατηγικῆς, λύσιν. Τὸν προληπτικὸν πόλεμον. Ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ στρατεύματα τῶν Δυτικῶν συμμαχῶν εὐρίσκοντο εἰς τὰ σύνορα τῆς Μαντζουρίας, θεωρηθῇ ἡ καταλλήλου τέρα, ἀλλὰ ἡ πρότασις δὲν ἐγένετο δεκτὴ καὶ ὁ στρατηγὸς Μακ Ἀρθουρ, οὐσιαστικῶς καθηρέθῃ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς. Ἡ δὴ ὁμοῦ ἦλθεν ἡ σειρά τῶν στρατηγῶν νὰ λάβουν τὴν «ρεβάνς» τῶν. Ζητοῦν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐνδοδυτικοῦ πολιτικοῦ προβλήματος τῶν βομβαρδιστικῶν βάσεων εἰς ξένα ἐδάφη. Χάριν τῆς διασπορᾶς, χάριν τοῦ μοναδικοῦ σήμερον ἐφικτοῦ τρόπου ἀποκαταστάσεως σχετικῆς στρατηγικῆς ἰσορροπίας. Καὶ εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν Ἀμερικανῶν πολιτικῶν ἔγκειται, διὰ τὰς Ἡν. Πολιτείας, νὰ ἐπιτύχουν μὲ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ἀνώδυνον τρόπον, τὴν συμφῶφωσιν πρὸς τὸ αἷτημα τῶν στρατηγῶν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁμοῦ, τὸ πρόβλημα εἶναι πλέον καθαρῶς πολιτικόν, καθαρῶς ζήτημα διαπραγματεύσεων καὶ πολιτικῆς συναλλαγῆς πρὸς τὰς Ἡν. Πολιτείας. Καὶ ἡ συναλλαγὴ θὰ εἶναι τόσον περισσότερον ἑπιωφελὴς διὰ τὸ ἔθνος, ὅσον περισσότερον καταστοῦν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν ἡγέσιν ἀντιληπτὰ αἱ προαναφερθεῖσαι ἐλπίται.

K A BOYSSSEN

K. A. ΡΟΥΣΣΕΝ

Ἡ γνώσις τῶν βασιικῶν ιδεῶν ποὺ προκαλεῖ τὸ χάσμα μεταξὺ τῶν λαῶν ἔχει μιὰ πρακτικὴ σημασία γιὰ τὴ συνείδησι καὶ τὴν τοποθέτησι τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἀπέναντι στὰ διλημματα τοῦ καιροῦ μας

Οἱ ρίζες τῆς διαφορᾶς

Τοῦ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

τητα, τὴν ἀντεπανάστασι κατὰ τῆς δυτικῆς δημοκρατίας.

Οι διακηρύξεις των δυο μεγάλων αυτών επαναστατικών κινήσεων είχαν ως προδρόμους των τούδε φιλοσόφους εκείνους που έδωσαν σ' αυτές την ιδεολογική τους γραμμή. Ο Τζων Λόκ υπήρξε ο πατέρας της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας, ο Μοντεσκιέ και οι εγκυκλοπαιδιστές στη Γαλλία, οι δάσκαλοι της διακηρύξεως των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη, ο Κάρολ Μάρξ ο πνευματικός πρόδρομος της Ρωσικής Έπαναστάσεως.

Ἡ γνώσις τῶν βασικῶν ἰδεῶν, ποῦ προκαλεῖ τὸ σχίσμα τῆς Γῆς, ἔχει μιὰ πρακτικὴ σημασία γιὰ τὴ συνείδησι καὶ τὴν τοποθέτησι τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἀπέναντι στὰ διλήμματα τοῦ καιροῦ τοῦ. Μαθαίνουμε τίς ρίζες τοῦ διαχωρισμοῦ καὶ καταλαβαίνουμε τί κρύβεται πίσω ἀπὸ τίς διαφορὰς τῶν δύο κόσμων. Συγκροῖνουμε καὶ ἀντιπαρβαλλομε τοὺς δύο τρόπους ζωῆς. Καὶ ἀποκτοῦμε συνείδησι γιὰ τὸ καλὺτερο καὶ τὸ χειρότερο γιὰ μᾶς.

Ἐμβαθύνοντες στὶς πνευματικὲς αἰτίες τῆς διαφθορᾶς γινώμαστε ἱκανοὶ νὰ διακρίνομε τί προσφέρει στὴν εὐτυχία τὸ ἀνθρώπινο τὸ κάθε σύστημα ἰδεῶν καὶ τί τοῦ ἀποστερεῖ. Γιατί, ἂς μὴν τὸ ξεχνοῦμε: τὸ κριτήριο γιὰ τὴν ἄξια τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν καθεστώτων δὲν εἶναι θεωρητικό. Εἶναι πρακτικό! Ἐγγίζει τὴν εὐτυχία τῆς ἀνθρώπινης οἰκογενεῖας καὶ στὴ συλλογικὴ τῆς ἔννοια καὶ στὴν ἔννοια τῶν ἀτόμων ποὺ τὴν ἀποτελοῦν.

Με βάσι την απάντησι που δίδουν οι άνθρωποι στα προβλήματα που γνωρίζουν, ρυθμίζουν την κοινωνική και πολιτική τους συμπεριφορά, την ενεργητικότητα τους στην πολιτεία. Γνωρίζοντας ο άνθρωπος το περιβάλλον του καθορίζει τον προσανατολισμό του σ' αυτό κι εκφράζει με τις πράξεις του τον τρόπο που επιθυμεί να ζήσει. Έτσι περνά ο άνθρωπος από το στάδιο της αυτόματης και μηχανικής προσαρμογής στις συνθήκες του περιβάλλοντός του, στο στάδιο της ενσυνείδητης προσαρμογής και της συμμαχίας του με αυτό που θεωρεί καλύτερο για την εξασφάλισι της εθνικής του.

Ένα έρώτημα

Εχομε τὴ φυσικὴ καὶ ἱστορικὴ δυνα-
τότητα νὰ κερδίσωμε τὴ μάχη τῆς ἐξα-
σφαλισμένης κοινωνικῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ
χάσωμε τὴν ἐλευθερίαν μας ;

ἴσως τὸ ἐρώτημα αὐτὸ νὰ εἶναι τὸ πρωταρχικὸ γιὰ νὰ φθάσωμε στὶς ρίζες τῆς διαφορᾶς τῶν δυὸ κόσμων. Γιατὶ ἀδεχοῦμε πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἓνα ὄργανο τῆς ἱστορικῆς ἀνάγκης, τότε δὲν μπορούμε

νά μιλούμε για τις δυνατότητες που κρύβει μέσα του να διαπλάσσει δημιουργικά το μέλλον του. Δεν μπορούμε να του εμπιστευτούμε άποστολή, γιατί δεν πιστεύουμε στη δύναμή του να γεννά περιβάλλον και 'Ιστορία. Θά τὸν καταδικάσωμε σ' ἕνα ρόλο παθητικῆς προσαρμογῆς, σ' αὐτὸ πὼν οἱ πολιτικοὶ ἢ θεωρητικοὶ του ἡγέτες θά τοῦ ἔλεγαν πὼς ἀποτελεῖ ἐπιταγή τῆς ἱστορικῆς ἀνάγκης καὶ δεδομένο τῆς φυσικῆς ἢ κοινωνικῆς πραγματικότητος. Στὴν περίπτωσιν αὕτῃ ὁ ἄνθρωπος δὲν χρειάζεται να εἶναι ἐλεύθερος πόλτης, γιατί δὲν ἔχει τίποτε να διεκδικήσῃ πέραν ἀπὸ τὰ σπύρα πὸν τοῦ χαράζον· οἱ προσφύγες τῆς κομμουνικῆς τὸν ἐκκλησιάζει. Δὲν χρειάζεται να σκεφτεται μ' αἰσθημα εὐθύνης τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας πὸν ἀνήκει, τὸ μέλλον τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τὴ φιλοσοφική ἀντίληψιν πὸν ἔχομε γιὰ τὴ φύσιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ κλείνομε ἢ τοῦ ἀνοίγομε τὸ δρόμο γιὰ δημιουργική πρωτοβουλία καὶ ἀτομική εὐθύνη.

Ἄν δεχτούμε, ἀντίθετα, πῶς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπλὸ προϊόν τοῦ περιβάλλοντος ποῦ ζῇ, ἀλλὰ εἶναι κλεινὴ μέσα του τὸ σπóρο ἐνὸς περιβάλλοντος ποῦ θὰ γεννηθῇ ὁ ἴδιος μετ' ἐκείνου, τότε τοῦ ἀναθέμετο ἀποστολῇ. Τοῦ ἀναγνωρίζομε τὴν ἰκανότητα νὰ δοῇ ἐλεύθερα καὶ νὰ διαλέγῃ κάθε ὥρα τὴν ἑστί του ἀπέναντι στὰ διλήμματα τῆς ζωῆς καὶ στὶς προκλήσεις τῆς Ἱστορίας. Τότε ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶναι πολίτης ἐλεύθερος, νὰ ἀσκήνεται καθημερινὰ στὰ γυμνάσια τῆς προσωπικῆς του εὐθύνης καὶ ν' ἀρχηγεύῃ στὸ μέτωπο τῆς διαπλάσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας μετ' ἐκείνου.

Οι δύο απαντήσεις

Στὸ ἐρώτημα ποὺ θέσαμε : Ἐχομε τὴ φυσικὴ καὶ ἱστορικὴ δυνατότητα νὰ κερδίσωμε τὴ μάχη τῆς ἐξασφαλισμένης ζωῆς, χωρὶς νὰ χάσωμε τὴν ἐλευθερίαν μας, ὁ ἄνθρωπος τοῦ πρώτου κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ τύπου θ' ἀπαντοῖσε ὄχι. Γιατὶ ἔχει ἤδη παρααμφηθῇ ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς τὸν ἐλευθερίας. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ δεύτερου κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ τύπου θ' ἀπαντῇ ναι. Γιατὶ κρατᾷ τὰ δικαιώματα τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς τὸν ἐλευθερίας, σὰν ὅπλα τῇ τὴν ψαλὴν του στή ζωῇ.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο πνευματικὸ πρό-
βλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ ἄνθρωπος
ποὺ στοχάζεται, σὰν τὸν Οἰδίποδα, τὰ
ἀντικείμενα ποὺ τοῦ θέτουν οἱ δύο μυθο-
λογικαὶ Σφίγγες ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ
τὴ Δύση.

ΑΓΓ. Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Η ΝΕΑ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Η αναγγελία της μείωσης, κατά μίαν ακόμη μονάδα, των επιτοκίων καταθέσεων από της 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου, δευτέρα κατά σειράν εντός του τρέχοντος έτους, είναι ένα ακόμη αναγκαίον βήμα προς την δημιουργίαν και εις την Χώραν μας συνθηκών υμνωτέρας λειτουργίας του πιστωτικού και τραπεζικού συστήματος. Καί βεβαίως κανείς δεν αμφιβάλλει, ότι η νέα κυβερνητική πρωτοβουλία αποτελεί την απευδεστέραν πιστοποίησιν, περί του ότι έχει εμπειδωθή η πίστις και η εμπιστοσύνη των αποταμιευτών προς το έθνικόν νόμισμα. Περιττόν επίσης να λεχθῇ ότι η εμπιστοσύνη προς την πίστιν και την δραχμήν έχει ως προϋπόθεσιν της την ύπαρξιν οικονομικής σταθερότητος, κανονικής λειτουργίας των δημοσιονομικών και οικονομικών εν γένει πραγμάτων της χώρας.

Η νέα διαμόρφωσις ούτω των επιτοκίων καταθέσεων: 6,5% διά τας καταθέσεις Ταμιευτηρίου, 7% διά τας επί προθεσμίας και 4% άμεως, τὰ όποια θα ισχύουν από της 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου, θα επιτρέψῃ τὴν ἀνάλογον μείωσιν και τῶν επιτοκίων χορηγήσεων προς ἑνίσχυσιν τῆς οικονομίας.

Διότι ὁ ἀντικειμενικός σκοπὸς τῆς νέας κυβερνητικῆς πρωτοβουλίας εἶναι ἡ δημιουργία ὁρων χορηγήσεως ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ὅσον τὸ δυνατόν εὐθυνότερου χρήματος πρὸς τὰς παραγωγικὰς κυρίως ἐπιχειρήσεις, ἀντλουμένου ἀπὸ τὴν ὑγιὰ καὶ ἀντιπληθωριστικὴν πηγὴν τῆς ἀποταμιεύσεως. Τὰ νέα αὐτὰ μειωμένα επιτόκια χορηγήσεως, ὡς ἀνηγγέλη ἤδη, θα καθορισθοῦν τὸν προσεχῇ Ὀκτώβριον καὶ θα ἐνισχύσῃ τὴν δυνατότητα ἀντλήσεως εἰς εὐρύτεραν ἑκτασιν κεφαλαίων ἀπὸ τὰς πιστωτικὰς ὁργανισμοὺς, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ παραγωγικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων.

Μὲ τὰς νέας αὐτὰς μειώσεις τῶν επιτοκίων χορηγήσεων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰ συναφῇ λαμβανόμενα εἰδικὰ ἄλλα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς μέτρα, ὅπως εἶναι καθορισμός ἐπὶ χαμηλοτέρων επιτοκίων δι' ὠρισμένους κατηγορίας βιομηχανιῶν, παροχὴ εἰς τὰς τραπεζὰς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας ὡς πρὸς τὰς χρηματοδοτήσεις τῆς βιομηχανίας, μείωσις τῶν πέραν τοῦ τόκου λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ χορηγούμενου ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν χρημάτων καί, τέλος, παροχὴ γενναιοτέρων φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὰς βιομηχανίας κ.λ.π. πιστεύεται ὅτι θα δοθῇ σημαντικὴ ὥθησις εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος.

Ἡ κεφαλαιοαγορὰ καὶ ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις

Ἡ συνεχιζομένη αὐξησης τοῦ ρυθμοῦ τῶν παρὰ τραπεζαῖς καταθέσεων, παρὰ τὰς ἀλεπαλλήλους μειώσεις τῶν επιτοκίων καταθέσεων μαρτυρεῖ, ὡς ὑπεγράμμισθη καὶ ἀνωτέρω, τὴν δημιουργίαν μόνιμου πλέον κλίματος ἐμπειδώσεως τῆς πίστεως, κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν τῆς οικονομικῆς σταθερότητος καὶ δημοσιονομικῆς ἐξυγιάνσεως. Συμφώνως πρὸς

τὰ σχετικὰ στοιχεῖα, κατὰ τὸ πρῶτον πεντάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους, μολονότι εἴχονεν νέαν μείωσιν τῶν επιτοκίων καταθέσεων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, ἡ αὐξησης αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς ἓνα καὶ πλέον δισεκ. δρχ. Καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι καὶ ἡ νέα, ἀπὸ 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου μείωσις τῶν επιτοκίων δὲν θα ἀνακόψῃ τὸν ρυθμὸν αὐτῶν τῆς αὐξήσεως τῶν καταθέσεων. Τοῦτο θα ἐπιτρέψῃ, μὲ μίαν διαφορὰν καλύπτουσαν τὰς ἀνάγκας δαπανῶν λειτουργίας τῶν τραπεζικῶν ἱδρυμάτων καὶ λογικοῦ περιθωρίου κερδῶν τῶν, νὰ δανειζόμεναι αὐτὰ αἱ καταθέσεις εἰς τὰς βιομηχανικὰς καὶ παραγωγικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις. Τὰ διαμορφωθῶσιν οὕτω επιτόκια χορηγήσεων, δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι δὲν θὰ ἀφίστανται οὐσιασδῶς πρὸς ἑκείνα τῶν ἄλλων προηγμένων οικονομικῶς χωρῶν. Συνεπῶς τὸ πρόβλημα τῆς χορηγήσεως εὐθηνῶν καὶ ἐπαρκῶς χρημάτων διὰ τὰς παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις, ὑπὸ μορφήν μεσοπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων δανείων, ἀρχίζει νὰ εὐρίσκῃ τὴν λύσιν του, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ὅλης προσπάθειας πρὸς ἐπαύξησιν γενικῶς τοῦ ρυθμοῦ τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Θὰ ἡδύνατο, μάλιστα, νὰ λεχθῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν πιστωτικῶν μέτρων, ὡς ἀναγκαῖον πρὸς ἱσχυρὰν ὥθησιν δημιουργίας καταλλήλων ὁρων ἀναπτύξεως τῆς παραγωγικῆς προσπάθειας, ἔχουν γίνῃ προτρέχοντα ἤδη βήματα. Ἀπομένει δὲ νὰ ἐπιτευχθοῦν παρόμοια βήματα καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας πλευρὰς, ἡ τοῖς καλυτέρας ὁργανώσεως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ συγχρονισμού τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς, τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐν γένει, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μείωσις τῶν παραγωγικῶν κόστους. Μόνον ὅταν καὶ οἱ ἄλλοι, πλὴν τοῦ εὐθηνῶν χρήματος, συντελεστοὶ εὐθηνῶν κόστους τοῦ παραγομένου βιομηχανικοῦ προϊόντος, ἔλθουν ὡς ἀρωγοὶ εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν, εἶναι δυνατόν νὰ διευρυνθοῦν οἱ ὅροι ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανικῆς καὶ παραγωγικῆς ἐν γένει ἐπιδόσεως. Διότι συνακόλουθον ἄμμεσον θὰ ὑπάρξῃ ἡ διευρυνσις τῆς ἀγορᾶς καταναλώσεως, ἡ συναγωνιστικότης τῶν βιομηχανιῶν μας καὶ ἡ ἐτι περαιτέρω ἀνάπτυξις τῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὰ ἄμεσα προσεχῇ βήματα τῆς κυβερνή-

τικῆς προσπάθειας θὰ εἶναι καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, βραδέα ἴσως ἀλλ' ἀσφαλῆ μετὰ τὰ πιστωτικὰ πλαίσια, δηλαδὴ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δημιουργίας εὐνοικῶν ὁρων ἐπαρκῶς βελτιώσεως τοῦ τεχνικοῦ ἐν γένει ὀπλισμοῦ τῶν βιωσίων σήμερον βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς ἰδρύσεως νέων, ἐπὶ ὀρθολογιστικῶν βάσεων, ἀναγκαιῶν διὰ τὴν χώραν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ στροφὴ τῆς ἀποταμιεύσεως πρὸς παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας συνεπείας τοῦ μέτρου τῆς ἐτι περαιτέρω μείωσης ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου τῶν επιτοκίων καταθέσεων, θὰ εἶναι ἡ διανομὴς ρεαλιστικῶν δυνατοτήτων, διὰ τὴν προσέλκυσιν τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τίτλους ἐκδιδομένους ἀπὸ παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις, οἱ ὅποιοι θὰ δίδουν μέρημα ὁπωσδήποτε ἀνώτερον τῶν τόκων τῶν καταθέσεων, μὲ πιθανότητος, μάλιστα, ὅπως αἱ μετοχαὶ π.χ. τῆς ΔΕΗ, πραγματοποιήσεως ἐπὶ μεγαλυτέρου μερίσματος, εἰς περιπτώσιν μεγαλυτέρων κερδῶν τῆς ἐταιρείας. Ἐκδοσις τοιούτων τίτλων ἀπὸ παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων πρέπει νὰ ἀναμένεται εἰς λίαν προσεχῆς μέλλον, καθόσον ἡ ὑπερκάλυψις τῶν δύο παραγωγικῶν δανείων τῆς Δ.Ε.Η. ἀπετέλεσεν ἤδη ἐπαρκῇ σφυγμομέτρῃσιν τοῦ κοινῶς πρὸς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις.

Δ. Κ.

Ο ΑΕΟΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMICAL REVIEW

EDITOR-DIRECTOR: OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE:

34, PANEPISTIMIOU AVE, ATHENS — GREECE

Phones: 614.885 — 614.886

Telegrams: TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION:

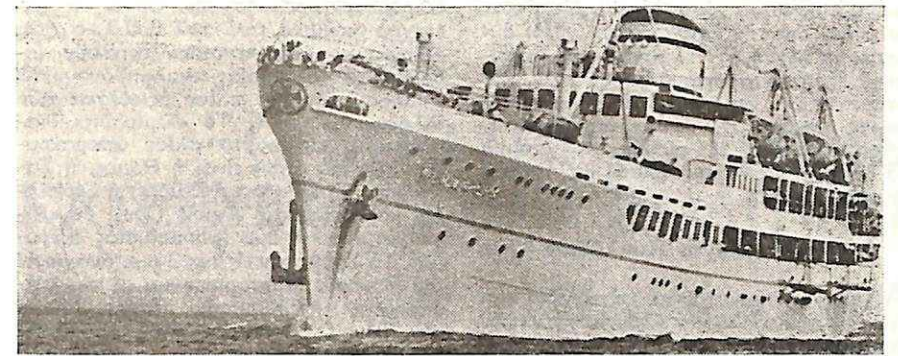
American Dollars 18

English Pounds 6 and 7 shillings

D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE: OTHON C. LEFAS - TETENES

Τουρισμός καὶ ἄκτοπλοῖα

Βελτίωσις λόγῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ

Διὰ πρώτην ἴσως φοράν ἐφέτος γίνεται μία σοβαρὰ καὶ συστηματικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ἐνὸς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἐθνικῶν τουριστικῶν κεφαλαίων τῆς χώρας μας: τῶν νησιῶν. Ἐργάσθησαν καὶ γράφονται ἑκατοντάδες ἄρθρων, σημειωμάτων, παρανέσεων. Ἡχοῦσθησαν ἀκόμη καὶ κραναὶ διαμαρτυρίας καὶ ἀπελπισίας. Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν εἰς τὴν βαθμιαίαν βελτίωσιν τῶν συγκοινωνιῶν ὁδῶν ὥστε τὰ ἀπομονωμένα νησιά μας νὰ ἀρχίσουν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, νὰ ἐπανερίσκουν τὸν ἀληθινὸν ἑαυτὸν τους. Τὰ ἑλληνικὰ νησιά δὲν ἔχουν πολλὰ πράγματα νὰ προσφέρουν. Ἐχουν ὅμως τὸ δικό τους χρώμα, ποὺ δὲν συναντᾶται πουθενά ἄλλου. Ἐχουν ἀπλότητα καὶ γαλήνη καὶ μιὰ αὐστηρὴ, λιτὴ ὁμορφιά. Ἐχουν τοὺς πολιτισμένους κατοίκους των μετὰ τὴν ὀνομαστὴ φιλοξενία. Τὰ σύμβολα των εἶναι δύο: Ἡ γαλανὴ θάλασσα καὶ τὸ κατάλευκον σπιτάκι. Αὐτὰ τὰ ἀγάπησαν οἱ ξένοι καὶ ἐξήτησαν νὰ ἔλθουν νὰ ζήσουν τὴν μαγεαία τους ἀπὸ κοντὰ.

Ὁ ἀναξιοποίητος—κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος του—τουριστικὸς πλοῦτος τῶν νησιῶν μας ἤρχισε οὕτω νὰ προσελκύη τοὺς ξένους. Παράλληλως μετὰ τὴν ἀξίωσιν διὰ τὴν βελτίωσιν γενικῶς τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν μας, ὑπῆρχαν δικαιολογημένα αἰτήματα διὰ τὴν δημιουργίαν τουριστικῶν ξενοδοχείων ἢ ξενονῶν, εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἑλληνικὰ νησιά, τὰ ὅποια κάθε χρόνο προσελκύουν χιλιάδας ἐπισκεπτῶν, πολλοὶ ὅμως τῶν ὁποίων δὲν ἀποτολμοῦν νὰ ἐπανέλθουν λόγῳ ἐλλείψεως καὶ τῶν στοιχειωδῶν ἀνεσῶν. Ὁ Ε.Ο.Τ., εὐτυχῶς, ἀναγνωρίσας τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας ἐνὸς ἔστω καὶ μικροῦ ξενοδοχείου εἰς τὰ νησιά αὐτά, ἀπεφάσισε καὶ ἔχει προχωρήσει εἰς τὴν ἀνέγερσιν πολλῶν μικρῶν ἢ καὶ μεγαλυτέρων τουριστικῶν ξενονῶν. Ἦδη σήμερον ὑπάρχουν λίαν ἀξιόλογα τέτοια ξενοδοχεῖα εἰς Σῦρον, Πάρον, Μύκονον, Ὑδραν, Σκύρον, Σκόπελον, Θάσον, Ἄνδρον κ.ἀ. ἐνῶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἰς τὴν Σαντορίνην, Ἀμοργὸν κ.ἀ. κάμει θαύματα μετὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐξ ἴσου ἀξιολόγων τουριστικῶν στεγῶν.

Ἐνῶ λοιπὸν ἡ προσπάθεια διὰ τὴν στέγασιν τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν εἶχε λάβει σοβαρὰ μορφή καὶ ἐκτὸς τῶν ξενοδοχείων, ἑκατοντάδες σπίτια ὁργανώθησαν διὰ νὰ δεχθοῦν τὸν ξένον, ὑπῆρχε ἐκκρεμὲς τὸ θέμα τῆς ἀρτίας ἐξυπηρητήσεως τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπὸ συγκοινωνιακῆς ἀπόψεως.

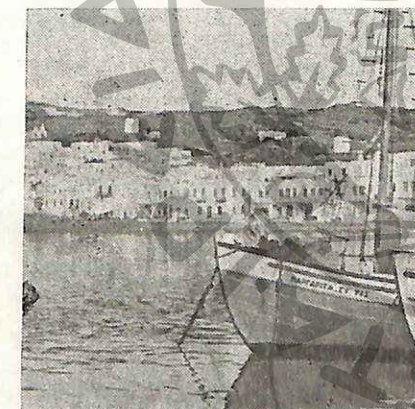
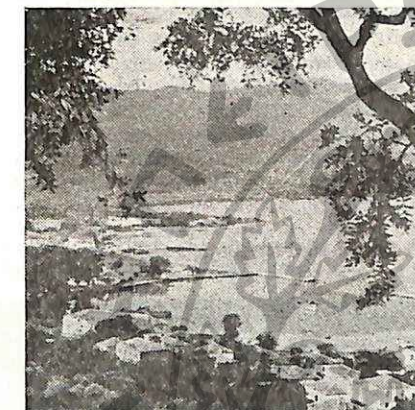
Ἡ πρώτη προσπάθεια

Τὸ θέμα τῆς βελτιώσεως τῶν θαλασσίων τουριστικῶν γραμμῶν, ἀπησχόλησε τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας καὶ τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν προγραμματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ἡ ὅποια καὶ εἶχε ἐκδώσει εἰδικὸν πόρισμα, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀκτοπλοϊκοῦ μας προβλήματος. Βεβαίως οὐτε ἐφέτος, οὐτε τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ὑπάρξῃ πλήρης ἀντιμετώπισις καὶ λύσις τοῦ ἀκτοπλοϊκοῦ. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν διανοομένην θερινὴν περί-

δον κατεβλήθη, ἐκ μέρους τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου, ἀξιόλογος προσπάθεια καλύψεως πολλῶν κενῶν, ὥστε νὰ ἐξυπηρετηθοῦν κυρίως οἱ ξένοι ἀλλὰ καὶ οἱ ἐντόπιοι.

Ἡ πρώτη καὶ λίαν ἀξιόλογος προσπάθεια ἐ ἐνετο εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ Ἀργο-

Εἰς τὴν πρώτην φωτογραφίαν μιὰ ἀποψὶς τῆς Μυκόνου. Κάτω, ἀποψὶς τῆς Θάσου, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ θέρετρον τῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

σαρωνικοῦ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀργοσαρωνικός περιλαμβάνει 4-5 νησιά ὠραιότατα, τὰ ὅποια ἐμφανίζονται τὸ πλεονέκτημα ὅτι εὐρίσκονται πλησίον τοῦ κέντρου καὶ οὕτω δύναται κανεὶς νὰ τὰ ἐπισκεφθῇ εὐκόλως αὐθημερὸν καὶ κυρίως διὰ τὸ καθιερωθὲν πλέον, μετὰ τὴν ἀπογευματινὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου, «γούηκ ἐντ». Ὡς ἐκ τούτου χιλιάδες ἐπιβάται κινουνται σχεδὸν καθημερινῶς εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν καὶ κυρίως τὰ Σάββατα καὶ τὰς Κυριακὰς. Κατ' εὐτυχίαν συμπτῶσιν καὶ πρὸς σημαντικὸν ὄφελος τῶν ἐπιβατῶν, κατὰ τὴν ἐφετηνὴν θερινὴν περίοδον διελύθη καὶ τὸ μέχρι πρὸ ὀλίγου ὑφιστάμενον «τράστ» τῶν πλοίων Ἀργοσαρωνικοῦ, με ἀποτέλεσμα νὰ ἀρχίσῃ ὁ συναγωνισμός, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐπιφέρει βελτίωσιν, εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν δὲ ὑπὲρ τῶν ἐπιβατῶν. Ἐφέτος ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἐνισχύθη δι' ἐνὸς νέου σκάφους, ναυπηγήσεως 1959, τὸ «Σαρωνίς», τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ μεταφέρῃ 800 ἐπιβάτας περίπου, πρώτης καὶ τουριστικῆς θέσεως. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου, δρομολογεῖται ἐν ἀκόμῃ ταχύτατον σκάφος, τὸ «Μάχη», δυνάμενον νὰ μεταφέρῃ ἐπίσης 800 περίπου ἐπιβάτας καὶ τὸ ὁποῖον, λέγεται, ὅτι θὰ δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ταχύτητα 25 μιλίων τὴν ὥραν. Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν γραμμὴν Αἰγίνης-Πειραιῶς, με προέκτασιν καὶ μέχρι τοῦ Ἀγκιστρίου, ἐδρομολογήθη ἀκόμη ἓν σκάφος, τὸ «Χαρά», δυναμικότητος 400 περίπου ἐπιβατῶν. Οὕτω σήμερον ὁ Ἀργοσαρωνικός ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ τῶν ἀκολούθων 8 σκαφῶν:

Γραμμὴ Ἀργοσαρωνικοῦ
«Νεράιδα» μέχρι Σπετσῶν (Τρίτην καὶ Παρασκευὴν μέχρι Λεωνιδίου).
«Σαρωνίς» μέχρι Σπετσῶν
«Αἴγινα» μέχρι Πόρου.
«Ἅγιος Νεκτάριος» (Πούλμαν) μέχρι Αἰγίνης καὶ Κυριακὴν Ἁγίαν Μαρίναν.
«Ἐριέττα» (πούλμαν) μέχρι Αἰγίνης.
«Πόρος» (εφεδρικόν) μέχρι Πόρου.
«Πίνδος» μέχρι Σπετσῶν (Σάββατον καὶ Χέλι).

«Χαρά» μέχρι Αἰγίνης (δρομολογίον 1.30' μέχρι Ἀγκιστρίου).
Τὰ ὀκτὼ αὐτὰ σκάφη, εἰς τὰ ὅποια συντόμως θὰ προστεθῇ καὶ τὸ «Μάχη», ἔχουν συνεχὴ δρομολόγια διὰ τὰ νησιά τοῦ Σαρωνικοῦ, ἥτοι καθημερινῶς εἰς τὰς 8 π.μ. 1 καὶ 1.30' π.μ., 2 π.μ., 5.30' π.μ., 7 π.μ. καὶ 7.30' π.μ. Ἐπὶ πλέον, ἐκάστη Τετάρτην εἰς τὰς 5 π.μ. με ἐπιστροφὴν τὰ μεσάνυχτα τὸ «Πίνδος» ἐκτελεῖ τοπικὰ ἐκδρομικὰ δρομολόγια μέχρις Αἰγίνης. Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν τὰ δρομολόγια εἶναι

ακόμη πυκνότερα τόσο διατήρησε μετ'αυτήν όσο και διατήρησε την επιστροφή. Ούτω δύναται να λεχθή ότι τα νησιά του Σαρωνικού εξυπηρετούνται σήμερα λιαν ικανοποιητικώς και όταν θα προστεθή και το ταχυτάτον «Μάχη», δια τα πλέον απομακρυσμένα εξ αυτών, η γραμμή θα δύναται να χαρακτηρισθῇ ὡς πλήρως εξυπηρετούμενη.

Τὰ δρομολόγια Κυκλάδων

Αξιόλογος προσπάθεια κατεβλήθη και διατήρησε την πυκνότητα των δρομολογίων των Κυκλάδων. Αντικειμενικός σκοπὸς ἦτο νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τὰ νησιά αὐτὰ καθημερινῶς, ὥστε νὰ μὴν ἀναγκάζεται ὁ ἐπισκέπτης νὰ περιμένῃ ὀλοκλήρου ἡμέρας νὰ μεταβῇ ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ. Σήμερον, διὰ τὴν βασικὴν τουριστικὴν γραμμὴν Τήνου, Μυκόνου καὶ Πάρου ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς δρομολόγια:

Δευτέρα: 10 π.μ. «Κανάρης» ἢ «Καραϊσκάκης», διὰ Πάρον, Μύκονον, Τήνον, Πειραιᾶ. Ἐπιστροφή Τρίτη χαράματα. (Ὡραῖος συνδυασμὸς δι' ἐπιστροφήν, ἐφ' ὅσον ἡ Δευτέρα εἶναι ἀργία, μετ' ἀναχώρησιν ἀπὸ Σάββατον.)

10 π.μ. «Δέσποινα», δι' Ἀνδρον, Τήνον, Μύκονον, Σύρον, Πειραιᾶ. Ἐπιστροφή Τρίτη αὐγῇ. Ἐπίσης καλὸς συνδυασμὸς δι' ἐπιστροφήν ἐξ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω νησιῶν.

12 μεσημ. «Ἰόνιον», διὰ Σύρον, Πάρον κ.λ.π.

1 μ.μ., «Μυρτιδιώτισσα», διὰ Σύρον, Πάρον κ.λ.π.

3 μ.μ. «Παντελῆς», διὰ Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν καὶ Σάμον.

Τρίτη: 2 μ.μ. «Δέσποινα», διὰ Σύρον, Πάρον κ.λ.π.

2 μ.μ. «Φίλιππος», διὰ Μύκονον, Ρόδον.

4 μ.μ. «Γ. Ποταμιάνος» (Κολοκοτρώνης), διὰ Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν καὶ Σάμον.

Τετάρτη: 2 μ.μ. «Παντελῆς», διὰ Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον, Πέμπτη: 2 μ.μ. «Δέσποινα», διὰ Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

2 μ.μ. «Μοσχάνθη», διὰ Σύρον, Πάρον κ.λ.π.

Παρασκευή: 10 π.μ. «Παντελῆς», δι' Ἀνδρον, Τήνον, Μύκονον, Πειραιᾶ.

9 π.μ. «Μαριλένα», διὰ Τήνον, Πάρον Νάξον, Πάρον, Πειραιᾶ.

2 μ.μ. «Μυρτιδιώτισσα», διὰ Σύρον, Τήνον, Μύκονον κ.λ.π.

Σάββατον: 2 μ.μ. «Καραϊσκάκης», διὰ Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

2 μ.μ. «Παντελῆς», διὰ Τήνον, Μύκονον, Δωδεκάνησα.

2 μ.μ. «Δέσποινα», διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, κ.λ.π.

6 μ.μ. «Μοσχάνθη», διὰ Σύρον, Τήνον, Ἀνδρον.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω δρομολόγια, τὰ τρία ἀπὸ τὰ πλέον πολυσύχναστα νησιά τῶν Κυκλάδων, ἡ Τήνος, ἡ Μύκονος καὶ ἡ Πάρος, ἔχουν ὀχι ἀπλῶς, καθημερινῶς συγκοινωνίαν ἀλλὰ σχεδὸν δύο καὶ τρεῖς φορές τὴν ἡμέραν (Τήνος 12 Μύκονος 11 καὶ Πάρος 7 δρομολόγια ἑβδομαδιαίως). Οὕτω ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ κινήθῃ κανεὶς πρὸς τὰ νησιά αὐτὰ καθημερινῶς καὶ μετὰ μεγάλην χρονικὴν ἀνεσιν, τόσο κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν.

Πέραν ὁμῶς τῶν κανονικῶν δρομολογίων τὰ κυριώτερα νησιά τῶν Κυκλάδων εξυπηρετοῦνται καὶ δι' ἐκτάκτων

ἐκδρομικῶν δρομολογίων. Οὕτω τὰ δύο ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. σκάφη «Σεμίραις» καὶ «Αἰγαῖον» ἐκτελοῦν ἐκδρομὰς εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνουν τὰ σπουδαιότερα καὶ πλέον ἀξιοθέατα τῶν ἑλληνικῶν νησιῶν. Τὸ «Σεμίραις» ἐπισκέπτεται κυρίως τὰ πλέον ἀπομακρυσμένα νησιά ὅπως εἶναι ἡ Θάσος, ἡ Σαμοθράκη, ἡ Σκιάθος, ἡ Σκύρος, ἡ Σκόπελος καὶ ἐπίσης τὸ Ἅγιον Ὅρος. Τὸ «Αἰγαῖον» ἐκτελεῖ δύο ἑβδομαδιαίας ἐκδρομὰς. Τὸ Σάββατον εἰς τὰς 3 μ.μ. ἀναχωρεῖ διὰ Μύκονον, Σαντορίνην καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν, τὴν Κυριακὴν, Πάρον, Μύκονον, Τήνον. Οὕτω ἔχει κανεὶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ 4 ἀπὸ τὰ πλέον γραφικὰ μικρὰ ἑλληνικὰ νησιά. Εἰς τὴν Σαντορίνην τὸ πλοῖον παραμένει 4 ὥρας καὶ ὑπάρχει ἀνεστὶς χρόνος διὰ νὰ θαυμάσῃ κανεὶς τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ. Τὰ σπῆτια σκαρφαλωμένα ἀντίκρου ἀπὸ τὸ ἡφαίστιον φαντάζουν φωλιᾶς ὑπερηφάνων πουλιῶν. Καὶ ἔτσι ἀκριβῶς εἶναι, διότι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι περιφρονοῦν κατ' ἐκδομὴν τὸν θάνατον. Ἡ Σαντορίνη εἶναι ἓνα νησί πού διδάσκει πολλὰ εἰς τὸν ἐπισκέπτην.

Τὴν Δευτέραν τὸ πρωὶ, εἰς τὰς 7, τὸ «Αἰγαῖον» εἶναι εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἀναχωρήσας τὴν 4 μ.μ. διὰ τὴν μεγάλην ἐκδρομὴν τῶν πέντε ἡμερῶν μετ' ἐπιστροφήν Σάββατον πρωὶ. Ἡράκλειον (Κνωσσός), Πάτμος, Κῶς, Ρόδος ἀποτελοῦν τοὺς κύριους τουριστικούς τόπους τῆς πενήτης ἐκδρομῆς. Εἶναι ἀλήθεια πῶς αἱ ἐκδρομαὶ αὗται τονώνουν πολὺ τὸν τουρισμὸν τῶν νησιῶν μας. Διότι διδοῦν, εἰς τὸν ξένον κυρίως, μίαν ὀλοκληρωμένην ἰδέαν τοῦ πλοῦτος τῶν νησιῶν καὶ τὸν ὀδηγοῦν νὰ σχηματίσῃ μίαν πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν ἀπὸ τὸ ἔθνικόν αὐτὸ κεφάλαιον τοῦ τουρισμοῦ μας. Ἡ ἀξιοποίησις ὅλων αὐτῶν ἐναπόκειται ἀκοινοῦθως εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐφέτος φαίνεται νὰ ἔλαβε ἀρτιωτέραν μορφήν. Πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν ὅτι ὁ ξένος, ἀσχετῶς προελεύσεως καὶ κοινωνικῆς τάξεως, ἔχει συνηθισθῇ καὶ θέλει ν' ἀπολαύσῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φυσικὴν ὀμορφίαν καὶ τὰς στοιχειώδεις ἀνάσεις καὶ νὰ αἰσθάνεται ὅτι δὲν εἶναι δέσμιος τοῦ χρόνου καὶ μὴς ὀρισμένης ἡμερομηνίας, ἀλλὰ ὅτι θὰ ἔξῃ τὴν εὐχέειαν νὰ φύγῃ οἰανδήποτε ὥραν θελήσῃ, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰδῇ ὅσα περισσότερα πράγματα ἡμπορεῖ. Αὐτὰ τὰ δύο σημεῖα πρέπει νὰ ἀποτελέσουν συνειδησιν τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὁδῶν ἀξιοποιήσεως τῶν τουριστικῶν μας τόπων.

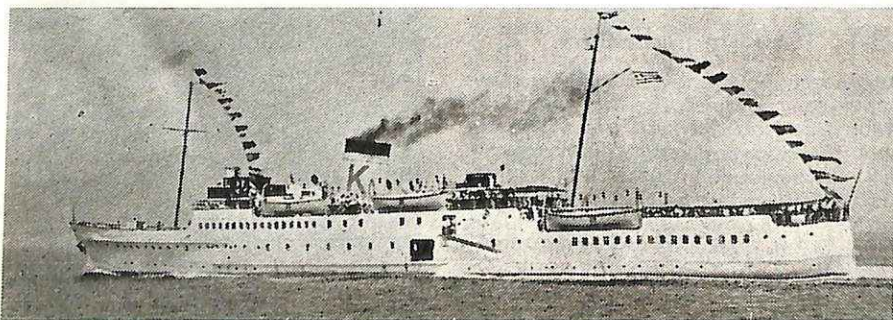
Ὑπάρχουν πέραν τῶν κυρίων Κυκλάδων, ἓνα ἄλλο σύμπλεγμα, αἱ δυτικαὶ Κυκλάδες, αἱ ὁποῖαι συγκοινωνιακῶς εἶναι ἐλαφρῶς ἡδικοιμένα, ἀν καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε διότι διαθέτουν 2-3 νησιά πολὺ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατόν νὰ προσελκύσουν πολλοὺς ἐπισκέπτας. Αἱ δυτ. Κυκλάδες περιλαμβάνουν

τὴν Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον καὶ Μῆλον. Εἰς τὸ δρομολόγιον τοῦ πλοίου τῆς γραμμῆς περιλαμβάνεται καὶ ἡ Κύθνος (Θερίμια). Ἡ Σίφνος καὶ ἡ Μῆλος εἶναι ὁμολογουμένως δύο πολὺ ὁμορφα νησάκια καὶ μόλις ἐφέτος ἀπεφασίσθη ἡ πρὸς αὐτὰ πύκνωσις τῶν δρομολογίων. Οὕτω τώρα ἐκτελοῦνται 4 δρομολόγια ἐβδομαδιαίως ἐναντι δύο τοῦ παρελθόντος θέρους. Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶναι ἡ δρομολογία εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν τοῦ μεγάλου σκάφους «Μισαούλης».

Πρὸς τὰ Δωδεκάνησα

Μετὰ τὰς Κυκλάδας, τὰ Δωδεκάνησα προσελκύουν πολλὸν κόσμον. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μεγάλα νησιά ὅπως ἡ Ρόδος, ἡ Κῶς κ.λ.π., τὰ ὁποῖα ἔχουν ὀργανωθῇ καὶ ἐξυπηρετοῦνται ἀπομακρυνόμεναι κατ' ἐκδομὴν, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἄλλα, τὰ μικρότερα, τὰ ὁποῖα εἶναι λησμονημένα καὶ ἀγωνίζονται μετὰ τὰ πενιχρὰ μέσα τῶν νὰ γίνουν γνωστὰ καὶ νὰ προσελκύσουν καὶ αὐτὰ τὸν ξένον ἐπισκέπτην. Ἡ Πάτμος π.χ. ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξυπηρετῇται ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ἓνα ὠραιότατο νησάκι, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτει αἶγλην τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ ὅπου ἐκεῖ πλησίον ὁ μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ ἔγραψε τὴν «Ἀποκάλυψιν». Ἀκόμη ἓνα μικρὸν καὶ ἀγνωστο εἰς τοὺς περισσότερους νησάκι εἶναι ἡ Σύμη, μετὰ τὴν παράξενη ἀρχιτεκτονικὴν τῆς καὶ τὸ λιμανάκι τῆς. Καὶ αὕτη παραμένει ἀγνωστὴ διότι τὴν ἐπισκέπτεται τὸ πλοῖο τῆς ἀγόνου γραμμῆς μία φορά τὴν ἐβδομάδα. Ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ νησιά συνδέονται μετὰ τὴν Ρόδον μετὰ μικρὰ πλοία, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν τακτικὰ δρομολόγια. Τὰ σκάφη αὐτὰ ὁμῶς δὲν παρέχουν ἀνεστὶς καὶ δυστυχῶς οὕτε ἀσφάλειαν. Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν χρειάζεται νὰ ἐπέμβῃ τὸ Κράτος καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν.

Εἰς τὰ βορειοανατολικά εὐρίσκεται ἡ Ἀνδρος, ἡ ὁποία γεωγραφικῶς ἀνήκει εἰς τὰς Κυκλάδας. Ἡ Ἀνδρος ἔχει πολλὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ εἶναι γνωστὴ διὰ τὸ περίφημον ἱματικὸν νερό τῆς, τῆς Σάριζας. Ἐξυπηρετεῖται κατὰ δύο τρόπους. Τὰ ἀνατολικά λιμάνια τῆς (Κόθριον καὶ Ἀνδρος) ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν γραμμὴν Σύρου, Τήνου μετ' ἀφετηρίαν τὸν Πειραιᾶ. Τὰ δυτικά λιμάνια (Γαύριον καὶ Μπατσί) ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν γραμμὴν Καρυστοῦ ἡ ὁποία ἔχει ἀφετηρίαν τὴν Ραφίναν. Πολλοὶ ξένοι ἐπισκέπτονται τὴν Ἀνδρον καὶ θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον νὰ πυκνωθῶν τὰ δρομολόγια τῆς, ἰδίως ἀπὸ Ραφίνας, ὅπου τὸ μοναδικὸν ἐξυπηρετοῦν τὴν γραμμὴν σκάφος τὸ «Κωνσταντῖνος» (π. «Κάρυστος»), εἶναι πλέον ἀχρηστον καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἐνὸς ταχυτέρου καὶ πλέον ἀνέστου σκάφους. Εἶχε δρομολογηθῇ τὸ «Ναυτίλος», τὸ ὁποῖον ἀργότερον ἐτοποθετήθη εἰς ἄλλας γραμμὰς. Καλὸν θὰ (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 52)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Δύο ἐκδηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα, συνομιλία του με συντάκτην πρωῒνης ἐφημερίδος, δημοσιευθεῖσα τὴν Κυριακὴν 12 Ἰουλίου, καὶ συνέντευξις του πρὸς συντάκτην ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος, δημοσιευθεῖσα τὴν Δευτέραν, 13 Ἰουλίου, ἐπεβεβαίωσαν τὴν κρατοῦσαν, εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους, ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ πρῶν ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἀποβλέπει νὰ ἀναμειχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ῥητὴ περὶ τούτου δήλωσις του δὲν ὑπάρχει. Ἀλλὰ τὸ ὅλον πνεῦμα, τόσο τῆς συνομιλίας, ὅσον καὶ τῆς συνεντεύξεως, ἦτο τοιαύτης μορφῆς, ὥστε νὰ ἀποδίδῃ τὰς πραγματικὰς προθέσεις τοῦ στρατηγοῦ, περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν πλέον κατηγορηματικὴν ἀνακοίνωσιν.

Τὰ κύρια σημεῖα τῶν ἀπόψεων τὰς ὁποίας ἐξέθεσεν ὁ κ. Γρίβας πρὸς τὰς δύο ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἦσαν τὰ ἀκόλουθα: 1) Ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος κατατρυχόμενος ἀπὸ ἐγωιστικὰ πάθη ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ γενικώτερα συμφέροντα, μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε νὰ ἀδιαφορῇ διὰ τὴν δημιουργίαν διαδόχων καταστάσεων. 2) Ὅτι εἰς τὴν κυπριακὴν ὑπόθεσιν, διηύθυνε μόνος, ἐκτὸς τοῦ στρατιωτικοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ὀργάνωσεν ἐναντίον τῆς διαθέσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Κύπρῳ ὑπευθύνων κύκλων καὶ τὸν ὁποῖον διεξήγαγεν χωρὶς βοήθειαν, καὶ τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα. Παρὰ ταῦτα δὲν ἐνημερώθη ἐπὶ τῆς προετοιμαζομένης λύσεως καὶ διὰ τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου ἐτέθη πρὸς τετελεσμένον γεγονός, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου εὐρέθη εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀντιδράσῃ. 3) Ὅτι τὰ θέματα τοῦ κυπριακοῦ ἀγῶνος ἀφείχθησαν μέχρι τοιοῦτου σημείου ἀβοήθητα ὥστε γράφει τὰ ἀπομνημονεύ-

Ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ΝΑΤΟ. Ὁ κ. Σπῆας μετὰ τοῦ Ἑλλήνου πρεσβυποῦ εἰς τὴν δεξίωσιν τοῦ Ἰπποδρόμου.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΡΙΒΑΣ ΚΑΤΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ματὰ του, ἵνα, ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ εἰσπράξῃ ἐξ αὐτῶν, τὰ συνδράμη κατὰ τὸ δυνατόν.

Ὡς ἦτο φυσικόν, αἱ ἀπόψεις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα προεκάλεσαν ἀντιδράσεις ποικίλης μορφῆς. Οὕτω, δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεως παρεσχέθη βεβαίωσις ὅτι ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ κυπριακοῦ ἀγῶνος διετέθη συνολικῶς ποσὸν 178.000 λιρῶν στερνλινῶν καὶ ὅτι συνεχῆς φροντίς ἐκδηλοῦται ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου, ὑπεγράμμιση ὅτι, πέραν τοῦ καθαρῶς στρατιωτικοῦ ἀγῶνος, τοῦ ὁποῖου ὀλοκληρὸς ἡ τιμὴ ἀνήκει εἰς τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς Κυπρίους, τὸ κυπριακόν, ἀπὸ τῆς πολιτικῆς του πλευρᾶς ἀντιμετωπίσθη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ὅπερ ὀργάνωσε καὶ κατηύθυνε τὴν διεξαχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ πεδίου μάχην.

Διὰ τὰς περὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀπόψεις τοῦ στρατηγοῦ δὲν ἐσημειώθησαν ἄμεσοι ἀντιδράσεις. Ἐκ διαφόρων, ὁμῶς, πλευρῶν ὑπεγράμμιση ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, πράγματι, νὰ ἐξεφράσθῃ τόσο δυσμενῶς διὰ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας καὶ ὅτι κάποια διαστροφή θὰ ἐνεφυλοχώρησε κατὰ τὴν μετάδοσιν τῶν σκέψεων του. Ἀνεμμένο δὲ δήλωσις του, ἀνασκευάζουσα τὴν ἐκτοξευθεῖσαν κατηγορίαν. Τοιαύτη δήλωσις, τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀπόψεων, δὲν ἔχει γίνῃ.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὀρισμένη μερὶς τοῦ τύπου προέβη εἰς συστάσεις πρὸς τὸν στρατηγόν, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἀνάμixin του εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ παραμείνῃ ἀφθαρτον ἔθνικόν κεφάλαιον, ἐνῶ ἄλλη μερὶς τοῦ

ἀπήντησε ἐκκλησιν ὅπως παραλείψῃ καθε ἐνέργειαν δυναμένην νὰ ὀδηγήσῃ εἰς διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῆς ἑλληνικῆς κυπριακῆς κοινότητος. Ἡ ἐκκλησίς αὕτη ἐστηρίχθη εἰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι φέρουν τὸν στρατηγὸν Γρίβαν διαφωνοῦντα πρὸς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου πολιτικὴν.

Αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ πρῶν ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. δὲν ἀφῆσαν ἀδιαφοροῦν τὸν διεθνή τύπον, ἰδιαίτερος τὸν ἀγγλικόν. Ὁ τελευταῖος ἐσχολίασε, μετὰ προφανή δυσμενῆ διάθεσιν κατὰ τοῦ στρατηγοῦ, τὰς πληροφορίας ὅτι οὗτος ἀντιτίθεται πρὸς τὰς διαγραφόμενας ἐν Κύπρῳ ἐξελίξεις.

Ἡ ἐξαγωγή συμπερασμάτων, περὶ τῆς ἀπηχέσεως τὴν ὁποῖαν εἶχον αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα ἡ αἱ ἐναντίον αὐτοῦ ἀντιδράσεις, δὲν εἶναι εὐχερὴς, δεδομένης τῆς ἀνεπιστήμου μορφῆς των. Γενικῶς θὰ ἡδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ πρόβλημα Γρίβα, τὸ ἐνδεχόμενον, δηλαδὴ, τῆς ἀναμειξῆς του εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν, ἀπασχολεῖ καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον καὶ τὴν κοινὴν γνώμην. Συγκεκριμέναι ὁμῶς τάσεις δὲν ἔχουν διαμορφωθῇ, οὔτε σαφῶς ὑπὲρ, οὔτε σαφῶς ἐναντίον, ἐφ' ὅσον αἱ προθέσεις του δὲν διευκρινίζονται πλήρως, ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται φανερόν ὑπὸ ποίαν μορφήν θέλει νὰ ἀναμειχθῇ καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν ποίου προγράμματος. Τὸ μόνον, μέχρι τῆς στιγμῆς, γνωστόν, ἐπὶ τοῦ προγράμματος του, στοιχεῖον εἶναι ὅτι, ἀναμειγνύμενος εἰς τὰ κοινὰ, θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα σεβαστὴν εἰς ὅλους. Πολὺ ἀόριστον. Ὡς πρὸς δὲ τὴν μορφήν τῆς ἀναμειξῆς του, ἐμμένει πάντοτε εἰς τὴν θέσιν ὅτι μόνον «ἀκολουθῶν» θὰ δεχθῇ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του. Ἀλλὰ καλούμενος ἀπὸ ποῖον;

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἀσάφεια

Ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους, οἱ μὲν ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνάμixin του παραμένουν ἐν ἐπιφυλακῇ, μὴ γνωρίζοντες τί νὰ πράξουν, οἱ δὲ ἀντιτιθέμενοι εἰς αὐτὴν περιορίζονται εἰς γενικὰς ὑποδείξεις καὶ ἐκκλήσεις, φοβούμενοι ὅτι ἐκτιθέμενοι περισσότερον θὰ εὐρίσκοντο ἀνεστὶς στόχου. Ἡ ἀσάφεια αὕτη δημιουργεῖ μίαν δυσφορίαν, ἐπιτεινομένην ἐκ τῶν κυκλοφορούντων φημῶν, περὶ προθέσεων τοῦ στρατηγοῦ νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς τελικῆς λύσεως τοῦ κυπριακοῦ θέματος.

Ἀς σημειωθῇ, ἐν κατακλείδι, ὅτι ὁ στρατηγὸς Γρίβας εἶχεν ἐνεργὸν ἀνάμixin εἰς τὴν πολιτικὴν κατὰ τὸ παρελθόν. Οὕτω, εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου 1950, μετέσχεν ἡγούμενος ἰδίου κόμματος φέροντος τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὸν Ἀγροτικὸν Κόμμα Χιτῶν». Τὸ κόμμα τοῦτο συνεκέντρωσε τὰ 0,88% τῶν ψήφων.

Τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δέκα ἔτη καὶ εἴκοσι ἡμέραι» ἐκδοθέντα προσφάτως εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀπομνημονεύματα τοῦ ναυάρχου Νταϊνιτς, εἶναι ἐκ τῶν σημαντικωτέρων βιβλίων, μὲ θέμα τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, ποὺ ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον. Ἐν πρώτοις τὸ βιβλίον εἶναι γραμμένον κατὰ τρόπον ἀντικειμενικὸν καὶ ὁ συγγραφεὺς του δὲν ἦτο ἀπλῶς μία ἐκ τῶν πλέον ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων τοῦ Τρίτου Ράιχ, ἀλλὰ καὶ ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ σπανίας ἀξίας. Ἡ ἱστορία τῶν ὑποβρυχίων εἶναι γοητευτικὴ ἀκόμη καὶ δι' ἐκείνους ἐξ ἡμῶν οἱ ὁποῖοι δυσκόλως θὰ ἐσυμμερίζοντο τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ ναυάρχου διὰ τοὺς διοικητάς του. Καὶ θὰ ἦτο δύσκολον ν' ἀγνοήσῃ κανεὶς τὸ πόσον μεγάλη ἀπειλὴ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξὶν τῆς Μεγ. Βρετανίας ἀπετέλεσαν κατὰ τὸν πόλεμον. Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος εἶναι ἀνεκτίμητος, ὡς μία ἱστορία τοῦ τί κατόρθωνε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ὑποβρυχίον, κατὰ τὸ παρελθόν.

Ὁ πόλεμος ἐκρίθη εἰς τὴν θάλασσαν

Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ διερωτηθῇ κανεὶς, ποῖα θὰ εἶναι αἱ δυνατότητες δράσεώς του εἰς μίαν μελλοντικὴν παγκόσμιον σύγκρουσιν. Ἡ πυρηνικὴ δύναμις θ' αὐξήσῃ τὴν χρησιμότητά του, ἡ μήπως αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας θὰ προσφέρῃ θ' ἀποβῶν ὁλως διαφορετικῆς φύσεως; Καθὼς ὁ ἀναγνώστης ἀφήνῃ τὸ βιβλίον, λυπεῖται ἐπειδὴ ὁ ναύαρχος Νταϊνιτς οὐδεμίαν ἐν προκειμένῳ ἐκφράζει γνώμην. Ἀρκεῖται εἰς τὸ ν' ἀφηγηθῇ τὴν ἱστορία του—ἀφήνοντας τὸν ἀναγνώστην νὰ ἐξάγῃ γάγῃ μόνος του τὸ ἐπιμύθιον, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπάρχει.

Ὑστερὰ ἀπὸ μίαν βραχεῖαν ἀνασκόπησην τῆς ἱστορίας τοῦ ὑποβρυχίου κατὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς ἔλαβε μέρος, ὁ ναύαρχος Νταϊνιτς ἔρχεται εἰς τὴν Ἀγγλογερμανικὴν Ναυτικὴν Συμφωνίαν τοῦ 1935. Σκοπὸς τῆς συμφωνίας αὐτῆς ἦτο ἡ διευθέτησις μιᾶς σημαντικῆς διαφορᾶς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, ἀλλ' αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ὑπεγράφη ἦσαν, τὸ ὀλίγον γώτερον, ἀτυχεῖς, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος φυσικὰ ὅτι ἡ συμφωνία ἀπετέλει μίαν ἀκόμη παραχώρησιν πρὸς τοὺς ἐκβιασμούς τοῦ Χίτλερ, διότι (παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τίποτε τὸ σχετικὸν δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου) πρὸ διμήνου περίπου ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς συμφωνίας εἶχε πληροφορηθῇ τὸ Λονδίνον ὅτι ἐσκόπευε νὰ συγκεντρώσῃ δώδεκα ὑποβρυχία «ναυπηγηθέντα κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων τὰ ὁποῖα εἶχον γίνῃ κατὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον». Αἱ διαπραγματεύσεις ἔγιναν πίσω ἀπὸ τὴν πλάτην τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ἐνῷ ἡ ὑπογραφεῖσα σύμβασις ἀπετέλει κατὰφωρον παραβίασιν τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών.

Βίσμαρκ καὶ μεῖζον Ράιχ.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ναυάρχου, ἡ συμφωνία διηκόλυσε τὸ γερμανικὸν ναυαρχεῖον νὰ συνεχίσῃ ἀπροκαλύπτως τὴν ναυπήγησιν ὑποβρυχίων διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τοῦ 1918, ἐνῷ ἀπὸ πολιτικῆς πλευρᾶς ὁ Μουσσολίνι φυσικὰ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις συμμαχίζετο τὸν σεβασμὸν του διὰ τὸ δίδαγμα τοῦ Μακιαβέλλι καὶ ἔτσι ἐπροχώρησεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων του διὰ τὴν κατὰκτησιν τῆς Αἰθιοπίας. Ὅλ' αὐτὰ ἦσαν ἀρκετὰ δυσάρε-

στα. Τὸ χειρότερον ὅμως ἀπὸ ὅλα ἦτο ὅτι μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εἶχεν ἐπιτηδείως παρεμβληθῇ μία σφὴν εἰς μίαν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ διεθνὴς κατάστασις ἦτο τοιαύτη ὥστε ἡ συνεργασία τῶν δύο κρατῶν ν' ἀποτελῇ ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου Ναύαρχος Κάρολ Νταϊνιτς ἐγεννήθη τὸ 1892 εἰς Βερολίνον. Εἰσήλθε εἰς τὸ γερμανικὸν ἀεροναυτοκράτειον ναυτικὸν τὸ 1913 ὑπηρετήσας εἰς τὰ ὑποβρυχία κατὰ τὸν Α' Παγκ. Πόλεμον. Τὸ 1939 ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων καὶ τὸ 1943 ἐγένετο Ἀρχηγὸς τοῦ γερμανικοῦ στόλου. Μετὰ τὴν ἀποκτονίαν τοῦ Χίτλερ ἀνέλαβε τὰς τύχας τοῦ τρίτου Ράιχ καὶ διέταξεν τὴν ἄνευ ὁρῶν παράδοσιν εἰς τοὺς συμμάχους. Καταδικασθεὶς εἰς τὴν Νυρεμβέργην ἀπελθὼν τὸ 1957 ἀπὸ τὰς συμμαχικὰς φυλακάς.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἡ συμφωνία αὐτὴ ἐπηρέασεν οὐκ ὀλίγον τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας, ὅταν μετὰ ἐξάμηνον ἡ Ἀγγλία εἶχε φασαρίες μετὰ τὴν Ἰταλίαν εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἐὰν ὁ ναύαρχος Νταϊνιτς φαίνεται κάπως ἀφελὴς ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλο-γερμανικὴν Συμφωνίαν, ἀγνοεῖ τελείως τὴν ἀλήθειαν ὅταν γράφει: «Ἐὰν καὶ μόνον ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν

ἡ τρομερὰ ἀνεπάρκεια τῆς κατὰ θάλασσαν ἰσχύος μας, ὁ πόλεμος τοῦ 1939 θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε πάσῃ θυσίᾳ ἀποφευχθῇ. Τὸ κατὰ πόσον ὁ πόλεμος μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἀξανανομένης τῆς γερμανικῆς δυνάμεως, θὰ ἔπρεπε ν' ἀποφευχθῇ ἐπὶ μακρόν, αὐτὸ εἶναι ἕνα ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ ἔμπορῶσε μετὰ βεβαιότητος ν' ἀπαντήσῃ. Ὁ ἴδιος προσωπικῶς δὲν εἶμαι τῆς γνώμης αὐτῆς. Ἐὰν πρὸ τοῦ 1914, ἡ ἑτέρα παράταξις ἐθεώρησεν ἐπικίνδυνον τὴν μικρὰν Γερμανίαν τοῦ Βίσμαρκ, θὰ ἦτο δύσκολον ν' ἀναμένωμεν ὅτι θὰ ἡνείχετο τώρα τὴν ὑπαρξὶν τοῦ Μείζονος Ράιχ.»

Τοῦτο ἀποτελεῖ σαφὴ διαστρέβλωσιν τῶν γεγονότων. Ὁ ἴδιος ὁ Βίσμαρκ εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἡ «γερμανικὴ αὐτοκρατορία μετὰ τὴν συμμαχίαν τῆς Αὐστρίας δὲν θὰ ἐστερεῖτο τῆς ἀγγλικῆς ὑποστηρίξεως» καὶ τὰ γεγονότα τὸν ἐδικαίωσαν. Τὰ ἀγγλογερμανικὰ συμφέροντα ἦσαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην σχεδὸν κοινὰ καὶ οὐδαμοῦ συνεκρούσθησαν. Ἐτσι ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις εὐμενῶς ὑπεδέχθη τὴν γερμανικὴν ὑπεροχὴν εἰς τὴν Κεντρ. Εὐρώπην καὶ ἡ διάστασις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἤρχισε μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Σίδηρου Καγκελλαρίου, ὅταν εἰς τὸ Βερολίνον ἤρχισαν νὰ ἐπικρατοῦν ἄλλοι σύμβουλοι.

Ἀπεναντίας, εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ βιβλίου, ὁ ναύαρχος δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι καλλίτερος. Μὲ ἀσφαλὴ καὶ ἀλάνθαστον ἐπιδειξιότητα μᾶς κάμνει νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς δυσχερεῖας τῆς νορβηγικῆς ἐκστρατείας τοῦ 1940, ὅταν τὰ ὑποβρυχία ἀπεδείχθησαν ἀχρηστα, ἐνεκα τοῦ ὅτι εἰς τὰ βορεινὰ αὐτὰ ὕδατα τὸ σύστημα τῆς μαγνητικῆς πυροδοτήσεως τῶν τορπιλλῶν, ἀπεδείχθη ὁλως ἀπροσέτως ἀχρηστον. Λεπτομερῶς περιγράφει τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν περιφημῶν ἐκείνων ὑποβρυχιακῶν μονάδων, τῶν δρώντων καθ' ὁμάδας (Wolf Packs), τὰ ὁποῖα τόσας ζημίας προὔξενον εἰς τοὺς συμμαχικοὺς στόλους κατὰ τὰ μέσα τοῦ πολέμου. Μὲ ἡπιότητα ὁμιλεῖ διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐν ὄψει τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Η.Π.Α., μέτρα τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν λίαν ἐπιτυχῇ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1943.

Ἄλλαι πληροφορίες καὶ κρίσεις.

Αἱ πληροφορίες ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται

Ὑπὸ Σέρ ΤΣΑΡΛΣ ΠΙΕΤΡΙ

ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Διεπιστώσαμεν τότε ὅτι μεταξὺ τῶν 20ῆς Ἰουλίου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Αὐγούστου εἴχομεν τρομακτικὰς ἀπωλείας εἰς ὑποβρυχία. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἶχον βυθισθῇ δέκα μονάδες. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀεροπλάνων ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ἐναντίον τῶν πλοίων εἶχεν αὐξηθῇ μεγάλως, καὶ ἔτσι ἐναντίον

Τὸ τέλος. Ὁ Σπέρ, ὁ Νταϊνιτς καὶ ὁ Γιόντλ εἰς τὸν περίβολον τῆς φυλακῆς μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν τῶν 23ην Μαΐου 1945.

Ὁ Χίτλερ, ὁ Νταϊνιτς καὶ ὁ Γκαίριγκ ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς καταρρεύσεως τοῦ τρίτου Ράιχ.

χια ἔπρεπε νὰ καταδύνωνται εἰς τὸ πρῶτον σύνθημα κινδύνου...»

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Νταϊνιτς ἦτο ἤδη ἀρχηγὸς τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ. Ἦτο λοιπὸν μία τεραστίως σημασίας διεθνὴς φυσιογνωμία. Ἐπὶ βραχὺ μάλιστα διάστημα, κατὰ τὴν ἀνοίξιν τοῦ 1945, κατεῖχε τὸ κέντρον τοῦ προσκηνίου ὡς διάδοχος τοῦ Χίτλερ. Τὴν ἐποχὴν ὅμως καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπηρέασῃ τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν, ἦτο πολὺ ἀργά

τῶν ἀεροπλάνων αὐτῶν, ἡ μάλλον ἐνώπιον τοῦ ἀριθμοῦ των, τὰ συνδεδασμένα ἀντιεροπορικὰ πυρὰ ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυρα. Ὡς ἐκ τούτου, δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ κινούμεθα εἰς τὸν Βισκαϊκὸν Κόλπον μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀντιεροπορικῶν τῶν ὑποβρυχίων μας. Τὰ ὑποβρυ-

διά τὴν Γερμανίαν. Ἐν τούτοις δὲν διατηρεῖ οὐδόλως ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ποῖα ὤφειλε νὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ αὐτή: «Ἡ προσοχή μας ἦτο ἐξ ὀλοκλήρου ἐστραμμένη εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν ἐπιχειρήσεις. Ἐπεκράτει ἡ σκέψις ὅτι ἐὰν ἐκερδίσαμεν τὰς μάχας αὐτάς θὰ ἔμπορούσαμεν

Εἰς τὴν δίκην τῆς Νυρεμβέργης, εἰς τὴν πρώτην σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν: Γκαίριγκ, Ἐτς, Ρίμπεντροπ, Κάιτελ καὶ Κάλτενμπρόννερ.

ταύτοχρόνως νὰ κατισχύσωμεν καὶ τῆς κατὰ θάλασσαν βρετανικῆς δυνάμεως. Δυστυχῶς, ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἀνωτάτη ἡγεσία τῶν γερμανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων δὲν ἦσαν εἰς θέσιν ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐκεῖ, εἰς τὸν Ἀτλαντικόν, μία δρᾶς ὑποβρυχίων διεξήγεν ἕνα ἀγῶνα ἀποφασιστικὸν διὰ τὴν ἐκβίασιν τοῦ πολέμου.»

Περὶ τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ Γ'. Ράιχ, ὁ ναύαρχος δὲν ἔχει νὰ μᾶς εἴπῃ παρὰ ἐλάχιστα καινούργια πράγματα. Ὅπως τόσοι καὶ τόσοι ἐκ τῶν συναδέλφων του μᾶς διαβεβαίωσι ὅτι δὲν εἶχεν ἰδέαν περὶ τῆς ὑπάρξεως στρατοπέδων συγκεντρώσεως. Φυσικὰ εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁμιλεῖ μὲ περισσὴν πικρίαν διὰ τὰς συνεπειὰς τῆς ἀνευ ὁρῶν παραδόσεως, παρ' ὅτι ἐν προκειμένῳ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαμφισβητηθῇ ὅτι αἱ ἀπόψεις του θὰ εὐρον ἀρκετὴν ὑποστήριξιν τόσοις εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅσον καὶ εἰς τὰς Η.Π.Α. Ἐκτὸς ἀπὸ μίαν βριαὴν φιλονεικίαν φαίνεται ὅτι συνηνοεῖτο ἀρκετὰ καλὰ μετὰ τὸν Χίτλερ, παρ' ὅλον ὅτι εἶναι μάλλον ἀμφίβολον τὸ κατὰ πόσον ὁ Φύρερ κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτὸ στάδιον τοῦ πολέμου ἐνδιέφερετο πολὺ διὰ τὰ ναυτικὰ πράγματα. Μὲ τὸν Χίμλερ εὐρίσκετο εἰς σχέσεις ἐλεεινὰς, τὰς χειρότερας ποὺ εἶναι δυνατόν νὰ φαντασθῇ κανεὶς.

Παραδοχὴ σφαλμάτων

Τέλος, εἶναι πρὸς τιμὴν τοῦ ναυάρχου Νταϊνιτς ὅτι διατυπώσῃ τὴν πλέον ἀξιοπρεπῆ διαμαρτυρίαν ἐναντίον τῆς μεταχειρίσεως τῆς ὁποίας ἐτυχεν ἀπὸ τοὺς νικητὰς κατὰ τὰ τέλη τοῦ πολέμου, παρ' ὅλον ὅτι ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζῃ πὼς ἡ μεταχείρισις αὐτὴ ἀποτελεῖ αἰτίαν μιᾶς διχογνωμίας, ὅχι μόνον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς πολλοὺς ἄλλους ἐξέχοντας Γερμανοὺς τῆς ἐποχῆς τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ὁ ναύαρχος εἶναι πάντοτε ἑτοιμος νὰ παραδεχθῇ ὅτι πῆσαν ἐνίοτε νὰ διέπραξε σφάλματα τοσοῦτα μάλλον καθ' ὅσον γράφει: «Ἀπέχω πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ πιστεύω ὅτι ὅλαι αἱ σκέψεις καὶ αἱ πλάξεις περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλήσαν, ἦσαν ὀρθαί, ὅταν τὰς ἐξετάζει κανεὶς ἀπὸ μίαν χρονικὴν προοπτικὴν.» Καὶ ὁ τόνος αὐτὸς εἶναι πολὺ πρωτότυπος καὶ παρήγορος, διὰ τὸν τερματισμὸν ἀπομνημονευμάτων ἀφορώντων κυρίως τὸν τελευταῖον Παγκόσμιον Πόλεμον.

Sir CHARLES PETRIE

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ

Το θέμα της προεκτάσεως ή μη του αερολιμένος 'Ελληνικού απέτελεσε κατά το παρελθόν την αιτίαν πολλών προστριβών. Σήμερα, μετά διετίαν καὶ πλέον ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ αεροδρόμιον ἐκεῖ ὅπου αὐτὸ εὐρίσκεται, διαπιστοῦται ὅτι τὸ ὅλον ζήτημα ἔχει περιέλθει εἰς κατάστασιν ὑπνώσεως.

Αἱ αἰθουσαι ἀναμονῆς ἐπιβατῶν, τὰ περίπτερα τῶν ἐπισημῶν, τὰ ἐστιατόρια, τὰ μπάρ, τὰ τελωνειακὰ καὶ τὰ εἰδικὰ Γραφεῖα Τουρισμοῦ ὧν τῶν μεγάλων αερολιμένων τοῦ κόσμου ἔχουν ἤδη ἀναρτήσῃ, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς θριντῆς περιόδου, πίνακας διεθνῶν αεροδρομίων εἰς τοὺς ὁποίους περιλαμβάνεται πλεόν ὡς «Τουριστικὸς Διεθνὴς αερολιμὴν» τὸ αεροδρόμιον τοῦ 'Ελληνικοῦ.

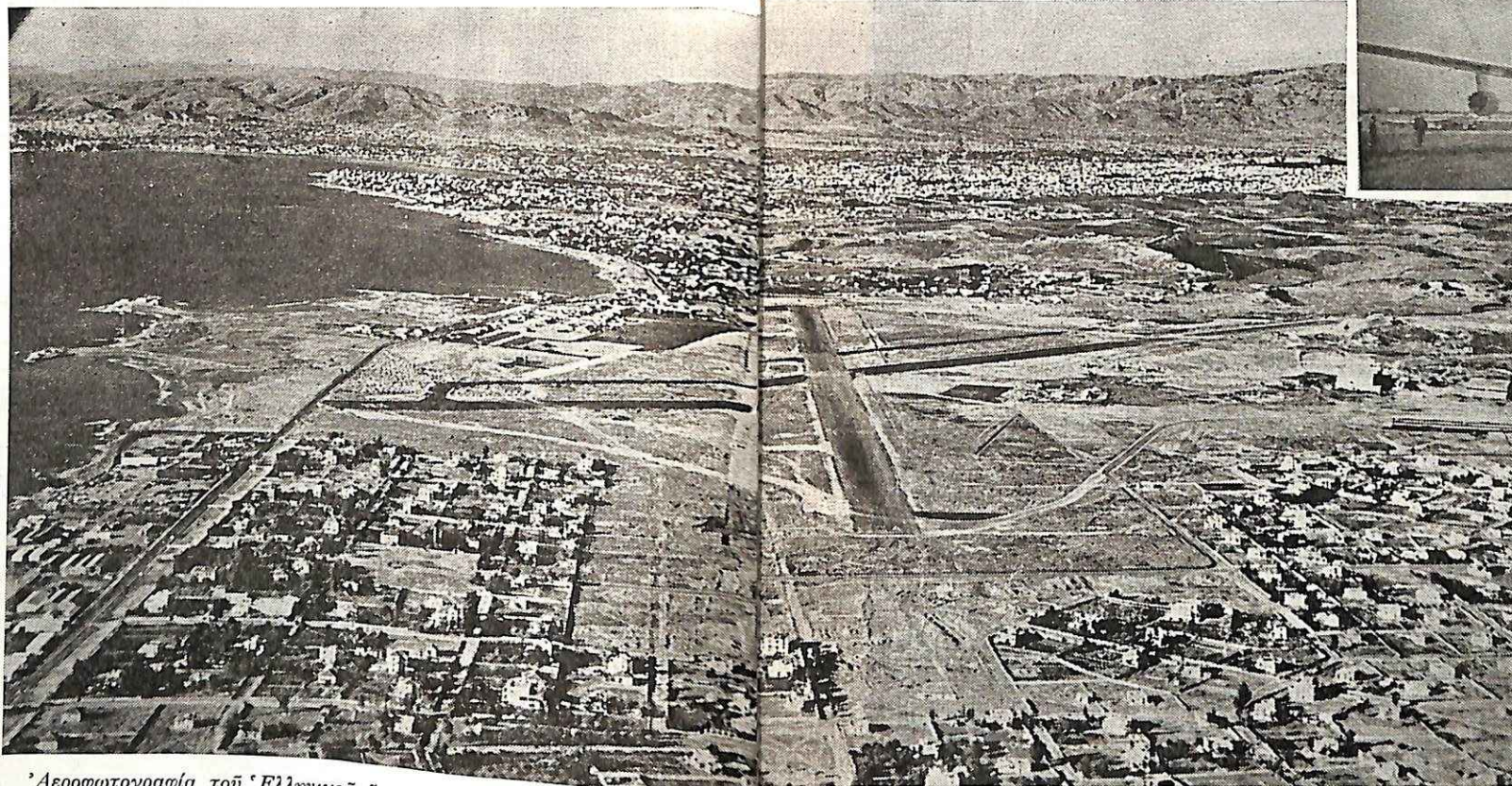
Οὕτω καὶ ἡ 'Ελλάς, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπομείνει τελευταία εἰς τὰ Βαλκάνια, ἐκτὸς τῆς 'Αλβανίας, ἀνεγνωρίσθη πλεόν ὡς διεθνὴς αεροναυτιλιακὴ Χώρα. Τὸ 'Αεροδρόμιον τοῦ 'Ελληνικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπέτελεσεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπίμαχον θέμα τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἐπίσημον ἀπόφασιν τῆς τετάρτης 'Αεροναυτιλιακῆς Διασκέψεως ἡ ὁποία συνήλθεν εἰς τὴν Γενεὴν, περὶ τὰ τέλη 'Ιανουαρίου τοῦ 1958, προτάσει τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, διὰ τὸν συντονισμόν τῆς διεθνούς συνεργασίας εἰς τὸ τομέαν τῆς Πολιτικῆς 'Αεροπορίας τῆς περιοχῆς Εὐρώπης-Μεσογείου, πρέπει νὰ εἶναι διεθνὴς αερολιμὴν, καθ' ὅλα συγχρονισμένους παρέχων τὰ ἐπὶ τούτοις ἐγγύα μέχρι τὰ τέλη τοῦ 1960.

Ἡδη, μετὰ τὰς γενομένας μερικὰς ἀπαλλοτριώσεις οἰκῶν τῆς περιοχῆς καὶ βάσει σχεδίων τῆς ἀναδόχου, κατόπιν διεθνούς διαγωνισμού, ἀμερικανικῆς 'Εταιρείας 'Άμαντ ἐντ Γουίντνεϋ, τὸ πρῶτον στάδιον τῆς διαμορφώσεως τῶν διαδρόμων τοῦ αεροδρομίου τοῦ 'Ελληνικοῦ ἤρχισεν, ἐνῶ μελετῶνται ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου 'Υπουργείου τὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλεν ἡ ἐν λόγω 'Εταιρεία, διὰ τὴν ὁριστικὴν καὶ τελικὴν διαμόρφωσιν αὐτοῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων μελετᾷ

Ἡ 'Εταιρεία «'Άμαντ ἐντ Γουίντνεϋ» κατόπιν μακρᾶς μελέτης τοῦ ὅλου θέματος, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἀπὸ τῆς ἀνακνήσεως τῆς ὡς ἀναδόχου 'Εταιρείας δι' ὁμάδος τεχνικῶν καὶ ἐμπειρογνομόνων, κατήρτισεν τέσσαρας προτάσεις, τὰς ὁποίας καὶ ὑπέβαλε πρὸς καιροῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς 'Αεροπορίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, Ἡδη, αἱ προτάσεις αὗται, μέσω τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας, ὑπεβλήθησαν προσφάτως εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Συγκοινωνιῶν τοῦ ὁποίου ἡ ἀρμοδιὰ Διεύθυνσις τὰς μελετὰς διὰ νὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα τῆς εἰς τὸν κ. Γκι-καν.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος, τηρεῖται ἀπόλυτος μυστικότης, τόσο ἐκ μέρους τοῦ 'Υπουργείου ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς 'Εταιρείας. Παρ' ὅλα ταῦτα ἐγνώσθη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν κατέληξεν εἰς τὴν ἔγκρισιν δύο ἐκ τῶν τεσσάρων προτάσεων, τὰς ὁποίας καὶ ἀναμένεται ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ συγκληθὲν ἐπὶ τούτῳ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον διὰ νὰ ἀποφασισθῇ τελικῶς ποῖα ἐκ τῶν προτάσεων θὰ γίνῃ δεκτὴ. Βεβαίως τὸ 'Υπ. Συμβούλιον θὰ ἐξετάσῃ, ἐκτὸς τῶν δύο προτεινομένων λύσεων ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου καὶ τὰς ἐτέρας δύο, αἱ ὁποῖαι εἰναι ἐπίσης προτάσεις τῆς ἀναδόχου ἀμερικανικῆς 'Εταιρείας, ὡς πρὸς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ 'Αερολιμένος. Ὅθεν δὲν δύναται νὰ λεχθῇ μετὰ βε-

Ἀεροφωτογραφία τοῦ 'Ελληνικοῦ ὅπου διακρίνεται εἰς τὸ μέσον ὁ τριπλὸς διάδρομος τοῦ ὁποίου τὴν προέκτασιν μελετᾷ τὸ ὑπουργεῖον.

βαίτητος ποῖα ἐκ τῶν προτάσεων θὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀρμοδίων.

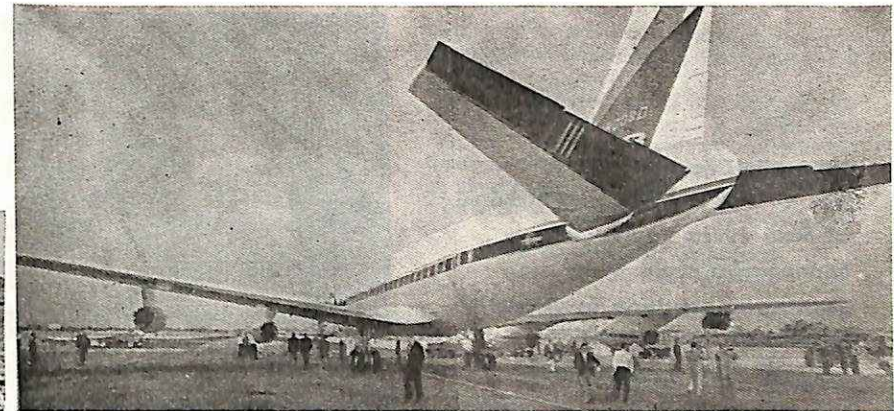
Προτάσεις καὶ σχέδια.

Πάντως καὶ αἱ τέσσαρες ὑποβληθεῖσαι λύσεις διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ 'Αερολιμένος εἰναι, βασικῶς, ὅμοιαι, διαφέρουν δὲ ἐν μέρει.

Εἰς τὸ γενικὸν πλάνον τῆς διαμορφώσεως τοῦ χώρου τοῦ κυρίως αερολιμένος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκπονηθῇ ὡς «προσχέδιον» τῆς ἀμερικανικῆς 'Εταιρείας, προβλέπονται τὰ ἑξῆς:

1. Ἐπέκτασις τοῦ κυρίως διαδρόμου προσγειώσεως καὶ ἀπογειώσεως.
2. Δημιουργία ἐτέρου βοηθητικοῦ διαδρόμου, ἐκτὸς τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος, δεδομένου ὅτι ἡ κίνησις τοῦ Διεθνούς πλεόν 'Αερολιμένος τοῦ 'Ελληνικοῦ αὐξάνεται σταθερῶς, κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς τῶν εἰδικῶν, ἀπὸ ἐτοὺς εἰς ἔτος.
3. Ἐπέκτασις εἰς τὸ διπλάσιον, διὰ διαπλατύνσεως, τῆς «πλατφόρμ», δηλαδὴ τοῦ χώρου πού σταθεμεύουν καὶ ἀποβιβάζουν τοὺς ἐπιβάτας τῶν τῶν αεροσκαφῶν. Συγκεκριμένως ἡ «πλατφόρμ» θὰ διαχωρισθῇ εἰς τρία μέρηματα διὰ:
 - α) στάθμευσιν αεροσκαφῶν γραμμῶν ἐξωτερικοῦ
 - β) στάθμευσιν αεροσκαφῶν γραμμῶν ἐσωτερικοῦ
 - γ) στάθμευσιν αεροσκαφῶν ἐμπορικῶν γραμμῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
- 4) Δημιουργία εἰδικῆς «πλατφόρμ» διὰ στάθμευσιν ἐλικοπτερίων.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἤχθη ἡ ἀμερικανικὴ 'Εταιρεία λόγῳ τῆς προσφάτου διαδόσεως τῆς δι' ἐλικοπτερίων συγκοινωνίας καὶ κυρίως διότι 'Ελληνοαμερικανοὶ κεφαλαιούχοι ἔχουν ἤδη ὑποβάλῃ αἰτήσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν διὰ νὰ τοὺς παρασχεθῇ ἀδεια ἐκμεταλλεύσεως δι' ἐλικοπτερίων δύο ἐσωτερικῶν γραμμῶν, μὴ ὑφισταμένων εἰσέτι, λόγῳ ἐλλείψεως τοπικῶν αεροδρομίων.

Τὰ νέα πυραυλοκίνητα αεροσκάφη πού θὰ φιλοξενῇ τὸ αεροδρόμιον τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἐτοὺς. Εἶναι πραγματικοὶ γίγαντες δυνάμενοι νὰ μεταφέρουν 168 ἐπιβάτας μὲ μέσην ταχύτητα 900 χιλιομέτρων τὴν ὥρα. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα αὐτὰ αεροσκάφη χρειάζονται μεγαλυτέραν τροχοδρόμησιν κατὰ τὴν ἀπογείωσιν καὶ προσγείωσιν καὶ ἀναλόγους ἐγκαταστάσεις (πλατφόρμ κλπ.). Πότε θὰ κατασκευασθοῦν ὅλα αὐτὰ;

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὧν αὐτῶν τῶν ἐγκαταστάσεων ἔχει προϋπολογισθῇ ἡ διάθεσις ποσοῦ 3.000.000 δολλαρίων ἢτοι δρχμῶν 90.000.000, ἡ ἀνέγερσις δὲ τῶν ἐν λόγω κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀρχίσῃ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1960. Προηγουμένως, ὅμως, ἡ ἀμερικανικὴ 'Εταιρεία, θὰ ὑποβάλῃ ἀναλυτικὴν μελέτην, τὴν ὁποῖαν συντάσσει ἤδη, πρὸς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, σχετικῶς μὲ τὴν προβλεπομένην κίνησιν τοῦ 'Αερολιμένος τοῦ 'Ελληνικοῦ διὰ μίαν δόκλῃρον 15ετίαν, ἢτοι μέχρι τοῦ 1975. Ὁ καθορισμὸς δὲ τοῦ μεγέθους τῶν νέων κτιριακῶν συγκροτημάτων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς μελέτης αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν προόδων τῆς αεροναυτικῆς ὡς καὶ τῶν ἐξελίξεων καὶ βελτιώσεων τῶν νέων τύπων αεροσκαφῶν.

Ἡ ὅλη, τέλος, διαμόρφωσις τοῦ 'Αερολιμένος τοῦ 'Ελληνικοῦ θὰ συμπληρωθῇ καὶ μὲ διαφόρους τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνων ἀπὸ τὴν 'Υπηρεσίαν Πολιτικῆς 'Αεροπορίας. Οὕτω θὰ δημιουργηθῇ νέος Πύργος Ἑλέγχου (Φλάιτ Κοντρόλ), μετεωρολογικοὶ σταθμοί, αὐτόματοι φανοί, τηλεπικοινωνιακαὶ ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ἀσύρματον τηλεφωνικὴν σύνδεσιν μὲ τὸν 'Αερολιμένα καὶ ἐγκαταστάσεις Ραντάρ.

Ἡ τύχη τῶν περιοίκων

Ἡ ἀπόφασις τῆς τετάρτης 'Αεροναυτιλιακῆς Διασκέψεως τῆς Γενεῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντεπροσωπεύθη ἡ 'Ελλάς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς 'Αεροπορίας τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν κ. Μ. Νομικοῦ ἀναφέρει: «Ἐπεὶ γὰρ ἡ ἀνάγκη χάραξεν νέων ἐναερίων διαδρόμων εἰς ὕψη κειμενόμενα μεταξὺ 20-40.000 ποδῶν (6500-13300 μέτρων) ἵνα δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῶν πυραυλοκινήτων αεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀρχίσουν τὰς πτήσεις τῶν ἀπὸ τοῦ 1959, γενικευομένης τῆς χρησιμοποίησός των κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1960».

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις παρέσχε τότε, διὰ μέσου τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀντιπροσώπου τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν διεθνούς 'Αερολιμένος, δηλοῦσα κατηγορηματικῶς, ὅτι «ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος θὰ διαθέτῃ διὰ τὸν ἀερολιμένα μήκους τριῶν χιλιομέτρων».

Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῶν ἀνωτέρω, τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον προέβαινε μέχρι πρό τινας εἰς συνεχεῖς ἀπαλλοτριώσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἐπὶ διαφόρων κτιριακῶν συγκροτημάτων καὶ οἰκῶν τῆς περιοχῆς. Αἰφνιδίως ὅμως καὶ παρὰ πάσαν πρόβλεψιν αἱ ἀπαλλοτριώσεις ἐσταμάτησαν.

Τὸ ἀρμόδιον 'Υπουργεῖον, πρὸ τῆς εὐλόγου ἀνισυχίας τῶν ὑπὸ «ἐκτόπισιν» περιοίκων διὰ τὴν νέαν του ταύτην ἐνέργειαν, ἀρνείται καὶ πάλιν νὰ παράσχω οἰανδήποτε πληροφορίαν. Καὶ ἐνῶ συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως, ἰδίως κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα, πραγματοποιοῦνται εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων ἀλεπαύλητα συμβούλια τῶν διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ τελευταῖοι ἀρνούνται νὰ προβοῦν εἰς οἰανδήποτε δηλώσιν, παρέχοντες μόνο τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι: «ἐξετάζομεν τὸ θέμα». Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς καὶ εἰδικῶς οἱ διαμένοντες ἐγγύτατα τῶν διαδρόμων, ἀγνοοῦντες τελείως τὰς προθέσεις τοῦ 'Υπουργείου, τελοῦν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων διαδόσεων διὰ τὰς περιουσίας των, καὶ τοῦ δυσπεριγράπτου θορύβου τῶν πυραυλοκινήτων αεροσκαφῶν.

Αἱ τέσσαρες προτάσεις.

Συμφώνως πρὸς τὰς ὑποβληθείσας, ὑπὸ τῆς ἀναδόχου ἀμερικανικῆς 'Εταιρείας, τέσσαρας προτάσεις προβλέπονται τὰ ἑξῆς:

Α. Ἀνέγερσις νέων κτιρίων ἐπὶ τῆς παραλιακῆς λεωφόρου καὶ πλησίον τοῦ Κολλεγίου θηλέων 'Ελληνικοῦ. Τὰ κτίρια αὐτὰ προβλέπεται ὅτι θὰ κατασκευασθοῦν βάσει σχεδίων 'Αμερικανῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ θὰ εἶναι τοῦ ἰδίου ρυθμοῦ μὲ τὰ κτίρια τῶν ἄλλων διεθνῶν 'Αερολιμένων. Εἰς τὰ ἐν λόγω κτιριακὰ συγκροτήματα θὰ στεγασθοῦν τὰ γραφεῖα τῆς ἑλληνικῆς 'Εταιρείας γραμμῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν αεροσκαφῶν ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐπίσης, εἰς τὰ ἴδια κτίρια, θὰ στεγασθοῦν ὅλαι αἱ ξέναι αεροπορικαὶ 'Εταιρεῖαι.

Β. Ἀνέγερσις εἰδικῶν κτιρίων διὰ τὴν στέγασιν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν αεροσκαφῶν.

Γ. Λειτουργία πλήρους τηλεγραφείου καὶ ταχυδρομείου εἰς εἰδικὸν κτίριον.

Δ. Ἀνέγερσις οἰκῆματος Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ.

Ε. Κατασκευὴ ὑπογείων χώρων ἀποθηκεύσεως βενζίνης. ΣΤ. Δημιουργία αἰθουσῶν ἀναμονῆς ἐπιβατῶν μὲ ἰδιαίτερον χώρον διὰ τοὺς ὀλιγόφων ἀνάπαυσιν τῶν ἐπιβατῶν.

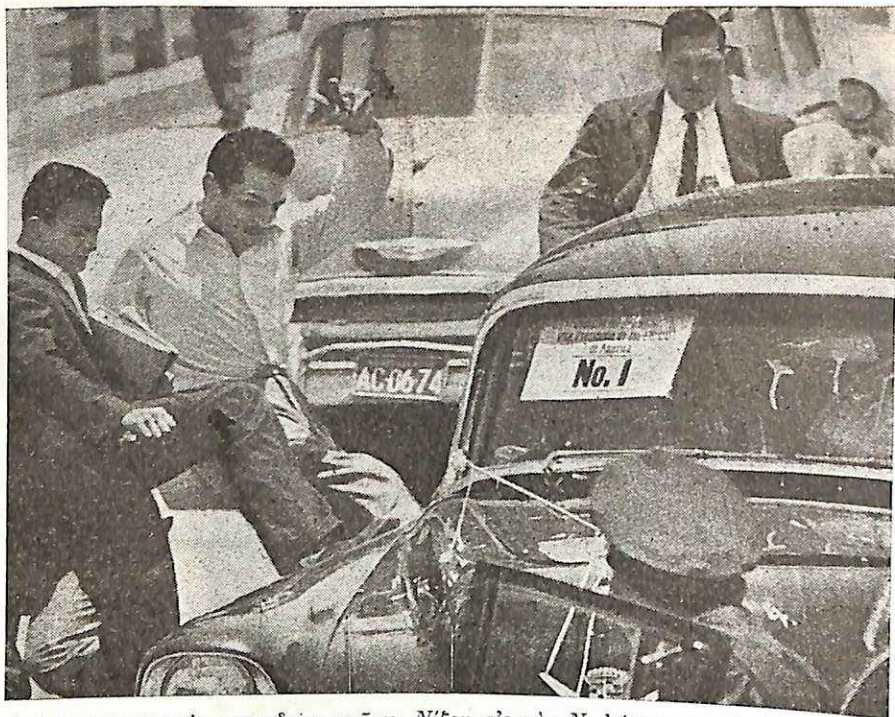
Ζ. Κατασκευὴ εἰδικῶν διοικητικῶν κτιρίων, τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ: Ἀστυνομικὸν τμήμα, Τελωνεῖον, Γραφεῖον Τουρισμοῦ καὶ εἰδικὸν Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος.

Η. Ἀνέγερσις Περιπτέρου ἐπισήμων καὶ αἰθουσα διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ 'Αεροδρομίου καὶ τὰ πληρώματα τῶν αεροσκαφῶν.

Θ. Στέγασιν εἰς εἰδικὸν ἰσόγειον κτίριον Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν, πλησίον δὲ αὐτοῦ προτείνεται ἡ κατασκευὴ μικροῦ ξενοδοχείου διὰ τὴν ὀλιγόφων ἀνάπαυσιν τῶν ἐπιβατῶν.

Ι. Ἀνέγερσις καὶ δημιουργία ἐστιατορίου, ἀναρρωτηρίου, κέντρου ψυχολογικῶν παγινίων, βρεφικοῦ σταθμοῦ, κινηματογράφου καὶ γηπέδου τένις, μπάσκετ κ.λ.π.

Από της Γης του Πυρός
έως το Ρίο Γκράντε του Μεξικού
αί δέκα έννέα λατινικά
δημοκρατία εύρισκονται εις
κατάστασιν μονίμου αναβρασμού,
περιοδικών εξεγέρσεων,
στρατιωτικών κινήματων,
κοινωνικών ταραχών. Τά φαινόμενα
αυτά είναι ή λογική κατάληξις
των μεγάλων κοινωνικών
και οικονομικών αναστατώσεων
που συγκλονίζουν μεταπολεμικώς
τάς χώρας του νοτίου
τμήματος της 'Αμερικής,
κατ' ουσίαν δέ πρόκειται περί
του δξυτέρου σημείου
μιάς κρίσεως αναπτύξεως.

Από την γνωστήν περιοδείαν του κ. Νίξον εις την Ν. 'Αμερικήν. Διαδελχεται λα-
κίζον το αυτοκίνητον του αντιπροέδρου άφηγοῦντες τους άστυνομικούς.

‘Η Νότιος ‘Αμερική έπαναστατεῖ

Αί μεταμορφώσεις της δομής των πα-
λαιών κοινωνικών σχημάτων, ή προϊού-
σα ρήξις με τās άπηρχαιωμένας μορφάς
της Ισπανικής άποικιοκρατικής ζωής,
ή βαθμιαία άλλαγή του τρόπου του σκέ-
πτεσθαι που προέκλεσαν τὰ δικτατο-
ρικά καθεστώτα του, κατὰ τὸ μάλλον και
ήττον, περονιστικού «δικαιοκρατικού» τύ-
που (χουστισιαλισμός) κατέστησαν εξαι-
ρετικώς δυσχερή την προσαρμογή των
διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων προς
την διαμορφωμένην, υπό τὸν πυρετώδη
ρυθμόν της βιομηχανικής επαναστάσεως,
νέαν οικονομικήν και κοινωνικήν πραγ-
ματικότητα. Αί νοτιοαμερικανικάι μάζαι,
έθισθεῖσαι εις την δημογωγικήν πολιτικήν
των δικαιοκρατικών περονιστικών κοινο-
νικών παραχωρήσεων, δυστροποῦν νά
συμμορφωθοῦν προς τὰ απαιτοῦντα βα-
ρεῖας θυσίας προγράμματα οικονομικῆς
άνασυγκροτήσεως τὰ όποία είναι υπο-
χρεωμένα νά εφαρμόσουν αἱ διαδεχόμεναι
τούς δικτάτορας νόμιμοι κυβερνήσεις.
Υπό τās συνθήκας αυτάς, και έως ότου
τεθῇ εις πρακτικήν εφαρμογήν ή συσταθεῖ-
σα παναμερικανική οικονομική συνεργα-
σία και άρχισή με την βοήθειαν των 'Η-
νωμένων Πολιτειών ή θεμελίωσις επί υγιών
βάσεων της οικονομίας των νοτιοαμερι-
κανικών χωρών, φαίνεται, ως αναπόφευ-
κτον, ότι ή άναταραχή θά εύρίσκη εξαι-
ρετικώς πρόσφορον έδαφος αναπτύξεως.

‘Ο νεαρός ιδεολόγος της Καραϊβικής

Τήν σοβοῦσαν αὐτήν κρίσιν ἤλθε ν’
αναζωπυρώσῃ ή επικράτησις εις τήν Κού-
βαν του Φιντέλ Κάστρο, ή όποία πρέπει
νά θεωρηθῇ ως ή άφετηρία του σημερινού
επαναστατικού κύματος που σαρώνει στα-

διακώς όλας σχεδόν τās χώρας της ήπεί-
ρου. ‘Η άπροσδέκτος και θριαμβευτική
νίκη του νεαρού ιδεολόγου της Καραϊβι-
κής και πρό παντός τὰ δρακόντεια και ρι-
ζοσπαστικά μέτρα του (άγροτική μεταρ-
ρυθμισις, αναδιάρθρωσις της φορολογίας,
έλεγχος ή άπαλλοτρίωσις των ξένων έπι-

‘Ο πρώην δικτάτωρ της ‘Αργεντινῆς
Χονάν Περὸν διαμένει τώρα εις την Λο-
μηνηκήν Δημοκρατίαν του Τρουχίλιου.

χειρήσεων) άσκοῦν μοιραίαν επίδρασιν
επί των άλλων λαών της Νοτίου ‘Αμερικής.
Οί λαοί αυτοί, οι όποιοι προέρχονται—
πλήν της Βραζιλίας και της ‘Αιτής—άπό
την Ισπανικήν πολιτιστικήν οντότητα έ-
χουν κοινότητα ήθών, έθιμων, συνειδή-
σεως και χειμάζονται από τὰ αυτὰ περί-
που κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά
προβλήματα, είναι φυσικόν νά μαγνητί-
ζονται από τὸ παράδειγμα της Κούβας.
‘Ετσι, ή θύελλα από την Χαβάνα ά-
πειλεί ένα προς ένα τὰ δικτατορικά κα-
θεστώτα, ενώ συγκλονίζει τὰ φιλελεύθε-
ρα, υπό μορφήν κοινωνικών διεκδικήσεων.

Γενική άναταραχή

Τὰ δικτατορικά καθεστώτα της Νικα-
ράγουας και της Παραγουάης εύρίσκονται
υπό άμεσον κίνδυνον άνατροπῆς, τὸ μὲν
πρώτον λόγω έσωτερικῆς αντίδράσεως
και εισβολῆς έθελοντῶν εκ του έξωτερικοῦ,
τὸ δέ δεύτερον υπό την πίεσιν αὐτοῦ του-
του του πιστοῦ εις τὸν πρόεδρον Στραϊ-
νερ Κογκρέσσου που ζητεῖ φιλελευθερο-
ποιήσιν της πολιτικῆς ζωῆς της χώρας.
‘Ο ‘Ισημερινός αντιμετωπίζει όξείαν έσω-
τερικήν κρίσιν, τὸ μέτρον της όποιας δι-
δουν αἱ αίματηραι ταραχαί του Γκουα-
γιακίλ. ‘Η κατάσταση εις τήν Γουατεμά-
λαν είναι εξαιρετικώς έκρυθμος και ό πρό-
εδρος ‘Υδιγκόρας Φονέντες προσπαθεῖ
νά στρέψῃ τήν δυσარέσκειαν του λαοῦ
προς έξωτερικὰς περιπετείας (έπεισόδια
με τὸ Μεξικόν, εισβολή έθελοντῶν εκ Κού-
βας). Εις τήν Βολιβίαν, ή Φάλαγξ, ό
ίσχυρύτερος πολιτικός σχηματισμός της
δεξιᾶς, έπεχείρησεν ένα νέο πραξικόπημα
έναντίον της επαναστατικῆς κυβερνήσεως

του προέδρου Σομόζα. ‘Η ‘Αιτή, παραλ-
λήλως προς τās έσωτερικὰς άνωμαλίας
της, κινδυνεύει νά μεταβληθῇ εις σημείον
έξορμήσεως επαναστάσεως κατὰ του δι-
κτάτορος της Δομηνικανῆς Δημοκρατίας
στρατηγού Τρουχίλιου. Εις τήν Βενεζουέ-
λαν ή έξουσία του νομίμως εκλεγέντος προ-
σφάτως προέδρου Μπετανκούρ κλυδωνί-
ζεται μεταξύ των λαϊκών αξιώσεων και της
άπειλῆς κινήματος των στρατιωτικών.
‘Εξ άλλου, κύματα γενικῶν άπεργιών, με
αίματηράς ταραχάς και διασάλευσιν της
τάξεως σημειοῦνται εις τήν Βραζιλίαν,
τὸ Περού, τήν Χιλήν.

‘Η «δικαιοκρατία» του Περὸν

Τέλος ή ‘Αργεντινή, ή δεύτερα μεγάλη
χώρα της Νοτίου ‘Αμερικής διατρέχει
όξείαν οικονομικήν και πολιτικήν κρίσιν
ή όποία συνεχίζεται άδιακόπως σχεδόν
άπό της πτώσεως του στρατηγού Περὸν
τὸ 1955. ‘Ο άνατραπεῖς υπό του στρατοῦ
πρόεδρος Περὸν ὑπήρξεν ό έγκαινιάσας
τήν τολμηράν κοινωνιστικήν πολιτικήν

μουνιστῶν εργατικά συνδικάτα, τὰ όποία,
διά συνεχῶν γενικῶν και τμηματικῶν ά-
περγιών εις βασικούς τομείς της έθνικῆς
οικονομίας κατώρθωσαν νά δημιουργή-
σουν έκρυθμον κατάστασιν εις όλην τήν
χώραν.

Οί στρατιωτικοί επιβάλ-
λουν τās θελήσεις των

Πρό του κινδύνου διασαλεύσεως της
έσωτερικῆς ειρήνης, ό πρόεδρος έλαβε
αὐστηρά μέτρα κατὰ των εργατικῶν όρ-
γανώσεων, εις τὰ όποία όμως δέν συνε-
φώνησαν τὰ κυριώτερα μέλη του ύπουρ-
γικοῦ συμβουλίου και παρητήθησαν. ‘Η
πολιτική αὐτή κρίσις εξησθένισε τήν έ-
ξουσίαν του προέδρου, ή όποία εκλονίσθη
ανεπανορθώτως και από ήθικῆς άπόψεως
όταν τὸ παράνομον αλλά πανίσχυρον
περονικόν κόμμα έδημοσίευσεν τὸ κείμενον
της συμφωνίας του προέδρου Φροντίσι
με τὸν Περὸν διά τήν έκλογικήν ὑποστή-
ρισιν. Παρά τήν διάφωσιν του προέδρου,
οι ήγήτορες του στρατοῦ, οι όποιοι οὔ-

‘Ο Πρόεδρος της ‘Αργεντινῆς Δημοκρατίας, ‘Αρθούρο Φροντίσι συνητήθη τὸν πα-
ρελθόντα Μάιον μετὰ του Πρωθυπουργοῦ της Κούβας Φιντέλ Κάστρο εις Μπουέ-
νος ‘Αθρες. ‘Η φωτογραφία τὸς παρουσιάζει ως καλὸς φίλους αλλά τὰ γεγονότα
ἀποδεικνύουν τὸ ἀντίθετον.

υπό τὸ όνομα «χουστισιαλισμός» (Δικαιο-
κρατία), ή όποία εύρε μεγάλην άπήχησιν
εις τās γειτονικάς χώρας και άφήκε βα-
θεῖας ρίζας εις τήν ‘Αργεντινήν. Καίτοι έξό-
ριστος διαθέτει ακόμη μεγίστην έπιρροήν,
κυρίως επί των εργατικῶν συνδικάτων,
και ό σημερινός, νομίμως εκλεγείς, πρόε-
δρος Φροντίσι, όφείλει τήν έκλογήν του
εις τήν ὑποστήρισιν των περονιστικῶν
μαζῶν. Παρά ταῦτα, ό πρόεδρος Φροντίσι
ήναγκάσθη νά έλθῃ εις σύγκρουσιν με τὰ
έργατικά συνδικάτα όταν ήθέλησε νά
εφαρμοσῇ τὸ οικονομικόν πρόγραμμά
του. Πράγματι, διά νά σταματήσῃ τὸν
καλπάζοντα πληθωρισμόν και νά ίσοζυ-
γίσῃ τὰ έλλείμματα του προϋπολογισμοῦ
(108.000.000 δολάρια) και του έμπορι-
κοῦ ίσοζυγίου (300.000.000 δολάρια)
και νά ρυθμίσῃ τὰ έξωτερικά χρέη, ό
πρόεδρος Φροντίσι άπεφάσισε τήν εφαρ-
μογήν ενός διетуῶς προγράμματος αὐστη-
ρῶν οικονομικῶν και άνορθώσεως. Εις τήν
προσπάθειαν όμως αὐτήν άντέδρασαν τὰ
υπό τήν έπιρροήν του Περὸν και των κομ-

δέποτε έσυγχώρησαν τήν, έναντίον της
θελήσεώς των, άνοδον εις τήν έξουσίαν
του κ. Φροντίσι, ὑπέβαλον τηλεγραφι-
κῶς τήν άξίωσιν νά συμμορφωθῇ προς
τās απαιτήσεις των ως προς τήν σχημα-
τισμόν του νέου ὑπουργικοῦ συμβουλίου.
‘Ο πρόεδρος Φροντίσι, μή διαθέτων πλέον
τήν λαϊκήν ὑποστήρισιν ὑπεχρεώθη νά συν-
θηκολογήσῃ με τούς στρατιωτικούς, των
όποιων κατέστη ήδη αιχμάλωτος. ‘Αλλά
ή κατάσταση περιπλέκεται ακόμη περισ-
σότερον και από τὸν διχασμόν των στρα-
τιωτικῶν, ίσχυρά μερὶς των όποιων υπό
τὸν άνατρέψαντα τὸν Περὸν ναύαρχον
‘Ισαάκ Ρόχας είναι κεκρυγμένη σαφώς
ὑπὲρ της άπομακρύνσεως του προέδρου
Φροντίσι εκ της έξουσίας, της λήψεως αὐ-
στηρῶν μέτρων κατὰ των περονιστῶν,
των εργατικῶν συνδικάτων και της έκλο-
γῆς ενός νέου προέδρου άπολαύοντος της
έμπιστοσύνης των. ‘Υπό τās συνθήκας
αυτάς είναι πολὺ άμφίβολος ή παραμονή
του προέδρου Φροντίσι και ή εφαρμογή
του προγράμματός του, τὸ όποῖον έν τι-νι

μέτρῳ θά ήδύνατο νά επαναφέρῃ τήν χώ-
ραν εις τήν οικονομικήν, κοινωνικήν και
πολιτικήν ήμολότητα.

Αἱ αντιφατικά αὐτὰ εξέλιξεις εις τήν
‘Αργεντινήν δέν θά μείνουν χωρὶς έπιδρά-
σεις επί των άλλων γειτονικῶν χωρῶν δε-
δομένου ότι πρόκειται περί της δευτέρας
εις μέγεθος και της πλέον προηγμένης από
πάσης άπόψεως νοτιοαμερικανικῆς χώρας.

‘Η άνεδαφική πολιτική
των ‘Ηνωμ. Πολιτειῶν

‘Η συνοπτική αὐτή εἰκὼν της κρα-
τούσης καταστάσεως εις τās χώρας της
Νοτίου ‘Αμερικής καταδεικνύει τήν μεγί-
στην εὐθύνην που φέρουν αἱ ‘Ηνωμένα
Πολιτεῖαι, αἱ όποια δύνανται διά μᾶς
εἰλικρινούς και άνυστεροβούλου πολιτι-
κῆς νά βοηθήσουν εις τήν κοινωνικήν στα-
θεροποίησιν της γειτονικῆς των ήπείρου,
άπό τήν όποίαν εξαρτάται, έν τελευταία
ανάλυσιν, αὐτή αὐτή ή ασφάλειά των.
Μετὰ τὸ έπίσημον σοβιετικόν ένδιαφέρον
διά τήν Νότιον ‘Αμερικήν (κοινόν σοβιετο-
κινεζικόν άνακoinωθέν του Πεκίνου κατὰ
τήν συνάντησιν Κρούτσσεφ - Μάο Τσέ
Τούνγκ) οι Βορειοαμερικανοί δέν είναι δυ-
νατον νά συνεχίσουν τήν πατροπαράδο-
τον πολιτικήν της έμμέσου έπεμβάσεως
ὑπὲρ των δικτατορικῶν καθεστώτων—τήν
άποκληθεῖσαν «του μεγάλου μπαστούνιου»
—όπως απέδειξεν ή έξευτελιστική έκείνη
περιοδεία του αντιπροέδρου Νίξον έν
μέσῳ των έχθρικῶν εκδηλώσεων του πλῆ-
θους. Εὐτυχώς ότι οι άρμόδιοι άμερικανι-
κοί παράγοντες ήρχισαν νά συνειδητο-
ποιοῦν τήν άνάγκην ριζικῆς μεταβολῆς
της πολιτικῆς των έναντι των γειτόνων
των, τούς όποιους μετεχειρίσθησαν μέχρι
σήμερον ως άποθήκας πρώτων ὑλῶν και
πεδίων άσυνδότου εκμεταλλεύσεως υπό των
άμερικανικῶν ιδιωτικῶν συμφερόντων. ‘Α-
παρχή της μεταβολῆς είναι ή σύστασις
της παναμερικανικῆς οικονομικῆς όργανώ-
σεως διά της όποιας θά καταβληθῇ κοινή
προσπάθεια νά έξυψωθῇ τὸ άθλον βιοτι-
κόν επίπεδον των λαῶν της Λατινικῆς
‘Αμερικής και νά σταθεροποιηθοῦν κοι-
νωνικῶς και πολιτικῶς τὰ δημοκρατικά
καθεστώτα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΠ’ Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Εἰς τὸ τεῦχος Μαῖου τοῦ ἐγκρίτου
ὑμῶν περιοδικοῦ Ο ΑΙΩΝ ἀνεγνώσα,
ἐκτὸς των άλλων ἐποικοδομητικῶν ᾠ-
θῶν και τὸ ἐπιγραφόμενον «Τὸ ἔλλειμ-
μα των αἰδηροδρόμων». Πρόκειται
περὶ σπουδαιότατον θέματος και λόγω
της ἐδικούτης μου ἐπὶ τοιοῦτων ζη-
τημάτων ἐν τῇ ἐξῆν, ἀς μοῦ ἐπιτραπῇ
νά ἐκφράσω τὴν ἱκανοποίησιν τὸσον των
συναδέλφων μου όσον και ἐμοῦ διά τὴν
ρεαλιστικὴν τοποθέτησιν τοῦ ὅλου προ-
βλήματος των ἑλληνικῶν αἰδηροδρό-
μων.

Ν. Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμβουλος Μηχανικός
2528 BROADWAY
NEW YORK

‘Ο ΑΙΩΝ εἶναι περιοδικὸν τέλειον,
σοβαρὸν, ἀσχολεῖται με πολλὰ προβλή-
ματα της ἐποχῆς μας και ἐκπληροῖ
ἐστὶ μὴν μεγάλην ἀποστολήν.

Με φίλικά αἰσθήματα
Α. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

«Ο αφρικανικός έλέφας, ο οποίος είναι γνωστός δια το εδρεθιστον του χαρακτήρος του και δια τους αφηνιδισμούς του οσάκις επιτίθεται, διπλοχωρεί και πανικοβάλλεται από ελάχιστα πράγματα. Ένα από αυτά είναι το αεροπλάνον. Έκνευρισμένος από τον ρόχθον των κινητήρων και αδυνατών να εξακριβώση πόθεν προέρχεται αυτός ο ανηφόρος θόρυβος, ο έλέφας αυτός καταλαμβάνεται από ένα αλλόφρονα πανικόν. Την πληροφορίαν αυτήν, ήμπορεί να την εξετάση κανείς κατά δύο τρόπους. Έν πρώτοις είναι κάτι που άφορά τους ελέφαντας και από της πλευράς αυτής, ομολογουμένως, η χρησιμότης της είναι περιορισμένη. Αφ' έτερον όμως άφορά και την ιδίαν την Αφρικήν: Εκεί πετούν λοιπόν άρκετά αεροπλάνα, ικανά να διαταράξουν την ήρεμίαν των ελεφάντων και τουτο είναι σημαντικό. Η Αφρική εισέρχεται εις τον σύγχρονον κόσμον μας.

Η Αφρική άφυπνίζεται

Έν προκειμένω ίσως θα έδει να χρησιμοποιηθί ο όρος «εισβολή», διότι τα όσα συμβαίνουν είναι ξαφνικά, ανεξέλεγκτα και κάποτε αφαντάστως βίαια. Όλως αίφνιδίως ή Αφρική εύρίσκειται εις το προσκήνιον της έπικαιρότητας. Κάθε έβδομάδα έχουμε και μίαν νέαν, συνταρακτικήν είδησιν. Την γέννησιν ενός νέου Κράτους, τα εγκαίνια ενός καινούργιου φράγματος ή χαλυβουργείου, μίαν αίματηράν εξέγερσιν εις την Νυασαλάνδην ή το Βελγικόν Κογκό, την άέναν ανασκατάξιν των σχέσεων μεταξύ των διαφόρων υπό γαλλικήν έπιρροήν περιοχών...

Η Μαύρη Ήπειρος άφυπνίζεται από τον ύπνον τόσων αιώνων και έμφανίζεται εις το προσκήνιον μαζί με όλους τους άναχρονισμούς της. Τί σημασίαν έχει το κίνημα αυτό δι' όλόκληρον τον κόσμον; Τίνι τρόπω θα έπηρεάση τας σχέσεις μεταξύ λευκών και έγχρώμων εις άλλας χώρας της ύδρογείου; Θα ενισχύση άκόμη περισσότερον τον λεγόμενον Αφροασιατικόν συνασπισμόν εις τα Ήνωμένα Έθνη; Θα άπομακρύνη τας πρώτας ύλας και τας άγοράς της τροπικής Αφρικής από την Δύσιν; Και θα δημιουργήση άραγε νέους εθνικούς ανταγωνισμούς και νέας προστριβάς εις ένα κόσμον υπερκορεσμένον ήδη από τουούτου είδους θλιβερότητας;

Αναζητούντες την άπάντησιν εις τα έρωτήματα αυτά, θα πρέπει πρώτον να κάμωμεν ένα διαχωρισμόν: Να άφήσωμεν δηλαδή κατά μέρος την Βόρειον Αφρικήν, ή οποία χωρίζεται από την υπό-

λοιπον ήπειρον από την Σαχάραν και από μίαν διαφοράν πολιτισμού, καθώς και την Νότιον Αφρικήν, όπου η κυριαρχία των λευκών είναι τόσον απόλυτος, ώστε τα προβλήματα θα πρέπει να εξετασθούν υπό μίαν διαφορετικήν κλίμακα. Η Αφρική, περί της οποίας θα κάμωμεν λόγον, είναι κατά μέγιστον μέρος τροπική και κατοικείται από Νέγρους. Είναι ή μέλαινα Αφρική των πιθήκων και του έλεφαντοστού, ή Αφρική του ποταμού Λίμποπο την οποίαν εξηρεύνησαν ο Λίβινγκστον και ο Στάνλεϋ, ή Αφρική των κροκοδείλων και των λεόντων, ή Αφρική εις την οποίαν κατοικούν 125 εκατομμύρια ήμαγρίων.

Η μαύρη Ήπειρος

Τί είδους γενικέςεις να κάμη κανείς δι' αυτήν την άπέραντον περιοχήν; Όχι πολλές. Από γεωγραφικής και τοπογραφικής πλευράς, περιλαμβάνει όρη, όπως το γιγαντιαίον εκείνον Όρος Κένυα, με την μονίμως χιονοσκεπή κορυφήν του, πελώρια Δέλτα ποταμών και παράκτια έλη. Ως προς το κλίμα της, υπάρχει το κλίμα της άκατοικήτου έρήμου του Σουδάν και το κλίμα των άγρίων δασών με τας καταρρακτώδεις τροπικάς βροχάς. Παντού ζούγκλα και θάμνοι, άπέραντες λίμνες και γιγαντιαίοι ποταμοί, άδενδροι πεδιάδες και έρημιές. Ο πληθυσμός είναι διηρημένος εις εκατοντάδας φυλών, έκαστη των οποίων έχει τους θεούς και τα «ταμπού» της, τους ανταγωνισμούς, τα ήθη και έθιμα της, την ιδικήν της γλώσσαν άκόμη...

Έτσι, το πρώτον πράγμα το όποιον θα ήμπορούσε να είπη κανείς δια την Αφρικήν είναι ότι κυρίωτερον χαρακτηριστικόν της παραμένει ή ποικιλία. Το γεγονός αυτό, το όποιον καθ' έαυτό δεν είναι άσχετον προς την πολιτικήν, πρέπει να συνδυασθί και με ένα άλλο. Όταν ή Αφρική έμοιράσθη μεταξύ των διαφόρων άποικιακών δυνάμεων, έλαχιστη σημασία έδόθη εις τα φυλικά πράγματα. Τα σύνορα έχαραχθήσαν από ανθρώπους οι όποιοι μόνον άόριστον ιδέαν είχαν ποίας φυλάς περιείλκουν. Όθεν, φυλαί χωριζόμεναι μεταξύ των από πανάρχαια μίστη ήσαν υποχρεωμένοι να ζήσουν υπό κοινόν αυθέντην, ενώ άλλαι φυλαί, υπήρξαν και ίσχυραι, δισκορπίσθησαν.

Έτέρα πολιτικώς θεμιτή γενίκευσις είναι και το ότι όλοι οι Αφρικανοί σχεδόν, μέχρι της εποχής καθ' ήν ένεφανίσθησαν εις το προσκήνιον της Μαύρης Ήπείρου οι Εύρωπαίοι, ήσαν τελείως πρωτόγονοι. Είναι δύσκολον να πιστεύση κανείς το πόσον μικράς προσόδους προς τον πολιτισμόν είχαν κάμει. Δεν είχαν αλφάβητον ή αριθμούς και κατά συνέπειαν δεν υπήρχεν ούτε γραφή, ούτε γραπτά χρονικά της Ιστορίας των. Δεν είχαν ποτέ των σκεφθί τον τροχόν ή το άροτρον. Και δεν είναι διόλου έκπληκτικόν το ότι οι Αφρικανοί, κατόπιν των ανωτέρω, δεν είχαν ποτέ των ανακαλύψει τί έστι κοινοβουλευτική δημοκρατία. Αυτή ύφιστατο μόνον εις ώρισμένας μεμονωμένας περιπτώσεις και υπό μορφήν τελείως πρωτόγονον. Το έπικρατέστερον πολί-

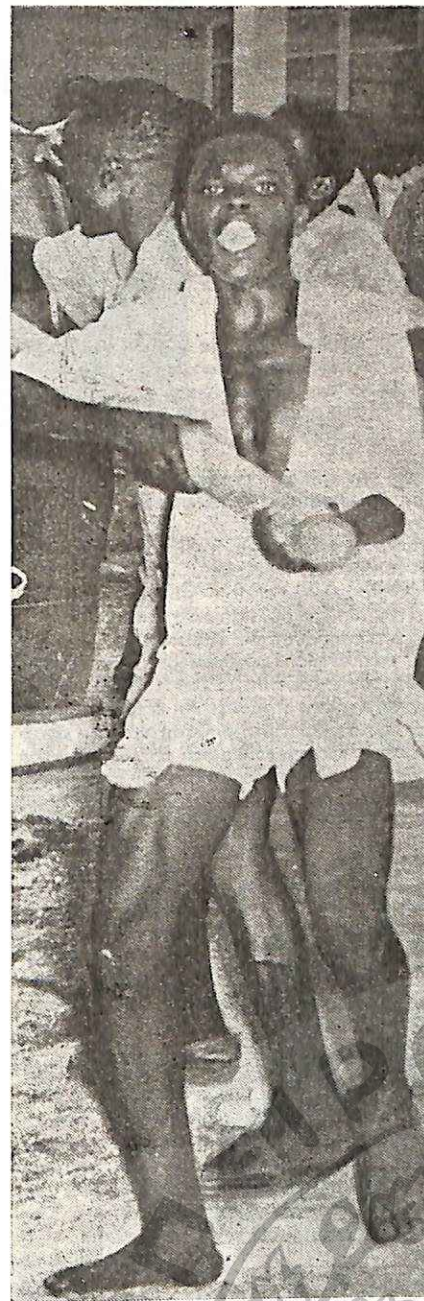
τευμα ήτο ο ολοκληρωτισμός, ή τυραννίς και ο ήγεμών έπρεπε να βασιζέται εις την αίχμήν του άκοντίου του. Υπήρχεν ένας ήγέτης—ο πατέρας, ο άρχων του χωρίου, ο φύλαρχος—τον όποιον ο λαός έπρεπε να υπακούη. Τα σπουδαιότερα ζητήματα της φυλής συνεζήτούντο εις δημοσίας συγκεντρώσεις και ο άρχηγός συνήθως δεν έλάμβανε σοβαράν άπόφασιν πριν ζητήση την συμβουλήν των γεροντοτέρων της φυλής. Η δημοκρατία όμως υπό την Δυτικήν έννοιαν ήτο ένα από τα πλέον παράδοξα προϊόντα τα όποια έστήχησαν ποτέ εις την Αφρικήν.

Η Αφρική έχει άρχισει να δέχεται τον πολιτισμόν τελευταίως, μόλις σχεδόν από των άρχών του αιώνος. Ο πολιτισμός έκαμε τα πρώτα του βήματα εις την ήπειρον αυτήν με την ανακάλυψιν των χρυσορυχείων και των άδαμαντορυχείων της Νοτίου Αφρικής και με την αύξησιν των άναγκών της Εύρώπης εις φοινικέλαιον και άλλα τροπικά προϊόντα, ως έπίσης και με την άπόφασιν (ήθικης μάλλον τάξεως) όπως το δουλεμπόριον παταχθί από την ρίζαν του. Το 1880 περίπου, οι εύρωπαϊκά δυνάμεις είχαν άρχισει να ενδιαφέρωνται ζωηρότατα δια την Αφρικήν. Με την άφισιν των Εύρωπαίων (εις τα όματα των Αφρικανών όλοι οι λευκοί, συμπεριλαμβανομένων και των Αμερικανών είναι «Εύρωπαίοι») διοικητικών υπαλλήλων, επιχειρηματιών, στρατιωτικών και ιεραποστόλων, ή έκπολιτιστική και μορφωτική προσπάθεια ήρχισεν...

Η ανεξαρτησία της Γκάνα

Ας άρχίσωμεν την αφρικανικήν μας άνασκόπησιν από την Γκάνα, την άλλοτε Χρυσήν Ακτήν, ή οποία έγινε ανεξάρτητον κράτος τον Μάρτιον του 1957. Ητο ή πρώτη εύρωπαϊκή κτήσις ή οποία απέκτησεν ανεξαρτησίαν. Ο πρωθυπουργός της Κουάμε Νκρούμαχ, κατά τας πρό της ανεξαρτησίας ήμέρας, έθανμάζετο ιδιαιτέρως από τον λαόν. Ητο το μεγαλύτερον παράδειγμα της ικανότητος των Αφρικανών να έρχωνται εις διαπραγματεύσεις με τους λευκούς επί ίσοις όροις. Δια τον ίδιον λόγον σήμερα, ή Γκάνα είναι ή «δακτυλοδεικτούμενη» χώρα της Αφρικής. Το γεγονός και μόνον ότι κατώρρωσε ν' άποκτήση την ανεξαρτησίαν της, έσχε τεραστίαν έπιρροήν εις τας άλλας κτήσεις, όπου οι ήγεται των λαών ήρχισαν να διερωτώνται: «Εάν τα έκαστεφαν αυτοί, διατί να μη τα καταφέρωμεν και ήμεις;»

Έν τούτοις υπάρχουν πολλά σημεία περί του ότι ο Νκρούμαχ αυτός, τείνει να έξελιχθί εις δικτάτορα. Οι αντιπολιτευόμενοι υπέστησαν και ύφιστανται παντοίους διωγμούς από την άστυνομίαν του. Ηρχισαν να έκδηλούνται ήδη τα συμπτώματα μιάς προσωπολατρείας. Εις την Ακκρα υπάρχει λεώφορος Νκρούμαχ, όδος Νκρούμαχ και πλατεία Νκρούμαχ. Εις την προσίαν, έξω από το Κοινοβούλιον της χώρας, έσττήθη ένα γιγαντιαίον άγαλμά του, το όποιον έστοίχισεν εις την Κυβέρνησιν 196.000 δολλάρια. Τον περασμένον Σεπτέμβριον, ή ήμέρα των γενεθλίων του έωρτάσθη ως ήμέρα του Έθνάρχου με παρελάσεις και έορταστικάς έκδηλώσεις προς τιμήν του καθ' άπασαν την χώραν. Ούτω, δικαιούται τις να διερωτηθί: Βαδίζει ή Γκάνα προς την δικτατορίαν; Έλευθερίαν θα έχη μόνον ή όλιγαρχία του κόμματος, ή όποία διαιοική την χώραν κατά τας έπιθυμίας της; Πολλοί από τους αντιπά-

Από τας ταραχάς εις το βελγικόν Κογκό. Ομάδες Ιθαγενών με όρπαλα και λίθους καταστρέφουν καταστήματα και αυτοκίνητα που ανήκουν εις τους λευκούς αυθέντας των.

λους του Νκρούμαχ, είναι βέβαιοι περί αυτού.

Η ψυχολογία του Αφρικανού

Εάν ληφθούν υπ' όψιν οι συνθήκαι της Αφρικής εν γένει και της Γκάνα ιδιαιτέρως, είναι δύσκολον να διαφωνήση κανείς προς τα όσα ο ίδιος ο Νκρούμαχ έπενε: «Δι' ένα έθνος το όποιον απέκτησεν άρτι την ανεξαρτησίαν του... άκόμη και δι' ένα καθεστώς βασιζόμενον εις την κοινωνικήν διακιοσύνην και τους δημοκρατικούς θεσμούς, πιθανόν να ύπάρχη άνάγκη—κατά την άμέσως μετά την ανεξαρτησίαν περίοδον—ύποστηρίξεώς του, δια μέτρων άνάγκης, ολοκληρωτικού χαρακτήρος». Ουδεις ήμπορεί να διαμψιβήση το πόσον χρήσιμος είναι ή προσωπολατρεία του Νκρούμαχ. Ο συνηθισμένος Αφρικανός

ψηφοφόρος δεν έχει παρά μίαν πολύ άόριστον ιδέαν των πραγμάτων εκείνων που δεν άφορούν το χωρίο του ή τουλάχιστον την έπαρχίαν του. Προσωποποιεί λοιπόν τας εύρυτέρας ελπίδας του, τας ταυτίζει με την μορφήν ενός ανθρώπου ο όποιος τότε καθίσταται κάτι περισσότερο: Ένα όν με ιδιότηας θεϊκάς το όποιον λατρεύουν, υπακούουν, χειροκροτούν και εις το όποιον ψάλλουν ύμνους. Χωρίς ένα τοιοούτον όν, ύπάρχει κίνδυνος άποσυνθέσεως ολοκληρώου του εθνικού μηχανισμού.

Το μέλλον της Γκάνα θα εξαρτηθί από τα όσα θα συμβούν κατά τα όλίγα προσεχί έτη. Έν τώ μεταξύ ή καλλίτερα κρίσις, την όποιαν ήμπορεί να εκφέρη κανείς, είναι ότι τα σφάλματα (και άναμφιβόλως υπήρξε πληθώρα σφαλμάτων) όφείλονται κυρίως εις έπαναστατικόν ένθουσιασμόν και εις υπερβολικήν νευρικότητα και άνυπομονήσιν. Άνυπομονήσιν και νήνη γνωστόν ότι μία χώρα μαύρων, διηρημένη εις φυλάς, χάρις εις μίαν κυβέρνησιν μαύρων ήμπορούσε πράγματι ν' αυτοκυβερνηθί και ότι ο πρωθυπουργός Νκρούμαχ ήμπορούσε να όμιλή ως ήγέτης ενός ήνωμένου λαού.

Άνεμος ανεξαρτησίας

Μετά την Γκάνα, εις το προσκήνιον ένεφανίσθη ή Γουινέα, γαλλική κτήσις, ή οποία απέκτησε την ανεξαρτησίαν της. Μεταξύ των πρώτων περιπετειών της ήτο ή αίφνιδια άπόφασις του ήγέτου της, του Σέκου Τουρέ και του Νκρούμαχ να ένώσουν» τας δύο χώρας των. Η χειρονομία αυτή ήτο καθαρώς πολιτική και δεν υπήρχε σαφής πρόθεσις (και πραγματική) να συγχωρευθούν οι δύο κυβερνήσεις εις μίαν. Άλλ' έντός όλίγου γενώνται τέσσαρες νέαι χώραι: Το Καμερόν (1 Ιανουαρίου), το Τόγκο (29 Απριλ.), ή Νιγηρία (1 Όκτωβρ.) και ή Σομαλία (2 Δεκεμβρ.). Από αυτές ή πλέον σημαντική είναι άναμφισβητήτως ή Νιγηρία. Η ανεξαρτησία της πρέπει να θεωρηθί ως ένα από τα μεγαλύτερα γεγονότα εις την Ιστορίαν της Αφρικής.

Η χώρα αυτή, ή οποία εύρίσκειται επί του Νοτίου Ατλαντικού και εκτείνεται δια μέσον μιάς πλουσιωτάτης ζούγκλας εις άγωνα ύψιπεδα άπομακρυσμένων περιοχών της αφρικανικής ένδοχώρας, έσχηματίσθη το 1914 δια της ένώσεως πολλών χωριστών βρετανικών κτήσεων. Είναι τεραστία εις έκτασιν, κατά πολύ μεγαλύτερα όχι μόνον των Βρετανικών Νήσων, άλλ' οίασδήποτε Δυτικοευρωπαϊκής χώρας και έχει ένα πληθυσμόν 34 εκατομμυρίων ψυχών, ήτοι πλέον του ενός τετάρτου του μέλανος πληθυσμού της Αφρικής. Έχει αξιόλογον γεωργικόν πλούτον, εις αυτήν δε ύπάρχουν πολλοί Αφρικανοί έμπειροι περί το εμπόριον, τα τεχνικά επαγγέλματα, τα οικονομικά και την διοίκησιν. Ο λαός αυτός έχει μίαν ζωηράν αίσθησιν του πεπρωμένου του. Άντιλαμβάνεται ότι ή έκτασις και τα πλεονεκτήματα της Νιγηρίας θα την διευκολύνουν όπως καταστή ή μόνον το πρώτον έθνος της Αφρικής, άλλ' ένας σημαντικός διεθνής παράγων. Πράγματι, όταν ή Νιγηρία άποκτήση την ανεξαρτησίαν της πιθανόν να κάμουν το «ντεμπούτο» τους εις την διεθνή πολιτικήν μερικά έξέχουσαι φυσιογνωμίαι. Αι έχουσαι μεγαλύτερας πιθανότητας προβολής μεταξύ αυτών είναι πρώτον ο δόκτωρ Ννάμντι Αζίκιβε, άνθρωπος τεραστίας Δυτικής παιδείας, ήγέτης του Έθνικού Συμβουλίου της Νιγηρίας και του Καμερόν,

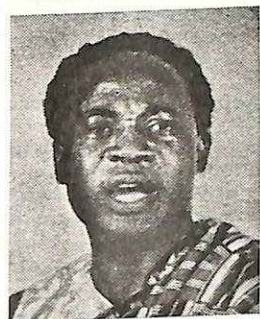

Στρατιώται, μαθηταί και εργάται της Γκάνα παρελαύνουν κατά τον 7ήμερον έορτασμόν επί τη άνακηρύξει της ανεξαρτησίας εις την χώραν των.

πρωθυπουργός της 'Ανατολικής Περι-
χής και παγκοσμίως γνωστός ως «Ζίκ».
Ο Ζίκ έσπουδασεν εις την 'Αμερικήν,
επέστρεψεν εις την Νιγηρίαν ως δημοσιο-
γράφος, μετεπήδησεν εις την πολιτικήν
και ανέδειχθη ως ηγέτης και διοργανωτής
του πρώτου μεγάλου, ευρέως αντιπροσω-
πευτικού εθνικιστικού κινήματος της Νι-
γηρίας και ίσως ολοκληρώου της «Μαύ-
ρης» 'Αφρικής. Ο Ζίκ, εις ηλικίαν
54 ετών, είναι ο γηραιότερος πολιτικός
μεταξύ των 'Αφρικανών και τουτο είναι
ίσως χαρακτηριστικόν. Είναι λαμπρός
εις την τεχνικήν των πολιτικών έλιγμων,
μέγας δεξιότηχνης της δημαγωγίας και
διευθύνει πέντε εφημερίδας εξυπηρετούσας
την υπόθεσιν του.

Η γαλλική πολιτική

Κατά τον άποικιοκρατικόν διαμελισμόν
της 'Αφρικής, η Γαλλία ήτο η περισσότε-
ρον κερδησμένη από όλες τās δυνάμεις.
Αί κτήσεις περιελάμβανον μίαν περιοχήν

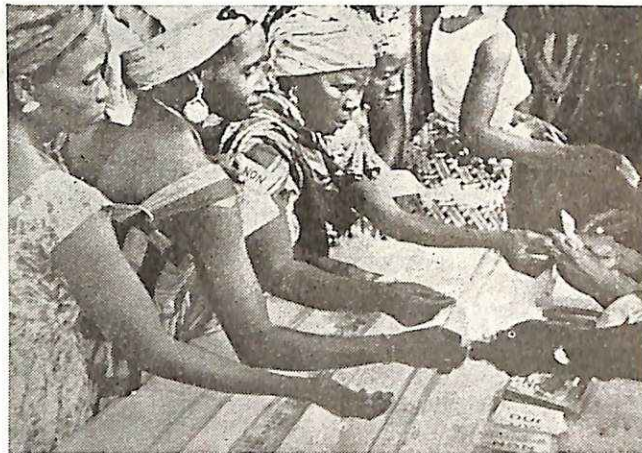
Ο πρωθυπουργός
της Γκάνα Κου-
άμε Νγκρούμαχ.

εις την δυτικήν και την κεντρικήν 'Αφρι-
κήν, μεγαλύτεραν εις έκτασιν από τās
'Ηνωμένas Πολιτείας.

Τό κυριώτερον χαρακτηριστικόν της
πολιτικής αυτής υπήρξεν ανέκαθεν η
άφομοίωσις. Οί Γάλλοι πιστεύουν ότι διά
της γαλλικής παιδείας και διά του γαλλι-
κού πολιτισμού, οί 'Αφρικανοί αυτοί θα
γίνουν μαύροι Γάλλοι. Φυσικά, είναι γνω-
στόν ότι κάτι τέτοιο θα χρειασθί πολύν
χρόνον. 'Αλλά χάρις εις τό ανερχόμενον
ρεύμα του έθνικισμού, τό όποιον η Γαλ-
λία, έν αντιθέσει προς την 'Αλγερίαν,
αντιμετωπίζει ευμνώς μάλλον, γεγονότα
τά όποια θα άπήντην ολοκληρώως γενεάς
έγιναν μέσα εις μίαν μόλις δωδεκαετία.

Τό πρώτον μεγάλο βήμα έγινε μετά
τόν πόλεμον όταν η Γαλλία εξωμοίωσε
τούς 'Αφρικανούς προς τούς υπηκόους της.
Οί έχοντες δικαίωμα ψήφου εξέλεγον αντι-
προσώπους όχι μόνον εις τās άποικιακάs
έθνοσυνελεύσεις αλλά και εις τό Παρισινόν
κοινοβούλιον. Καί έτσι έχομεν τό έκπλη-
κτικόν θέαμα των 'Αφρικανών—ό συνολι-
κός των αριθμός άνέρχεται εις 60 περίπου—
οί όποιοι διά της ψήφου των συμμετέχουν
εις όλας τās γαλλικάs κοινοβουλευτικάs
υπόθεσεις. Τό 1957 έσημειώθη ένα άλλο
γιγαντιαίον βήμα μέ την παραχώρησιν
δικαιώματος ψήφου τόσον εις τούς άρρε-
νας όσον και τās θήλειες. Ούτω ό πυγμαίος
των δασών απέκτησεν άκριβώς τά ίδια
έκλογικά δικαιώματα μέ τόν Γάλλον από-
φοιτον του Πολυτεχνείου. 'Ητο μία δημο-
κρατική «έπιχειρήσις» άρκετή νά ικανο-
ποιήσῃ και τόν πλέον φλογερόν πρόμαχον
των Δικαιωμάτων του 'Ανθρώπου. 'Επί
πλέον, αί τοπικάί έθνοσυνελεύσεις, απέ-
κτησαν εύρυστον άρμοδιότητα και με-
γαλύτεραν δύναμιν όσον άφορά τās
έσωτερικάs υπόθεσεις. 'Επρόκειτο περί
ένός προγράμματος τολμηροτάτου, διά
του όποιου η Γαλλία ήλπιζεν νά διατη-

Διά πρώτην φοράν αί γυ-
ναίκες της Γουινέας εψή-
φισαν κατ'ά τό τέλος
ταίον δημοψήφισμα μέ
άποτέλεσμα νά εξέλθῃ
ή πατρίς των της Γαλ-
λικής Κοινοπολιτείας.

ρήση την φιλιαν και την νομιμοφροσύνην
των 'Αφρικανών. 'Επί πλέον η Γαλλία
ήρchiσεν την εφαρμογήν ένός εύρυτάτου
προγράμματος δημοσιών έργων και οι-
κονομικής αναπτύξεως, διαθέτουσα κατ'
έτος τό κολοσσιαίον ποσόν των 500
έκατομμυρίων δολλαρίων.

Τό άποκορύφωμα της πολιτικής αυτής
του ρεαλιστικού φιλελευθερισμού παρετη-
ρήθη τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον όποτε
εις τās κτήσεις προσεφέρθη άπόλυτος άνε-
ξαρτησία. Θά ήμπορούσαν νά την άπο-
κτήσουν καταψηφίζουσαι άπλώς τό νέον
γαλλικόν σύνταγμα τό όποιον επρότεινε
ό στρατηγός Ντέ Γκώλλ. 'Ολοι αί κτήσεις
αί όποιαί θ' απέδέχοντο τό σύνταγμα
θ' απέκτων τό δικαίωμα νά εκλέξουν μόναι
των τό είδος των σχέσεων των μέ την
Γαλλίαν. Θά ήμπορούσαν νά διατηρήσουν

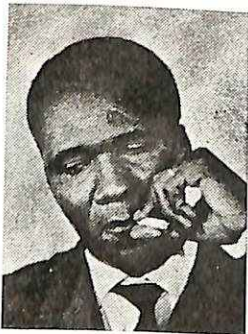
Ο δόκτωρ Ννάμ-
ντι 'Αζικίβε της
Νιγηρίας.

την ήμιαυτονομίαν των ή νά ένωθούν
τελείως μέ την Γαλλίαν και νά γίνουν
υπερπόντιοι «νομοί», ή θά ήμπορούσαν
νά γίνουν αυτόνομοι δημοκρατικά ήνω-
μένα μέ την Γαλλίαν χάρις εις μίαν «Κοι-
νοπολιτείαν». 'Επί πλέον, καλού κακού,
τό Σύνταγμα επιτρέπει εις οιοδήποτε
μέλος την άποχώρησιν και την άπόκτησιν
της ανεξαρτησίας του όποτεδήποτε θέλει.
Είναι δυνατόν νά φανταστή κανείς «ά-
ποικισμόν» πλέον φιλελεύθερον;

'Η άμοιβή της Γαλλίας υπήρξεν ή όμό-
φωνος άποδοχή του συντάγματος από
όλας τās άποικιακάs, εξαίρεται μιάs. 'Η μία
αυτή ήτο η Γουινέα όπου ό Τουρέ είχε
διεξαγάγει λυσσώδη έκστρατείαν έναν-
τίον του Συντάγματος και όπου περιέρ-
γως ένα ποσοστόν 95% εψήφισεν έναν-
τίον αυτού. Ούτε όμως τό άποτέλεσμα
ούτε και τό ποσοστόν αυτό πρέπει νά
ξενίσῃ εάν ληφθούν υπ' όψιν τά όσα λέ-
γονται περί άφρικανικής δημοκρατίας.
Οιοσδήποτε δημοφιλής ήγέτης εις την
'Αφρικήν, ήμπορεί νά παρασύρῃ τās μά-
ζας νά ψηφίσουν όπως εκείνος θέλει. 'Ο
Σέκου Τουρέ λοιπόν είναι ένας ήγέτης
έξαιρετικώς δημοφιλής...

Όs ήδη έλέχθη, πλην της Νιγηρίας,
τρεις άλλαι χώραι εύρίσκονται εις τά πρό-
θυρα της ανεξαρτησίας των. Ουδέμιά εξ
αυτών είναι δυνατόν νά συγκριθί, ως
πρός την σημασίαν της καθ' όλου, μέ την
Νιγηρίαν, άλλ' εκάστη εξ αυτών δέν
άποκλείεται διόλου ν' άπασχολήσῃ τās
πρώτας σελίδας των εφημερίδων κατ'ά
όλίγα προσεχή έτη.

Τά τρία αυτά υποψήφια κράτη (Τόγκο,
Καμερούν και Σομαλία) έχουν πολλὰ κοι-
νά. 'Εν πρώτοις, είναι περιοχαί τελοϋσαι
υπό την εγγύησιν των 'Ηνωμένων 'Ε-
θνών. Αί δύο πρώται άφηρεθήσαν από
τούς Γερμανούς μετά τόν πρώτον Πα-
γκόσμιον Πόλεμον, ενώ η Σομαλία
άφηρεθή από τούς 'Ιταλούς μετά τόν Β'
Παγκόσμιον Πόλεμον. 'Υπό την εγγύ-
ησιν ή διακοϋσα δύναμις—η Γαλλία προ-
κειμένου περί του Τόγκο και του Καμερούν,
και η 'Ιταλία προκειμένου περί της Σομα-
λίας—υπέτιθετο ότι θά τās προητοίμαζε
διά την έλευθερίαν και την ανεξαρτησίαν.
'Η στιγμή της ανεξαρτησίας έφθασε. Τό
άν όμως είναι ώριμα τά τρία κράτη δι'
αυτήν, τοϋτο είναι ένα άλλο ζήτημα.
Κοινή μοίρα και των τριών είναι ό τρομά-
κτικός άναλφαβητισμός του πληθυ-
σμού, τό χαμηλόν έθνικόν εισόδημα
και τά προβλήματα διαχωρισμού
των άποτελουσών αυτά φυλών. 'Εκ
των 2.250.000 Σομαλών μόνον τά 60%
ζούν εις την Σομαλίαν. Τό υπόλοιπον
είναι διαμοιρασμένον εις τέσσαρας γει-
τονικάs επικρατείας, ήτοι την γαλλικήν

Ο ήγέτης της
Γουινέας Σέκου
Τουρέ.

Σομαλίαν, την βρετανικήν Σομαλίαν,
την Κένυα και την Αιθιοπία. Φυσικά,
πρός επανόρθωσιν του κακού, συνεστήθη
ένα ισχυρόν πολιτικόν κίνημα—η 'Ενωσις
των Νέων της Σομαλίας, ή όποια θά
κάμῃ την κυβέρνησιν του 1960 ν' άγωνι-
σθί διά την έννοποίησιν της χώραs. 'Υ-
πάρχουν πιθανότητες νά επιτευχθί μία
συμφωνία μέ τούς Γάλλους, τούς 'Αγ-
γλους και τούς Κενυανούς, άλλ' έλάχι-
σται συνεννόησεως μέ τούς Αιθίοπας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Επιφανειακή άφετηρία της νέας έν-
τάσεως εις την περιοχήν—την εύπαθή
Ισορροπίαν της όποιαs συγκρατούν αί
άλληλοεξουδετερούμεναι έπιρροαί των
μεγάλων δυνάμεων και ή παρουσία του
μικρού στρατού του Ο.Η.Ε.—είναι τό
έπεισόδιον του δανικού φορτηγού «IN-
ΓΚΕ ΤΟΦ», τό όποιον, φέρον Ισραηλινόν
φορτίον διά την 'Απω 'Ανατολήν συνε-
λήφθη υπό των αϊγυπτιακών άρχών
κατά την διέλευσιν του εκ της διώρυγος
του Σουέζ. Τό έπεισόδιον αυτό είναι
κάπως περιέργον δεδομένου ότι από του
άνοίγματος, τό 1957, της διώρυγος εις
την διεθνή ναυσιπλοΐαν, η Η.Α.Δ.—παρ'
όλον ότι θεωρεί εαυτήν εις έμπόλεμον
κατάστασιν μέ τό 'Ισραήλ—ήνέχθη σιω-
πηρώs την διέλευσιν των Ισραηλινών
έμπορευμάτων, υπό την προϋπόθεσιν
νά μεταφέρονται υπό ένων πλοίων. Την
δημιουργηθείσαν όμως ούτω κατάστασιν
άνέτρεψεν αϊφνιδίως την 21ην Μαΐου,
ότε κατεκρατήθη τό δανικόν σκάφος και

Μπέν Γκουριού

διετάχθη ή κατάσχεσις του φορτίου του
ως λείας πολέμου. Πρέπει να σημειωθί,
έξ άλλου, ότι οϋδέν έμεσολάβησεν ώστε
νά δικαιολογηθί—έστω και ως ειδική
περίπτωσης—η άπότομος αυτή μεταστρο-
φή των αϊγυπτιακών άρχών. 'Υπό τās
συνθήκας αυτές, είναι προφανές ότι, ή άπό-
φασις της Η.Α.Δ. ύπηγορεύθη από άλλα
ελατήρια και άποβλέπει εις συγκεκρι-
μένον διπλωματικόν σκοπόν, τόν όποιον,
άλλωστε, άπεκάλυψεν ό πρόεδρος Νάσ-
σερ. «'Η υπόθεσις του «ΙΝΓΚΕ ΤΟΦΤ»
δέν είναι ένα έπεισόδιον αλλά προμελετη-
μένη συνωμοσία» έδήλωσεν ό Αϊγύπτιος
πρόεδρος. Διευκρινίζων δέ περαιτέρω
τόν Ισχυρισμόν αυτόν, καθώρισεν ως
έξῃς τούς αντικειμενικούς σκοπούς της
Ισραηλινής «συνωμοσίας». α) Τό 'Ισραήλ,
έξαπέλυσεν την υπόθεσιν του δανικού
πλοίου μέ την προοπτικήν νά επιτύχῃ
έννοικήν υπέρ αυτού επίλυσιν του προ-
βλήματος των 900.000 'Αράβων προσφύ-
γων της Παλαιστίνης, διότι νομίζει ότι
την στιγμήν αυτήν η Η.Α.Δ. εύρίσκει
εις δυσμενή θέσιν διεθνώς, λόγω της ψυ-
χρότητος των σχέσεων της μέ όλας τās
μεγάλας δυνάμεις. Τοϋτο σημαίνει ότι
η Σοβ. 'Ενωσις δέν θά προβάλλῃ ίσως
τό βέτο εις τυχόν φιλικήν προς τό 'Ισ-

Η βεβαρυμένη ατμόσφαιρα που έδημιουργήθη από την κρίσιν του Βερολί-
νου και τό ναυάγιον της πρώτης φάσεως της τετραμερούs διασκέψεως της Γε-
νεύης, συνετέλεσεν ώστε νά παρέλθουν άπαρατήρητα ώρισμένα χαρακτηριστικά
σημεία, προαναγγέλοντα την εκ νέου δρασιν του ήφαιστείου της Μέσης 'Ανατο-
λής. Πράγματι, τά καθημερινά σχεδόν έπεισόδια 'Ισραήλ και 'Ηνωμένηs 'Αρα-
βικής Δημοκρατίας, ή έσωτερική μόνιμος άναταραχή εις τό 'Ιράκ, αί αδιάκοποι
στρατιωτικά συνωμοσΐαι εις την 'Ιορδανίαν, αί πάντοτε καχύποπτοι σχέσεις με-
ταξύ των άραβικών κρατών, άποτελούν ένδείξεις ότι η περιοχή είναι δυνατόν νά
εισέλθῃ και πάλιν εις περίοδον έντάσεως, μέ διεθνείς προεκτάσεις και περιπλο-
κάs. Την έντύπωσιν αυτήν ένισχύουν αί διαφανείς προσπάθειαι ώρισμένων χω-
ρών της περιοχής, νά έπισωρεύσουν επικινδύνους καταστάσεις, ως εάν νά επεθύ-
μουν νά υπενθυμίσουν την παρουσίαν των εις τās μεγάλας δυνάμεις, έν όψει
εύρύτετου διακανονισμού των διεθνών προβλημάτων.

ραήλ άπόφασιν του Συμβουλίου 'Ασφα-
λείας. β) Τό 'Ισραήλ επιδιώκει νά διεισ-
δύσῃ εις τās άφρικανικάs και άσιατικάs
χώρας και νά σπείρῃ ζιζάνια μεταξύ των
χωρών τοϋτων και των άραβικών κρα-
τών.

Αβεβαία κατάστασις

Εν πάση περιπτώσει, τόσον η Η.Α.Δ.
όσον και τό 'Ισραήλ συγκλίνουν—δι'
αντιθέτους λόγους—πρός την τοποθέτη-
σιν της διαφοράs των επί διεθνούς επι-
πέδου, μέ την προσδοκίαν ότι αί μεγάλα
δυνάμεις θά ύποχρεωθούν νά δώσουν μίαν
λύσιν εις την κρατούσαν σήμερον νόθον
και άβεβαίαν κατάστασιν της περιοχής.
Και η μὲν 'Ιερουσαλήμ περιορίζει τās επι-
δώσεις της εις την εξεύρεσιν ένός ομαλο-
τέρου «μόντουs βιβέντι» μέ τās γεωτονικάs
άραβικάs χώρας και την εξασφάλισιν
της έλευθέρας διόδου των πλοίων και
των έμπορευμάτων της διά της διώρυ-
γος του Σουέζ. 'Αλλά τά σχέδια του
Καΐρου είναι πολύ πλέον φιλόδοξα. 'Ο
πρόεδρος Νάσσερ πιστεύει ότι, παρ'όλην
την όξείαν διένεξιν του μέ την Μόσχαν
και την συνέχισιν της αντικομμουνιστι-
κής του έκστρατείας, ό 'Ανατολικός Συ-
νασπισμός, ίδια έν όψει ένδεχομένηs
διασκέψεως επί ανωτάτου επιπέδου, θά
ύποχρεωθί νά τόν ύποστηρίξῃ έναντίον
του 'Ισραήλ, ενώ πιθανόν αί 'Ηνωμέναί
Πολιτεΐαι—αί όποιαί τελευταίως έβε-
λίωσαν τās σχέσεις των μέ την Η.Α.Δ.—
θά διαστάν νά κηρυχθούν άναφανδόν
κατ' αυτού. Κυρίως όμως τό Καΐρον έλπι-
ζει, διά της αντιισραηλινής διπλωματι-
κής έκστρατείας του, νά επανακτήσῃ
την ήγεμονίαν του επί του άραβικού
κόσμου. Διότι είναι γνωστόν ότι ακόμη
και τά πλέον έχθρικά διακείμενα προς
αυτό άραβικά κράτη, όπως τό 'Ιράκ, η
'Ιορδανία, ό Λίβανος, η Τυνησία θά
συνταχθούν προς την πολιτικήν του
υπό την πίεσιν του παναραβικού έθνι-
κισμού. Προς τόν σκοπόν τοϋτον η Η.
Α.Δ. προετοιμάζει διά τόν προσεχή μή-
να την επί ανωτάτου επιπέδου σύνοδον
του 'Αραβικού Συνδέσμου. 'Επίσημον
πρόσχημα διά την σύνοδον είναι ή συ-
ζήτησις του σχεδίου Χάμμερσελντ διά την
ρύθμισιν της τύχης των 'Αράβων προσφύ-
γων της Παλαιστίνης. 'Αλλά ό πραγματι-
κός σκοπός της συγκλήσεως των 'Αράβων
ήγετών—πιθανώς εις Καζαμπλάνκαν του
Μαρόκου—θα είναι ή εκ νέου διακήρυξις
της αντιθέσεως του άραβικού κόσμου
έναντίον του 'Ισραήλ, γεγονός που θά
επιτρέψῃ εις τόν πρόεδρον Νάσσερ ν'
άνασυγκολλήσῃ την παναραβικήν ένό-
τητα υπό την ήγεσίαν του.

Ο κ. Χάμμερσελντ εις Κάϊρον

Εν τῷ μεταξύ, η ήβλημένη αυτή έπι-
δείνωσις της καταστάσεως εις την Μέσην
'Ανατολήν, ύπεχρέωσε τόν Γενικόν Γραμ-

ματία του Ο.Η.Ε. κ. Ντάγκ Χάμμερσελντ
ν' άναστείλῃ τās διακοπάς του και νά
μεταβῇ εις Κάϊρον. 'Αλλά η αϊγυπτιακή
αδιαιλλασία επί του προβλήματος του
δανικού πλοίου και γενικώς της έλευ-

Χουσεΐν

θέρας χρήσεως της διώρυγος υπό του
'Ισραήλ, έδέσμευσεν εκ των προτέρων
πάσαν προοπτικήν λύσεως και ό κ.
Χάμμερσελντ έπέστρεψεν άπρακτος, ως
φαίνεται, εις Γενεύην.

Ιορδανία, Λίβανος, Ιράκ

Εις την 'Ιορδανίαν εξακολουθοϋν αί
συνωμοσΐαι προς άνατροπήν του βα-
σιλικού καθεστώτος και προσφάτως 18
άνώτεροι αξιωματικοί, μεταξύ των όποιων
και ό ύπαρχηγός του Γενικού 'Επιτελείου,
παρεπείμφθησαν εις στρατοδικείον. 'Η
έσωτερική κατάστασις του Λιβάνου είναι
πάντοτε έπιφορική και είναι δύσκολον
νά προβλεφθί εάν ό διαιτητικός ρόλος του
προέδρου Σεχάμπ θά είναι άποτελεσμα-
τικός έν περιπτώσει άναώπυρώσεως του
άραβικού έθνικισμού εξ έξωτερικών λόγων.

Κάσεμ

'Η πλέον όμως έκρηκτική περιοχή εις
την Μέσην 'Ανατολήν είναι τό 'Ιράκ, όπου
και αί τρεις αντίπαλοι δυνάμεις, δηλαδή
ό πιστός εις τόν Κάσεμ στρατός, οί φιλο-
νασερικοί έθνικισταί και τά φιλοκομ-
μουνιστικά στοιχεία προετοιμάζονται διά
την τελικήν αναμέτρσιν, ή όποια όχι
μόνον θά οδηγήσῃ εις εμφύλιον πόλεμον
άλλά είναι δυνατόν νά προκαλέσῃ και
έξωτερικάs έπεμβάσεις τόσον του Νάσ-
σερ, όσον και των Δυτικών και της Σοβ.
'Ενωσεως.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΡΡΑΓΗΣ Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Η σοβιετική αίσιοδοξία διά την εύδοξωσιν τών εργασιών τῆς δευτέρως φάσεως τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης, δὲν ἀποτελεῖ δυστυχῶς ἀσφαλὴ ἐνδείξιν περὶ τών θετικῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὅποια ἀναμένονται χωρὶς μὲν ἄγωνιαν, μὲ εὐλογον ὅμως ἐπιθυμίαν ἀπὸ τὴν παγκόσμιον Κοινὴν Γνώμην. Εἶναι σαφές ὅτι τὴν μονόπλευρον αὐτὴν αἰσιοδοξίαν δὲν συμμερίζονται αἱ τρεῖς μεγάλαι δυτικαὶ χώραι, διότι ἔχουν πεισθῇ πλέον ὅτι αἱ ἀτελεύτητοι δολιχοδρομίαι τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ἀποτελοῦν θετικὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν πρόοδον τών εργασιῶν τῆς διασκέψεως. Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση ἔδωκεν ἤδη σαφὴ δείγματα κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς διασκέψεως. Ὑπολογίζει ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν τριῶν δυτικῶν—διαφωνιῶν ὅχι βεβαίως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς γραμμῆς, ἀλλὰ ἐπὶ θεμάτων τακτικῆς—πολιτικῆς ποὺ ἀπολυνθεῖ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς διασκέψεως. Ὑπολογίζει ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν τριῶν δυτικῶν—διαφωνιῶν ὅχι βεβαίως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς γραμμῆς, ἀλλὰ ἐπὶ θεμάτων τακτικῆς—πολιτικῆς ποὺ ἀπολυνθεῖ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς διασκέψεως. Ὑπολογίζει ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν τριῶν δυτικῶν—διαφωνιῶν ὅχι βεβαίως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς γραμμῆς, ἀλλὰ ἐπὶ θεμάτων τακτικῆς—πολιτικῆς ποὺ ἀπολυνθεῖ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς διασκέψεως. Ὑπολογίζει ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν τριῶν δυτικῶν—διαφωνιῶν ὅχι βεβαίως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς γραμμῆς, ἀλλὰ ἐπὶ θεμάτων τακτικῆς—πολιτικῆς ποὺ ἀπολυνθεῖ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς διασκέψεως.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΕΙΛΩΝ

Ἄλλωστε αἱ πραγματικαὶ διαθέσεις τοῦ Ῥώσου Προέδρου κ. Νικίτα Κροϋτσεφ ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τὸν ἄλλοτε προσβυντὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἀβραὴλ Χάρριμαν. Ἐπιμένουν πάντοτε ἐπὶ τῆς διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτω ἐπιπέδου, ὁ κ. Κροϋτσεφ, δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ μετὰ ἀδιαλλαξίαν, φθάνουσιν μέχρι κινισμοῦ, ὅτι «οὐδέποτε θὰ ἐδέχτο ἐνοποίηση τῆς Γερμανίας ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐδέχτο τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα». Καὶ ἐπιρρίπτων προκαταβολικῶς τὴν εὐθύνην ἐνὸς μελλοντικοῦ πολέμου εἰς τοὺς δυτικούς, ὁ Ῥώσος πρωθυπουργὸς ἐτόνισε μὲ ἔμφασιν: «Οἱ στρατηγοὶ σας λέγουν νὰ διατηρήσετε τὴν θέσιν σας εἰς τὸ Βερολῖνον διὰ τῆς δυνάμεως. Ἀσφαλῶς μιλοφάνουν, διότι ἂν στείλετε ἄρματα μάχης εἰς τὸ Βερολῖνον, θὰ καταστραφῶν, καὶ μὴ πλανᾶσθε ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἄν θ ἐ λ ε τ ε τ ὸ ν π ὅ λ ε μ ο ν θ ἂ τ ὸ ν ἔ χ ε τ ε ἀλλὰ μὴ λησμονήτε ὅτι θὰ εἶναι ἰδιώκας πόλεμος. Οἱ πύραυλοί μας θὰ ἐξαπολύθωσιν αὐτὸν μὰ τὸ πῶς». Εἶναι σαφές ὅτι μετὰ τὰς ἀπειλὰς αὐτὰς ὁ κ. Κροϋτσεφ ὑπολογίζει εἰς τρομοκράτησιν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ ἰδικὴν του λύσιν εἰς τὸ γεωμικτικὸν πρόβλημα. Μία δὲ ἐπιτυχία του εἰς τὸ σημαντικώτατον τοῦτο θέμα, πιστεῖται ὅτι θὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον εἰς περαιτέρω ὑποχωρήσεις

τῶν δυτικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΑΓΩΓΑΣ

Ἡ προστασία τῆς ἐγγωρίου γεωργικῆς παραγωγῆς εἶναι ἀμέσως συνδεμένη μετὰ τὴν προσπάθειαν αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Πολλὰ, μέχρι σήμερον, ἔχουν γίνῃ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ὑπολείπονται. Ἡ περυσινὴ ἐκκλιση τῆς Κυβερνήσεως πρὸς περιορισμὸν τῆς σιτοκαλλιέργειας, δὲν εὗρεν ἀπήχησιν εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ν' ἀντιμετωπισθῇ ὀξύτερον ἐφέτος τὸ πρόβλημα τῆς συγκεντρώσεως σίτου. Χρειάζονται, λοιπόν, πρῶτον μέτρα ἀποφασιστικὰ διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξαγωγίμων προϊόντων. Χρειάζεται, δεύτερον, περαιτέρω βελτίωσις τῶν καλλιεργητικῶν μεθόδων καὶ αὐστηρὰ ἐπιλογὴ τῶν προϊόντων τῶν προοριζομένων διὰ τὰς ἀγορὰς τοῦ ἔξωτερικοῦ. Καὶ εἶναι, τρίτον, ἀπαραίτητος ἡ μείωσις τοῦ κόστους παραγωγῆς, ὥστε νὰ ἀποκτήσωμεν συναγωνιστικότητα ἐναντί τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων τῶν ἄλλων χωρῶν. Χωρὶς τὰς κεφαλαιώδεις αὐτάς προϋποθέσεις, κάθε προσπάθεια, ὁσονδήποτε ἐντατική, εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ὁ «Αἰών», ἐνώνει τὸν ἰδικόν του ἀποτροπισμὸν καὶ τὰς ἰδικὰς του διαμαρτυρίας διὰ τὴν

ἐπιχειρηθεῖσαν βάνουσον ἐπιθεσιν ἐναντίον τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας». Καὶ υπογραμμίζει ὅτι αἱ καταδικαστικαὶ ἀρχαὶ ἔχουν καθήκον νὰ ἀνακαλύψουν τὸ ταχύτερον τοὺς δράστὰς τῆς βαρβαρῶς αὐτῆς ἐπιθέσεως καὶ νὰ τοὺς παραδώσουν πρὸς παραδειγματικὴν τιμωρίαν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Αἱ βανασόφητες τοῦ εἶδους αὐτοῦ προσβάλλουν τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς τῆς χώρας. Ἐπὶ πλέον παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν ἐπανόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν φοβεράν ἐποχὴν τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ, ὅταν τὰ ὅπλα ἢ τὰ ρόπαλα ἀντικαθίσταν τοὺς εὐγενεῖς πολιτικούς ἀγῶνας. Ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ αὕτη παρήλθεν ἀνεπιστρεπτή. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ ἦτο εὐκόλον νὰ ἀναβιώσῃ ἀξίζουσιν μὲς αὐστηρᾶς κυρώσεως.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ...

Εἶναι, ἐν τούτοις, πλήρως ἀπαράδεκτον νὰ ἐπιρρίπτονται αἱ οἰαδήποτε εὐθύναι ἢ καὶ ἡ ἀπλήρη γνῶσις τῆς βίαιπραγίας ἐναντίον τοῦ σεπτοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου. Εἰς μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἱεράρχης, ποὺ δικαίως ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἡγεμονικὸν κυπριακοῦ λαοῦ, παλαίει διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ νέου ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου Κράτους, ἡμπορεῖ εἰς κάθε βῆμα του ἐκτεταμένως δυσχερεῖας, καὶ συναντᾷ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πλήγναι εἰς τὰ νῶτα του ἡ ἐκτοξευθεῖσα ἐντεῦθεν ἀήδης κατηγορία. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἐναρμόνει τὴν ἰδανικὴν μορφήν τοῦ τίμιου Κυπρίου ἀγωνιστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔκαμε βίωμά του τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν συμπατριωτῶν του ἀπὸ τὸν ζυγόν. Καὶ ἠγωνίσθη μετὰ τιμότητα καὶ εὐθύτητα πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Τὸ μέγα ἔργον του ὅμως δὲν ἐτελείωσεν. Ἐχεῖν πέρα πολλά ἀκόμη νὰ ἐπιτελῇ, μέχρις ὅτου ἡ κυπριακὴ Δημοκρατία συσταθῇ, μέχρις ὅτου ἡ ἀνεξαρτησία βῇ εἰς ἡμετέραν εἰς τὸν λαόν. Δι' αὐτὸ οἰαδήποτε ἀποπειρὰ μείωσεως τοῦ γοήτρου του μὲ ἀσυστάτους ὑπονοίας, πλήττει ὅχι τὸν ἴδιον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, ἀλλὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐλληνικοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Η ΗΜΙΑΡΓΙΑ

Ὑπὲρ καὶ ἐναντίον τῆς ἡμιαργίας τῶν καταστημάτων διὰ τὴν Τετάρτην ἢ διὰ τὸ Σάββατον ἔχει ἀνοίξει ἕνας ἀληθινὸς ἀγὼν. Ἡ σχεδιαζομένη νομοθετικὴ ρύθμισις τοῦ θέματος πρέπει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ προηγηθῇ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐσφαλε διότι ἔσπευσε νὰ λάβῃ ἀποφάσεις προτοῦ ἀκούσῃ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ν' ἀναπτύσσουσιν τὰς ἀπόψεις των καὶ προτοῦ σταθμίσῃ ἐπαρκῶς τὰ πράγματα. Κατ' ἀρχὴν ἐπιβάλλεται νὰ καθιερωθῇ ἡ ἰδία ἡμιαργία δι' ὅλα τὰ καταστήματα τὴν Τετάρτην ἢ τὸ Σάββατον εἰς ὅλην τὴν χώραν, μὲ ἐξαιρέσεις μόνον λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνέχισις τῆς διαμάχης ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδὲν κέρδος ἡμπορεῖ νὰ προκύρῃ.

Η ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δύο εἶναι τὰ βασικὰ αἷτια τὰ ὁποῖα ὠδήγησαν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν λήψιν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων χαράσσεται νῆαν ὠλοκληρωμένην ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν παραγωγὴν. Πρῶτον, ἡ ἐπιχειρημένη συνεργασία ἡ καὶ ἐνταξίς τῆς χώρας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Αὕτη δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως τῆς συναγωνιστικότητος τῶν ἐλληνικῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, ὥστε νὰ καταστή δυνατὴ ἡ τοποθέτησις των εἰς

τὰς ξένας ἀγορὰς. Δεύτερον, ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν καταστρεπτικῶν συνεπειῶν τοῦ «ντάμπινγκ» ποὺ ἀσκειται ἐκ μέρους ὠρισμένων ξένων χωρῶν καὶ ποὺ ἔχει ὡς φρυσιδὸν ἐπακόλουθον τὸν μαρasmus τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας. Εἰς ἄλλας στήλας τοῦ «Αἰῶνος» ἐκτιθενται λεπτομερῶς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις ὡς καὶ οἱ σκοποὶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων ἀποβλέπει. Οὐδεμία πρέπει νὰ προβάλλεται ἀντίρρησης εἰς τὴν βασικὴν κυβερνητικὴν ἐπιδιώξιν, ὡς τὴν καθώρισεν προσφάτως ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἡ Κυβέρνησις, εἶπεν ὁ κ. Καραμανλῆς, περιβάλλει τὴν ἐλληνικὴν βιομηχανίαν μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον, διότι αὕτη ἀποτελεῖ τομέα μὲ σημαντικὰς δυνατότητας διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματος καὶ τῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος... Ζωτικὴ ἀνάγκη εἶναι ὅπως ἡ συντελεσθεῖσα, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀξίολογος πρόοδος, ἐπαυξήθῃ μετὰ τὸν ταχύτερον δυνατόν ρυθμόν, τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς, ὅσον καὶ τὴν ποιότητα καὶ τὴν συναγωνιστικότητα τῶν προϊόντων τῆς. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀρχὴ τὴν ὁποίαν θέτει ὁ κ. Πρωθυπουργός εἶναι ὀρθή. Πράγματι, ἀπὸ τινος χρόνου, ἔχει ἐπισημανθῇ ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματος, τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱσοζυγίου τῶν πληρωμῶν, τὴν πλήρη ἀπορρόφησιν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ τὴν καλλιτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐγχωρίων πρῶτων ὑλῶν. Ἡ πληροφωρία ὅτι κατὰ τὸ 1958 ἐδᾶπανθῇ τὸ ἀπὸ θάνατον ποσὸν τῶν 20 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὴν ἐισαγωγὴν ὑφασμάτων ἐναντί 4 ἐκατ. δολλαρίων, δαπανηθέντων τὸ 1952, πείθει ὅτι ἦτο ἀπαραίτητος ἡ λήψις ὠρισμένων μέτρων πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν ἐισαγωγῶν εἰς τὰ φυσιολογικὰ ὅρια. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὰ νέα κυβερνητικὰ μέτρα δὲν ἐπιτρέπουν κατ' ἀρχὴν ἐπικρίσεις.

ΜΕ ΠΟΛΛΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ

Ἐν τούτοις, τὰ μέτρα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἐνθουσιωδῶς υἱοθετεῖ ἡ ἐργατικὴ τάξις, ὅπως καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ βιοτέχναι, ἐκπρίνουνται σφοδρὰς καὶ θεωροῦνται ὡς ἀπορριπτὰ ἀπὸ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν παρητήθη εἰς ἐνδείξιν διαμαρτυρίας καὶ ἐκ πάσης γωνίας τῆς χώρας συγκεντροῦνται διαμαρτυρίαι τῶν ἐμπόρων οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τὰ μέτρα καταστρεπτικὰ διὰ τὴν τάξιν των. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐπικροτεῖ μὲν τὴν μείωσιν τῶν ἐπιτοκίων τῶν χορηγήσεων πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον καὶ τὰ φορολογικὰ κίνητρα, ἀποδοκιμάζει ὅμως τὴν ἐπαναφορὰν πρὸς τὸν πίνακος Φ 280, ὁ ὁποῖος προβλέπει διὰ πᾶσαν ἐισαγωγὴν προκαταβολὴν τοῦ διπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος καὶ τοῦ δασμοῦ. Ἀντιτίθεται ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐξαγωγῆς ὅλων τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων εἰς τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς, τοὺς ὁποῖους ἡ Κυβέρνησις καθιστᾷ ἀποκλειστικούς ἐξαγωγεῖς, μετὰ τὴν, μέσῳ τῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, χρηματοδότησιν των μετὰ ἐπιτόκιον περὶ τοῦ 2%. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι, μετὰ τὴν νέαν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανι-

κὴν πολιτικὴν, τὸ ἐμπόριον ὑφίσταται μείωσιν μᾶλλον σημαντικὴν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν των. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὰς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ προκλήθουν εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἀπὸ τὰ μέτρα καὶ ὅτι θὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἐκείνων τὰ ὁποῖα τελικῶς θὰ κριθοῦν ἐπιβλαβῆ δι' οἰανδήποτε τάξιν. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἰσχυρίζεται μετὰ ἄλλης πρῶσσοχῆς. Διότι εἶναι μᾶλλον πρόχειρα καὶ ἀψυχολόγητα τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη ὅτι «προφανῶς ὁ θόρυβος ὀφείλεται εἰς τὴν πραγματοποιήσιν ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἡγούμενων κερδῶν ἐκ τῶν ἐισαγομένων ὑφασμάτων καὶ χάριν τοῦ ἡγούμενου αὐτοῦ κέρδους, οἱ ἐμπόροι, ἐπιζητοῦν τὴν ἀσυνδοσίαν τῶν ἐισαγωγῶν». Αἱ ἀπόψεις τῆς συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου χ ρ ῆ ζ ο υ ν ἐ ν δ ε λ ε χ ο ὕ σ μ ε λ ε τ ῆ ς. Ἀπαιτεῖται νὰ καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐξισορροπήσεως ὅλων τῶν συντελεστῶν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐμπορικὴ τάξις ἀποτελεῖ λίαν ἀξιόλογον παράγοντα. Λυπούμεθα, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ υπογραμμίσωμεν, ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων καὶ τὴν διατύπωσιν χαρακτηρισμῶν, δὲν ἡμπορεῖ νὰ εὐρὴ σύμφωνον τὴν στήλην αὐτὴν.

ΤΑ ΕΡΓΑ

Τὰ σχέδια τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν περὶ διαπλατύνσεως καὶ διανοίξεως λεωφόρων ἐντὸς πυκνοκατοικημένων περιοχῶν τῶν Ἀθηνῶν, δημιουργοῦν ἀνησυχίας εἰς τὸ κοινόν. Περισσότερον, βεβαίως, ἀνησυχοῦν ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα θίγονται ἐκ τῶν μελετωμένων ἔργων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, καὶ δίκαιον ἔχουν ὅσοι πιστεύουν, ὅτι τὸ μακρόπνοον πρόγραμμα θὰ ἐκμηδενίσῃ, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τὴν ἀκίνητον περιουσίαν των καὶ θὰ ἐπιφέρει ἀπευθυνόμενους ζημίας εἰς πλῆθος καταστημάτων. Τὸ ἐπιχειρημα εἶναι βαρύντατον καὶ ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ ὑπουργεῖον ἀναστείλλῃ πρὸς στιγμὴν τὰς τεχνικὰς μελέτας διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μετὰ συνέθιν καὶ εὐκρίνειαν τὸ πρόβλημα τῶν ζημιῶν ποὺ θὰ προκαλέσουν αἱ μακροχρόνιαι ἀνασκαφαί.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΟΧΘΗΝ

Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸν ἐν Ἀθῆναις ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος «Ἑθνικὴ» τῆς Λευκωσίας, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Νουρεττίν Βεργκίν ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐλληνοτουρκικὴ φίλια, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανόησεως καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν δύο λαῶν, θὰ εὐδοκίμησῃ καὶ κατὰ τὴν νέαν τῆς φάσιν. «Αἱ μικροδιαφοραὶ τὰς ὁποίας συναντῶμεν, εἶπεν ὁ κ. Βεργκίν, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὑπερηδγηθοῦν χωρὶς νὰ ἀφῇσιν τὸ ἐλάχιστον ἴχνος εἰς τὴν μνήμην τῶν λαῶν μας. Πάντως, προσέθεσε, ὑπογραμμίζων τὴν σημασίαν τοῦ τύπου, ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ βοηθήσῃ κατὰ τὸ ὅσον ἀποτελεσματικὸν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς φιλίας τῶν δύο χωρῶν. Συμφωνοῦμεν πλήρως μετὰ τὸν κ. Βεργκίν ἐπὶ τοῦ ρόλου ποὺ διαδραματίζει ὁ τύπος καὶ κατὰ τὴν νέαν φάσιν τῆς ἐλληνοτουρκικῆς φιλίας. Ἀρκεῖ καὶ τῶν δύο χωρῶν ὁ τύπος νὰ ἐπιδειξῇ τὴν ἰδίαν προθυμίαν εἰς τὴν ἔσυν τῶν ἐμποδίων καὶ τὴν λήθην τοῦ κακοῦ παρελ-

θόντος. Διότι εἰς τὴν ἀντίπεραν ὁχθὴν τοῦ Αἰγαίου σημειοῦνται, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, κρούσματα ὅχι ἐνθαρρυντικά.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

Ἄν θὰ πολιτευθῇ ἡ ὁχὴ ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Γρίβας, εἶναι θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀπόφασιν θὰ λάβῃ ὁ ἴδιος. Οὐτε διενόηθη, οὔτε θὰ ἡμπούσε κανεὶς νὰ τὸν ἐπηρεάσῃ ἀρνητικῶς. Ὡς Ἑλληνας, ὁ ὁποῖος ζῇ μέσα εἰς τὸ ἐλεύθερον δημοκρατικὸν καθεστὼς τῆς πατρίδος του, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ἐφ' ὅσον κρίνει ἀναγκαῖον νὰ προσφέρῃ ἐκ νέου τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν χώραν. Ὀλιβερὸν εἶναι πάντως τὸ θέμα ἐνὸς πλήθους πολιτευτῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀτυχῆσαντες δι' οἰουσδήποτε λόγους εἰς τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν των, ἐπιζητοῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸν γενναῖον στρατηγὸν ὡς λάβραρον διὰ νὰ δοκιμάσουν ὑπὸ τὰς ἰδικὰς του πτέρυγας, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν τύχην των. Ὁ στρατηγὸς Γρίβας, τοῦ ὁποίου τὴν γενναϊότητα εἰς τὸν Κυπριακὸν ἀγῶνα καὶ τὰς πολλὰς ἀρετάς, οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ θέτῃ ἐν ἀμφιβολίᾳ, φαίνεται μᾶλλον ἀπιθανόν ὅτι θὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰς προτροπὰς τοῦ πλήθους τῶν ἰδιοτελῶν κολάκων ποὺ τὸν περιστοιχίζει καὶ ὅτι μόνος θὰ λάβῃ τὴν οἰανδήποτε ἀπόφασιν ποὺ θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα πιστώσεων καὶ μετὰ τὴν ἐπικείμενὴν ἀφίξιν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καθηγητοῦ κ. Ἐρχαρτ, τὸ ὅλον θέμα τῆς ἀπορροφῆσεως τῶν πιστώσεων αὐτῶν εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεώς του. Ὁ ἀπαιτήσις βεβαίως ἕνα χρονικὸν διάστημα ὁ καταρτισμὸς τῶν μελετῶν τῶν διαφόρων ἔργων ὑπὸ τῶν ἤδη ἐπιλεγέντων γεωμικτικῶν οἰκονομολόγων καὶ τῶν ἀνάπτυξιν τῶν λιγνιτορυμῶν τῆς Πτολεμαίδος καὶ τῆς Μεγαλοπόλεως, αἱ κυριώτεροι δηλαδὴ, δὲν θὰ βραδύνουν πέραν τοῦ ἐξαμήνου. Εἶναι μάλιστα πολὺ πιθανόν τὰ ἔργα ν' ἀρχίσουν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐτους. Ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει εἶναι νὰ ἐπωφεληθῶν οἱ ἱδιῶται ἐπιχειρηματίαι τὴν χορηγήσειαν γεωμικτικῶν πιστώσεων διὰ νὰ ἐπεκτείνουν τὰς ἐγκαταστάσεις των ἢ νὰ δημιουργήσουν νέας. Οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποῖους παρέχονται αἱ πιστώσεις αὐταί, βάσει ἐγγυήσεως τοῦ Ο. Χ.Ο.Α. κρύνονται γενικῶς ὡς συμφέροντες. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι μᾶλλον περίεργον τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἱδιῶται δὲν ἐπέδειξαν μέχρι σήμερον ἐπαρκῆς ἐνδιαφέρον ὅπως ἐπωφεληθῶν τῶν γεωμικτικῶν πιστώσεων.

Η ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

Ἡ ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν ἐσημείωσε τὸ τελευταῖον δάνειον τῆς Δ.Ε.Η., παρέχει πολλὰς ἐπιπτώσεις ὅτι ὑπάρχουν ἤδη αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν δημιουργίαν μίαν χρηματαγορᾶς ἐλευθέρως. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, αἱ οικονομικῶς εὐρωσσοὶ ἐπιχειρήσεις θὰ ἔπρεπε νὰ μελετήσωμεν μετὰ προσοχὴν τὴν πρότασιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζ. Ζολῶτα, διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐπαφῆς των μετὰ τὴν λαϊκὴν ἀποταμίωσιν. Ἡ ἐκδοσις προνομικῶν μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδίδον μέρισμα εἰς τὸν κοιμιστὴν των, ἀνεξαρτήτως τῶν οικονομικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιχειρήσεως, θὰ ἐδίδον τὸν διεξῶνον εἰς τὸ καὶ σήμερον ἀκόμη δυσχερὲς θέμα τῆς πιστοδοτήσεως. Φυσικὰ, ὅπως συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν Δ.Ε.Η., αἱ μετοχαὶ αὐταὶ θὰ εἶδον νὰ κατωχυρωθῶν μετὰ ρήτρας ξένων συναλλάγματος, ὥστε ν' ἀποσπασοῦν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινῶ. Μία δοκιμαστικὴ ἔστω κρούσις δὲν θὰ ἦτο ἀνωφελὴς.

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΛΟΥΝΤΒΙΧ ΕΡΧΑΡΤ, ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΕΚΘΕΤΕΙ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

Ἐμπορεῖ ἡ Δύσις νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς;

Ἀφ' ἧς ἐπραγματοποίησα τὴν περιοδείαν μου εἰς τὰς χώρας τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, συλλογίζομαι ποῖαι εἶναι αἱ καλλίτεροι μέθοδοι διὰ τῶν ὁποίων ἡ Δύσις καὶ ἡ Ἀνατολή θὰ ἡμπορέσουν νὰ συνεργασθοῦν, κατὰ τὴν γνώμην μου, καλλίτερον, χάριν τῆς μεγαλυτέρας οἰκονομικῆς ὠφελείας ἀμφοτέρων. Ἐκφράζων τὰ συμπεράσματά μου αὐτά, δὲν προτίθεμαι νὰ παίξω τὸν ρόλον κανενὸς δασκάλου αὐστηροῦ καὶ γκρινιάρη. Γνωρίζω ὅτι ἐκ τῶν παρατηρήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμα κατὰ τὸ πρόσωπόν μου ταξιδίου μου, συνήχθησαν ὠρισμένα ἐσφαλμένα συμπεράσματα. Ἀσφαλῶς ἐκείνοι πού με κατηγοροῦν ὅτι ἐπέπληξα τοὺς οἰκονομολόγους τῆς Ἀσίας, τὸ κάμνουν ἀπὸ ἀγνοίαν καὶ κακὴν ἐρμηνείαν τῆς στάσεως καὶ τῶν προθέσεων μου. Ζητῶ ἀπλῶς ὅπως αἱ γνώμαι μου γίνουν δεκταὶ ὡς ἔχουν: ὡς συμπεράσματα ἀνθρώπων χωρὶς προκαταλήψεις, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντος διακαῶς ὅπως ὁ ἐλεύθερος κόσμος ἀναγνωρίσῃ ἑαυτὸν ὡς ἓνα σύνολον ἀρραγές.

Ἡ περιοδεία μου ἤρχισε μὲ τὸ ἐτήσιον συνέδριον τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς Ἀνοι-

κοδομήσεως καὶ Ἀναπτύξεως καὶ τοῦ Διεθνούς Νομισματικοῦ Ταμείου πού ἐγίνεν εἰς τὸ Νέον Δελχί. Εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸ ἐδόθη ὅλως ἰδιαιτέρα προσοχή διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς βοηθείας εἰς τὰς ὑπὸ ἐξέλιξιν χώρας τοῦ κόσμου. Συνεφώνησα πλήρως μὲ τὴν ἰδέαν πού ὑπεστήριξαν αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι καθ' ἣν τοιαῦται ἐπιχειρήσεις θὰ ἔδει νὰ τοποθετοῦνται ἐπὶ βάσεως πλέον πολυπλεύρου. Μὲ ὠρισμένas ἀμφιβολίας, εἶμαι πρόθυμος νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἓνας συνδυασμὸς δανείων ἐκ μέρους τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς (τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ χορηγηθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει οἰκονομικῶν κριτηρίων) καὶ ἄλλης οἰκονομικῆς βοηθείας, προσωρισμένος νὰ προωθήσῃ βασικά σχέδια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μιᾶς χώρας, ἡμπορεῖ τελικῶς ν' ἀποδείξηται πολὺ ἀποτελεσματικώτερος ἀπὸ ἄλλας λύσεις. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ παρέχουσαι καὶ αἱ δεχόμεναι χώραι δὲν συμφωνοῦν πάντοτε ἀπολύτως ὡς πρὸς τὴν μορφήν καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν τῶν δανείων καὶ τῶν πλεονεκτιμάτων, ἡ ἀνάγκη μιᾶς τοιαύτης βοηθείας οὐδέποτε ἐτέθη ἐν ἀμφιβολῇ. Ὁ-

χι μόνον τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀλλὰ καὶ τὰ πολιτικά, καθὼς καὶ τὰ συμφέροντα τακτικῆς, συνηγοροῦν μᾶλλον ὑπὲρ ἐνὸς συνδυασμοῦ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν μας οἰκονομικῶν μέσων, παρὰ ὑπὲρ τῆς ἀναλήψεως σποραδικῶν ἐθνικῶν προσπαθειῶν. Ἐνα καλὸ μέτρον τῶν πολιτικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν θὰ ἡμπορούσε, καθὼς πιστεύω, νὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας εἰς πολλὰς ἐκ τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθην. Ἐνῶ εὗρον παντοῦ τοὺς Ἀμερικανούς νὰ γίνονται εὐμενῶς δεκτοὶ καὶ νὰ θαυμάζονται ἀκόμη διὰ τὴν γενναιοδωρίαν προθυμίαν τῆς χώρας τῶν ὅπως παράσχη βοήθειαν, τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν δὲν γίνονται δεκτὰ μὲ ὅ,τι θὰ ἡμπορούσαμε νὰ χαρακτηρίσωμεν ὡς ἀγνήν ἀγάπην. Τοῦτο τῆς Ἀμερικῆς. Παρ' ὅλα ταῦτα, εἰς πολλὰ μέρη γίνεται αἰσθητὸν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια δὲν ὀφείλεται εἰς λόγους καθαρῶς ἐγωιστικούς ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἓνα γνήσιον αἰσθημα εὐθύνης διὰ τὴν συνοχήν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Καθ' ὃ μέτρον πρωτοβουλία καὶ εὐθύνη ἀνήκουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Η.Π.Α. διαπιστώνω καὶ πάλιν ὅτι αἱ ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ ἀγωνιοῦν ν' ἀποφύγουν κάθε δυσἀρέσκειαν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπιχειροῦν νὰ ἐπέμβουν εἰς τὰ πράγματα τῶν δεχομένων τὴν βοήθειαν χωρῶν. Τὴν ἐπιφυλακτικότητά καὶ τὴν μέριμναν αὐτὴν κατανοῶ ἀπολύτως, παρ' ὅλον ὅτι, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, θὰ ἦτο πρὸς τὸν συμφέρον τῶν χωρῶν αὐτῶν μία ἐπίμονος σύστασις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς τῶν σταθερότητος.

Τὰ κράτη τῆς Ἀσίας κινοῦνται

Ἐν γένει, πιστεύω ὅτι αἱ δεχόμεναι χώραι θὰ ἔπρεπε νὰ συνεργασθοῦν χάριν ἐνὸς καλλιτέρου συντονισμοῦ εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς κυβερνητικῆς βοηθείας, τῶν ἐμπορικῶν δανείων καὶ τῶν πιστώσεων πρὸς ἰδιώτας. Ἀλλὰ τοιαῦται πρωτοβουλία ἀσφαλῶς συντονίζονται καλλίτερον ἐπὶ μιᾶς πολυπλεύρου βάσεως καὶ ἐνὸς διεθ-

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΒΟΝΝΗΝ

νοῦς ἐπιπέδου. Σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ περικύψωμεν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ὑπὲρ τῆς ἀνασυγκροτήσεως βοηθείας, ἀλλ' ἀπεναντίας νὰ δημιουργήσωμεν μίαν σταθερωτέραν βάσιν διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς δραστηριότητος εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Μία στενωτέρα διεθνὴς συνεργασία ἐν προκειμένῳ θὰ συνετέλῃ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν πάσης πολιτικῆς χροιάς τὴν ὁποίαν μέχρι σήμερον εἶχεν ἡ συνεργασία αὐτή. Καὶ ἐπὶ πλέον, ὁ ἐλεύθερος κόσμος θὰ διέθετε μίαν σαφῶς διαγεγραμμένην στρατηγικὴν διὰ ν' ἀντιμετωπίζῃ τὰς κινήσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, προοριζομένης, ὡς εἶναι σαφές, νὰ προκαλοῦν τὴν ἀνισυγχίαν εἰς τὰς ὑπὸ ἐξέλιξιν περιοχὰς τοῦ κόσμου...

Ἐκθέτων τὰ συμπεράσματά μου ἀπὸ τὴν περιοδείαν μου, ἀποφεύγω μίαν ἀνάλυσιν κατὰ χώρας. Παρὰ τὰς διαφορὰς εἰς τὰς λεπτομερείas, παντοῦ ὑπάρχουν τὰ αὐτὰ βασικά προβλήματα. Μὲ λίγα λόγια: Τὰ κράτη τῆς Ἀσίας ἤρχισαν ν' ἀφυπνίζονται, νὰ κινούνται. Θέλουν ν' ἀπαλλαγθοῦν ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν πενίαν καὶ ἀπόγνωσιν. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιήσουν κάτι τέτοιο μόνα τῶν, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἄρκετὰ βραχέος ὥστε ν' ἀποδώσῃ πολιτικούς καρπούς, ζητοῦν βοήθειαν ἔξωθεν καὶ διὰ τὰς ὑπερανενπτυγμένας χώρας. Τὴν ζητοῦν εἴτε ὡς χάριν ἢ τὴν διεκδικοῦν ὡς μίαν ὀφειλήν. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη μεγάλη πικρία ἐναντίον τῶν παλαιῶν ἀποικιακῶν δυνάμεων. Εἰς τὰς χώρας τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθην δὲν διεπίστωσα πούθενά κάτι τέτοιο.

Ἰδιαιτέρως οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι πολὺ σεβαστοὶ καὶ μάλιστα συμπαθεῖς. Ὅθεν, συμπεραίνω ὅτι, ἀνεξαρτήτως οἰασδήποτε ἠθικῆς ἢ νομικῆς ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως, αἱ πολιτικά καὶ αἱ οἰκονομικὰ προοπτικὰ διὰ τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως εἶναι ἀγαθὰ.

Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι ἀπὸ ποῦ ν' ἀρჩίσωμεν; Ἀνέφερα ἤδη τὴν ἀνάγκην συντονισμοῦ ὅλων τῶν προσπαθειῶν αὐ-

τῶν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι μόνον μία συστηματικὴ ἐργασία ἡμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀποτελέσματα ἀγαθὰ. Ἐνῶ ἔγιναν μερικαὶ ἀρχαί, ἡ κατεστρώθησαν ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένα σχέδια, εἶναι φανερόν ὅτι εἰς τὰς ὑπὸ ἐξέλιξιν χώρας ἡ χαμηλὴ γενικὴ ἐθνικὴ παραγωγή καὶ τὸ χαμηλὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα δὲν ἐπιτρέπει τὴν δημιουργίαν ἱκανῶν ἀποθεμάτων διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως ἢ τῆς φορολογίας. Οὕτε τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν ἐπιτρέπει τίποτε ἄλλο πέραν εισαγωγῶν εἰς περιωρισμένην κλίμακα καὶ μικρῶν τελωνειακῶν φορολογιῶν. Ὅπου ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος ὑπάρχει εἰς χεῖρας ὀλίγων πολιτῶν, ἐκεῖ ἐπενδύεται εἰς τὸ ἐμπόριον μᾶλλον παρὰ εἰς τὴν παραγωγὴν.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι ὑπάρχει ἓνας ζωτικὸς πολιτικὸς λόγος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ κινητοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ δυναμικοῦ τῶν χωρῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ὅλοι οἱ ἀσιατικοὶ λαοὶ ἔχουν τὰ βλέμματά των ἐστραμμένα εἰς τὸ ἐκπληκτικὸν παράδειγμα τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νεχρὺ ἔχει δίκαιον ὅταν λέγῃ ὅτι αἱ Ἰνδία ἀκολουθοῦν τὸν δρόμον τῶν χωρῶν ν' ἀποδύονται εἰς ἀγῶνα δρόμου μὲ ἰοὺν-δήποτε ἄλλο ἔθνος. Ἀλλ' ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν Ἀσίαν εἶναι ἓνας συναγωνισμὸς, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις θὰ ἔξῃ τεραστίαν πολιτικὴν σημασίαν δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ποῖον ἐκ τῶν δύο θ' ἀποδώσῃ ἀγαθώτερα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα εἰς συντομώτερον χρόνον, ἓνα ὁλοκληρωτικὸν κομμουνιστικὸν κράτος, ἢ μία χώρα ἐλευθέρη καὶ δημοκρατικὴ; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, καλῶς ἢ κακῶς, θὰ ἀσκήσῃ μίαν ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων χωρῶν τῆς Ἀσίας, ἀν' ὅχι καὶ εἰς ἄλλας, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἐπ' ὅσον ὁ λαὸς ἀπασχολεῖται παραγωγικῶς καὶ τὸ εἰσόδημα τοῦ πληθυσμοῦ αὐξάνεται καθ' ἀπασαν τὴν χώραν, ἡ ἰδίᾳ αὐτὴ παραγωγικὴ διαδικασία θὰ ἔδει νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς θὰ

Ἐπέκτασις οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως

Οὕτω, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, χάριν τῆς ἐνότητος τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἡμεῖς,

τὰ ἐκβιομηχανισμένα Κράτη τῆς Δύσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδείξωμεν τὴν ἐτοιμότητά μας ὅπως ἐπεκτείνωμεν τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν μας εἰς τὰς χώρας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐξελίξεως. Ἡ βοήθεια αὐτὴ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ κλείσιμον τῶν χασμάτων εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν τῶν χωρῶν αὐτῶν, παρ' ὅτι κατὰ τέτοιο εἶναι βεβαίως ἐξαιρετικῶς χρήσιμον. Αἱ προσπάθειά μας θὰ ἔπρεπεν ἐπίσης, ἐν συνεργασίᾳ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν περιοχῶν, νὰ στραφοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς δημιουργίας περισσότερων καὶ καλλιτέρων εὐκαιριῶν μιᾶς καρποφόρου χρησιμοποίησεως τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας. Ἐνῶ φυσικὰ τὰ χαλυβουργεῖα καὶ τὰ μεγάλα ἐργοστάσια εἶναι ἀπαραίτητα, ὑπάρχει, τὸ κατ' ἐμὲ, εἰς ἀκόμη σημαντικώτερον τομεὺς τὸν ὁποῖον ἡ ἀρωγὴ μας ἡμπορεῖ νὰ ἐνισχύσῃ. Πρόκειται περὶ ἐνὸς προγράμματος ἀνεγέρσεως ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερων μικρῶν ἢ καὶ μέσου μεγέθους ἐργαστηρίων, τὰ ὁποῖα θὰ καλύπτουν ἓνα εὐρὺ πεδίου τῆς παραγωγῆς. Τὰ ἐργαστήρια αὐτὰ θὰ προμηθεύουν ἀπασχόλησιν εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν πραγματικῶς ἐπιδεξίων τεχνιτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν καθ' ἀπασαν τὴν Ἀσίαν καὶ θ' ἀπορροφήσουν τοὺς σημερινούς ἀνέργους ἀλλὰ, κυρίως, θὰ αὐξήσουν τὴν γενικὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν.

Ἡ σκέψις αὕτη εἶναι λίαν σημαντικὴ. Καθὼς πιστεύω, ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι ὁ σπουδαιότερος σκοπὸς οἰασδήποτε οἰκονομικῆς ἐξελίξεως καὶ ἀναπτύξεως, εἶναι ἡ αὐξήσις τῆς εἰς χεῖρας τῶν μαζῶν ἀγοραστικῆς δυνάμεως. Ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ οἰκονομικὴ τάξις, ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις ἡμπορεῖ νὰ ἀναπτῇ μόνον ἐκ τῆς δημιουργίας οἰκονομικῶν ἀξιών, ἥτοι τῆς παραγωγῆς τῶν ἀγαθῶν. Ἐφ' ὅσον ὁ λαὸς ἀπασχολεῖται παραγωγικῶς καὶ τὸ εἰσόδημα τοῦ πληθυσμοῦ αὐξάνεται καθ' ἀπασαν τὴν χώραν, ἡ ἰδίᾳ αὐτὴ παραγωγικὴ διαδικασία θὰ ἔδει νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς θὰ

ήθελε ν' αγοράσει από τὰ κέρδη του. Ούτω καθίσταται άμέσως φανερόν εις τόν εργάτην ότι ή προσπάθειά του θά τόν βοηθήση νά βελτιώση τήν ζωήν του. Έτσι ή εργασία του άποκτῇ δι' αὐτόν κάποιο νόημα.

Ἡ ιδιωτική πρωτοβουλία

Τούτο, ὑπό τὸ πρίσμα τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ οικονομικοῦ προγραμματισμοῦ σημαίνει ότι δὲν θά ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νά προηγηθῶν αἱ μεγάλοι ἐπενδύσεις. Θά ἦτο μάλλον προτιμότερον νά ἐνθαρρυνθῇ ή ιδιωτική πρωτοβουλία εἰς τήν παραγωγήν, διὰ τῆς ἰδρύσεως ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων μικρῶν ἐργαστηρίων καὶ κυρίως διὰ τῆς παραγωγῆς ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων καταναλωτικῶν ἀγαθῶν εἰς μεγάλην ποικιλίαν. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν τὰ παραγόμενα προϊόντα εἶναι «βασικά» ἢ ὄχι. Κατὰ τήν γνώμην μου, οἱ ἐπιχειρηματίαι θά παραγάγουν τοιαῦτα προϊόντα τῶν ὁποίων ὑπάρχει ζήτησις καὶ τὰ ὁποῖα θά ἀγορασθοῦν μὲ τὰ χρήματα ποῦ κερδίζει ὁ λαός. Ὅταν συμβῇ κάτι τέτοιο τὸ εἰσόδημα καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ θά αὐξηθῇ κατὰ τὸν ταχύτερον δυνατόν ρυθμόν. Καὶ ἀφοῦ ὁ λαὸς μῖς χώρας κατορθώσῃ νά ξεπεράσῃ τὸ κατώτατον βιοτικὸν ἐπίπεδον, θά καταστῇ δυνατόν ν' αὐξηθοῦν αἱ ἀποταμιεύσεις καὶ νά ἐπιταχυνθῇ τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων διὰ τοπικῶν μέσων.

Ἀντιλαμβάνομαι ότι μία τοιαύτη πρότασις δὲν συνάδει καὶ τόσο πρὸς μερικά ἐκ τῶν παρόντων οικονομικῶν σχεδίων τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν κρατῶν. Οὔτε καὶ εἶναι ἀπλοῦν τὴ ἡ ἐφαρμογὴ ἐνὸς τοιούτου προγράμματος, διότι ή ἀπαραίτητος πρωτοβουλία, κατ' ἀρχήν, μὲν θ' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ σχέδια τῶν Κυβερνήσεων. Παρ' ὅλα ταῦτα εἶναι εὐχάριστον νά βλέπῃ κανεὶς τὸ πόσον αὐξάνει ή κατανόησις πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ ὁργανισμοῦ παραγωγῆς μικροῦ καὶ μέσου μεγέθους. Πολλοὶ Κυβερνήσεις ἔχουν ἤδη ἀρχίσει ν' ἀντιλαμβάνονται ότι ή πλευρὰ αὐ-

τῆ τῆς οικονομίας τῶν εἶναι ἐξ ἴσου σημαντική μὲ τὰ πλέον φιλόδοξα βιομηχανικά τῶν σχέδια. Ἐν τούτοις αἱ χώραι τῆς Ἀσίας εὐρίσκονται μακρὰν ἀκόμη ἀπὸ τοῦ νά διαθέτουν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν τοιούτων μικρῶν ἐργοστασίων. Τούτο δὲν εἶναι ψόγος. Ἀντιλαμβάνομαι ότι αἱ πλείστοι τῶν χωρῶν αὐτῶν ἔχουν ἑλλειψιν ἐπιχειρηματιῶν μὲ σχετικὴν πείραν καὶ τεχνικὰς γνώσεις. Δὲν ἔχουν καν τὰ μέσα διὰ ν' ἀρχίσουν. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημείον θά ἔπρεπε νά τοὺς βοηθήσῃ πραγματικῶς ή Δύσις.

Οἱ ἐπιχειρηματίαι μας θά ἔπρεπε νά πράξουν ἐν ή καὶ ὅλα μαζί, τὰ κατωτέρω. Νά ἐγκαταστήσουν ἰδικὰς τῶν ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ἀσιατικὰς χώρας. Ἡ ν' ἀποκτήσουν συμφέροντα σὲ μικρὰς τοπικὰς ἐπιχειρηματίας. Καὶ εἶναι λογικὸν φυσικὰ νά πιστεύωμεν ότι αἱ ἐνδιαφερόμεναι χώραι θά ἐνθαρρύνουν μίαν τοιαύτην βοήθειαν, ἐξασφαλίζοντες αὐτὰς τὰς ξένας ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἀντιξοότητος. Ἐνῷ φυσικὰ θά χρειασθοῦν σημαντικὰ κίνητρα διὰ νά προσελκύσθῃ ή πρωτοβουλία τῶν δυτικῶν ἐπιχειρησῶν θ' ἀπέφερε σημαντικὰ κέρδη...

Πρόγραμμα ἐκβιομηχανισμοῦ

Παραμένει πάντοτε ὅμως ή ἀντίρρηση—ή πιθανῶς μόνον τὸ πρόβλημα—κατὰ πόσον δὲν θά ἦτο προτιμότερον διὰ τὰς χώρας αὐτὰς, γεωργικὰς καθὼς εἶναι, ν' αὐξήσουν τήν ἀγροτικὴν παραγωγικότητα τῶν καὶ νά ἐκμεταλλεθῶν τὸν πλοῦτον τῶν, εἰς βασικά προϊόντα καλλίτερον. Δὲν θ' ἀρνηθῶ ότι τοῦτο εἶναι πράγματι μία ἀνάγκη καὶ παρετήρησα εἰς τὰς Ἰνδίας ότι καταβάλλονται συναφῶς μεγάλα προσπάθεια, παρὰ τὰς συναντωμένας τεραστίας δυσχερείας. Μακροπρόθεσμος ἐννοεῖται, εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνας τρόπος ὑπερνικήσεως τῆς χειροτέρας ἀνθρωπίνης ἀπελπισίας. Δὲν εἶναι ὅμως ή δόδος ἐκείνη πρὸς τήν εὐμερίαν ή ὁποία θά

διδόξῃ τοὺς ἀνθρώπους νά πιστεύουν εἰς τήν εὐλογίαν τῆς ἐλευθερίας. Τούτο ἰσχύει περισσότερο, ἐνῶς εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ή ἀγροτικὴ παραγωγή στηρίζεται εἰς τήν συγκομιδὴν ἐνὸς ἢ δύο προϊόντων, ἀποτελούντων καὶ τὸν κυριώτερον ὄγκον τῶν ἐξαγωγῶν τῶν. Οὔτω αἱ χώραι αὐταὶ ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν μεγάλως ἐξητρημέναι ἀπὸ τήν παγκόσμιον ἀγοράν, μὲ ὅλας τῆς τὰς διακυμάνσεις εἰς τὰς τιμὰς καὶ τήν ζήτησιν, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ οικονομίαι τῶν δὲν εἶναι ἀρκετὰ πλούσιαι καὶ ἰσχυραὶ ὥστε νά ἀσκήσουν οἰανδήποτε ἀποφασιστικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς. Τούτο, ἴσως νά εἶναι τὸ τελευταῖον κατὰλοιπον τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀποικισμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ χώραι αὐταὶ δὲν ἐθεωροῦτο ὡς τίποτε ἄλλο παρὰ ὡς ἀγοραὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τῶν παραγομένων εἰς τήν μητρόπολιν, αἱ δὲ οικονομίαι τῶν ἐξητρώτων ἀπολύτως ἀπὸ τήν συγκομιδὴν ἐνὸς ἢ δύο γεωργικῶν προϊόντων. Οἱ ἡγέται τῶν χωρῶν αὐτῶν σήμερον, ἀφοῦ ἀπέκτησαν τήν πολιτικὴν ανεξαρτησίαν τῶν, θέλουν νά βεβαιωθοῦν ότι δὲν ἐξακολουθοῦν νά εἶναι οικονομικῶς ἐξητρημένοι.

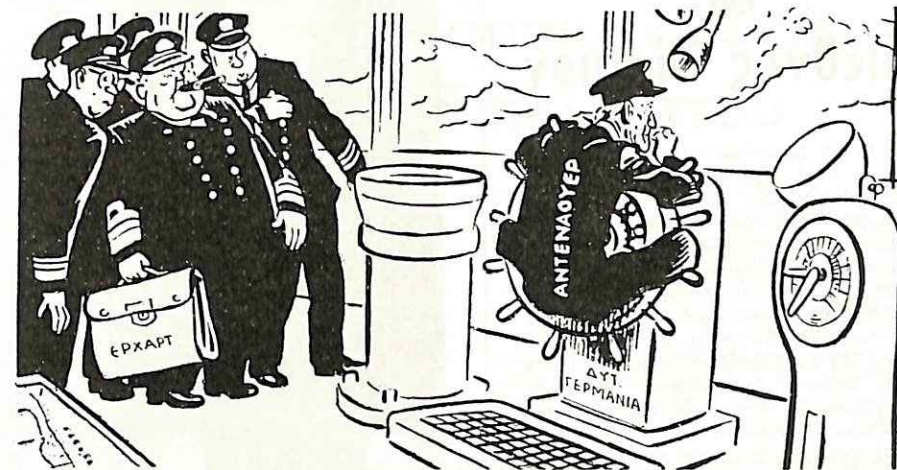
Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πιστεύω ἀκράδαντος ότι ἂν πράγματι θέλωμεν νά βοηθήσωμεν τὰς χώρας αὐτὰς νά λυτρωθοῦν ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, πρέπει νά τὰς βοηθήσωμεν εἰς ἕνα λογικὸν καὶ ἰσορροπημένον πρόγραμμα ἐκβιομηχανισμοῦ. Ἡ ἀντίρρηση ότι, διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, τίθενται εἰς κίνδυνον αἱ ἀγοραὶ τῆς Δύσεως, εἶναι πολὺ πρωτόγονος ὥστε ν' ἀξίωσιν μίαν ἀπάντησιν. Ὅπωςδήποτε, ἀντὶ ν' ὀδρανοῦμεν, εἶναι προτιμότερον νά δρῶμεν καὶ αὐτὴ ή δεκαετολογικὴ ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας ἀβάσιμος, δεδομένου ότι ή ἀνταλλαγὴ ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν μεταξὺ διαφόρων ἐθνικῶν οικονομῶν αὐξάνεται καὶ ἐπιτείνεται μὲ τὸν ἴδιον ρυθμόν μὲ τὸν ὁποῖον αὐξάνεται καὶ ή βιομηχανικὴ παραγωγή. Σήμερον πιθανῶς νά φαίνεται τολμηρὰ ή ἰδέα ότι 600—700 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς ἡμποροῦν νά γίνουν καταναλωταὶ τῶν προϊόντων ὁλοκληροῦ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Ἀλλὰ ὅσον καὶ ἂν εἶναι δύσκολον νά γίνῃ μία ἀρχή, αὐτὸ δὲν σημαίνει ότι δὲν θά ἔπρεπε αἱ βαθμισαὶ ἀλλὰ συστηματικὰ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι θά ἐπέλθουν εἰς τήν οικονομικὴν δομὴν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν, θά ἔχουν ἀναμφιβόλως τὸν ἀντίκτυπόν τῶν εἰς τὰς δυτικὰς μας οικονομίας. Ἀλλ' ἐν καιρῷ θά ἐπέλθῃ ή ἀναγκαία προσαρμογὴ. Ἡ μεταβολή δὲν θά εἶναι δραματική. Ὅπωςδήποτε ὅμως πρόκειται νά συμβῇ. Κατὰ τήν γνώμην μου θά ἐπέλθῃ ταχύτερον ἂν αἱ ὑπὸ ἀνάπτυξιν αὐταὶ χώραι συγκεντρώσουν τὰς προσπάθειάς τῶν εἰς τήν ἀπλήν βιομηχανικὴν παραγωγήν, ἐνῷ αἱ περισσότερο ἀνεπτυγμέναι καὶ βιομηχανοποιημένα χώραι θά ἔδει νά στρέψουν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν τελικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν τεχνικὴν εἰδίκευσιν.

Εἶμαι βέβαιος ότι ὅλα αἱ χώραι θά κερδήσουν ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐξελίξιν. Οἷαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ή συμβολὴ τῆς χώρας μου—καὶ εἶμαι βέβαιος ότι ἡμπορεῖ ν' ἀποβῇ σημαντικὴ—ἀποφασιστικὴ θά εἶναι ή ἐτοιμότης τοῦ ἐλευθέρου κόσμου εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὡς κοινὴν καὶ ὑποχρέωσιν, ὡς ἐπίσης καὶ ή ἀπόφασις τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως νά συνεργασθοῦν χάριν ἐνὸς καλλιτέρου οικονομικοῦ μέλλοντος δι' ὅλους.

Ἡ βάση τῆς ἀσιατικῆς οικονομίας ἐξακολουθεῖ νά παραμένῃ ή οἰκός τοις μικρὰ βιομηχανία. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἑκατοντάδες χιλιάδων οἰκογενειῶν κατασκευάζουν μικρὰ ἀντικείμενα, ὅπως παιγνίδια, ἐνθύμια διὰ τοὺς τουρίστας κλπ.

Ο ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ ΥΠΑΝΑΧΩΡΕΙ

Ὁ Κυβερνήτης ἐπιμένει...

Μέσα εἰς τὸν θόρυβον τὸν ὁποῖον προεκάλεσεν ή ἀπόφασις τοῦ καγκελλάρου Κόνραντ Ἀντενάουερ ὅπως διατηρήσῃ τὸ ἀξίωμά του, οὐδεὶς ἐνεθυμήθη τίνι τρόπῳ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κατέλαβε τὴν θέσιν αὐτὴν, τεθείς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους. Τὸ πρᾶγμα ὅμως ἦτο ἀπλοῦν. Ἡ θέσις ἦτο ἐκεῖ. Καὶ τὴν κατέλαβε.

Αὐτὰ συνέβαινον ἐν ἔτει 1946. Εἰς τὴν ἀφανισμένην Γερμανίαν, ὁλόκληρον τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν ἤσκουν οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταί. Ἐλάχιστοι ἄνθρωποι εἶχον ἀρχίσει ἤδη νά σκέπτονται τίνι τρόπῳ ή χώρα θά ἔπρεπε νά ὁργανώσῃ ἐν νέον τὴν ζωὴν της, εὐθὺς μόλις ἐπαρουσιάζετο ή πρώτη πρὸς τοῦτο ἐνδεαρία. Ὁ δόκτωρ Ἀντενάουερ εἶχε καλέσει τότε μερικοὺς παλαιούς πολιτικούς του φίλους εἰς τὴν κατ'ἀλλανκὸν ἐπανλὴν του τοῦ Ραϊντοφ, κατὰ μῆκος τοῦ Ρήνου, προκειμένου νά συζητήσῃ μετ' αὐτῶν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἐνὸς νέου κόμματος. Καὶ ἀφοῦ αὐτὸς ἦτο ὁ οἰκοδεσπότης, εἰς ὅλους ἐφάνη φυσικὸν ότι αὐτὸς ἔπρεπε νά προεδρεύσῃ καὶ τῶν συνομιλιῶν. Αὐτὴν τὴν στάσιν

Εἶναι ἀληθές ότι φέρει πονοκεφάλους ή συνεχῆς ἀσκησης τῆς ἐξουσίας...

ἐτήρησαν οἱ φιλοξενούμενοί του καὶ αὐτὴν τὴν στάσιν τηροῦν ἔκτοτε καὶ οἱ συνεργάται του. Ἐν τούτοις ή ἐξουσία του ἐπανειλημμένως διημφισβητήθη, ἀπὸ καταβολῆς σχεδὸν Χριστιανοδημοκρατικοῦ Κόμματος. Διὰ πρώτης φορὰς καγκελλάριος ἐξελέγη ὁ δρ. Ἀντενάουερ τὸ 1949, μὲ πλειοψηφίαν μῖς ψήφου.

Ἡ προσωπικότης του

Ενῶς ὅμως τὸ κόμμα ἠδῆ ἀνέτο, τόσο εἰς μέγεθος, ὅσον καὶ εἰς ποικιλίαν ἐπιδηξέων, ή ἡγεσία του εὗρεν ἐαυτὴν νά ἐξαορτᾶται ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τοῦ κόμματος. Τὸ κόμμα αὐτὸ ἦτο κάτι τὸ τελείως καινούργιο διὰ τὴν Γερμανίαν—ἕνα κόμμα χωρὶς πρόγραμμα καὶ χωρὶς σαφὴ χαρακτήρα. Τὸ μόνον σαφὲς χαρακτηριστικόν του ἦτο ή προσωπικότης τοῦ δρος Ἀντενάουερ. Εἰς μίαν χώραν ὅπου μία πληθώρα κομμάτων εἶχεν ἀντιπροσωπεύσει τοὺς καθολικούς, τοὺς ἀγρό-

τας, τοὺς βιομηχάνους, τοὺς Ἀννοβεριοὺς ή τοὺς ἐθνικιστάς, τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸν Κόμμα ἐπέδωκεν ἐπίτηδες νά συγχωνεύσῃ τὰ περιφερειακὰ ή τὰ ἐπὶ μέρους συμφέροντα καὶ νά καταστῇ ἕνα κόμμα τοῦ ὁποῖου ὁ κυριώτερος σκοπὸς ἦτο ή διακυβέρνησις τῆς χώρας.

Πάντοτε ἀκατάβλητος

Ἐν τούτοις, παρ' ὅλα ταῦτα, ή συνοχὴ ἔλειπεν. Ταχὺτατα ὁ δόκτωρ Ἀντενάουερ ἀπέδειξεν ότι θ' ἀπέβανεν ἐκείνη ή κλωστή ποῦ θά συγκρατοῦσε μαζί ραμμένα ὅλα αὐτὰ τὰ ἐτεροκλίτα κομμάτια ὑφάσματος, ὅπως ἔγραψε κάποιος δημοσιογράφος. Ἐπὶ πλέον, ὁ δρ. Ἀντενάουερ ἀπέδειχθη φυσιογνωμία δυναμένη νά ἐπιρεάσῃ τοὺς ψηφοφόρους καὶ νά φέρῃ εἰς πέραν τὸν βασικὸν σκοπὸν τοῦ κόμματος, ἡτοι τὴν ἐκτενέυσιν εἰς τὰς ἐκλογάς.

Αὐτὸ εἶναι τὸ τεράστιον πλεονέκτημα τοῦ δρος Ἀντενάουερ ὡς ἡγέτου τοῦ κόμματός του—εἶναι ὁ νικητὴς τῶν ἐκλογῶν, ὁ ὑπ' ἀριθ. 1. Καὶ παρὰ τὸ γεγονός ότι ἄλλοι Χριστιανοδημοκράται πιθανὸν νά πιστεύουν ότι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν θέσιν του θά τὰ ἐκατάφεραν ἐξ ἴσου καλὰ, ὁ ἴδιος προχωρεῖ πάντοτε ἀκατάβλητος...

Εἰς τόνον ἀγέωχον σχεδὸν ἀνῆγγελε πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν οὐράδα τοῦ κόμματός του ότι θά ἐξηκολούθῃ παραμένων εἰς τὴν ἀρχήν: «Δὲν σπεύδω νά γίνω καγκελλάριος. Καγκελλάριος εἶμαι. Ὁ μόνος τρόπος γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ μένα εἶναι νά ἐκλέξετε ἕνα ἄλλο Καγκελλάριο. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ότι θά κάμετε κάτι τέτοιο». Οἱ λόγοι του ἀπετέλουν ἕνα πιστὸν ἀντικατοπτρισμὸν τῶν ὅσον τὸν γεγονότων ὅσον καὶ τῆς κατακρανῆς μῖας τρωθείσης πολιτικῆς ἐθιξείας, ή ὁποία ἐξηκολούθησε. Οἱ ἐντὸς τοῦ κόμματός πολιτικοί, ἀφῆθησαν νά παρυσυρθοῦν εἰς ἀσκόπους θυμὸν διὰ τὴν τοιαύτην μεταχείρισιν καὶ διὰ τὸν ψυχρὸν ἔλεγχον τῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς ἐπισήμου ἐξηγήσεώς του περὶ τῆς ἀναθεώρησεως τῆς ἀρχικῆς τῶν ἀποράσεως (ἐπιδείνωσις τῆς διεθνούς καταστάσεως) ἐθεωρήθη ὡς πρόκλησις, μερικοὶ δὲ Ἀντικοὶ Γερμανοὶ ἐφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νά διαμφισβητοῦν τὴν ἀλήθειαν τῆς πεποιθήσεως ότι ἐπὶ τέλους οἱ συμπατριῶται τῶν εἰχον ἀπαλλαγῇ τῶν ὁλοκληρωτικῶν παραδόσεων καὶ εἶχον μάθει ν' αὐτοκυβερνῶνται.

Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ πρόκειται νά γίνων τὸ 1961. Μέχρι τότε, λέγουν πολλοὶ πολιτικοί, ἐπαναλαμβάνοντες τὰ παρῆγορα λόγια τοῦ δρος Ἀντενάουερ, θά ἔχουν μεσολαβήσει πολλοὶ κρίσεις, πολλὰ νέα προβλήματα καὶ πολλὰ νέα ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα θά διασκεδάσουν τὴν ἀνάμνησιν τῆς σημερινῆς ἀτμοσφαιρας καὶ θά τὴν ἐξαφανίσουν τελείως. Ἐν τούτοις, πολλοὶ Γερμανοί, ἱκανοὶ ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ γεγονότα μὲ σοβαρότητα καὶ εὐλικρίαν (μεταξὺ αὐτῶν οἱ πλείστοι εἶναι μάλλον πολιτικοὶ σχολιασταὶ ἐφημερίδων παρὰ πολιτικοί) ἐπιμένουν ότι εἰς τὴν κρίσιν αὐτὴν περιέχεται μία σοβαρὰ προειδοποίησις διὰ τὸ μέλλον. Δὲν ἐννοοῦσαν δὲ τόσο πολὺ τὸ μέλλον τῆς Χριστιανοδημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὡς κόμματος, ὅσον τὸ μέλλον τῆς δημοκρατίας τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ή ὁποία, ὡς λέγουν, δὲν ἡμπορεῖ νά ἐπαισεται, ἂν τὰ ἐρείσματά της ὡς ἐθνικῆς ὀντότητος δὲν εἶναι ἰσχυρότερα τῶν καχεκτικῶν ὀντων ἐνὸς πρεσβύτου...

Θά ἐξακολουθήσῃ νά κυβερνᾷ

Τὸ μέλλον τῆς Χριστιανοδημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὡς κόμματος, ἐξαορτάται περισσότερο ἀπὸ τὸ τίνι τρόπῳ τὸ ἀντίπαλον Σοσιαλδημοκρατικὸν Κόμμα ἐκμεταλλεῖται τὴν κατάστασιν παρὰ ἀπὸ τὸ τί πράττων οἱ ἴδιοι οἱ Χριστιανοδημοκράται. Ἀλλ' οἱ Σοσιαλδημοκράται χρειάζεται ν' ἀναδείξουν ἕνα ἡγέτην ὁ ὁποῖος νά κατακτήσῃ τὴν φαντασίαν τῆς Κοινῆς Γνώμης, διὰ νά ἡμπορέσῃ νά ἀναμετρηθῇ πραγματικῶς μὲ τὸν γερο-Ἀντενάουερ. «Ἐάν ή χώρα εἶχεν ἕνα δευτέρον Ἀντενάουερ, ὁ πρώτος θά εἶχε ἤδη παραμερισθῇ» ἔλεγεν ἕνας Γερμανὸς πολιτικὸς παρατηρητής. Τοιοῦτόν τι ὅμως δὲν συμβαίνει.

Ἐτσι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, αἱ προοπτικαὶ διὰ τὸ μέλλον εἶναι ότι ὁ γέρον αὐτὸς θά ἐξακολουθήσῃ νά κυβερνᾷ ἐφ' ὅσον ή γυαία του τὸ ἐπιτρέπει. Γνωρίζει πολὺ καλά ότι δὲν τοῦ ἀπομένουν πλέον πολλὰ χρόνια καὶ κατ' ἀνάγκην θά προσπαθῇ νά ρυθμίσῃ τὰ γερμανικά πράγματα εἰς τρόπον ὥστε νά ἡμποροῦν νά ἐκμεταλλεῖται, ὅταν δὲν θά εὐρίσκαται πλέον ἐπὶ τῆς ζωῆς διὰ νὰ τὰ παρακολουθῇ. Τούτῳ εἶναι πιθανὸν ἀδύνατον, ἀλλὰ τὸ σφύριγμα τοῦ δρος Ἀντενάουερ οὐδέποτε ἐπαυσαν νά προκαλοῦν ἐκπλήξεις.

Διεθνής πολιτική και διεθνές δίκαιον

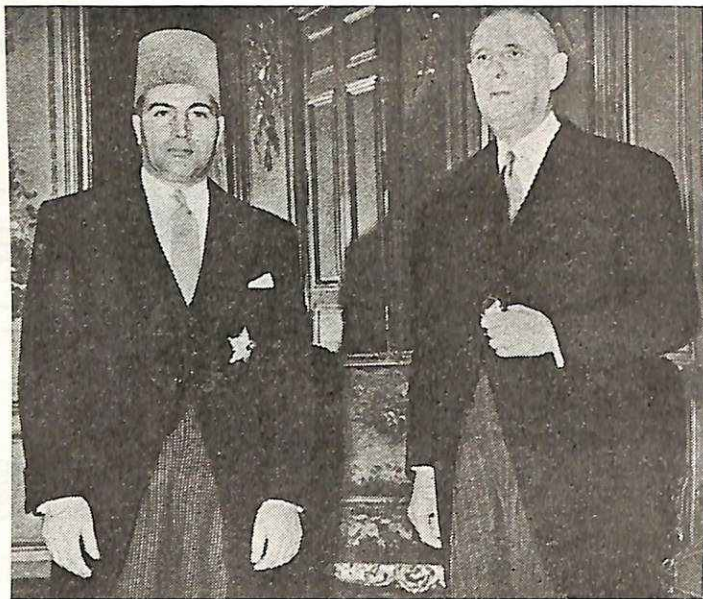
Η εν τῇ διασκέψει τῆς Γενεύης συζητήσεις περὶ τοῦ Βερολίνου ἀπέδειξε, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, ὅτι ὁ ἐν τῇ Νομικῇ Ἐπιστῇ καθιερωμένος χαρακτηρισμὸς τῆς διεθνούς ἐννόμου τάξεως ὡς «πρωτογόνου» δὲν εἶναι ὑπερβολικός. Τὸ διεθνές δίκαιον δὲν ἡδυνήθη δυστυχῶς ἀκόμη νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐπιδράσεως ἀπὸ ἀρχαιωμένων δογμάτων, μὴ συμβιβαστέων μὲ τὴν ἰδέαν τῆς διεθνούς δικαιοσύνης. Οὔτε κατάρθωσε νὰ ἀναπτύξῃ σύστημα κυρώσεων, ἐγγυώμενον τὴν πραγματικοποίησιν τῶν ἐπιταγῶν τῆς ἰδέας ταύτης. Τὴν διεθνή πολιτικὴν χαρακτηρίζει οὕτως ἑλλειψίς σταθερῶν ἀρχῶν, ἐφαρμοζομένων ἀνεξαρτήτως ὑπολογισμῶν συμφέροντος. Ἐάν, τὴν διεθνή πολιτικὴν, κατηύθυνον ἀποκλειστικῶς τὰ ἐκ τῆς ἰδέας τῆς διεθνούς δικαιοσύνης συναγόμενα δεοντολογικὰ κριτήρια, πρόβλημα Βερολίνου δὲν θὰ ὑφίστατο. Ὑφίσταται, διότι δὲν τηρεῖται ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, ἀλλ' ἐπιδιώκονται διακανονισμοί, ἐμπνεόμενοι κατ' οὐσίαν ἀπὸ τὸ δόγμα τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων.

Τὸ παράδειγμα τοῦ Βερολίνου ἐκφράζει εὐγλωττως τὴν παρούσαν κατάσταση πραγμάτων εἰς τὸν τομέα τῆς διεθνούς πολιτικῆς καὶ τοῦ διεθνούς δικαίου. Ἡ κατάσταση αὕτη δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ ὀδηγήσῃ εἰς καιροσκοπικὴν προσαρμογὴν, καλυπτομένην ὑπὸ τὸ ἔνδυμα ψευδούς ρεαλισμοῦ. Ὁ καλῶς ἐννοούμενος ρεαλισμὸς δὲν ἀγνοεῖ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν διὰ τὴν ἐδραίωσιν μιᾶς ἀληθῶς δημοκρατικῆς διεθνούς κοινωνίας. Ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐποχὴν μας—ἐποχὴν πρωτοφανοῦς συσσωρεύσεως τεχνικῆς, οικονομικῆς καὶ πολιτικῆς δυναμείας—ἐνέχει ὑψίστην σπουδαιότητα ἡ ἀντίληψις, ὅτι μόνον μία κοινότης λαῶν, στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τῆς διεθνούς δικαιοσύνης, εἶναι βιώσιμος.

Ἡ ἀντίληψις αὕτη ἀρχίζει νὰ διεισδύῃ καὶ εἰς τὸ πεδίου τοῦ διεθνούς δικαίου (πρβλ. τὴν μελέτην τοῦ γράφοντος ἐν τῇ «Αὐστριακῇ Ἐπιθεωρήσει Δημοσίου Δικαίου», τόμ. ΙΧ, σελ. 190 ἐπ. ἰδία 205 ἐπ.). Ὁ Χάρτης τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περιέχει διατάξεις, αἵτινες ὀρθῶς ἐρμηνεύονται καὶ πιστῶς ἐφαρμοζόμεναι, δύνανται νὰ συμβάλλουν εἰς μίαν διεθνή πολιτικὴν, μᾶλλον ἀναπαυκρινόμενην εἰς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας.

Παρά τὰς πικρὰς ἐμπειρίας τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, ὅμως δὲν δικαιολογεῖται ἡττοπαθὴς ἀπιστοδοξία. Διότι ἡ διαμόρφωσις τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιταγῶν τῆς διεθνούς δικαιοσύνης, ἀποτελεῖ τὴν μόνην διέξοδον ἀπὸ τοὺς κινδύνους, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα.

Π. Ν. ΤΖΕΡΜΙΑΣ
Δικηγόρος

Ὁ στρατηγὸς μετὰ τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τοῦ Μαρρόκου Τίφ Τζελλούν.
Ὁμολώτεροι σχέσεις ἀποκαθίστανται.

Ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκώλ, πρόεδρος ἀλλὰ καὶ πατὴρ τῆς Πέμπτης Δημοκρατίας, ἡ ὁποία εἶδε τὸ φῶς πέρυσιν, ἐνεκαίνισε τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν μὲ μίαν ἐπιτυχίαν ἀξιοσημείωτον. Ἡδη, μετὰ τὴν ματαίωσιν μιᾶς ἀπειληθείσης κατὰ τὰ μέσα Ἰουνίου δώρου σιδηροδρομικῆς ἀπεργίας, φαίνεται ν' ἀπεσοβῇ ὁ κίνδυνος σοβαρῶν ἐργατικῶν ταραχῶν, ἀποβλεπόντων εἰς τὸν κλονισμόν τοῦ προγράμματος οικονομικῆς σταθεροποιήσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἀπεργία ἐσχιδιάζετο ἀπὸ ἐργατικά συνδικάτα, ἐνεργοῦντα, μέχρι σημείου τινός, ἐπὶ τὴν πλεον τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς μία πρώτη ἀναμέτρσις δυνάμεων μετὰ τοῦ νέου πολιτικοῦ καθεστώτος καὶ τῶν ὀργανωμένων ἐργατικῶν σωμάτων.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κατόρθωσε νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἀπεργίαν αὐτὴν, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς οὐσιώδεις παραχωρήσεις, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τοῦ πόσον δημοφιλὴς εἶναι ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκώλ προσωπικῶς μετὰ τῶν μαζῶν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ἀνεξαρτήτως κοινωνικοῦ ἐπιπέδου.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἔχον σήμερον τὴν γνώμην ὅτι εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ ἀπόλυτος ἐπιτυχία τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος. Πιστεύουν ὅτι τὸ σχέδιον τῆς σταθεροποιήσεως δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ προώρους ἀυξήσεις ἀποδοχῶν καὶ ὅτι οἱ ἀδήποτε νέα ἀνακατάταξις ἀποδοχῶν πρὸς τὰ ἄνω δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ πρὸ τοῦ φθινοπώρου, ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸ τοῦτο τὸ οικονομικὸν σχέδιον προβλέπει μίαν τοιαύτην αὐξήσιν.

Ἡ σιδηροδρομικὴ ἀπεργία δὲν ἔγινε κυρίως, ἐπειδὴ οἱ ἡγῆται τῶν συνδικάτων συνήρτησαν ἐξαιρετικὴν ἀπροθυμίαν δι' αὐτὴν, μετὰ τῶν ἐργατῶν τῶν σιδηροδρόμων. Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναζητήσῃ τις καλλιτέραν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι οἱ ἐργαταὶ διάκεινται εὐνοϊκῶς πρὸς τὸν νέον καθεστῶς, τὸν στρατηγὸν Ντέ Γκώλ καὶ τὴν σταθερὰν κυβερνήσιν τῆς χώρας καὶ αἰσθάνονται ἕνα ὅλον ἐν μιοιρῶν ἐνδιαιφρόν διὰ τὰ τετριμμένα συνήματα τῆς ἀριστορίας.

Ἡ ἐν προκειμένῳ ἐπιτυχία τῆς Κυ-

βερνήσεως ἐγκαινιάζει τὸν δεύτερον χρόνον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ στρατηγοῦ Ντέ Γκώλ καὶ τεματίζει ἕνα δεκάμηρον ἐπιτυχῶν. Πράγματι, τὴν 2αν Ἰουνίου 1958, ὁ στρατηγὸς ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν μὲ ἀπεριορίστους σχεδὸν ἐλευθερίας, ἐπὶ ἕνα χρονικὸν διάστημα ἑξ μηνῶν.

Ἡ πρώτη ἐπίτευξις τοῦ στρατηγοῦ Ντέ Γκώλ ἦτο ἡ κατόρθωσις τοῦ Συντάγματος τῆς Τετάρτης Δημοκρατίας, τὸ ὁποῖον ἀνέθετεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ἐξουσίαν, ἐκτελεστικὴν ἢ νομοθετικὴν, εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Τὸ νέον Σύνταγμα κάμνει σαφὴ διάκρισιν μετὰ τῶν ἐξουσιῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκείνων τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐπὶ πλέον ἐξασφαλίζει τὴν σταθερότητα τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἰσχύσαντα συνταγματικὸν νόμον ἐπὶ Τετάρτης καὶ Τρίτης Δημοκρατίας, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μεσοπολέμου.

Τὸ καθεστῶς Ντέ Γκώλ

Τὸ Σύνταγμα Ντέ Γκώλ ἀντιπροσωπεύει μίαν γνήσιαν πολιτικὴν ἐπανάστασιν. Ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὰ 80 ο)ο τοῦ λαοῦ καὶ ἐφημερίσθη χωρὶς νὰ φωνεθῇ ἢ νὰ τραυματισθῇ οὐδὲ ἓν ἄτομον. Σήμερον, μετὰ ἓν ἔτος, οὐδεὶς ἐνδίδεται εἰς τὰς φηλακὰς ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς, ὁ δὲ Τύπος εἶναι ἐλεύθερος ὅσον ποτέ. Ἡ τάξις ἀντικατέστησε τὸ χάος, χωρὶς ὅμως νὰ θυσιάσῃ αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι.

Ἡ δευτέρα μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ νέου καθεστώτος εἶναι τὸ ὅτι ἐπάταξεν ἐπιτυχῶς τὸν πληθωρισμὸν διὰ πρώτην φοράν ἀφ' ἧς ἐτεσματίσθη ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου, τὸ φράγκον θεωρεῖται νόμισμα ἰσχυρὸν, αἱ τιμαὶ ἐσταθεροποιήθησαν καὶ ἐφέτος ὑπάρχοντι νέαι προοπτικὰ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Κυβερνήσις, χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται πλέον ἀπὸ τὰ ἀκατάλαστα «σαμποτάζ» τοῦ Κοινοβουλίου, κατόρθωσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ πλῆθος κοινωφελῶν ἔργων, τῶν ὁποίων τὰ κέρδη θὰ καταστοῦν φανερά ἀργότερον. Εἰς ἀπλὸς κατάλογος τῶν καθιερωθεισῶν μεταρρυθμίσεων δίδει τὸ μέτρον τῶν πρωτοβουλιῶν τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἡ Κυβερνήσις πρὸς συγχρονοὺς τῆς χώρας.

Ο ΨΥΧΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΗΡΧΙΣΕ ΝΑ ΑΠΟΚΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΩΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΡΩΥΤΕΡ — ΑΙΩΝΟΣ

1) Τὸ σύστημα ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου ἀναθεωρήθησαν, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ συνάδουν πρὸς τὰς ἀνάγκας ἐνὸς ἀτομικοῦ πολέμου. Πᾶς πολίτης ἡλικίας ἀπὸ 18 μέχρι 60 ἐτῶν εἶναι διαθέσιμος εἴτε διὰ τὸ στράτευμα, εἴτε διὰ τὴν ἀεράμνην.

2) Φορολογικαὶ διευκολύνσεις καὶ πρόνομα πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας ποὺ ἐφαρμόζουν ἐγκεκριμένους μορφὰς διανομῆς τῶν κερδῶν τῶν μὲ τοὺς ἐργαζομένους εἰς αὐτάς, ὠδήγησαν εἰς βελτίωσιν τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ἐργατῶν καὶ κεφαλαίου.

3) Αἱ ὑγειονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἔγιναν ἀντικείμενον μεγάλων μεταρρυθμίσεων. Οἱ ἀσθενεῖς ἡμποροῦν νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὰ νοσοκομεία δωρεάν ἢ πληρώνοντες ποσὸν τι, ὅποτε ἡμποροῦν νὰ καλέσουν τὸν ἰδικὸν τῶν ἰατρῶν. Οἱ ἰατροὶ τῶν νοσοκομείων ἡμποροῦν νὰ κρατήσουν κλινὰς διὰ τοὺς ἰδικούς των πελάτας.

4) Μεταβολαὶ ἐπῆλθον ἐπίσης εἰς τὴν νομοθεσίαν, διὰ τῆς καταργήσεως πολλῶν ἀναχρονισμῶν, τινῶς τῶν ὁποίων ἐχρονολογοῦντο ἀπὸ αἰώνων.

5) Τὸ πρόγραμμα στεγασεως ἔλαβε διαστάσεις ἀγνώστους προηγουμένως, ἀποκτήσαν ἕνα ἐπίπεδον πανεθνικόν.

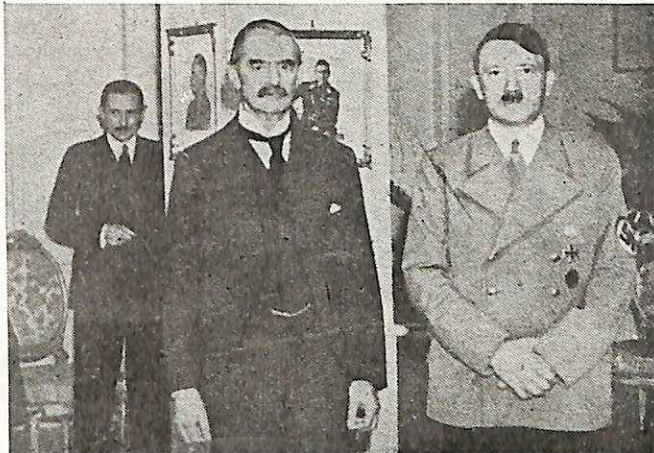
6) Ἐπίσης ἀνεδιωργανώθη ἕκ βάθρου σχεδὸν ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις. Καθιερώθη ἕνας «κύκλος παρατηρήσεων» ὡς λέγεται, διὰ παιδιὰ ἡλικίας 11-13 ἐτῶν. Σκοπὸς του εἶναι νὰ προσανατολίσῃ τὰ παιδιὰ ἀναλόγως τῶν κλίσεων των καὶ νὰ τὰ διευκολύνῃ ὥστε, ἀργότερον, νὰ παρακολουθήσουν τὸν κύκλον σπουδῶν τῆς προτιμίαςεως των. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις ἀποτελεῖ ἕνα μακροπρόθεσμον σχέδιον ζωτικῆς σημασίας, ἀποβλέπον, μετὰ τῶν ἄλλων, εἰς τὸ νὰ ἐφωδιῇ τὴν χώραν μὲ τὸν ἀπαραίτητον, διὰ τὴν ἐποχὴν μας, ἀριθμὸν ἀτομικῶν ἐμπειρογνομόνων.

Τὸ κυριώτερον ἐκ τῶν προβλημάτων ποὺ παραμένοντι ἄλυτα, εἶναι ἡ Ἀλγερία. Ἐν προκειμένῳ, αἱ γνώμαι τῶν ἐμπειρογνομόνων εἶναι διχασμένα. Ἐν τούτοις, ἡ κοινὴ γνώμη, ὑποστηρίζει σταθερῶς τὸν στρατηγὸν Ντέ Γκώλ.

«Ὁ ἐσωτερικὸς κύκλος»

Ὁδυνηραὶ ἀποκαλύψεις Ἀγγλου διπλωμάτου

Τὸν τελευταῖον καιρὸν, ἕνας λεπτὸς ἀφογα ντυμένος Ἰρλανδὸς ἀφύπνισεν ὁδυνηρὰς ἀναμνήσεις εἰς τοὺς Ἀγγλους. Πράγματι, εἰς τοὺς «Κυριακάτικους Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου, ὁ 62ετής σέρ Ἀϊβον Κιρκπάτρικ, παλαίμαχος διπλωμάτης τῆς καριέρας (ὑπῆρξε ἐν τὸν διπλωματικὸν κλάδον ἐπὶ 37 συναπτὰ ἔτη) καὶ μόνιμος ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἤρχισε νὰ δημοσιεύῃ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίον του, ὁ «Ἐσωτερικὸς Κύκλος», τὸ ὁποῖον πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν. Ἡ πρώτη δημοσιευθεῖσα συνέχεια ἀπὸ τὸ βιβλίον ἦτο μία περιγραφή αὐτόπτου καὶ αὐτῆς τοῦ μάρτυρος τῆς μνημειώδους συνεδριάσεως τῶν ἑνωπαϊκῶν δυνάμεων εἰς τὸ Μόναχον, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1938. Ὁ Κιρκπάτρικ ἦτο τότε πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ ἀπεστασμένος παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ Νέβιλλ Τσάμπερλεϊν διὰ τὰς μετὰ τοῦ Χίτλερ διαπραγματεύσεις.

Ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Μόναχου. Τσάμπερλεϊν, Χίτλερ καὶ εἰς τὸ βάθος ὁ σέρ Κιρκπάτρικ.

Ὁ σέρ Ἀϊβον Κιρκπάτρικ, μέγας δεξιότηχης τοῦ ὕφους, ἔχει τὸ χάρισμα ἐπὶ πλέον νὰ σκιαγραφεῖ τὰ πρόσωπα περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ὡς ἄν τὸν μεγαλύτερον ψυχολόγον. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὴν πρώτην συνάντησίν του μετὰ τὸν Χίτλερ:

«Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἡ συζήτησις ἔπαυε καὶ ὅλοι γύρισαν τὰ κεφάλια. Μία πόρτα ἀνοίξε καὶ προχώρησε μέσα ὁ Χίτλερ, χωρὶς νὰ κυττάξῃ οὔτε δεξιὰ, οὔτε ἀριστερά. Κατὰ τὴν διάσκεψιν ὁ Φύρερ προσποιεῖται τὸν θυμωμένον—εἶναι μέγας ἡθοποιός. Σπρώχνει πρὸς τὰ πίσω τὸ κάθισμά του, δαγκώνει τὸ δάχτυλό του ὠργισμένα, ἀπειλεῖ μὲ κερανοῦς τελεσιγράφους, ἡ ξαφνικὰ σωπαίνει μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια».

Ἐκεῖ εἰς τὸ Μόναχον εἶχαν συγκεντρωθῇ διὰ νὰ ὑπογράψουν τὴν θανατικὴν καταδικήν τῆς Τσεχοσλοβακίας ὡς ἔθνους οἱ «Ἱταλοὶ, σαφῶς τρομοκρατημένοι ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Χίτλερ πιθανὸν νὰ τοὺς παρέσυρεν εἰς ἕνα ἑνωπαϊκὸν πόλεμον, οἱ Γάλλοι μὲ τὸν πρωθυπουργόν των Νταλαντιέ, ἀποφασισμένον νὰ καταλήξουν παντὶ τῷ τρόπῳ εἰς μίαν συμφωνίαν». Ὁρισμέναις στιγμῶν «ἔδιδαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι γιὰ ὅλο αὐτὸ τὸ κακὸ ἐπῆλθεν ἡ Τσεχοσλοβακία. Φυσικὰ, ὁ Χίτλερ, μέσα σὲ μιά τέτοιαν ἀτμόσφαιρα, δὲν δυσκολεύθηκε διόλου νὰ κάμῃ τὸ δικό του».

Παρά τὸ γεγονός ὅτι θριαμβεύει, «ὁ ἐκνευρισμὸς τοῦ Χίτλερ ἐπιτείνεται. Κατὰ τὰς τελευταίας φάσεις τῆς διασκέψεως, μίαν ἡμέραν εἰσῆλθον εἰς τὸν δωματίον ὁ Γκαϊρινγκ καὶ ἄλλοι Ναζισταὶ ἡγέται.

Ὁ Γκαϊρινγκ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος ὧν. Ἀκούγεται κάποιος γέλιο. Εἶναι μιά ἀτμόσφαιρα χαλαρωμένης ἐντάσεως. Ὁ κίνδυνος πολέμου ἔχει ἀποτραπῇ. Ἐπὶ τέλους ἡ συμφωνία εἶναι ἑτοιμὴ πρὸς ὑπογραφήν. Οἱ τέσσαρες ἡγῆται ὑπογράφουν. Ἀπ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς φαίνονται ἱκανοποιημένοι, σὰν νὰ ἔκαμαν ἐκεῖνον ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἀλλ' ὁ Χίτλερ βάζει τὴν ὑπογραφήν του μὲ μίαν φανερὴν ἀπροθυμίαν καὶ κακοκεφίαν». Τὴν τελευ-

ταίαν στιγμὴν, ἡ μοῖρα προσεπάθησε, θὰ ἔλεγε κανεὶς, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ν' ἀποτρέψῃ τὸ μοῖρατον. «Ἀνεκάλυψαν ὅτι τὸ μεγαλοπρεπέστατο μελανοδοχεῖο, δὲν εἶχε μέσα μελάνιν...».

Ὅσον διὰ τὸν ὁμβρελλοφόρον πρωθυπουργόν του, ὁ σέρ Ἀϊβον Κιρκπάτρικ ἐξομολογεῖται: «Ποτέ μου δὲν κατάρθωσα νὰ καταλάβω τί περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλό τοῦ Τσάμπερλεϊν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν, τίς ὁποῖες διεξήγαγε μόνος, τελείως μόνος, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν καθοδηγῇ, καθ' ὅσον γνωρίζω, ἐκ τῶν προτέρων. Ἐνὰ εἶναι βέβαιον. Ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Πράγας ἀπετέλεσε γιὰ τὸν Τσάμπερλεϊν ἕνα μέγα πλῆγμα. Κάθε φορά, μετὰ τὴν 17ην Μαρτίου, ποῦ ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ Χίτλερ, φαίνονταν τρομερὰ δυσχερῆς-μένος...».

Ὅπως ὅλοι, ὅσοι ἐδοκίμασαν τὴν φρίκην τῶν στιγμῶν αὐτῶν, ὁ σέρ Ἀϊβον ἐπιχειρεῖ νὰ βγάλῃ ἕνα ἠθικὸ διδάγμα. Προβλέπει ὅτι ἡ ἱστορία θὰ θεωρήσῃ τὸ Μόναχον ὡς ἓν ἕνα μεμονωμένον γεγονός ἀλλὰ ὡς τὸ ἀποκορύφωμα μιᾶς σειρᾶς «ἀσυγχωρήτων σφαλμάτων», γιὰ ἕνα μέρος τῶν ὁποίων «θὰ πρέπει νὰ ἐπικριθῇ καὶ ἡ Ἀγγλία». Ἀναγνωρίζει ὅμως ὅτι τὴν ἐποχὴν τοῦ Μόναχου, ἡ χώρα του «δὲν ἦταν ἑτοιμὴ οὔτε ψυχολογικῶς, οὔτε στρατιωτικῶς». Ἀργότερον ὅμως, καθὼς λέγει ὁ ἴδιος, ἔγινεν ὀλοφάνερν ὅτι ὁ Χίτλερ ἐπέδωκε μόνος του τὸν πόλεμον.

Ὁ κόσμος είναι σάκος πλήρης εὐφλέκτων αερίων... Εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτὸ θὰ ἠμποροῦσε νὰ καταλήξῃ κανεὶς κρινὼν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέγεθος τῶν πηγῶν τῶν ἐκλουσῶν αερίων, αἱ ὁποῖαι ἀνεκαλύφθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου. Ἐπὶ δεκάδας αἰώνων, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐγνώριζε περὶ τῶν αερίων αὐτῶν παρὰ μόνον ὅτι ἦσαν τὰ καύσιμα τὰ τροφοδοτοῦντα τὴν κἀμινον τοῦ Δαναΐλ. Σήμερον ὑπάρχουν τοὐλάχιστον 14 χῶραι αἱ ὁποῖαι ἐκμεταλλεύονται τὰς πηγὰς μεθανίου. Τὸ ἐν τέταρτον τῆς ἐνεργείας πὺρ παράγεται εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ὀφείλεται εἰς φυσικὰ αέρια. Ὁ Καναδᾶς ἔχει ὑπὸ κατασκευὴν ἕνα δίκτυον ἀγωγῶν ἀξίας 150.000.000 λιρῶν. Τὰ ἀποθέματα φυσικῶν αερίων ἠμποροῦν ν' ἀποβῶν σωτήριον διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Πακιστάν. Τέλος, παρὰ τὸν πλοῦτον τῆς εἰς ἄνθρακα, ἡ Ἀγγλίᾳ εἰσάγει μεθάνιον, τοῦ ὁποῦ ἐλπίξῃ ν' ἀνακαλύψῃ πηγὰς ἐπὶ τῶν βρετανικῶν νήσων...

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΜΕΘΑΝΙΟΝ

Μεταξὺ τῶν νέων βιομηχανικῶν σχεδίων τοῦ Ἰράκ θὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν σημαντικωτάτων, ὡς γνωστῶν, πηγῶν τοῦ φυσικῶν αερίων. Περιέργως φαίνεται ὅτι τὰ αέρια ἦσαν γνωστὰ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, διότι ἡ περίφημος κἀμινος περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος εἰς τὸ Βιβλίον τοῦ Δαναΐλ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, δὲν ἦτο τίποτε ἄλ-

ραν. Ἡ μεγάλη ἐξέλιξις ἐσημειώθη κυρίως μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Σήμερον ἀγωγοὶ μήκους 425.000 μιλίων ἐξυπηρετοῦν περὶ τὰ 25 ἑκατομμύρια οἰκογενειῶν καὶ χιλιάδας βιομηχανιῶν καὶ ἐργοστασίων.

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δυνατοτήτων τῶν φυσικῶν αερίων εἶναι παγκόσμιον. Ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον

τὸ ἄνθρακέρειον. Οἱ ἐπὶ τῶν καυσίμων ἐμπειρογνώμονες τὸ προτιμοῦν διότι παρυσιάζει πολλὰ πλεονεκτήματα ἔναντι ἄλλων καυσίμων, στερεῶν τε καὶ ὑγρῶν. Εἶναι καθαρώτερον. Δὲν προϋποθέτει τὴν ἀνέγερσιν δεξαμενῶν. Δὲν παρυσιάζει πρόβλημα μεταφορᾶς ἅπας καὶ ὁ «δέκτης» (κατοικία ἢ ἐργοστάσιον) συνδεθῇ μὲ τὸν ἀγωγόν. Καὶ κυρίως εἶναι φθηνώτερον. Τὰ φυσικὰ αέρια ἐξακριβήθησαν ὡς ἡ ἰδεωδέστερα καύσιμα ὕλη τόσοσιν δι' οἰκιακὴν ὅσον καὶ διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν.

Ἡ μεταφορὰ τοῦ

Διὰ νὰ μεταφερθῇ διὰ θαλάσσης, τὸ αέριον ὑγροποιεῖται. 600 κυβικοὶ πόδες τοῦ, εἰς τοὺς -260 βαθμοὺς Φαρενάϊτ, καταλαμβάνουν ὡς ὅσον 4 κυβικῶν ποδῶν. Διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ αερίου χρειάζοντα «τάνκερ» τοὐλάχιστον ἐκτοπίσματος 30.000 τόννων, διότι μόνον διὰ τῆς μεταφορᾶς μεγάλων ποσοτήτων τοῦ τὸ μεθάνιον εἶναι οἰκονομικόν. Ἡ ἀξία τοῦ εἶναι ἀνεκτίμητος ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν ἐλάχιστοι ἄλλοι πηγαὶ φυσικῆς ἐνεργείας. Τὸ χαρακτηριστικώτερον ἐν προκειμένῳ παράδειγμα εἶναι τὸ Πακιστάν. Ὡς ἐκ τῆς διχοτομήσεως, ἡ χώρα ὑπέστη τεραστίαν ζημίαν ἀπὸ βιομηχανικῆς πλευρᾶς. Ἡ παραγωγή ἄνθρακος εἶναι μόνον 600.000 τόννοι κατ' ἔτος καὶ ἡ παραγωγή πετρελαίου μόνον 65 ἑκατομμύρια γαλλό-

νικὰ. Τελευταίως ὅμως, τόσοσιν εἰς τὸ Ἀνατολικόν ὅσον καὶ εἰς τὸ Δυτικόν Πακιστάν ἀνεκαλύφθησαν πλουσιώτατοι πηγαὶ φυσικῶν αερίων, χάρις εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἀχθῇ εἰς πέραις τὸ πρόγραμμα βιομηχανοποιήσεως τῆς χώρας. Εἰς τὸ Δυτικόν Πακιστάν, αἱ πηγαὶ Σοῦϊ συνδέονται δι' ἀγωγὸν μὲ τὸ Καρατσί. Ἡ δαπάνη διὰ τὸν ἀγωγὸν ἐκαλύφθη χάρις εἰς ἕνα δάνειον 4.000.000 λιρῶν ἀπὸ τὴν Διεθνή Τράπεζαν καὶ ἕξ βρετανικῶν ἰδιωτικῶν τραπεζιτικῶν ὁργανισμῶν. Εἰς τὸ Ἀνατολικόν Πακιστάν, αἱ πηγαὶ τοῦ Σουλχέτ ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴν πηγὴν ἐνεργείας ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς χώρας.

Ὁ μεγαλύτερος ἀγωγὸς αερίων εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἔχει μήκος 1.800 μιλίων, διασχίζει 11 πολιτείας καὶ συνδέει τὸ Τέξας μὲ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐστοίχισεν 80.000.000 λιρῶν. Εἰς τὸν Καναδᾶ, τοποθετεῖται ἕνας ἄλλος διηπειρωτικὸς ἀγωγὸς μετὰ τῶν Ἀλμπέρτας καὶ Μόντρεάλ. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ στοιχίσῃ 150.000.000 λιρῶν. Ἐπίσης πηγαὶ φυσικῶν αερίων ὑπάρχουν εἰς τὴν βόρειον Ἰταλίαν. Ἡ Γαλλία ἀνεκάλυψε πλουσιώτατα ἀποθέματα εἰς τὰ Πυρηναῖα καὶ ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι εἰς τὴν Σαχάρα ὑπάρχουν πιθανῶς ἄφθονοι πηγαί.

Τὸ φυσικὸν αέριον εἶναι πολυτιμότερον καὶ οἰκονομικώτερον, διότι παράγει 9.100 θερμίδας κατὰ κυβικὸν μέτρον, ἔναντι 4.500 θερμίδων τὰς ὁποίας παράγει

ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ

Ἡ Ζυρίχη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία μὲ τὰς μεγάλας τῆς τραπεζᾶς καὶ μὲ τοὺς κύκλους τῶν ἐπιχειρήσεων μὲ χρυσὸν καὶ ξένον συνάλλαγμα, ἐταυτίσθη εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ κέντρου τῶν διεθνῶν τραπεζικῶν ὁργανισμῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τὸ ὄνομα Ζυρίχη, ἀπέκτησε μίαν σημασίαν κάπως ὑποπτον. Πολιτικοὶ καὶ σχολιασταὶ ποικίλων ἀποχρώσεων, εὐρῆκαν πολὺ βολικὸ νὰ θεωροῦν τὴν «κομίνες» τῆς ὡς προϊόντα τῆς πολιτικῆς ξένων χωρῶν. Ἡ ἀντίληψις τῆς Κοινῆς Γνώμης περὶ τῶν μεθόδων, τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἰσχύος τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς Ζυρίχης παρεμορφώθη. Ἐν τούτοις, ἡ κοινὴ αὐτὴ γνώμη δὲν ἐσφαλε ὅταν ἐπίστευε πῶς ὅ,τι κἀμινουν οἱ παράγοντες αὐτοὶ ἦτο καὶ εἶναι πολὺ σημαντικὸν διὰ τὴν διεθνή οἰκονομικὴν διαμόρφωσιν.

Ἡ Ζυρίχη δὲν ἦτο πάντοτε τὸ ὑπ' ἀριθ. ἕνα οἰκονομικὸν κέντρον τῆς Ἑλβετίας καὶ ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ ὑπεροχὴ τῆς εἰς τὴν χώραν τῆς δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ ἐκείνην τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ Ἑλβετία ἔχει ἐν ὅλῳ 518 χωριστοὺς τραπεζιτικῶν ὁργανισμοὺς ἐκ τῶν ὁποίων 87 εὐρίσκονται εἰς τὴν Ζυρίχην. Οὔτε καὶ ἔχει ἡ Ζυρίχη τὸ μονοπώλιον τῶν διεθνῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Βασιλεῖα, ἡ Γενεύη καὶ, εἰς μικρότερον βαθμὸν, ἡ Λωζάννη ἔχουν ὅλοι τὸν ἕνα πλῆθος ἰδιωτικῶν τραπεζῶν, ὅχι πάντοτε μικρῶν, συχνότατα δὲ παλαιωτάτων (κάποτε μάλιστα χωρὶς πινάκιδαν εἰς τὴν θύραν) αἱ ὁποῖαι συνήθως ἔχουν ἕνα εὐρὺν κύκλον διεθνῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὶ προτιμοῦν οἱ τραπεζίται

Ὅταν, κατὰ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου, αἱ ἀγοραὶ συναλλάγματος εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ἀπηλευθερώθησαν χάρις εἰς τὴν κίνησιν ὑπὲρ τῆς ἐξωτερικῆς μετατρεψιμότητος, πολλοὶ ἠκούσθησαν διατυπῶντες τὴν ἀπορίαν ἔαν οἱ Ἑλβετοὶ τραπεζίται δὲν θὰ εὐρίσκοντο κατόπιν αὐτοῦ χωρὶς ἐργασίαν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου, ἡ ἀγορὰ συναλλάγματος τῆς Ζυρίχης εἶχε σημειώσῃ ταχυτάτην ἀνοδὸν ἐκτοπίσασα τὸ Παρίσι, καὶ ἐνίοτε ὑπερβαίνουσα εἰς κίνησιν καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ Λονδίνον. Εἰς τὴν Ζυρίχην ἐγίνοντο κυρίως ἐπιχειρήσεις «Ἀρμπιτράζ» δεδομένου ὅτι ἄλλοι, εἰς διάφορα ἄλλα οἰκονομικὰ κέντρα, αἱ τοιαῦτα διαπραγματεύσεις ἦσαν ἀπηγορευμένα. Ὅταν αἱ περιορισμοὶ ἤρθον, ἦτο φυσικὸν νὰ ἀναμείνῃ κανεὶς ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταὶ θὰ ἐπανακοῦσαν τὸν κανονικὸν τῶν ρυθμῶν, θὰ ἐπὶ στρέφον εἰς τὰ παλαιὰ ἐπίπεδα. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, οἱ τραπεζίται τῆς Ζυρίχης ἔχασαν ἄρκετὰ—πρὸς ὄφελος κυρί-

ως μὲν τοῦ Λονδίνου, ἀλλὰ καὶ τῆς Φρανκφούρτης, τῶν Παρισίων καὶ ἄλλων κέντρων. Ἡ Ζυρίχη ἔχασεν ἐπίσης καὶ ἕνα οὐχὶ εὐκατοφρόνητον μέρος ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου τοῦ χρυσοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ Ῥώσοι ἐπώλουν προηγουμένως ἐκεῖ διὰ νὰ τὸν ἀνταλλάξουν μὲ στεργλίνας. Ἀλλ' οἱ Ἑλβετοὶ δὲν ἐστενοχωρήθησαν καὶ πολὺ δι' αὐτό, δεδομένου ὅτι δὲν τοὺς πολυαρέσει νὰ ἔχουν διαπραγματεύσεις οἰκονομικὰς καὶ ἐμπορικὰς μὲ κομμουνιστικὰς χώρας. Ἀλλ' ἐπέδειξαν καὶ μίαν φιλοσοφικὴν στωϊκότητα ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῆς μεταβολῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν, διότι δὲν ἐπιθυμοῦν περιορισμοὺς εἰς τὰ περιθώρια τῶν διαπραγματεύσεων τῶν. Αἱ παντὸς εἶδους παραγγελίαι παρέχουν τὸ τέταρτον περίπου τῶν κερδῶν ὅλων τῶν Ἑλβετικῶν τραπεζῶν καὶ ἀναμένεται ὅτι εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν κερδῶν αὐτῶν θὰ συντελέσῃ ἐπίσης καὶ ἡ ἀγορὰ συναλλάγματος. Εἰς τὸ Λονδίνον καὶ τὴν Νέαν Ὑόρκην κατὰ τέτοιον θεωρεῖται περισσότερον ὡς μία ἐξυπρέτης πρὸς τοὺς πελάτας, οἱ δὲ τραπεζίται τῆς Ζυρίχης πιστεύουν ὅτι εἰς τὰ κέντρα αὐτά, αἱ τράπεζαι χάνουν ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῇ. Ἀλλ' εἰς τὴν Ζυρίχην οἱ τραπεζίται προτιμοῦν μίαν εὐρείαν ἀγορὰν ἡ ὁποία τοὺς παρέχει πολὺ μεγαλύτερα πλαίσια ἐργασίᾶν καθὼς καὶ μερικός νέας εὐκαιρίας διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνεται ἡ μερικὴ κάλυψις τῶν ζημιῶν.

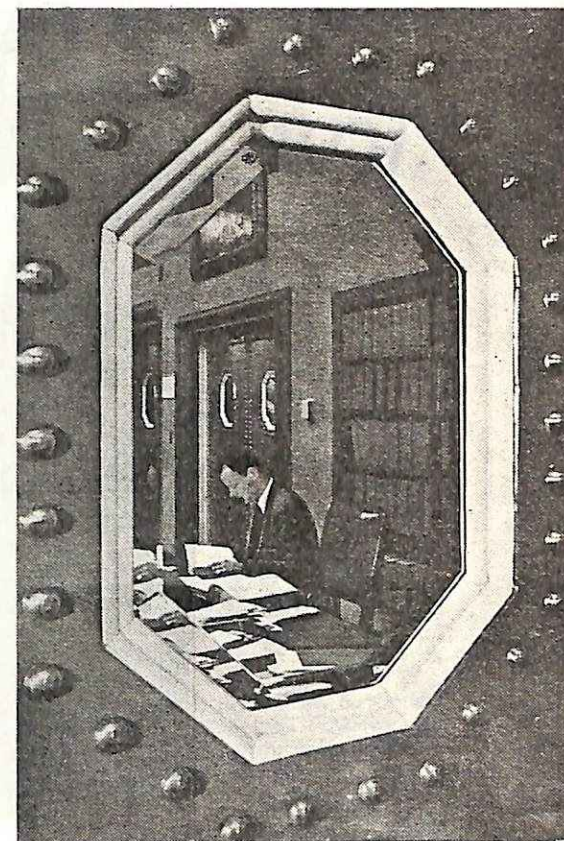
Παγκόσμιος Τράπεζα

Ἡ Ζυρίχη εὐχαρίστως ἐδέχθη, χάριν τοῦ γενικωτέρου καλοῦ, ἕνα περιορισμὸν τοῦ κύκλου τῶν συναλλαγματικῶν ἐργασιῶν. Τὸ «ἀρμπιτράζ» οὕτως εἰπεῖν, δὲν ἦτο παρὰ ἕνα ὑποπροϊὸν μέσα εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἐν τῷ συνόλῳ. Ἡ Ἑλβετία εἶναι, εἰς τὴν πραγματικότητά

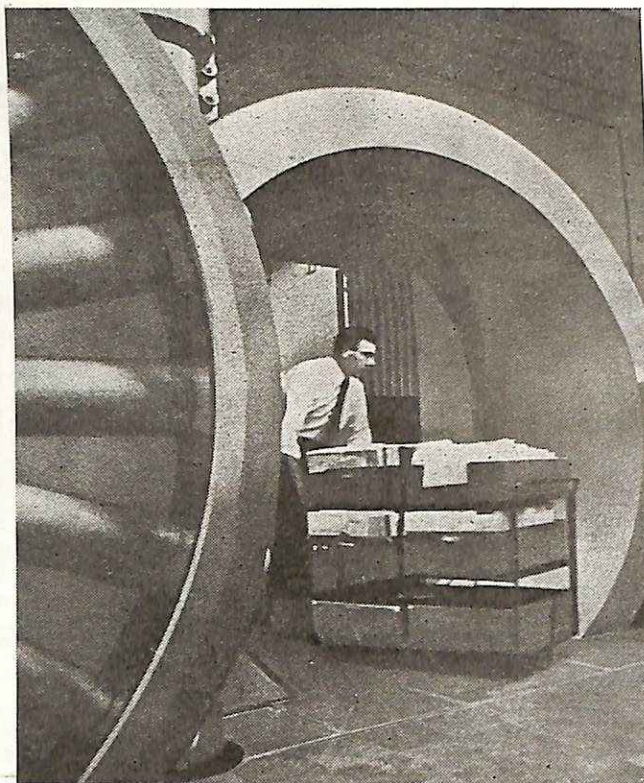
ἡ μοναδικὴ Παγκόσμιος Τράπεζα,—χωρὶς τὰ κεφάλαια ὅμως—καὶ οἱ λογαριασμοὶ τῆς ἐξυπηρετοῦν ἕνα πλῆθος διαφορετικῶν σκοπῶν. Ἐκεῖ τὸ χρήμα, κατὰ τὴν ἑκφράσιν Ἀγγλοῦ δημοσιογράφου, εἶναι πραγματικῶς «ζεστόν», αἱ καταθέσεις εἶναι πάντοτε ἐτοιμοὶ νὰ κινηθῶν ἀπὸ τὸ ἕνα οἰκονομικὸν κέντρον εἰς τὸ ἄλλο, ὅπως ὑπαγορεύουν οἱ ἐκ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως φόβοι ἢ ἐλπίδες. Διὰ τὰ χρήματα αὐτά, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἡ Ἑλβετία εἶναι μία μεγάλη αἰθούσα ἀναμονῆς, τῆς ὁποίας ἡ θύρα δὲν κλείνει ποτέ. Τὸ ἀντιθέτον ἀκρίβως συμβαίνει μὲ τὰς ξένας καταθέσεις αἱ ὁποῖαι παραμένουν «ἀκίνητοι». Ὅ,τι τὰς προσελκύει εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἶναι ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματός της καὶ συχνὰ τὸ ἀπαράβατον τῶν Ἑλβετικῶν τραπεζῶν ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς φόρων. Ἀλλὰ ξένα κεφάλαια τὰ ὁποῖα διαχειρίζονται ἡ ἀπλῶς ἔχουν εἰς τὴν τράπεζάν των Ἑλβετοὶ τραπεζίται, ἐπενδύονται ἐνεργῶς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Αἱ καταθέσεις

Δὲν ὑπάρχουν ἐπίσημα στοιχεῖα περὶ τοῦ ὕψους τῶν ξένων κεφαλαίων τῶν κατατεθειμένων εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Τελευταίως ὅμως ὁ δρ. Φράντς Ἀσσινγκερ ἔκαμε μερικοὺς καλοὺς ὑπολογισμούς. Οὗτος ὑπολογίζει συνολικῶς τὰς ξένας καταθέσεις εἰς 5-6 δισεκατομμύρια Ἑλβετικά φράγκα, ἥτοι εἰς 1¹/₂ δισεκατομμύρια δολλάρια. Τὸ ἓμισυ τῶν χρημάτων αὐτῶν εἶναι κατατεθειμένα εἰς δολλάρια. Ἐπίσης ὑπάρχουν τεραστίαν ποσότητες ξένων χρεωγράφων καὶ χρυσοῦ, κατατεθειμένα εἰς Ἑλβετικὰς τραπεζὰς ἐπ' ὀνόματι ξένων καταθετῶν. Ἐὰν ἐξαίρεσωμεν τὰς καταθέσεις αὐτὰς εἰς «δολλάρια», τὸ σύνολον τῶν ξένων καταθέσεων εἰς Ἑλβετικά φράγα-

Συμπαγής ασφάλινη
θύρα βάρους 52 τόν-
νων κλείει την είσο-
δο των χρηματοκι-
βωτίων μίας εκ των
μεγαλύτερων έλβετι-
κών τραπεζών.

κα, συμπεριλαμβανομένων και των έγ-
χωρίων χρεωγράφων και καταθέσεων,
υπολογίζονται εις 9-10 δισεκ. έλβετικών
φράγκων, ήτοι άνω των 2.000.000.000
δολλαρίων. Ταύτα καλύπτονται διπλα-
σίως από το ποσόν του εις το έξωτερικόν
έλβετικού ένεργητικού. Αί άμερικανικά
πηγαί εμφανίζουν καταθέσεις έλβετικών
τραπεζών περίπου 800 εκατομμυρίων
δολλαρίων και χρεώγραφα εις δολάρια
άξίας 2 δισεκ. δολλαρίων περίπου. 'Αλ-
λά το ήμισυ τουλάχιστον των ποσών αυ-
τών, είναι κατατεθειμένον επ' όνόματι
πελατών μη 'Ελβετών. Αί έν 'Ελβετία κα-
ταθέσεις ξένων χρημάτων και χρεωγρά-
φων υπολογίζονται εις 12-13 δισεκ. έλ-
βετικά φράγκα.

'Η έλβετική τράπεζα λοιπόν, έν άντι-
θέσει προς την τράπεζαν του Λονδίνου,
δέν διατρέχει κίνδυνον από οίανδήποτε ά-
νόληψιν ξένων κεφαλαίων. 'Αλλ' αί άνα-
λήψεις σημαίνουν μοιραίως περιορισμόν
του κύκλου εργασιών, ιδία διά τας ιδιωτι-
κάς τραπεζάς εις Βασιλείαν και Γενεύην,
αί όποιαί δέχονται και γαλλικά χρήματα.
Πράγματι, το ήμισυ των εις 'Ελβετίαν κα-
τατεθειμένων ξένων κεφαλαίων άνήκει εις
Γάλλους. Καί μία άνύψωσις της γαλλικής
οικονομίας θα έχη συνεπείας σημαντικώ-
τάτας διά τας έλβετικάς τραπεζάς. 'Αλλ'
ελάχιστοι 'Ελβετοί τραπεζίται έχουν την
γνώμην ότι οι Γάλλοι θ' άποκτήσουν συν-
τόμως την πίστιν των προς την οικονομία
της χώρας των. 'Ολοι όμως οι μεγάλοι
τραπεζίται πιστεύουν ότι άσφαλώς αυτό
πρόκειται να γίνη κάποτε, ίσως δέ και συν-
τόμως.

Αί στενοχωρίαι των 'Ελβετών...

Γεγονός πάντως παραμένει ότι οι 'Ελ-
βετοί τραπεζίται, έστω και ύποσυνειδή-
τως, πιστεύουν ότι, εις τόν σημερινόν κό-
σμον, θα εξακολουθήση πάντοτε να ύπαρ-
χη ζήτησις των ύπηρεσιών των. Οά

έχειράζετο ένα εξαίρετικώς μεγάλο διάστη-
μα διεθνούς ειρήνης και σταθερότητος διά
να χάση την ύπεροχήν της ή 'Ελβετία εις
αυτάς τας σημαντικωτάτας ύποθέσεις.
'Ο ξένος βαθύπλουτος ό οποίος επισκέ-
πτεται τόν 'Ελβετόν τραπεζίτην του καθ'
όδον προς το Σαιντ Μόριτς πιθανόν να
επρόσβην ότι έφέτος ή εργάσιμος έβδομάς
εις την 'Ελβετίαν έμειώθη εις τας 46 ώρας.
'Αλλά άσφαλώς θα επρόσβην επίσης ότι
τά άλλα φλέγοντα έσωτερικά πολιτικά
προβλήματα είναι το κατά πόσον θα έδει
να δοθή ψήφος εις τας γυναίκας ή κατά πό-
σον το καντόνιον της Stadt της Βα-
σιλείας θα έπρεπε να συγχωνευθή με την
Land της Βασιλείας. Ούτε και θα πρέπει
να έστενοχωρήθησαν πολύ διά την πρό-
σφατον σύλληψιν 'Ελβετών τραπεζικών,
μεταβαινόντων προς έπίσκεψιν πελατών
εις 'Ισπανίαν. 'Απλώς οι 'Ελβετοί έστε-
νοχωρήθησαν έπειδή οι συλληφθέντες με-
τέφερον στοιχεία επί του ύψους των κα-
ταθέσεων, προς ζήμιαν της παροιμιώ-
δους μυστικότητος των έλβετικών τρα-
πεζών, ή όποια είναι κατοχυρωμένη και
διά συνταγματικού νόμου.

"Ενα στοίχημα....

Δι' αυτούς άκριβώς τούς λόγους κάθε
φορά που εις το έξωτερικόν σημειούται μία
άναταραχή, οι άντίκτυποι της φθάνουν
μέχρι των όχθών της λίμνης της Ζυρίχης.
Κάθε κίνησις των 'Αράβων, όπως τακτο-
ποιήσουν μόνοι των τας ύποθέσεις των, έ-
παυξάνει την ρευστότητα της έλβετικής
άγορας χρήματος. 'Οταν τόν 'Ιανουάριον
οί Κονγκολέζοι έλιθοβόλησαν τούς άστυ-
νομικούς, ή 'Ελβετική 'Εθνική Τράπεζα,
έντός διημέρου έχρειάσθη ν' άποσύρη από
την άγοράν 15 εκατομμύρια δολάρια.

Διά μίαν χώραν αυτού του μεγέθους
δέν είναι εύκολον πρόβλημα ό χειρισμός
των χρημάτων των φοβισμένων, ή άπλως
έπιφυλακτικών καπιταλιστών όλοκλη-

ρου του κόσμου. Είς το έσωτερικόν, ή
τοποθέτησις είναι περιωρισμένη, δεδομέ-
νου ότι οι ίδιοι οι 'Ελβετοί είναι κατ'
έξοχήν λαός άποταμειντικός. Πολλοί
έπιχειρήσεις άποθαρρύνουν σαφώς την
άγοράν μετοχών των από ξένους—ύστερα
από την ύπόθεσιν του Βρετανικού 'Α-
λουμινίου, ή 'Ελβετική 'Εταιρεία 'Αλου-
μινίου ήρνήθη να δεχθή άλλας έγγραφάς
ξένων διά την προμήθειαν μετοχών της.
'Ως εκ των άνωτέρω, οι 'Ελβετοί τραπεζί-
ται τοποθετούν εις το έξωτερικόν ένα
άρεκτά μεγάλο μέρος των εις χείρας των
χρημάτων. 'Η μεγάλη των σύσεις τούς
ένθαρρύνει εις το να καλύπτουν τά παθη-
τικά των εις το έξωτερικόν με κέρδη εκ
του έξωτερικού. 'Αλλ' άναγκάζει επίσης
τούς τραπεζίτας της Ζυρίχης, να έχουν
την στενωτέραν δυνατήν άντίληψιν περί
των ξένων γεγονότων.

Μέχρι στιγμής, το ήμισυ περίπου του
ξένου ένεργητικού των έλβετικών τραπε-
ζών ήτο τοποθετημένον εις τας 'Ηνωμέ-
νας Πολιτείας. 'Η άγορά χρήματος της
Νέας 'Υόρκης άπέτελει την κυριώτεραν
διέξοδον των ρευστών κεφαλαίων και αί
έλβετικά τράπεζαί έτοποθέτουν μέγα
μέρος των ιδικών των χρημάτων και των
χρημάτων των πελατών των εις την Ού-
ώλλ Στρήτ. 'Από της εποχής του πολέ-
μου, κατέστησαν επίσης δημοφιλείς ή
Νότιος 'Αφρική, το Βελγικόν Κονγκό και
το Βέλγιον. Σήμερον όμως, παντού ή Ζυ-
ρίχη βολιδόσκοπεί. 'Ο πιθανός πολιτικός
κίνδυνος εις την 'Αφρικήν είναι περισσό-
τερον αίσθητός. Το Κονγκό φαίνεται ώσαν
να είναι μάλλον βάρος διά το Βέλγιον. Καί
όσον διά το Βέλγιον δέν τ' βλέπουν με
τά μάτια που το έβλεπαν άλλοτε. 'Αλλά
κυρίως όλοι στρέφονται κατά του άμερι-
κανικού δολλαρίου. 'Εξέχων τραπεζιτι-
κός παράγων της Ζυρίχης έστοιχημά-
τισε με τόν πρόεδρον της 'Ομοσπονδια-
κής 'Εκδοτικής Τραπεζής μίαν κάσαν με
σαμπάνιες, ότι έντός τριετίας ή 'Αμερική
θα ύποτιμήση το δολάριον. Οά ήτο
εύτυχής να χάση το στοίχημά του, αλλά
δέν το πιστεύει...

Διαίσθησις και λογική

Τίνι τρόπω οι 'Ελβετοί τραπεζίται
καταλήγουν εις τας άποφάσεις των; Ποίαν
άξίαν έχουν αί πληροφορίες των; Αί τρά-
πεζαί διατηρούν πολύ μεγάλας ύπηρεσίας
πληροφορίας και τας άναλύουν, τας συν-
δυάζουν με την μεγαλυτέραν προσοχήν.
Φυσικά, ή διαίσθησις και ή λογική παί-
ζουν μεγάλον ρόλον και ή στάσις των
έπηρεάζεται από τας ιδίας των άντιλή-
ψεις περί του όρθου και άσφαλους. Ούτω
σήμερον, ή μεγαλυτέρα άνησυχία των
διά την 'Αμερικάν όφείλεται εις τας δια-
στάσεις του προϋπολογισμού και την δύ-
ναμιν των συνδικάτων. 'Η δυσφορία διά
την 'Αγγλίαν δέν ν' άποδοθή εις τούς ύ-
ψηλους φόρους και εις πιθανότητα μιάς
εργατικής Κυβερνήσεως—από την όποιαν
οί 'Ελβετοί τραπεζίται φοβούνται όχι
τόσον οικονομικήν άδυναμίαν όσον δυ-
σμενές κλίμα δι' έπιχειρήσεις. 'Αλλ' είναι
σφάλμα να ύποθέτη κανείς ότι ή Ζυρίχη
δρά πάντοτε ένστικτωδώς. Αί ταραχαί
εις την Κεντρώαν 'Αφρικήν δέν προεκά-
λεσαν πανικόν. Καί πάλιν, παρά την δυ-
σφορίαν περί την στάσιν των 'Εξ Εύρώ-
παϊκών κρατών, οι 'Ελβετοί τραπεζίται
στρέφονται εκ νέου προς την Εύρώπην.

Αυτή είναι ή οικονομική Ζυρίχη. 'Εάν
δέν υπήρχε, είναι βέβαιον ότι, ένα πλήθος
ανθρώπων θα έκαμε άσφαλώς το πάν
διά να την έπινοήση.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΟΙ

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΥΔΡΑΣ, ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ, ΚΥΜΗΣ

Είς μίαν χώραν κατ' έξοχήν ναυτικήν, ή υπό του Κράτους εκπαίδευσις των
νέων εις το ναυτικόν επάγγελμα είναι πρωταρχικής σημασίας και σπουδαιότητος.
Χιλιάδες κατ' έτος οι έξερχόμενοι των γυμνασίων νέοι οι όποιοι προς Πανεπι-
στήμια, Πολυτεχνεία και άλλας άνωτάτας σχολάς καταφεύγουν. "Ενα ποσοστόν εξ
αυτών προσανατολίζεται διά την είσοδον εις τας Δημοσίας Σχολάς 'Εμπορικού
Ναυτικού "Υδρας, 'Ασπροπύργου και Κύμης, απ' όπου, μετά διετή φοίτησιν, έξέρ-
χονται πλέον ως Δόκιμοι πλοίαρχοι ή μετά τριετή φοίτησιν ως Δόκιμοι Μηχανικοί του
Ε.Ν. 'Εν όλίγοις θα άναφέρωμεν το ιστορικόν των Σχολών αυτών αί όποιαί τελούν
υπό την άμεσον Διοίκησιν και εποπτείαν του 'Υπουργείου 'Εμπορικής Ναυτιλίας.

Τω 1930 ιδρύθη το πρώτον ή Σχολή
της 'Υδρας, ή όποια, μέχρι του 1958, έχει
δώσει 915 άποφοίτους, πολλούς εκ των
όποιων κατέχουν θέσεις 'Αρχιπλοίαρχων
εις σημαντικές ναυτικές έπιχειρήσεις.
'Η Σχολή της 'Υδρας κατά το διάστημα
της κατοχής μετεφέρθη εις 'Αθήνας, έν
συνεχεία εις Καστέλαν και μετά την άπε-
λευθέρωσιν εκ νέου εις "Υδραν.

Τω 1956 ιδρύθησαν και ήρχισαν λει-
τουργούσαι ταυτόχροτως δύο άκόμη
Δημόσια Σχολαί 'Εμπορικού Ναυτικού,
μία εις τόν 'Ασπρόπυργον, έχουσα και
τμήμα Μηχανικών και μία εις την Κύμην
Εύβοιας.

Μέχρι του 1956 ή φοίτησις ήτο τεταρ-
τοετής. 'Εφεξής ή φοίτησις είναι διετής,
έπιτρεπομένης της είσόδου εις τας Σχο-
λάς, κατόπιν εξέτασεων, άποφοίτων γυ-
μνασίου ή έβδόμης τάξεως όκταταξίου
γυμνασίου.

"Ηδη φοιτούν και εις τας τρεις Σχολάς
313 μαθηταί πλοίαρχοι και 119 μαθηταί
μηχανικοί. Οά άποφοιτήσουν έφέτος 220
δόκιμοι πλοίαρχοι και 50 δόκιμοι μηχανι-
κοί.

Τελευταίως παρατηρείται ένας σημαν-
τικός άριθμός άποφοιτησάντων δοκίμων
πλοίαρχων, παρά την ύπάρχουσαν ναυ-
τιλιακήν δυσπραγίαν, διότι έντός των
κανονικών άποφοίτων της διετούς φοιτή-
σεως, υπάρχουν και δύο τμήματα της
Δ' τάξεως του παλαιού τύπου εκπαίδευ-
σεως. Διά το σχολικόν έτος 1959-60 θα
είσασθοϋν ανά 30 μαθηταί εις τας Σχολάς
'Υδρας και 'Ασπροπύργου και 20 εις την
Σχολήν Κύμης.

Πλήρης έξοπλισμός

Διά την άνέγερσιν των δύο σχολών
'Ασπροπύργου και Κύμης έδαπανήθησαν
Λ. 'Αγγ. 250.000, εξ ών Λ. 'Αγγ. 200.000
διετέθησαν εκ του κεφαλαίου Α.Ο.Κ.Π.,
οί δέ 50.000 λιρών υπό των 'Ελλήνων
έφοπλιστών. 'Η Σχολή πλοίαρχων 'Ασ-
προπύργου είναι έφοδιασμένη με όλα
τά σύγχρονα ναυτικά όργανα πλεύσεως
ήτοι: διαθέτει 4 γυροσκοπικάς πυξίδας
τύπου Sperry, Aushutz, Plafh και
Brown. 'Επίσης Rader, Decca, ραδιο-
γωνιόμετρα Platl και Telefunken, βυ-
θόμετρα Gyro Pilot. 'Επίσης όλοι αί
Σχολαί έχουν περί τούς 100 εξάντας
τελειοτάτου τύπου, πλήθος χαρτών, έ-

πιτραπεζίων όργάνων και βιβλίων. 'Η
Σχολή μηχανικών 'Ασπροπύργου δια-
θέτει πλήρες συνεργείον, μηχανουργείον
και μηχανοστάσιον εις το όποιον ύπαρ-
χουν εις άμολέβης, μία παλινδρομική
μηχανή, εις άτμοστρόβιλος (Τουρμπίνα),
και δύο μηχαναί έσωτερικής καύσεως
(Diesel). Τα χρήματα διά τόν τεχνι-
κόν έξοπλισμόν των Σχολών προήλθον
από δωρεάς έφοπλιστών και από την
Γερμανικήν τεχνικήν βοήθειαν. Τόσον κατά
την διάρκειαν του χειμάνος, όσον και
κατά το θέρος ιδίως οι δόκιμοι πλοίαρχοι
έκτελούν εκπαιδευτικούς πλόας με το π/κ
1/4 ΥΔΡΑ και με το εκπαιδευτικόν σκά-
φος ΑΥΡΑ τύπου Θ.Ο.Α. το όποιον λίαν
συντόμως τίθεται έν λειτουργία.

'Επί του σημείου αυτού έχομεν να
παρατηρήσωμεν ότι ή πρακτική άσκησις
των μαθητών εις τόν τομέα των εκπαιδευ-
τικών πλόων χωλαίνει λόγω έλλείψεως
του καταλλήλου εκπαιδευτικού σκάφους.

'Η διετής διδασκαλία εις τας Σχολάς
και ή θεωρητική κατάρτισις των μαθη-
τών είναι, άν όχι άνωτέρα, τουλάχιστον

του αυτού επιπέδου με τας ξένας σχολάς
πλοίαρχων 'Εμπορικού Ναυτικού. 'Εάν
εις την κατάρτησιν των μελλόντων πλοι-
άρχων προσετίθετο και το κατάλληλον
εκπαιδευτικόν σκάφος, οι έξερχόμενοι
των Σχολών μαθηταί θα ήταν τέλειοι υπό
πασαν έποψιν.

'Η έλξις του επαγγέλματος

Πρέπει κανείς να παρακολουθήση τούς
μαθητάς των άνωτέρω Σχολών, πολλοί
των όποιων προέρχονται από περιοχάς
όρεινάς και μεσογείους της χώρας μας,
διά να σχηματίση μίαν σαφή άντίληψιν
της ναυτικής κλίσεως του 'Ελληνος και
της άγάπης του προς την θάλασσαν. Τά
ίκανά και άρτίως κατηρτισμένα στελέ-
χη του πλοίου, οι άξίωματικοί κατα-
στρώματος και μηχανής είναι χρήσιμοι
και άποδοτικοί εις τούς πλοιοκτήτας.
Μία προσφορά εις μέρους των μαζί με
τας τόσας που έχουν μέχρι σήμερα κά-
μει, διά την έφοδιασμόν με το κατάλληλον
εκπαιδευτικόν σκάφος άξίας περίπου Λ.
'Αγγ. 50.000, θα ήτο το έπιστέγασμα
της ολοκληρωμένης και τελείας ναυτικής
εκπαιδεύσεως εις την χώραν μας.

'Η κάθε είδους εκπαίδευσις, ιδίως τεχ-
νικής φύσεως, είναι κατ' άρχήν πολυδά-
πανος, άπαιτεί όργανα, τεχνικά μέσα,
άρτιον και έμπειρον εκπαιδευτικόν προσω-
πικόν. 'Εάν εις ένα εκ των τομέων αυτών
χωλαίνει ή εκπαίδευσις, το όλον έργον και
τά άποτελέσματα αυτού είναι έλαττω-
ματικά. 'Αναμφισβητήτως πολλοί άκόμη

→

'Ο Βασιλεύς εις την
αίθουσαν όργάνων της
Σχολής 'Ασπροπύρ-
γου περιεργαζόμενος
τά σύγχρονα μέσα
εκπαίδευσως των
μαθητών.

Ουσιαστικώς όμως ή ναυτική εκπαίδευσις δὲν περατοῦται μετὰ τὰ δύο ἔτη φοιτήσεως εἰς τὰς Σχολὰς. Οἱ ἀπόφοιτοι πρέπει νὰ ναυτολογηθοῦν ἐπὶ τῶν πλοίων ὡς δόκιμοι καὶ μετὰ διετὴ ὑπηρεσίαν ἐπ' αὐτῶν νὰ δώσωσιν ἑξατάσεις διὰ τὴν ἀπόκτινσιν τοῦ διπλώματος Γ'. πλοίαρχου. Τὸ Υ.Ε.Ν. ὀφείλει νὰ συνεχίσῃ τὴν προσπάθειάν του ὅπως διὰ τοὺς καλλιτέρους ἐκ τῶν ἀποφοίτων, ἂν ὄχι δι' ὅλους, ἑξυρρίσκῃ πλοῖα πρὸς ναυτολόγησιν των. Διότι εἶναι κάτι τὸ θλιβερόν νὰ ἐξέρχονται οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολῶν καὶ νὰ περιπαρορίζωνται εἰς τὰ καφενεῖα τοῦ Πειραιῶς ἀνε-

Δ. ΑΛΟΥΠΟΓΙΑΝΝΗΣ
Πλοίαρχος Ε. Ν.

39

Ἡ Ἄννα Συνοδινού (Κλυταιμῆστρα) καὶ ὁ Θάνος Κωτσόπουλος (Ὁρέστης) εἰς τὸν «Ἀγαμέμνονα».

Μὲ γοργὸν ρυθμὸν συνεχίζονται οἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ ἐφετινὸ Φεστιβάλ ποὺ ὁργανοῦται ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Ὁργανισμόν Τουρισμοῦ, συμμετέχουν ἐπὶ ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἐλληνικοὺς καὶ ξένους καλλιτεχνικοὺς ὁργανισμοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἕως 15 Σεπτεμβρίου. Οὕτω εἰς τὰς ἐφετινὰς ἐκδηλώσεις θὰ μετέσχουν :

Ὁ Ὁργανισμὸς Ἑθνικοῦ Θεάτρου

Ἡ Κρατικὴ Ὁρχήστρα Ἀθηνῶν

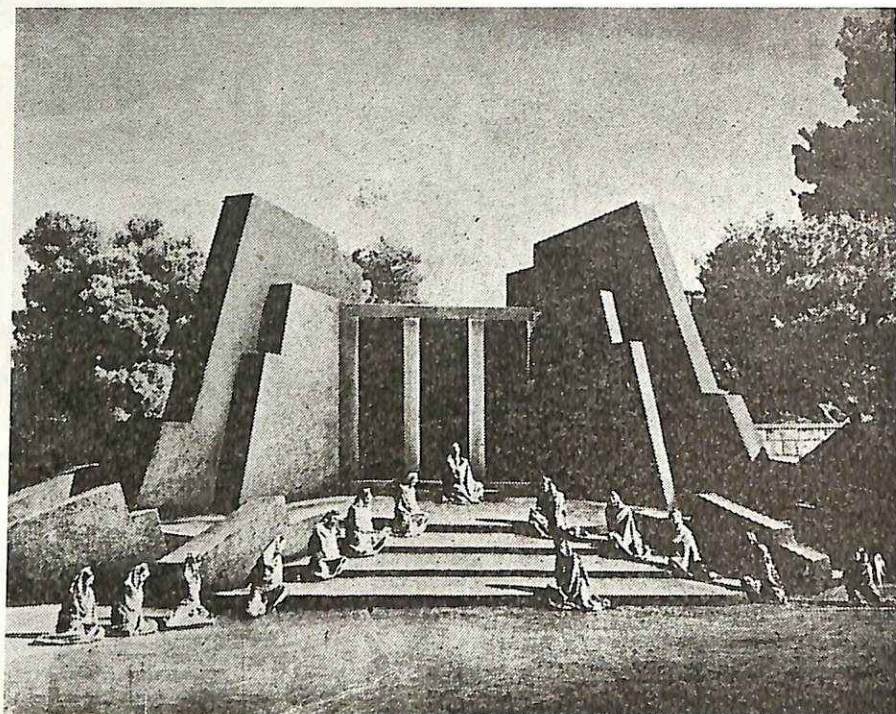
Ἡ Φιλαρμονικὴ Ὁρχήστρα τῆς Νέας Ὑόρκης

Ἡ Φιλαρμονικὴ Ὁρχήστρα τοῦ Ἰσραὴλ

Τὸ Θέατρον Τέχνης τοῦ Καρόλου Κούν

Ὁ Γαλλικὸς Θίασος τῆς Μαρσέλ Τασανκούρ

Τὰ Μπαλέτα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τοῦ Τζέρομ Ρόμπινς

Ὁ Χορὸς στὴν «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις»

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΡΧΙΖΕΙ

Συγκεκριμένως ὁ Ὁργανισμὸς Ἑθνικοῦ Θεάτρου θὰ ἐπαναλάβῃ, ἐκτὸς τῶν ἔργων ποὺ ἀνέβασε ἐφέτος εἰς τὴν Ἐπίδραον, καὶ μερικὲς ἀπὸ τὰς προηγουμένης ἐπιτυχίαις τοῦ ὅπως τὴν «Ὁρέστεια». Τὸ ἔργον θὰ παρουσιασθῇ μὲ σκηνοθεσίαν τοῦ κ. Ροντήρη, σκηνογραφίαις Κλώνη, ἐνδυμασίαις Φωκά, μουσικὴ Παλλάντιου καὶ χορογραφίαις τῆς Λουκίας. Στὸ ἔργο πρωταγωνιστοῦν ἡ Ἄννα Συνοδινού, ὁ Θάνος Κωτσόπουλος, Γιάννης Ἀποστολίδης, Στέλιος Βόκοβιτς, Παντελῆς Ζερβός, Κά-

κια Παναγιώτου, Ἀθανασία Μουστάκα κ.ἄ. Ἐπίσης θὰ παρουσιάσῃ τὸν «Οἰδίποδα ἐπὶ Κολωνῶν» τοῦ Σοφοκλέους, τὸν ὁποῖον σκηνοθετεῖ καὶ εἰς τὸν ὁποῖον πρωταγωνιστεῖ ὁ Ἀλέξης Μινωτής. Στὸ ἔργο αὐτὸ συμπρωταγωνιστοῦν οἱ Γιώργος Γλυνός, Λυκούργος Καλλέργης, Ἑλένη Ζαφειρίου κ.ἄ. Τρίτο ἔργο θὰ εἶναι ἡ «Ἀντιγόνη» τοῦ Σοφοκλέους μὲ σκηνοθέτη τὸν Ἀλέξη Μινωτή, τέταρτο ἡ κωμωδία τοῦ Ἀριστοφάνους «Βάτραχοι» καὶ τελευταῖον ἡ «Ἰφιγένεια

ἐν Ταύροις» τοῦ Εὐριπίδη, σκηνοθετημένο ἀπὸ τὸν Κωστὴ Μιχαηλίδη καὶ μὲ πρωταγωνιστὰς τὴν Ἄννα Συνοδινού καὶ τὸν Θάνο Κωτσόπουλο.

Ἡ Κρατικὴ Ὁρχήστρα θὰ δώσῃ τέσσαρες συναυλίαι, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Φεστιβάλ. Ἡ πρώτη μὲ διευθυντὴν τὸν Ἀνδρέα Παρίδη καὶ μὲ σολίστ τὴν παγκοσμίου φήμης μέτζο-σοπράνο Μπλάνς Τήμποτ. Διὰ τὴν δεύτερη συναυλία ἡ Κρατικὴ Ὁρχήστρα μετεκάλεσε τὸν γνωστὸν ἀρχιμουσικὸν Μπέκερ. Ἡ τρίτη θὰ

Ὁ Λέοναρτ Μπερστάιν (ἀριστερά), καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Νέας Ὑόρκης ποὺ ἀντικαθιστᾷ τὸν Μητρόπουλο εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς ὀρχήστρας εἰς τὸ Φεστιβάλ. Ὁ Ζὰν Μαρτίνων (δεξιὰ) ποὺ θὰ διευθύνῃ τὴν Φιλαρμονικὴν Ὁρχήστρα τοῦ Ἰσραήλ.

Ἡ Τζίνα Μπαχάουερ ποὺ θὰ ἐμφανισθῇ σολίστ εἰς τὸ Πέμπτο κονσέρτο διὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα τοῦ Μπετόβεν τῇ συνόδῃ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ἰσραήλ.

διευθύνεται ἀπὸ τὸν Θεόδωρον Βαβαγιάννην μὲ σολίστ τὸν βιολιστὴ Κράχμαλνικ.

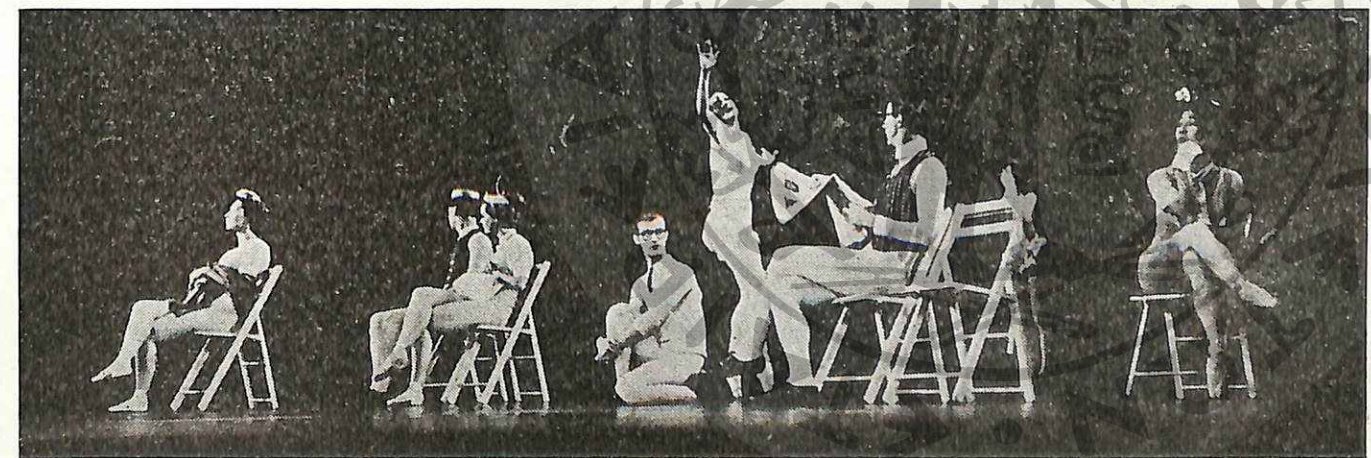
Μὲ δικαιολογημένον βεβαίως ἐνδιαφέρον ἀναμένονται αἱ ἐμφανίσεις τόσο τῆς Φιλαρμονικῆς Ὁρχήστρας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅσον καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ὁρχήστρας τοῦ Ἰσραήλ ἡ ὁποία, σημειωτέον, θεωρεῖται ὡς μία ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ κόσμου.

*Ἄλλο σημαντικὸν γεγονός θὰ εἶναι ἡ παράστασις ἐνὸς νέου ἔργου τοῦ Γάλλου συγγραφέως Ζὰν Λέ Μαρουὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ ἡ «Ἀνδρομάχη» τοῦ Ρακίνα. Τὰ ἔργα θὰ ἀποδοθοῦν ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν Θίασον τῆς Μαρσέλ Τασανκούρ. Τὸ Θέατρον Τέχνης τοῦ Καρόλου Κούν θὰ δώσῃ τὸ παρὸν μὲ τὴν κωμωδίαν τοῦ Ἀριστοφάνους «Ὀρνίθες» μὲ σκηνογράφο τὸν Γιάν-

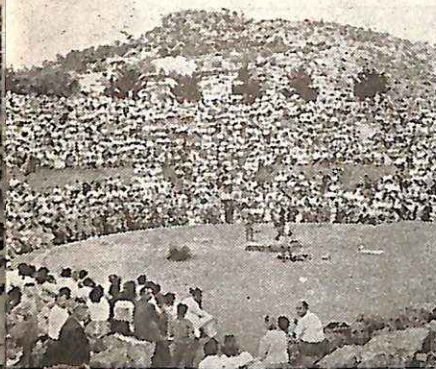
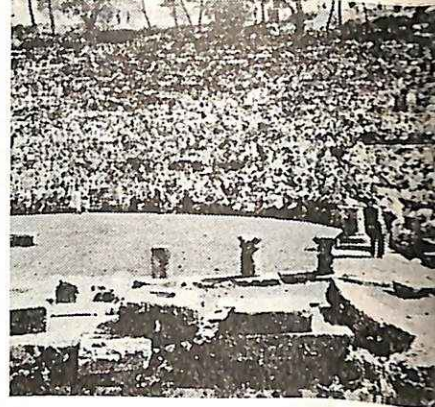
νη Τσαρούχη καὶ μουσικὴ Μάνου Χατζιδάκι.

Τὰ μπαλέττα τοῦ Τζέρομ Ρόμπινς θὰ δώσουν 3 παραστάσεις μὲ θέμα τὴς σύγχρονης ἐπιτεύξεως τοῦ χοροῦ τῆς πατρίδος τῶν. Αἱ παραστάσεις, λόγω εἰδικῶν σκηνογραφικῶν ἀπαιτήσεων, θὰ δοθοῦν εἰς τὸ Θέατρον Μαρίας Κοτοπούλη ποὺ διαθέτει ψυκτικὰ μηχανήματα. Ἡ ἐκσάδα τῶν ἀμερικανῶν αὐτῶν χορευτῶν καὶ χορευτριῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀπάντησιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὰ περίφημα Μπαλέττα Μπολσόι ποῦ, ὡς γνωστόν, περιοδεύουν σὲ ὅλες τὰς χώρες. Τέλος πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ὁργανισμὸς Τουρισμοῦ κατέβαλε κάθε προσπάθεια εἰς τὴν διατήρησιν τῶν εἰσιτηρίων εἰς τιμὰς προσιτὰς, οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῇ τὸ εὐρὺ κοινὸν νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ, ποὺ ὁργανοῦται δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ «Κονσέρτο» μὲ μουσικὴ Σοπὲν ποὺ ἐκτελοῦν τὰ μπαλέτα Τζέρομ Ρόμπινς.

ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ἐξ ἀριστερῶν: τὰ Ἀρχαία Θεάτρα Δελφῶν, Μεγαλοπόλεως, Ἐρετρίας, Γυθείου καὶ Ἀργούς.

Τὰ θέατρα τὰ ὅποια ἡξιοποιήθησαν μὲ τὰς παραστάσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τῶν ἰδιωτικῶν θιάσων, εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς περισσοτέρους. Οἱ Δελφοί, ἡ Ἐπίδουρος, τὸ Ὠδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἔχουν φιλοξενήσει κατὰ καιροὺς σχεδὸν ὅλους τοὺς θεατρικοὺς συγγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος. Πέραν ὧν αὐτῶν τῶν γνωστῶν θεάτρων ὑπάρχει ἓνα πλῆθος μικροτέρων ἢ καὶ μεγαλυτέρων, τὰ ὅποια παραμένουν ἄγνωστα εἰς τὸ εὐρὺ κοινόν. Ὁ «Αἰὼν» παραθέτει περιγραφὴν τῶν χώρων αὐτῶν, ὅπου ἐπρυτάνευε τὸ πνεῦμα τοῦ προστάτου τοῦ Ἀρχαίου Θεάτρου, τοῦ Διονύσου.

1) Τὸ ἀρχαῖον θέατρον τῆς Μήλου εὐρίσκεται πλησίον τῆς σημερινῆς πρωτευούσης τῆς νήσου, ὅπου καὶ τὰ εἰσῆλτα τῆς ἀρχαίας πόλεως. Κατεσκευάσθη κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους, ὅπως δεικνύει καὶ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς χαρακτὴρ του καὶ εἶναι εἰς ἀρκετὰ καλὴν κατάστασιν. Πλησίον του ἀνευρέθη καὶ τὸ περίφημον ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης ποὺ εὐρίσκεται εἰς τὸ Λοῦβρον. Τὸ θέρος 1957, διὰ πρώτην φοράν εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους, τὸ ἐπεσκέφθη ὁ Ὀμιλος Ἀρχαίας Τραγωδίας καὶ παρουσίασε τὴν Ἠλέκτρα τοῦ Εὐριπίδη.

2) Ἀπὸ τὴν Μεγαλόπολιν τῆς Πελοποννήσου ἀπέχει 20 λεπτά τὸ ὁμώνυμο ἀρχαῖον θέατρον. Εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα γνωστὰ ἀρχαία θέατρα τῆς Ἑλλάδος. Εὐρίσκεται εἰς τὸ νότιο τμήμα τῆς πόλεως καὶ—κατὰ τὸν Πανσανίαν—ἦταν τὸ μεγαλύτερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφοῦ εἶχε διά-

μετρο 144 μ. Ὁπισθεν τοῦ Θεάτρου εὐρίσκεται τὸ «Θερσίλιον», μέγα μετράγωνο θεατρόσχημο οἰκοδόμημα ποὺ ἐχρησίμευε δι' ἀγορεύσεις. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἐχρησιμοποιήθη διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τὸν Ὀμιλο Ἀρχαίας Τραγωδίας τὸ 1955. Δυστυχῶς δὲν εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν, διότι τὸ μάρμαρον τῶν περισσοτέρων κερκίδων τοῦ ἔχει ἀναρπαγῇ.

3) Τὸ ἀρχαῖον θέατρον Σικυνῶος δεσπόζει τῆς Κορινθιακῆς πεδιάδος καὶ τοῦ ὁμωνύμου κόλπου, εὐρισκόμενον εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Κιάτο. Ἡρθε εἰς τὸ φῶς κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Ἀλ. Φιλαδελφέως καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, τὸ 1889-1895. Σχεδὸν τὸ σύνολον τῶν κερκίδων τοῦ ἔχει ἐκχωματωθῇ. Ἐκεῖ ἀνευρέθη τὸ ἄγαλμα τοῦ Διονύσου τὸ ὅποιον εὐρίσκεται εἰς τὴν αἴθουσαν Ποσειδῶνος τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Ὁ Ὀμιλος Ἀρχαίας Τραγωδίας ἔχει δώσει εἰς τὸ θέατρον αὐτὸ παραστάσεις ἀρχαίου δράματος ἐπὶ δύο συνεχῇ ἔτη.

4) Λαξευμένον σὲ βράχο, τὸ ἀρχαῖον θέατρον Ἀργούς εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ εἶναι ἓνα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων σωζομένων. ἔχει 70 σειρὰς ἐδρῶν λαξευμένες ἐπὶ τοῦ βράχου, εἰς σχῆμα ἀνοικτοῦ τόξου. Ὑπολογίζεται ὅτι περιλάμβανε 20.000 θεατῶν. ἔχει ἀρίστην ἀκουστικὴν καὶ χρησιμοποιεῖται συχνὰ διὰ παραστάσεις ἀρχαίου δράματος. Ἀ-

νατολικῶς τοῦ Θεάτρου εὐρίσκεται ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ἡ Ἀρχαία Ἀγορά. Ἐδῶ ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἀ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις, τὸν Ἰούλιον 1829.

5) Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ ἀρχαιότερα θέατρα ποὺ ὑπάρχουν εἶναι καὶ τὸ θέατρον Λαυρῶνος. ἔχει κυκλικὴ Ὀρχήστρα καὶ, κάτω ἀπὸ τὴν σκηνήν, ὑπόγειο δωματίον (ποὺ ἐχρησίμευε ὡς ἀποθήκη τῶν μηχανῶν τοῦ θεάτρου ἢ κατ' ἄλλους διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν βροχίνων ὑδάτων) ποὺ δὲν συναντᾶται εἰς ἄλλα θέατρα. Εὐρίσκεται Ν.Δ. τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων. Λόγω τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν κερκίδων τοῦ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ χρησιμοποιηθῇ.

6) Μὲ χαρῶνιν κλίμακα ἡ ὁποία σπανίως ἀπαντᾶται εἰς ἄλλα θέατρα, 20 χμ. ἀπέχον ἀπὸ τὴν Χαλκίδα, ἐναντι τοῦ Ὠρωποῦ, εὐρίσκεται τὸ ἀρχαῖον θέατρον Ἐρετρίας. Σῶζονται ἐλάχιστοι κερκίδες τοῦ ἀλλὰ διατηρεῖ τὸ σχῆμα του. Ἐχρησιμοποιήθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἀπὸ τὸν Ὀμιλο Ἀρχαίας Τραγωδίας τὸ 1956 μὲ τὸν «Ὀρέστη» τοῦ Εὐριπίδη.

7) Τὸ ἀρχαῖον θέατρον Πατρῶν εἶναι Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, 900 περίπου θέσεων καὶ ἀνεστηλώθη τοὺς τελευταίους χρόνους. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐγινε γενικὴ ἀνακατασκευὴ ὥστε δύναται νὰ περιλάβῃ περὶ τοὺς 2000 θεατῶν. Εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς πόλεως (ἐμπροσθεν τῆς πλα-

τείας Ἀγίου Γεωργίου, ὅπου ὁ Παλαιὸν Πατρῶν Γερμανὸς ἠύλγησε τὸ Λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821) καὶ εἶχε χρησιμοποιηθῇ διὰ συναυλίας καὶ ἄλλας καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις. Ἀρχαία ἐλληνικὴ τραγωδία ἀνεβιβάσθη, διὰ πρώτην φοράν, τὸ θέρος 1955.

8) Εἰς τὰς Σπέτσας ἔχει κατασκευασθῇ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν θέατρον ἐξ ἐντοπίου λιθοδομῆς, ἀνήκον εἰς τὴν Κοργιαλένειον Σχολήν, εἰς τὸ ὅποιον δίδονται παραστάσεις ἀρχαίου δράματος αἱ ὅποια παρακολουθοῦνται ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως. Ὁ Ὀμιλος Ἀρχαίας Τραγωδίας ἀνέβασε, τὸ θέρος τοῦ 1955, εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ θέατρον, τὸν Φιλοκτήτη τοῦ Σοφοκλέους.

9) Λίγο πρὸ πάνω ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος ἐνὸς Γυμναστηρίου, εὐρίσκονται τὰ εἰσῆλτα τοῦ ἀρχαίου Θεάτρου Πειραιῶς.

10) Εἰς τὴν ἀκρὴν τοῦ χωρίου Μανρομμάτι τῶν Καλαμῶν εὐρίσκεται τὸ ἀρχαῖον θέατρον Ἰθώμης. Εἶναι πολὺ μικρὸ καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ κομψότερα ἀρχαία θέατρα ποὺ σώζονται. Διατηροῦνται ἀρκετὰ σειραὶ κερκίδων, ἀλλὰ σκεπάζεται συνεχῶς ἀπὸ κατολισθεῖσας χωμάτων ἐκ τῶν ὑπερκειμένων λόφων.

11) Τὸ ἀρχαῖον θέατρον Γυθείου εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς πόλεως, εἰς ἓνα στρατιωτικὸν καταυλισμὸν. Διατηροῦνται ἀρκεταὶ

ἀπὸ τὰς μαρμαρίνας κερκίδες τοῦ καὶ ἐχρησιμοποιήθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἐποχὴν μας τὸ θέρος τοῦ 1956 ἀπὸ τὸν Ὀμιλο Ἀρχαίας Τραγωδίας. Εἰς τὴν θέσιν τῆς ὀρχήστρας εἶχε ἀνοιγῇ ἀπὸ νεοέλληνας φρέαρ ἀλλὰ, κατόπιν αὐστηρῶν συστάσεων καὶ παραπόνων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, ἔπαυσε νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

12) Τρία χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Λαύριο, σὲ πολὺ ὠραίαν θέσιν, εἶναι τὸ ἀρχαῖον θέατρον Θορικοῦ. ἔχει περιεργὸν σχῆμα κερκίδων, σχεδὸν παραλληλόγραμμο. Ἐξωραϊσθέν, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἰδιωτῶν, ἐχρησιμοποιήθη τὸ θέρος τοῦ 1956, ὑπὸ τοῦ ὁμίλου Ἀρχαίας Τραγωδίας.

Ὁ Διθύραμβος τοῦ χοροῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου ἀπετέλεσεν τὸν πυρῆνα τῆς ἀρχαίας θεατρικῆς παραστάσεως. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐθεωρεῖτο ὁ Διόνυσος ὡς προστάτης τοῦ ἀρχαίου θεάτρου. Ἀργότερον οἱ χοροὶ ἐξηλλήθησαν εἰς μιμήσεις προσώπων μετὰ διαλόγου, τὰ δράματα δηλαδὴ. Ὁ χορὸς ἐγένετο γὰρ ἀπὸ τῶν βωμῶν τοῦ Διονύσου, εἰς κυκλικὴν γῶν, ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο ὀρχήστρα. Εἰς τὸ μέσον τῆς ὀρχήστρας ἐποσθετήσαν κατόπιν τὴν θυμέλην, γῶν δὲ ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν καθίσματα διὰ τοὺς θεατὰς καὶ ὀπισθεν τὴν σκηνήν. Οἱ πρώτοι χώροι τῶν ἀρχαίων παραστάσεων ἦσαν ὑπαίθριοι καὶ πρόχειροι, μὲ ξύλινα ἱσθία διὰ τοὺς θεατὰς. Ἀπὸ τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος ὅμως ἤρχισαν νὰ οἰκοδομοῦνται μόνιμα λίθινα θέατρα, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν ὁποίων θανιάζεται καὶ σήμερον, ἰδιαίτερος λόγος τῆς ἐσχάτου ἀκουστικῆς τῶν.

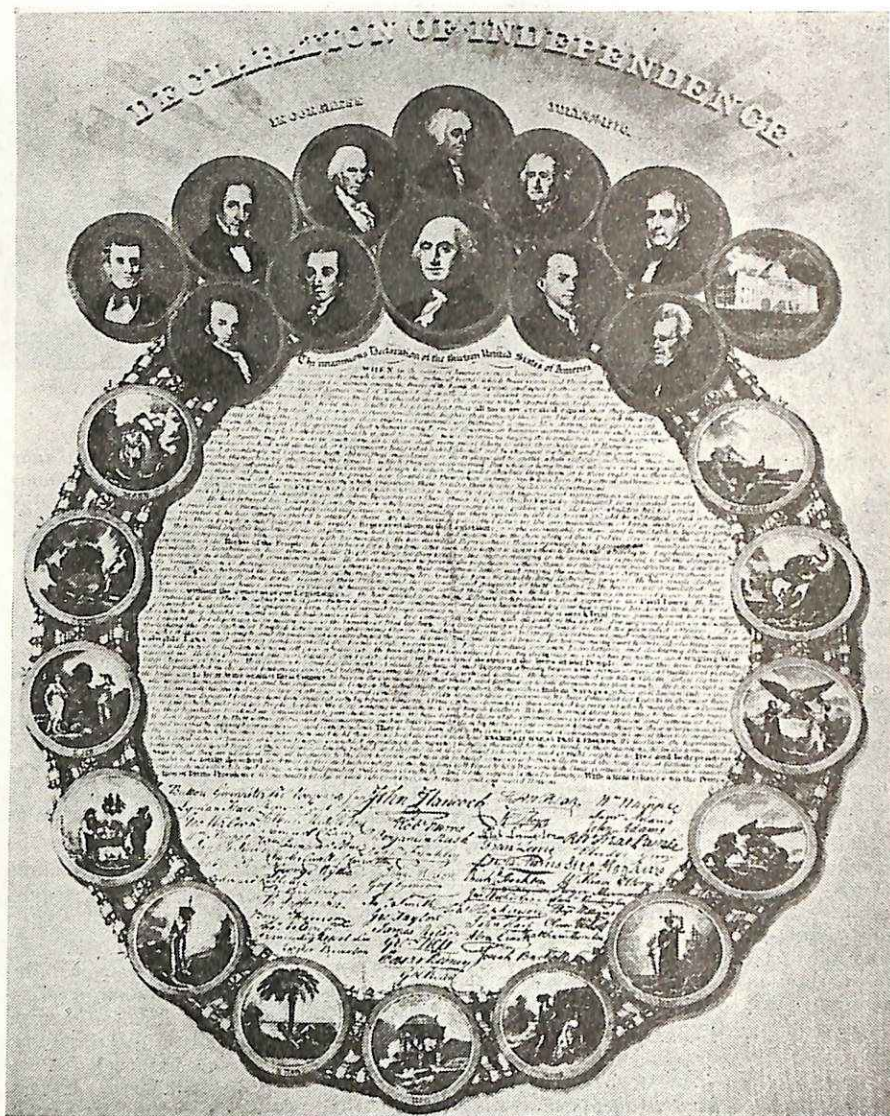
Ἀριστερά: Τὸ θέατρον Διονύσου εἰς Ἀθήνας, ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα ἀρχαία θέατρα τῆς Ἑλλάδος. Εὐρίσκεται εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Δὲν χρησιμοποιεῖται σήμερον διότι εἶναι εἰς κακὴν κατάστασιν, εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ γειτονικὸν Ὠδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ (δεξιὰ) ποὺ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἶναι ὁ χώρος τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν.

4

'Ιουλίου 1776

Η Διακήρυξη της 'Ανεξαρτησίας της 4ης 'Ιουλίου 1776, που υπεγράφη από τους αντιπροσώπους των 13 αρχικών Πολιτειών. Οι σφραγίδες των περιβάλλουν το ιστορικό κείμενο, όπως δείχνει το παλιό αυτό έργο χαρακτικής. 'Επάνω φιγουράρουν τα πορτραίτα των 11 πρώτων Προέδρων.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΘΝΟΥΣ

Την 6 Σεπτεμβρίου 1620 ανεχώρει από το Πλύμουθ της 'Αγγλίας δια την Βόρειον 'Αμερικήν το πλοίο «Μαυφλάουερ» («'Ανθος του Μαύου») με 108 άνδρας, γυναίκας και παιδιά. Οι έπιβάται του κατέφυγον εις τόν Νέον Κόσμον, διότι ο βασιλεύς της 'Αγγλίας 'Ιάκωβος Α' δέν τούς επέτρεπε νά εκτελούν τά θρησκευτικά των καθήκοντα κατά τās αντιλήψεις των, άσκών κρατικήν παρέμβασην εις την 'Αγγλικανικήν 'Εκκλησίαν.

Οι ταξιδιώται του «Μαυφλάουερ»—οι περίφημοι «Πίλγκριμς» («Προσκυνηταί») έπειτ' από περιπετειώδη πλοούν δύσμοιη μηνών, άπεβίβάσθησαν την 21 Νοεμβρίου εις την παραλίαν ή οποία εύρίσκειται άπέναντι από τó 'Ακρωτήριον Κόντ των βορείων άκτών της 'Αμερικής.

Οι «Προσκυνηταί» είχαν έλθει εις την νέαν ήπειρον με την φροντίδα της 'Εταιρίας της Βιργινίας». Αδτή ή 'Εταιρία είχε στείλει πριν από λίγα χρόνια—τό 1607—105 άποίκους, οι όποιοι ίδρυσαν την πόλιν Τζαϊμστών. 'Εκείνοι όμως οι μετανάστες έπληραν εις την 'Αμερικήν προς αναγνώρισιν τύχης. 'Υπετάγησαν εις τούς όρους τούς όποιους προέβαλε ή

'Εταιρία διά την μεταφοράν των εις τόν Νέον Κόσμον. Καί ή έκμετάλλευσίς των ήτο τόσον μεγάλη, ώστε έπειτ' από όλίγα έτη ή 'Εταιρία δέν εύρισκε νέους ύποψηφίους μετανάστες.

Διά ν' αποφύγουν τó προηγούμενον των άποίκων του Τζαϊμστών, οι «Πίλγκριμς» ήνάγκασαν τόν πλοίαρχον του «Μαυφλάουερ»—παρά τās οδηγίας τās όποιās είχε λάβει νά τούς αποβιβάση άπέναντι από τó 'Ακρωτήριον Κόντ. Τó μέρος αυτό όνόμασαν, από τόν λιμένα της αναγκής—σεώς των, Πλύμουθ Ρόκ, εύρίσκειται δέ εις την σημερινήν Πολιτείαν της Μασσαχουσέτης.

Φθάνοντας εις την νέαν τους πατρίδα, οι άποικοι υπέγραψαν μίαν Συμφωνίαν, την γνωστήν ως «Συμφωνίαν του Μαυφλάουερ». 'Ιδού τί έλεγε αυτό τó έγγραφο.

«Είς τó όνομα του Θεού, 'Αμήν. 'Ημείς οι ύπογεγραμμένοι πιστοί ύπήκοοι του Σεβαστού Μονάρχου και Κυρίου 'Ημών 'Ιακώβου, 'Ελέω Θεού Βασιλέως της Μεγάλης Βρεταννίας, Γαλλίας και 'Ιρλανδίας, Βασιλέως και ύπερασπιστού της Πίστεως. 'Ανελάβομεν προς δόξαν Θεού και προα-

γωγήν της Χριστιανικής Πίστεως και Τιμής του Βασιλέως της Χώρας μας τó ταξίδιον τούτο, ίνα εγκαθιδρύσωμεν την πρώτην άποικίαν εις Βόρειον Βιργινίαν. Συνεβλήθημεν διά τού παρόντος μετά σοβαράς και άμοιβαίας συμφωνίας, παρουσίας του Θεού και ήμϊν αυτών, εις έν πολιτικών σώμα διά τόν καλλίτερον διακανονισμόν, διαφύλαξιν και προαγωγήν των προειρημένων σκοπών, ίνα, δυνάμει του παρόντος, θεσπίζομεν, νομοθετώμεν και όρίζομεν δικαίους και ίσους Νόμους, Διατάξεις, Πράξεις, Θεσμούς, 'Αποφάσεις όσον νομίζομεν πλέον άρμόδιους και καταλλήλους έκάστοτε διά τó γενικόν καλόν της 'Αποικίας. Καί προς τούς Νόμους τούτους ύποσχόμεθα πᾶσαν άρμόδιον ύποταγήν και ύπακοήν. Είς μαρτυρίαν τούτων υπεγράψαμεν τó παρόν εις τó 'Ακρωτήριον Κόντ την 21 Νοεμβρίου, έν έτει σωτηριώ 1620».

Η πρώτη κίνησις χειραφετήσεως

Η «Συμφωνία του Μαυφλάουερ» είναι ή πρώτη κίνησις χειραφετήσεως άποικίας. Χωρίς νά παύσουν νά θεωρούν

τούς έαυτούς των ύπηκόους του βασιλέως της 'Αγγλίας, οι «Προσκυνηταί» έθέσπισαν ιδίους των νόμους, μειώνοντες κατ' αυτών τόν τρόπον την εξάρτησιν των από την Μητρόπολιν.

Η Βρεταννία δέν άντέδρασεν εις αυτήν την ενεργείαν των «Πίλγκριμς». Τί ήμπορούσε νά κάνει άλλωστε; Την εποχήν εκείνην ή ύδάτινη έκτασις του 'Ατλαντικού έχόριζε άντι νά ενώνη—όπως σήμερα—τις χώρες των άκτών του. Με τά ίστιοφόρα του 17ου Αϊώνος τó ύπερατλαντικόν ταξίδι όχι μόνον συνεπήγετο φοβερούς κινδύνους, άλλ' απαιτούσε και πολλόν χρόνον. 'Ενας άλλωστε από τούς λόγους της άποστασίας των 'Αμερικανών τó 1776 ήτο ή δυσκολία έκικονομίας της 'Αγγλίας με την άποικίαν της.

Με πρώτον Κυβερνήτην τόν Τζών Κάμπερ οι «Προσκυνηταί» έρόιφθησαν εις τó έργον άξιοποίησεως της νέας γής. Η εποχή δέν ήτο κατάλληλη διά την καλλιέργειαν. Είς τó πλοίον όλίγα τρόφιμα ύπήρχαν. Καί τούς δέκα πρώτους μήνας οι μισοί άποικοι απέθαναν από φυματίωσης. Καί όμως οι άλλοι μισοί άγωνίστηκαν με πείσμα και ξεχέρωσαν και έκαλλιέργησαν την γήν.

Τό Πλύμουθ Ρόκ και ή Πολιτεία της Μασσαχουσέτης άπέτελεσαν τó κέντρον, γύρω από τó όποιον ήνώθησαν άλλαι άποικίαι, ίδρυοίσεαι πρό ή μετά την Μετανάστευσιν των «Πίλγκριμς». Αί άποικίαι αυτές τó 1733 έφθασαν τόν αριθμόν των δεκατριών, και τó 1775—όταν ήρχισεν ή 'Επανάστασις—είχαν δύο έκατομμύρια κατοίκους.

Ίδονται των δέν ήσαν μόνον 'Αγγλοι. Τό Ντελαγουέαρ π. χ. ίδρυσαν Σουηδοί. Την περιοχήν της σημερινής Νέας 'Υόρκης άποίκισαν 'Ολλανδοί. Πάντως, ύπερείχε τó άγγλικόν στοιχείον.

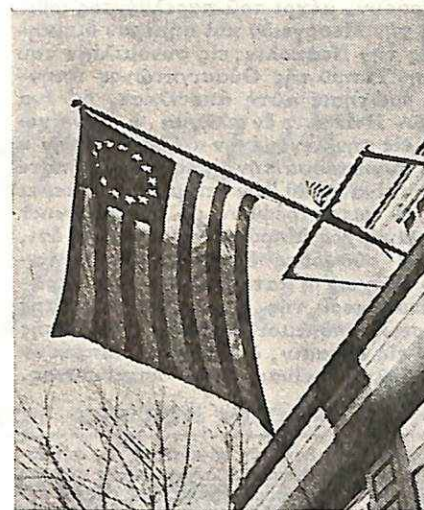
Τά γεγονότα

Οί νέοι άποικοι είχαν ν' αντιμετώπισουν πολλούς έχθρούς. Τούς 'Ινδιάνους, τούς τυχοδιώκτες και τούς Γάλλους. Τούς τελευταίους, διά τόν ιδιαίτερον λόγον της επέκτάσεως και εις τās άποικίας των πόλεμον μεταξύ 'Αγγλίας και Γαλλίας. 'Από τó 1756 έως τó 63—κατά την διάρκεια του 'Επταετούς Πολέμου—οί άποικοι των Β. Πολιτειών, ως ύπήκοοι του βασιλέως της 'Αγγλίας, ήγωνίσθησαν εναντίον των εγκατεστημένων εις τόν Καναδά Γάλλων. Μετά την ήτταν της ή Γαλλία παρεχώρησεν εις την 'Αγγλίαν τόν Καναδά. Είς τās πολεμικάς επιχειρήσεις κατά των Γάλλων διεκρίθη ένας γαιοκτήμων από την Βιργινίαν, ό Γεώργιος Ούάσιγκτων.

Εάν όμως ό 'Επταετής Πόλεμος έγινε ή αίτία ν' άποκτήσουν οι 'Αγγλοι τόν άπέραντον και χρυσοφόρον Καναδά, είχε και συνεπείας τās όποιās δέν έφαντάζοντο.

Η Βρεταννία είχαν ανάγκην χρημάτων διά την συντήρησιν εις την χώραν αυτήν στρατού, προοριζόμενου ν' αντιμετώπιση επανάστασιν των Γάλλων. Διά την εξεύρεσιν του ενός τρίτου του απαιτουμένου ποσού ό Πρωθυπουργός Γκρένβιλ έπρότεινε εις τó Κοινοβούλιον την έπιβολήν χαρτοσήμου εις όλα τά συμβόλαια και τās πράξεις, τās συναποτέμας εις τās 13 Πολιτείας. Οι 'Αμερικανοί άντέδρασαν και τó μέτρον δέν έφηρμόσθη.

Τόν Γκρένβιλ διεδέχθη ό Πίττ, ό όποιος ήτο ένας από τούς μεγαλείτερους 'Αγγλους πολιτικούς, και άντέκειτο εις την έπιβολήν περισσοτέρων φόρων εις τούς άποίκους.

Ανω: Η σημαία των πρώτων 13 'Ηνωμένων Πολιτειών. Κάτω: Ο κώδων που έσήμανε κατ' όλην την ήμεραν της 4ης 'Ιουλίου 1776.

Οι έμποροκρατικοί όμως κώκοι επέμεναν εις την πολιτικήν την όποιαν ήκολούθει ό πείσμων βασιλεύς Γεώργιος Γ' και με την όποιαν δέν συμφώνει ό Πίττ.

Την νύκτα της 25ης Δεκεμβρίου 1776 ό Ούάσιγκτων διέσχισε, με τās επαναστατικάς τμήματά του, τόν ποταμό Ντελαγουέαρ και αϊφνιδίως τόν έχθρόν στην άντιπέρα όχθη. Ο περίφημος πίναξ είναι του Γερμανού Έμμανουήλ Λούτζες (1850).

Και ό τελευταίος όμως δέν ήμπόρεσε νά κάνει τίποτα διότι οι ρευματισμοί του του προκαλούσαν φοβερούς σωματικούς πόνους, οι όποιοι επέδρασαν εις τó λογικόν του. Δι' αυτό και ό Γεώργιος άνέθεσε την Κυβέρνησιν εις τόν λόρδον Νόρθ, κυνικόν, χωρίς ίκανότητος και ιδίως θέλησιν (1770). Ο Νόρθ εκράτησε την εξουσίαν έως τó 1783.

Με άλλους λόγους. 'Όταν οι άποικοι της Βορείου 'Αμερικής επανεστάτησαν κατά της 'Αγγλίας, ή Μητρόπολις δέν είχε ισχυράν Κυβέρνησιν.

Αί φορολογίαι του Γκρένβιλ και του Νόρθ και, γενικώς, τά οικονομικά μέτρα των Βρεταννών εις την Βόρειον 'Αμερικήν δέν ήσαν παρά ή άφορμή της άποστασίας των άποίκων των «Πίλγκριμς».

Οί άποικοι των 13 Πολιτειών εύρίσκοντο εις ύψηλόν πνευματικόν επίπεδον, ιδίως έν συγκρίσει με τούς πρωτοτόνους 'Ινδιάνους. Αυτό τούς έβοήθησε νά έπιβληθούν επί των έντοπίων. Κατατρεγμένοι εις την πατρίδα των, είχαν έλθει εδώ όπου απήλυσαν πλήρους έλευθερίας. Η χώρα ήταν πλουσία. Είς άλλα μέρη του κόσμου, οι μετανάστες εύρισκαν λαούς οι όποιοι είχαν άλλοτε ακμάσει και δέν ήσαν οι 'Ινδιάνοι της Β. 'Αμερικής. Δι' αυτό και έταξίδευαν διά νά μένουν προσωρινώς εις τās άποικίας, ενώ οι μετανάστες των 13 Πολιτειών ήρχοντο διά νά εγκατασταθούν. Τούτο τούς έδενε περισσότερο με την νέαν γήν. Συγχρόνως, ή άνυπολόγητος μεταχειρίσις των από την Μητρόπολιν διεργήγνε και τούς τελευταίους δεσμούς οι όποιοι τούς ένωσαν με αυτήν. 'Εν άπ' τās τελευταία ήσαν ή μη αντιπροσώπευσις των Πολιτειών εις τó 'Αγγλικόν Κοινοβούλιον και ή λήψις αποφάσεων δι' αυτές χωρίς νά ζητηθή ή γνώμη των. 'Όπως δέ είπαμε προηγουμένως, ή εξ αίτίας του 'Ωκεανού δυσκολία της έκικονομίας με την Βόρειον 'Αμερικήν έκανε ακόμη μεγαλείτερον τó χάσμα μεταξύ της άυταρχικής μητέρας και του άτίθαστου παιδιού. Δέν χρειαζόταν παρά ή άφορμή διά νά τά χαλάσουν όριστικά μάνα και κόρη...

Μία... τεϊοναυμαχία

Τόν Δεκέμβριον του 1773 οι 'Αγγλοι έστειλαν εις την Βόρειον 'Αμερικήν δύο πλοία με φορτίον τσαγιού, είδους παραγομένου (Συνέχεια εις την σελ. 52)

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ὁ ναύαρχος Μπράουν, μέχρι τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου διουκιητῆς τοῦ Ἑκτοῦ Στόλου εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ σήμερον διουκίτης τῆς νοτίας πέφυργος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. εἰς τὴν Νεάπολιν, εἰς συνομιλίαν του με δημοσιογράφους εἰς τὴν Ἑθνικὴν Λέσχην Τύπου τῆς Οὐάσιγκτῶνος ἀπήντησεν ἀρνητικῶς εἰς μίαν ἐρώτησιν. Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἀπετέλεσε, δι' ἓνα μέγα μέρος τῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α., ἐν πλῆγμα. « Δὲν ἔχω καμμίαν ἐμπιστοσύνην, εἶπεν ὁ ναύαρχος, εἰς τὴν λεγομένην « ἐλεγχομένην » χρῆσιν τῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν. Καὶ δὲν θὰ συνιστοῦσα τὴν χρῆσιν οἰοῦδηποτε ἀτομικοῦ ὀπλου, ὅσον δῆποτε μικροῦ καὶ ἂν εἶναι, καθ' ἣν στιγμὴν ἀμφότεραι αἱ ἀντιμαχόμεναι παρατάξεις ἡμποροῦν νὰ καταστρέψουν μὲ τὰ πυρηνικὰ ὀπλα τῶν ὀλόκληρων τὸν κόσμον ». Ὁ ναύαρχος Μπράουν προσέθεσεν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν ὑπάρχει καμμία οὐσιώδης διάκρισις μεταξὺ τακτικῶν ἢ ἐντοπισμένων ἢ περιορισμένων στόχων ἢ καταστάσεων καὶ στρατηγικῶν καταστάσεων. Λόγου δὲ γενομένου περὶ τῆς ταραχῶδους Μέσης Ἀνατολῆς, ὅπου οἱ περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμοι ἡμποροῦν ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην νὰ αὐξηθοῦν εἰς ἑκτασιν, ὁ ναύαρχος Μπράουν ἐτόνισε καὶ πάλιν ὅτι ἡ χρῆσις ἀτομικῶν ὀπλῶν εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος.

Υπάρχουν πολλοὶ οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν, «βολικήν» δι' αὐτοὺς, γνώμην ὅτι οἱ περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμοι ἡμποροῦν νὰ διεξαχθοῦν καὶ νὰ κερηθοῦν διὰ τῆς χρήσεως μικρῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Τὴν γνώμην αὐτὴν ἡμπορεῖ νὰ διαμριβητήσῃ κανεὶς μὲ δύο ἐπιχειρήματα: Τὸ ἓν, εἶναι τοῦ ναυάρχου Μπράουν. Τὸ ἕτερον εἶναι τοῦ κ. Χίλασιαν, ἱσχυριζομένου ὅτι, ὅταν κατὰ τὰ ἄλλα ὑπάρχει ἰσότης δυνάμεων, ἕνας μικρὸς ἀτομικὸς στρατὸς μειονεκτεῖ ἐναντι ἑνὸς «μεγάλου» ἀτομικοῦ στρατοῦ.

Ἡ συζήτησις αὕτη, ἡ ὁποία ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀναφέρεται εἰς ἓνα ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀπαιτεῖ μίαν ψύχραιμον, ἀνευ ἐμπαιδισμῶν, ἀντικειμενικὴν ἀνάλυσιν καὶ συζήτησιν. Καὶ κατ' ἀρχὴν θὰ πρέπει νὰ δοθῶν ἀπαντήσεις εἰς ὠρισμένα ἐρωτήματα, ὅπως λ.χ.: Εἶναι δυνατός ἓνας περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμος; Καὶ ἂν ναί, τινι τρόπῳ εἶναι δυνατόν νὰ διεξαχθῇ ἐπιτυχῶς χωρὶς κίνδυνον νὰ προκληθῇ παγκόσμιος πόλεμος; Εἶναι δυνατόν εἰς τοιοῦτον πόλεμον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀτομικὰ ὀπλα, χωρὶς σοβαρωτέρας συνεπειάς; Καὶ ἂν ναί, τὰ στρατιωτικὰ τῶν πλεονεκτημάτων ἀποζημιώνουν διὰ τοὺς ὁμολογουμένως δυσαρέστους πολιτικούς καὶ ψυχολογικούς ἀντικτύπους τοὺς ὁποίους θὰ προκαλέσῃ ἡ χρῆσις τῶν;

Οἱ περιορισμένοι πόλεμοι

Εἰς τὸ Πεντάγωνον σήμερον, διὰ τοῦ ὁρου μεγάλος πόλεμος, ἐξυπονοοῦν συνήθως οἰονδήποτε πόλεμον κατὰ τὸν ὅποιον αἱ δυνάμεις τῶν Η.Π.Α. καὶ τῆς Σοβιετ. Ἐνώσεως θὰ χρειασθῇ ν' ἀντιμετωπίσουν κατὰ μέτωπον. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, ἰδίως εἰς τὸν στρατὸν, οἱ ὅποιοι πιστεύουν ὅτι ἓνας πόλεμος μεταξὺ Η.Π.Α. (καὶ τῶν συμμάχων τῆς) καὶ Ε.Σ.Σ.Δ. (καὶ τῶν δορυφόρων τῆς) θὰ ἡμποροῦσε νὰ διεξαχθῇ χωρὶς τὴν χρῆσιν, ἢ ἔστω μὲ τὴν περιορισμένην χρῆσιν, ἀτομικῶν ὀπλῶν.

Περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμος ἐνδέχεται νὰ εἶναι οἰοσδήποτε πόλεμος κατὰ τὸν ὅποιον αἱ ἀμερικανικαὶ καὶ αἱ σοβιετικαὶ δυνάμεις δὲν θὰ εὐρεθοῦν ἀντιμέτωποι. Τοιούτος πόλεμος λ.χ. ἦτο ἡ Κορέα, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ Ρωσία ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν Η.Π.Α. διὰ μέσον τρίτου-ἦτοι τῶν διὰ ρωσικῶν ὀπλῶν ἐξωπλισμένων Βορειοκορεατῶν καὶ Κινέζων. Ὁ Ἰνδοκινεζικὸς πόλεμος, εἰς τὸν ὅποιον ὁ μὲν κομμουνισμὸς εἶχεν ἄμεσως ἀναμειχθῇ ἰδεολογικῶς, ἀλλ' ἡ ρωσικὴ συμμετοχὴ περιορίζετο εἰς οικονομικὴν βοήθειαν, ὅπλα καὶ πῆλινος εἰς τεχνολογικὰς συμβολὰς καὶ ἐνισχύσεις, ἦτο καὶ αὐτὸς ἓνας πόλεμος περιορισμένης ἐκτάσεως.

Ἐν τούτοις, εἰς μικρὰν κλίμακα, ὁ ρωσικὸς καὶ ὁ ἀμερικανικὸς στρατὸς ἐπαυλειμένης ἀντιμετωπίσθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου εἰς διάφορα ἐπιοσθία ἀναταλλογῆς πυρῶν, τὰ ὅποια ὁμως δὲν εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα ἓνα γενικώτερον πόλεμον. Ὡς πρὸς τοῦτο, τὸ δυτικὸν Βερολίνον ἐξακολουθεῖ πάντοτε ν' ἀποτελῇ ἓνα πεδῖον μάχης, πῆλινος. Ἐπίσης τὰ ἀμερικανικὰ καὶ τὰ σοβιετικὰ ἀεροπλάνα ἀναταλλογῆς ἐνεπλάκησαν εἰς ἀερομαχίας εἰς διάφορα γεωγραφικὰ μῆκη καὶ πλάτη, ἀπὸ τῶν ἱσπανικῶν θαλάσσων καὶ τῆς χερσονήσου τῆς Καλιφόρνια μέχρι τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Ἀρμενίας. Οἰοσδήποτε λοιπὸν ὀρισμὸς τοῦ περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμου, ὡς πόλεμος εἰς τὸν ὅποιον αἱ δυνάμεις τῶν Η.Π.Α. καὶ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως δὲν ἀντιμετωπίζονται εἰς ἀνὰ στενός. Ὁ περιορισμένος πόλεμος δὲν εἶναι τόσο

περιορισμένος ἕνεκα τῆς ἐθνικότητος τῶν ἀντιμαχομένων, ὅσον ἕνεκα τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, τῶν ὀπλῶν καὶ τῶν μεθόδων ποῦ χρησιμοποιοῦνται καὶ τὴν ἑκτασιν ἢ τὴν «γεωγραφίαν» τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀπὸ τοῦ 1945 μέχρι σήμερον παρετηρήθησαν ἐν ὁλῳ 23 περιορισμένοι πόλεμοι, ἃ ἡμῶς ποῦ κατὰ τὰς ἀποδείξεις εἰς οὐδὲνα ἐξ αὐτῶν ἐχρησιμοποίηθησαν ἀτομικὰ ὀπλα, παρ' ὅλον ὅτι εἰς πλείστας περιπτώσεις ὑπῆρχε δυνατότης χρησιμοποίησώς τῶν. Αἱ συρράξεις αὐταὶ ποικίλλουν ὡς πρὸς τὴν ἐκτασιν, ἀπὸ τὸν πόλεμον τῆς Κορέας μέχρι τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν τῶν Λίβανον, κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Ἀπ' αὐτὰς, εἰς ἀρκετὰς αἱ ἀμερικανικαὶ δυνάμεις (ὅπως εἰς τὸν Λίβανον) συμμετέσχον χωρὶς νὰ βάλλουν. Ἀλλ' εἰς τὰς πλείστας, τῆς οὐγκρικῆς ἐπαναστάσεως συμπεριλαμβανομένης, ἡ μία ἢ ἡ ἄλλη παρατάξις, ἢ καὶ ἀμφότεραι, ἐχρησιμοποίησαν ὅλους τοὺς τύπους τῶν χερσαίων ὀπλῶν—καὶ συχνὰ πολλοὺς τύπους ὀπλῶν τοῦ δέρος ἢ τῆς θαλάσσης ἐλλείπει ἀτομικῶν ὀπλῶν.

Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας λοιπὸν, ἡ μᾶλλον τὸ διδάγμα τῆς, εἶναι ἄπλοον. Ὁ «περιορισμένος» πόλεμος συνεχίζεται ἐν μῇ ἀτομικῇ ἐποχῇ. Ἡ γνώμη τοῦ στρατηγοῦ Ταῦλφορ, καθ' ἣν οἱ πόλεμοι αὐτοὶ θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ ἴσως μάλιστα καὶ νὰ πολλαπλασιασθῶν, εἶναι λογικὴ, διότι παραβλεπτεῖται εἰς παραχρησμένης ἐμπειρίας. Ἡ ἀπάντησις καὶ τὸ πρῶτον ἐρώτημα: Εἶναι δυνατός ὁ περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμος; εἶναι καταφατικὴ. Ἀλλ' ἡ ἱστορία δὲν μᾶς παρέχει ἐνδείξεις περὶ τοῦ κατὰ πόσον εἰς τοιαύτας περιπτώσεις θὰ ἡμποροῦσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀτομικὰ ὀπλα εἰς περιορισμένην ἑκτασιν χωρὶς ἡ χρῆσις τῶν νὰ γενικευθῇ. Διότι εἰς κανένα ἐκ τῶν 23 αὐτῶν πολέμων δὲν ἐγίνε χρῆσις ἀτομικῶν ὀπλῶν.

Τὸ κατὰ πόσον εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ἡμποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀτομικὰ ὀπλα χωρὶς κίνδυνον γενικεύσεως τοῦ πολέμου, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῶν ὁρίων θὰ δώσωμεν εἰς ἐν ἄλλο ἐρώτημα: Τινι τρόπῳ ἡμπορεῖ νὰ διεξαχθῇ ἓνας περιορισμένης ἐκτάσεως πόλεμος χωρὶς κίνδυνον νὰ γενικευθῇ ἢ συρραξῇ;

Περιορισμένοι καὶ ἀπεριόριστος σκοπὸς

Ἐν πρώτοις, ἓνας τοιοῦτος πόλεμος θὰ πρέπει νὰ γίνῃ χάριν περιορισμένων καὶ σαφῶς προσδιωρισμένων πολιτικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, μὲ περιορισμένον ἀριθμὸν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ εἰς περιορισμένον γεωγραφικὸν ὥρῳ. Ὁμοίως περιορισμένοι πρέπει νὰ εἶναι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ του. Ἡ καταστροφὴ τῆς Καρχηδόνας καὶ ἡ ἀνευ ὁρῶν παραδόσεις τῆς Γερμανίας ἦσαν «ἀπεριόριστοι», οὕτως εἶπεν, ἀντικειμενικὸι σκοποὶ. Καὶ οὐδεὶς πόλεμος ὁ ὁποῖος θὰ ἐξῇ ὡς ἀντικειμενικὸν τὸν σκοπὸν τὴν ἀπύλτον ἐξουδετέρωσιν τῆς ρωσικῆς δυνάμεως ἢ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ κομμουνισμοῦ, εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι περιορισμένης ἐκτάσεως. Ἀπεναντίας, βασιζόμενος κανεὶς εἰς τὰ ἱστορικὰ δεδομένα, ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ ἰδεολογικοὶ πόλεμοι ὠδήγησαν πάντοτε εἰς «ἀπεριόριστους» συρράξεις.

Διὰ νὰ παραμείνῃ λοιπὸν ἓνας πόλεμος «περιορισμένος» πρέπει νὰ γνωρίζῃ κανεὶς μὲ σαφῆς ναιεν χάριν τίνος πολεμᾷ, νὰ ἐξῇ προσδιορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὸ τίμημα τὸ ὅποιον εἶναι διαθεθεμένος νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀντικει-

μενικοῦ του σκοποῦς, καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι οἱ σκοποὶ αὐτοὶ εἶναι ἐφικτοὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ ἢ Ρωσία νὰ τὰ «παίξῃ ὅλα γιὰ ὅλα».

Ὁ κορεατικὸς πόλεμος ἦτο ἓνας πόλεμος περιορισμένων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν. Καὶ παρὰ τὰ ὅσα εἶπεν ὁ στρατηγὸς Μὰκ Ἀρθουρ, ὅτι σκοπὸς τοῦ πολέμου εἶναι ἡ νίκη, εἰς τὸ μέλλον ἡ νίκη πρέπει νὰ περιλαμβανῇ περιορισμένους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς, ἐάν ὁ πόλεμος πρόκειται νὰ μείνῃ «περιορισμένος». Ὁ Χίτλερ ἤρχισε τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον μὲ σαφεῖς καὶ ἐφικτοὺς «περιορισμένους» ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς: Τὴν κατάληψιν τοῦ πολωνικοῦ διαδρόμου καὶ τῆς Πολωνίας. Ἀλλ' αἱ φιλοδοξίαι του, ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ γεγονός ὅτι «ἐστρίμωξε» τοὺς ἀντιπάλους του, τὸν ἤγαγον εἰς ἓνα ἀπραγματοποίητον «ἀπεριόριστον» ἀντικειμενικὸν σκοπὸν: Τὴν κατάρκτησιν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ρωσίας—μὲ ἄλλους λόγους τὴν κυριαρχίαν εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Οἱ σύμμαχοι ἡμπορεῖ νὰ εἶχον ἓνα «ἀπεριόριστον» στρατιωτικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, τὴν ἀνευ ὁρῶν παράδοσιν τῆς Γερμανίας, ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ ἀντικειμενικοὶ τῶν σκοποὶ ἦσαν σαφῶς καθωρισμένοι...

«Καθαραὶ» καὶ «ἀκαθάρτοι» βόμβαι

Ὅ,τι λοιπὸν ἀπαιτεῖται πρωτίστως δι' ἓνα «περιορισμένον» πόλεμον, εἶναι ἓνας περιορισμένος, σαφῆς πολιτικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπός, ἐφικτός διὰ περιορισμένης στρατιωτικῆς δυνάμεως. Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ δέον νὰ τοιζῶνται καὶ νὰ υπογραμμίζονται ἀδιαιρέτως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος. Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διὰ τὸ ψυχολογικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ μας λαοῦ καὶ τῶν συμμάχων μας καὶ δεύτερον διὰ τὸ ψυχολογικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου. Ὁ ἐχθρὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς μας εἶναι περιορισμένος διὰ νὰ μὴ γενικεύσῃ τὴν συρραξίν ἐν τῇ ἀπογνώσει του. Ἐν προκειμένῳ θὰ πρέπει νὰ τὸν ἀπειλῇ κανεὶς σιωπηλῶς—ἀναγκάζων αὐτὸν νὰ περιορίξῃ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς του.

Ἡ τρομακτικὴ δυνάμις τῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν καὶ ἡ ταχύτης τῶν μέσων μεταφορῶς τῶν—ἀεροθυμένων, πυραύλων, ἀτομικῶν ὑποβρυχίων—ὑποβάλλει τὴν σκέψιν, (τὶ εἰρωνία!) ὅτι τὸ πρῶτον πράγμα ποῦ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ παραμείνῃ ἓνας πόλεμος «περιορισμένος», εἶναι ἡ δυνατότης ἐπεκτάσεώς του. Φυσικὰ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιήσωμεν «ἀπεριόριστα» μέσα δι' ἓνα περιορισμένον σκοπὸν.

Ὅπως γνωρίζωμεν, μίαν χρησιμοποίησιν ὅλων τῶν διαθέσιμων στρατιωτικῶν μέσων τὰ ὅποια ὑπάρχουν σήμερον, σημαίνει θάνατον τοῦ πολιτισμοῦ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, εἰς ἓνα περιορισμένον πόλεμον, ἐάν πρόκειται νὰ μείνῃ περιορισμένος, πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις ὡς πρὸς τὴν καταστρεπτικότητά καὶ τὸ μέγεθος τῶν χρησιμοποιηθησόμενων ὀπλῶν. Ἐν προκειμένῳ θὰ εἶδει νὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ πρόβλημα τῶν «καθαρῶν» λεγομένων ἀτομικῶν βομβῶν, ἦτοι τῶν περιορισμένης καταστρεπτικότητος. Τὸ πρόβλημα τῶν, παρουσιάζει δύο ὅψεις. Ὡς πρὸς τὴν ἐπίβλησιν, θὰ ἦτο τακτικὸς προτιμωτέρα ἡ χρῆσις ἑνὸς τοιοῦτου ὀπλου, ἐφ' ὅσον ὁ χερσαῖος στρατὸς θὰ διέσχίζε μίαν περιοχὴν ὑποβληθείσαν εἰς ἀτομικὸν βομβαρδισμόν. Ἀπὸ ἀμυντικῆς πλευρᾶς, ἓνα «μὴ καθαρὸν ὄπλον» αὐξάνει τὸν κίνδυνον, διὰ τὸν ἐχθρὸν. Ὅπως δὲ—

ποτε, εἰς ἓνα πόλεμον καταστροφῆς πόλεων, ἡ πλευρὰ ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποίησῃ «καθαρὴν» βόμβαν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀντίπαλος χρησιμοποιοῖ «ἀκάθαρτον» μειονεκτεῖ σαφῶς. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἄπλοον. Ὅπως δὲποτε δὲν ὑπάρχει βόμβα ἀπολύτως «καθαρά». Ἐν καιρῷ ἴσως τελειοποιηθοῦν μικρὰ «καθαρά» ὀπλα, ἀλλὰ μόνον ἐάν αἱ δοκιμαὶ συνεχισθοῦν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ χρῆσις ἀτομικῶν ὀπλῶν ὄχι μικρῶν—εἴτε καθαρῶν, εἴτε μὴ—συνεπάγεται ἀσφαλὸς ἀντίποινα, εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι δὲν ἔχουν οὐδεμίαν θέσιν εἰς ἓνα «περιορισμένον πόλεμον».

Καὶ τὰ μικρότερα ἀτομικὰ ὀπλα, τὰ λεγόμενα «τακτικά» ὀπλα, ἡ ὅπλα τοῦ πεδίου τῆς μάχης; Ἡδὴ ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἐξ αὐτῶν, ποικίλλοντα εἰς μέγεθος καὶ καταστρεπτικότητά ἀπὸ χιλιάδας τόννων («κιλοτόν») μέχρι ἑκατοντάδας. Πέρυσιν ἐγίναν δοκιμαὶ τοιούτων ὀπλῶν εἰς τὴν Νεβάδα. Ὁ πύραυλος Ρέντστοουν τοῦ στρατοῦ, βεληνεκοῦς 200 μιλίων, ἔχει ἱσχύν ἡ ὁποία μετράται εἰς μεγατόνους, ὁ δὲ πύραυλος «Δεκαεὺς», βεληνεκοῦς 90 μιλίων καὶ κινούμενος μὲ ὕψος καύσιμα, ὁ ὁποῖος συντόμως θ' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸν «Λοχίαν», φέρει πυρηνικὴν κεφαλὴν «μέσου μεγέθους»—ἀπείρους ἰσχυροτέραν ἀπὸ τὰ ὀπλα τὰ ὁποῖα κατέστρεψαν τὴν Χιροσίμα καὶ τὴν Ναγκασάκι. Ὁ «Μικρὸς Τζῶν» καὶ ὁ «Τίμιος Τζῶν» εἶναι πύραυλοι τοῦ πυροβολικοῦ μὲ μικροτέραν πυρηνικὴν γόμωσιν, ἀλλὰ πάντως ἰσχυροτέραν ἀπὸ τὰς βόμβας τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τὸ «χόριτζερ» τὸν ὁκτώ ἰντσῶν, εἶναι σήμερον τὸ μικρότερον τηλεβόλον τὸ ὅποιον ἡμπορεῖ νὰ ἐξαπολύσῃ μίαν πυρηνικὴν ὀβίδα, ἀλλὰ τὰ σχέδια διὰ τὴν αὖριον, προβλέπουν πυρηνικὰ ὀπλα ὅπως ὁ «Νταίη-βιν Κρόκεττ», ἀρκετὰ ἐλαφρά, ὥστε νὰ μεταφέρονται ἀπὸ τὸ πεζικόν.

«Τακτικοὶ» καὶ «στρατηγικοὶ» στόχοι

Οἱ ἐμπειρογνώμονες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Τόμας Μάρραι, τῶς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὑπενθυμίζουν ὅτι σήμερον αἱ Η.Π.Α. στεροῦνται πραγματικῶς μικρῶν, τακτικῶν ὀπλῶν. Ἀκόμη καὶ ἓνα ὄπλον τοῦ ἐνὸς «κιλοτόν», (τὸ ὅποιον ἰσοδυναμεῖ μὲ 1.000 τόνους τρινιτροτολουόλης) ἔχει ἐκαντοταπλάσιαν ἐκρηκτικὴν δυνάμιν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας συνθέσις βόμβας αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποίηθησαν κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον. Καὶ αἱ βόμβαι αὗται ἐχρησιμοποίηθησαν μόνον διὰ στρατηγικοὺς σκοποὺς (ἐναντίον πόλεων) καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Εἰς τὸ Πεντάγωνον, ὑπάρχει μία σημαντικὴ μειονότης ἡ ὁποία πιστεῖται ὅτι πρέπει νὰ παραχθοῦν ἀτομικὰ ὀπλα καταστρεπτικότητος ἰσοδυνάμου πρὸς 10 μόνον τόνους τρινιτροτολουόλης. Τὰ πλεονεκτήματά τῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ συνηθῆ ὀπλα, θὰ ἦσαν ἡ ἐλαφρότης τῶν, τὸ μικρὸν τῶν μεγέθος καὶ ἡ περιορισμένης καὶ δυναμένης νὰ καθορισθῇ ἐκτάσεως καταστρεπτικότητος τῶν—σημαντικωτάτη διὰ τὸν «περιορισμόν» ἑνὸς πολέμου.

Πλὴν τῶν ὀπλῶν τὰ ὅποια θὰ χειρίζονται αἱ κατὰ ἐξῆραν δυνάμεις, ὑπάρχουν πολλοὶ διαφορετικοὶ τύποι πυρηνικῶν ὀπλῶν πρὸς χρῆσιν τῶν καταδωκτικῶν—βομβαρδιστικῶν καθὼς καὶ πυρηνικὰ γωμώσεις ἀντιαεροπορικῶν βλημάτων, τοῦ τύπου Νίκη—Ἡρακλῆς.

Ἡ ἐπιλογὴ καὶ ὁ «περιορισμὸς» τῶν στόχων

εἶναι ἓνα ἄλλο πρόβλημα, ἐν τῇ προσπάθειᾳ περιορισμοῦ τοῦ πολέμου, εἰς μίαν σύγκρουσιν κατὰ τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦνται τακτικά πυρηνικὰ ὀπλα. Ὁ ναύαρχος Μπράουν δικαίως παρατηρεῖ ὅτι εἶναι δύσκολος μία διάκρισις μεταξὺ «τακτικῶν» καὶ «στρατηγικῶν» στόχων. Μὲ ἓνα βλημα Ρέντστοουν ἡμπορεῖ νὰ πλήξῃ κάποιον στόχον—συγκοινωνιακὸν κόμβον ἢ σημείον ἀνεφοδιασμοῦ—πίσω ἀπὸ τὰς γραμμὰς τοῦ μετώπου. Πρόκειται περὶ στόχου τακτικοῦ ἢ στρατηγικοῦ. Ὅπως καὶ νὰ ἔχουν τὰ πράγματα, εἰς τὰς ἐκονικὰς μάχας μὲ πυρηνικὰ ὀπλα τὰς ὁποίας ἔκαμαν κατὰ καιροὺς αἱ δυνάμεις τῶν Η.Π.Α., ὁ περιορισμὸς τῆς συρράξεως ἀπεδείχθη ἀδύνατος, καὶ εἰς τινες περιπτώσεις, ἀνευ νοήματος διότι ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις ἤθυσαν τὴν δυνάμιν πυρὸς τῶν, προκειμένων νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν καταστροφὴν τῶν ἐχθρικῶν ἀεροδρομίων, βλημάτων κ.λ.π. Κυρίως τὰ σφοδρότερα πυρὰ συνεκέντρωσαν τὰ ἀεροδρόμια καὶ αἱ βάσεις ἐκτοξεύσεως βλημάτων.

Οἱ γεωγραφικοὶ παράγοντες

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ στόχοι περιορισθοῦν εἰς στρατεύματα, ὀπλα, ἄρματα μάχης, συγκοινωνίαν τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων καὶ ἀνεφοδιασμών τῶν, τὸ πρόβλημα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ πολέμου παρουσιάζει τρομακτικὰς δυσκολίας προκειμένου περὶ δύο μεγάλων στρατῶν, ἀμφοτέρων ἐξωπλισμένων μὲ πυρηνικὰ ὀπλα οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι. Σήμερον ἡ τακτικὴ τῆς πυρηνικῆς ἐποχῆς μὲς συνιστᾷ ζῶνην μάχων καὶ δυνάμεις δισεκοπτισμένες εἰς εὐρύτατον μέτωπον καὶ εἰς μέγαλον βάθος. Τὰ σήμερινὰ πεδία μάχων, οὕτως εἴπῃ, ἡμπορεῖ νὰ ἐκτείνωνται εἰς ὀλόκληρους ὁρίζους.

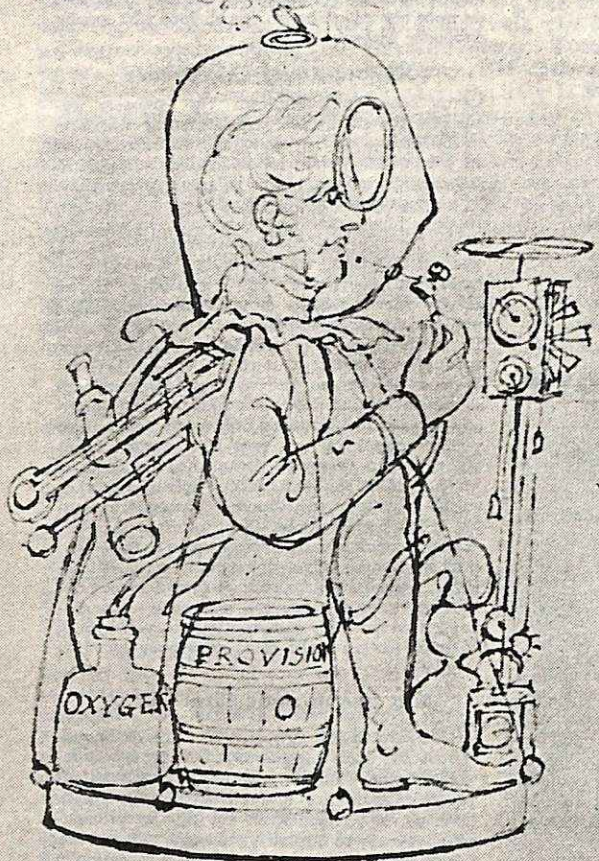
Ὅτω, προκειμένου περὶ τῆς χρήσεως πυρηνικῶν ὀπλῶν εἰς ἓνα «περιορισμένον» πόλεμον, θὰ πρέπει νὰ ληθῇ ὅτι ὅσον ὄχι μόνον ἡ ἰσχύς τῶν, ὁ τύπος τῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀλλὰ καὶ ἡ γεωγραφία τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Διότι ἐνδοικοὶ γεωγραφικοὶ παράγοντες, πῆλινος νὰ συντελέσουν εἰς τὸν «περιορισμόν» τοῦ πολέμου, ἐνῷ δυσμενεῖς εὐνοοῦν τὴν ἐξάπλωσιν του. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, συνάγει μοιραίως τὸ συμπέρασμα ὅτι περιορισμὸς τοῦ πολέμου, σημαίνει περιορισμὸς τοῦ ὀλέθρου—τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Ἐκεῖ οἱ στόχοι εἶναι πολλοὶ, ποικίλοι (πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, στρατηγικοὶ καὶ τακτικοὶ κλπ.) ἐνῷ τὸ πεδῖον τῆς μάχης εἶναι μικρὸν καὶ δὲν προσδιορίζεται ἐπαρκῶς ἀπὸ φυσικὰ ὅρια. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, περιορισμένους πυρηνικὸς πόλεμος εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἶναι ἀδύνατος. Ἡ χρῆσις πυρηνικῶν ὀπλῶν, ἐὰν σημαίνῃ καταστροφὴν τῆς Εὐρώπης, διότι ἡ μία βόμβα θὰ φέρῃ τὴν ἄλλην.

Ἐπίσης εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, εἶναι ζήτημα ἐάν ἡ χρῆσις πυρηνικῶν ὀπλῶν παρέχῃ κανένα πλεονεκτήμα εἰς τοὺς ἀμυνομένους. Σήμερον, ναί. Αὐρίον ὅμως ὄχι. Καὶ σήμερον ἐπειδὴ ἡ Δύσις πιθανὸς κατέχῃ μίαν μεγαλύτερον ποικιλίαν καὶ μεγαλύτερον ἀριθμὸν τακτικῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν. Αὐρίον ὁμως, ὅταν ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις θὰ διαθέτουν ἓνα «μεγάλον καὶ καλὸν ἀτομικὸν στρατόν», χωρὶς σημαντικὰ γεωγραφικὰ ἐμπόδια νὰ περιορισθῶν τὰς πρωτοβουλίας του— ὅταν δηλαδὴ ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις θὰ διαθέτουν ἐπαρκῇ ἀτομικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ εἶδους αὐτοῦ— τότε δὲν θὰ συμβαίνει τὸ ἴδιο. Μερικὸ ἐμπειρογνώμονες φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου

νὰ προβλέπουν τὴν δυνατότητα ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἡμπορεῖ συντομώτατα νὰ μᾶς ξεπεράσῃ ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν.

Χρῆσις λόγῳ ἐλλείψεων

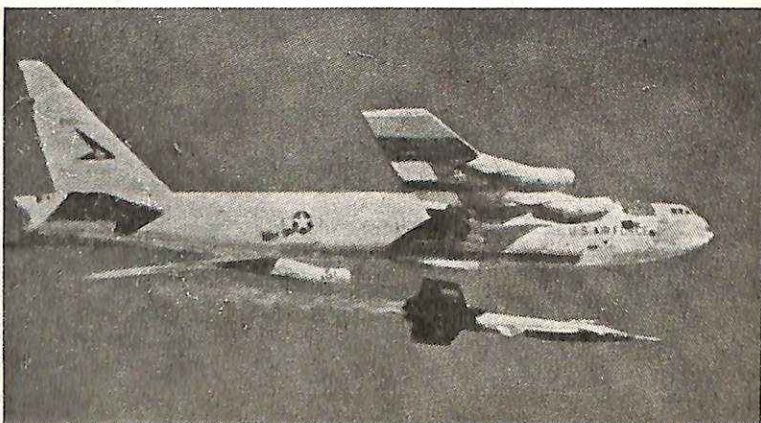
Ὅταν ὁμως ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς χρήσεως πυρηνικῶν ὀπλῶν εἰς ἓνα περιορισμένον πόλεμον, θὰ εἶδει νὰ ληθῇ ὅτι ὅσον ὄχι τὰ ἀποτελέσματα μὴς τοιαύτης πρωτοβουλίας ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ αἰσθηματος καὶ τῆς ψυχολογίας τῶν μαζῶν. Ἡ χρῆσις μικρῶν πυρηνικῶν ὀπλῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν νήσων Κεμόν, πῆλινος νὰ ἐξημῆαι ἦτταν διὰ τοὺς Κινέζους ἐθνικιστὰς καὶ διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν συμμαχίαν, ἡ πῆλινος νὰ καθίστα ἀπαραίτητον τὴν παρουσίαν εἰς τὸ Στενὸν τῆς Φορμόζας «συμβατικῶν» δυνάμεων, πολὺ μεγαλύτερον τοῦ δυναμικοῦ τοῦ 7ου Στόλου τῶν Η.Π.Α. Ἐάν λ.χ. ὁ ἔβδομος Στόλος διετάσσετο νὰ καταστρέψῃ ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς κινεζικῆς ἐνδοχώρας ἀεροδρόμια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπογειοῦνται καταδωκτικά καὶ βομβαρδιστικά διὰ τῆς χρησιμοποίησεως συνηθισμένων ὀπλῶν, θὰ ἀπαιτοῦντο χιλι

Ματαμέτεκ.

«Ετσι εμφανίσθη τον σκευήν πού θα μετέφερε τον πρώτον άνθρωπο εις τὸ διάστημα ἑνὸς σκοτεινοῦ 18ου αἰῶνος. Ἡ ἐκσπενδόνισις θὰ ἐπετυγχάνετο τῇ βοήθειά 3 πυροβόλων ἐστραμμένων πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἐπὶ πλέον ὁ εὐφάνταστος καλλιτέχνης ἐσχεδίασε τὸν πρώτον ἀστροναύτη ἐντὸς τοῦ «κώδωνος» μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα κατὰ τὴν γνώμην του ἐφόδια (δ-ξυγόνον, τροφίμα καὶ δύο βαρόμετρα) διὰ τὴν ἀνὰ τὸ διάστημα περιπλάνησίν του.

Κάτω: Ἡ στιγμή τῆς ἀποσπάσεως τοῦ ἀεροπλάνου - πυραύλου ἀπὸ τὸ βομβαρδιστικὸν πλοῖν τὸ μετὰφέρει.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

6.500 ΧΙΛΜ. ΩΡΙΑΙΩΣ ΕΙΣ ΥΨΟΣ 165.000 ΜΕΤΡΩΝ • Ο ΠΥΡΑΥΛΟΣ X-15 ΜΕ ΤΟΝ ΕΠΙΒΑΤΗΝ ΤΟΥ ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΑΘΙΚΤΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ

Εἰς τὴν ἀεροπορικὴν βάσιν Ἐντουαρντς τῆς Καλιφορνίας, ὁ 37ετής πιλότος δοκιμῶν Σκόττ Κρόσφελντ, ἑνας λεπτός ἄνδρας μὲ γρυπὴν μύτην, ἐφόρεσεν ἕνα ἀργυρόχρουν, τελείως ἐφορμωστὸν, κοστούμι πιλότου καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν βαλαμίσκον ἑνὸς μικροῦ σχετικῶς ἀεροσκάφους μὲ ἄτρακτον βελονοειδῆ, τὸ ὁποῖον εἶχε «βιδωθῇ» κάτω ἀπὸ τὴν δεξιάν πτέρυγαν ἐκείνου γιγαντιαίου βομβαρδιστικοῦ B 52. Ὃταν

τὸ B 52 ἀπεγειώθη, ἦτο ἡ ὀγδόη πρωΐνῃ. Μαζί του, μετέφερε καὶ τὸ ἀεροπλάνον-πυραύλον X-15, τὸ πρῶτον ἀμερικανικὸν ἀεροσκάφος τὸ ὁποῖον θὰ μετέφερε ἄνθρωπον τόσον κοντὰ εἰς τὸν διαπλανητικὸν χῶρον. Τὸ ἀεροπλάνον αὐτό, ἔχει μήκος 50 ποδῶν, βάρος 15.000 λιβρῶν καὶ προορίζεται διὰ ν' ἀναπτύσσει ὠριαίαν ταχύτητα 4.000 μιλίων εἰς ὕψος 100 καὶ πλέον μιλίων. Οὐδέποτε προηγουμένως ὅμως εἶχε δοκιμασθῇ εἰς ἐλευθερίαν πτήσιν. Ἡ πρώτη του δοκιμὴ εἶχεν ἀναβληθῇ ἐξάκις εἴτε λόγω κακῶν ἀτμοσφαιρικῶν καὶ καιρικῶν συνθηκῶν, εἴτε λόγω κάποιας μικρᾶς βλάβης πού τὴν ἀνεκάλυπτον τὴν τελευταίαν πάντοτε στιγμὴν. Πολλοί, μέχρι τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ἐπίστευον ὅτι τὸ X 15, θὰ συνετρίβετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εὐθύς ὡς ἀεσιπῶτο ἀπὸ τὸ βομβαρδιστικόν.

Εἰς ὕψος 38.000 ποδῶν, τὸ X 15 ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὸ βομβαρδιστικόν. Ἡ πτήσις ὑπῆρξεν ἰδεώδης, τὸ δὲ νέον ἀεροσκάφος ἀνταπεκρίθη πλήρως εἰς τὰς ἐλπίδας τοῦ πιλότου, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν πτήσιν, ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ὑπερήφανος διότι ἐφθασε ἐκεῖ ὅπου οὐδεὶς ἄλλος κατόρθωσε νὰ φθάσῃ.

Κάτω: Ἡ στιγμή τῆς ἀποσπάσεως τοῦ ἀεροπλάνου - πυραύλου ἀπὸ τὸ βομβαρδιστικὸν πλοῖν τὸ μετὰφέρει.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἑνωσις Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν ἀπέστειλε πρὸς τὰ μέλη τῆς τοῦ κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 38980/1782 ἑγγράφου τοῦ ὑπουργείου Ναυτιλίας, περὶ διαδικασίας νηολογήσεως πλοίων κατὰ τὸ Ν.Δ. 2687/53:

1. Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὠρισμένοι ἐκ τῶν κ.κ. πλοιοκτητῶν ἡ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν νηολόγησιν πλοίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2687/53 προσέρχονται πολλὰκις εἰς τὰς λιμενικάς ἀρχὰς ἰδίᾳ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰτοῦντες τὴν ἀμείωσιν καὶ ταχέαν νηολόγησιν τοῦ πλοίου των.

2. Ὡς εἶναι εἰς ὑμᾶς γνωστόν, ἐνθ' διὰ τὴν νηολόγησιν πλοίων βάσει τῶν κειμένων παγίων διατάξεων οὐδεὶς ἀπαιτεῖται χρόνος ἢ μὴ ὅσος διὰ τὴν καταχώρησιν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ νηολόγιον, διὰ τὴν νηολόγησιν πλοίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προνομιακῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2687/53 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ» ἀπαιτεῖται ἀρκετὸς χρόνος διότι δεῖν νὰ προηγηθῇ ἡ ἐκδοσις κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ Συντονισμοῦ (ἐγκριτικὴ πράξις), διὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνεται εἰδικὸι ὁροὶ ὑπὸ τῶν θὰ διέπτηται τὸ νηολογούμενον πλοῖον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἱεραρχουμένης του ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἡ δημοσίευσίς τῆς πράξεως ταύτης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ διαδικασία αὕτη, ρητῶς ἄλλωστε ἐπιτασσόμενη ὑπὸ τοῦ νόμου, δὲν εἶναι δυνατόν ὡς καὶ ὑμεῖς ἀντιλαμβάνεσθε, νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν, παρὰ τὴν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Υ.Ε.Ν. καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς ἐπιτάχυνσίν της.

4. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξυπηρετοῦνται πληρέστερον οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸς νηολόγησιν πλοίων κατὰ τὸ Ν.Δ. 2687/53, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε αὐτοὺς τὰ ἀνωτέρω, ἵνα μεριμνήσωσι, εἰ δυνατόν, διὰ τὴν κατὰ ἕνα περίπτωσιν μὴνὰ πρὸ τῆς ἐπιθυμητῆς ἡμερομηνίας νηολογήσεως τοῦ πλοίου, ὑποβόλῃν τῶν αἰτήσεων των.

5. Διευκρινίζομεν ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἰσχύει ἰδίᾳ ἐχοῦσιν εἰς περὶπτωσιν ἀνάγκης νηολογήσεως τῶν πλοίων πρὸ τῆς ὑνώσεως τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, ἵνα ἐγγραφῇ συνοδεύουσα αὐτὰ ὑποθήκη, διότι ἄλλως, τὸ μέχρι τῆς δημοσίευσως τῆς ἐγκριτικῆς πράξεως διάστημα, δύναται νὰ καλυφθῇ εὐχερῶς διὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τὸ πλοῖον προσωρινῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων ὅπου ἄλλωστε εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις λαμβάνει χώραν.

Ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος

Εἰδωσθῇ ὅτι ἡ χωρητικότης τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικὸν στόλον ἀνήρχετο τὴν 1ην Ἰουνίου 1959 εἰς 2.350.830 κόρους, ἀντιπροσωπεύοντας 676 σκάφη. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τῶν τριῶν παρελθόντων ἐτῶν, οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ ἔχουν ὡς ἀκολουθοῦσιν:

1956:	494	σκάφη	1.330.840	κόροι
1957:	524	»	1.485.575	»
1958:	560	»	1.634.477	»

Ἀναλυτικῶς, κατὰ κατηγορίας πλοίων, ἡ δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου ἐ.ε., εἶχε ὡς ἀκολουθοῦσιν:

Φορτηγὰ	518	σκάφη	1.820.819	κόροι
Δεξαμενόπλοια	52	»	378.458	»
Ἐπιβατηγὰ	51	»	132.460	»
Διάφορα	55	»	19.093	»

Νέα σκάφη

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις διὰ τὴν ἐγγράφην εἰς τὰ ἑλληνικά νηολόγια τοῦ δεξαμενόπλοιου «Ἀντιόχου» (ναυπηγήσεως 1957 καὶ χωρητικότητος 12.443 κόρων) καὶ τῶν φορτηγῶν «Θεομήτωρ» (1943-7032) καὶ «Κορινθίαι» (ναυπηγούμενον, 15.000 κ.).

Σύμβαισις ἐργασίας

Εἰδωσθῇ ὅτι μεταξὺ τῆς Π.Ν.Ο. καὶ τῶν πλοιοκτητῶν ὑπεγράφησαν μέχρι τοῦδε συλλογικαὶ συμβάσεις ἐργασίας πληρωμάτων δι' 165 σκάφη ἑλληνικῆς ἰδιοκτησίας ὑπὸ ξένας σημαίας. Ἐξ αὐτῶν 147 σκάφη εὐρίσκονται ὑπὸ σημαίαν Λιβερίας, 14 Παναμά, 3 Ὀνδούρας καὶ 1 Λιβάνου.

Ἀσφάλις πληρωμάτων

Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας εἰς τὸ ΝΑΤ ὑπεγράφησαν συμβάσεις ἀσφάλσεως τῶν πληρωμάτων τῶν κάτωθι ὑπὸ ξένας σημαίας ἑλληνικῶν συμφερόντων φορτηγῶν σκαφῶν: «Ζούσετ» (7.238 κ.ο.χ.), «Ἰόνιαν Λέντερ» (7.176 κ.ο.χ.), «Ἰόνιαν Σιφάδερ» (10.112 κ.ο.χ.), «Ἐθνος» (10.328 κ.ο.χ.), «Ἐτικ» (17.749 κ.ο.χ.) «Θάρρος» (10.316 κ.ο.χ.), «Τούλα Ν.» (7.160 κ.ο.χ.), «Ἰόνιαν Τσαλντζέρ» (21.076 κ.ο.χ.), «Ρόκος» (21.028 κ.ο.χ.), «Ἰόνιαν Τρέιντερ» (7.198 κ.ο.χ.), «Φάντομ» (21.910 κ.ο.χ.), «Ἀντζία Ἰρέν» (7.228 κ.ο.χ.), «Μιχαήλ Λ.» (11.289 κ.ο.χ.), «Κόσμις» (17.827 κ.ο.χ.), «Ντόναμικ» (17.743 κ.ο.χ.), «Νάτιερ» (23.690 κ.ο.χ.), «Κρόνος» (6.756 κ.ο.χ.), «Ἑλλιν» (10.312 κ.ο.χ.), «Ἐσπερος» (10.137 κ.ο.χ.), «Λούιστάρ» (10.095 κ.ο.χ.), «Ρούτιμ» (10.316 κ.ο.χ.), «Ἰόνιαν Μέσατζερ» (13.594 κ.ο.χ.), «Ἰόνιαν Ἰσλαντερ» (10.404 κ.ο.χ.), «Ἀνδρέας Β.» (21.076 κ.ο.χ.), «Κόμης» (7.252 κ.ο.χ.), «Μαρούλα» (7.268 κ.ο.χ.), «Μαίρη Λού» (24.065 κ.ο.χ.), «Μάουτ Ἰθώμη» (7.189 κ.ο.χ.), «Βροντάδος» (8.630 κ.ο.χ.), καὶ «Σόουζιν Μέντ» (1988 κ.ο.χ.). Τὰ μέχρι σήμερον ἀσφαλισαντὰ τὰ πληρώματά των εἰς τὸ ΝΑΤ σκάφη ἀνέρχονται εἰς 689 συνολικῆς χωρητικότητος 6.853 κόρων.

Ὁ «Γλάρος»—Νέαι νηολογήσεις

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐνεκρίθη ὅπως τὸ ἀτμόπλοιο «Γλάρος», τὸ ὁποῖον θὰ παραμῇ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείνου Σαββάτου μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐκείνης Δευτέρας, χρησιμοποιοῖται ὡς ἐφεδρὸν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται συνήθως κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Τήνου, Μυκόνου καὶ Πάρου.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Γ. καὶ Α. Βλάσση καὶ τῆς Παναμαϊκῆς ἑταιρείας «Μιραμπόρ Κομπανία Νοβίρας Σ.Α.», διὰ τὴν νηολόγησιν βάσει τοῦ Ν.Δ. 2687/55, τῶν φορτηγῶν πλοίων των «Ρόζα Βλάσση» πρῶν «Κορφαῶν» (ναυπηγήσεως 1946, κ.ο.χ. 2.159) καὶ «Κυβερνήτης» (1959 κ.ο.χ.).

Ἡ χωρητικότης τῶν πλοίων

Παραθέτομεν κατωτέρω τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 121 (τεύχος α') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Β.Δ. περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ:

Ἀρθρον 1.—1) Ἡ καταμετρήσις τῆς χωρητικότητος τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν κατὰ τοὺς κανόνες τούτους, εἰδικῶν πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως, ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐμπορικῶν πλοίων (Ε.Ε.Π.). 2) Τὰ ἐκδιδόμενα εἰδικὰ πιστοποιητικά καταμετρήσεως, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, εἶναι σύμφωνα πρὸς τὴν ἐκδοσὶν, παρὰ τῶν διαχειριζομένων τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ ἀρχῶν, καθωρισμένον τύπον.

Ἀρθρον 2.—1) Πλοιοκτῆται ἡ ἐφοπλισταὶ ἡ πλοίαρχοι ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων οἵτινες ἐπιθυμοῦν τὴν καταμετρήσιν τῶν πλοίων αὐτῶν, κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, καὶ τὴν ἐκδοσιν εἰδικῶν ὡς ἄνω πιστοποιητικῶν, δύναται νὰ υποβάλλωσι ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ε.Ε.Π. σχετικὴν αἴτησιν ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι. 2) Ἡ καταμετρήσις τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου ἐν Ἑλλάδι ἐνεργεῖται ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ε.Ε.Π. Ἐὰν τὸ πλοῖον ναυλοχῇ εἰς ἕτερον, πλην τοῦ Πειραιῶς, ἑλληνικὸν λιμένα, αἱ δαπάναι μετακινήσεως τῶν ὀργάνων τούτων καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ πλοιοκτῆτου. 3) Ἐὰν τὸ πλοῖον κινεῖται μεταξὺ λιμένων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἡ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ αἴτησις δύναται νὰ υποβληθῇ ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου πλοιοκτῆτου ἡ ἐφοπλιστοῦ ἡ τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν Ε.Ε.Π., μέσῳ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενικοῦ λιμεναρχείου εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐδρας τοῦ ὁποῖου ὁρμῇ ἡ πρόκειται νὰ προσεγγίσῃ τὸ πλοῖον.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ προξενικὸς λιμεναρχὴς προβαίνει εἰς τὴν μέτρησιν τῶν χώρων τοῦ πλοίου καὶ τὴν λήψιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐν γένει κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ στοιχείων, βοηθούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ εἰδικῶν τεχνικῶν

προσλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ του ἀντιπροσώπων νηογνώμωνων διειδυτῶν κύριους καὶ ἀμειβομένους ἰδιοχείρους ὑπὸ τοῦ πλοιοκτῆτου διὰ τὴν τοιαύτην ἐργασίαν. Τὰ στοιχεία τῆς οὗτω ἐνεργηθείσης μετρήσεως διαβιβάζονται ἀκολουθῶς ὁμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν Ε.Ε.Π. πρὸς διενέργειαν τῶν ὑπολογισμῶν καὶ ἐκδοσιν τοῦ εἰδικοῦ πιστοποιητικοῦ καταμετρήσεως κατὰ τὰ ἄνωτέρω ἐκτιθέμενα.

Ἀρθρον 3.—Πλοῖα τὸ πρῶτον ὡς ἑλληνικά νηολογούμενα καὶ φέροντα ξένον εἰδικὸν πιστοποιητικὸν καταμετρήσεως κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, δὲν υποβάλλονται εἰς νέαν καταμετρήσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ξένου ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ δὲν ἔλαβον χώραν μετασκευαί ἀλλοιοῦσαι τὴν χωρητικότητα αὐτῶν, ἀλλ' αἰτῆσαι τὸν πλοιοκτῆτην πρὸς τὴν Ε.Ε.Π. ἐφοδιζόμεναι παρὰ ταύτης, δι' εἰδικὸν πιστοποιητικὸν συντασσόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐκ μεταφράσεως τοῦ παλαιοῦ τοιοῦτου, τὸ ὁποῖον τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὡς δικαιολογητικὸν ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ καταμετρήσεως, κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

Ἀρθρον 4.—Ἐμπορικὰ πλοῖα, ἐφωδιασμένα δι' ἑλληνικῶν εἰδικῶν πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἐὰν συνεπείᾳ ἐπισκευῶν ἡ μετασκευῶν ἀλλοιοῦσαν τὴν καθαρὰν αὐτῶν χωρητικότητα, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀνακαταμετρήσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΤΠΕ'. (3315/1908) περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων) ὡς οὗτος ἰσχύει ἐκαστοτε, ἐφοδιζόμεναι ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Π. διὰ νέου ἑλληνικοῦ εἰδικοῦ πιστοποιητικοῦ καταμετρήσεως κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, κατόπιν νέας καταμετρήσεως τοῦ πλοίου ἐνεργουμένης κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2, παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπόμενην διαδικασίαν. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ εἰδικοῦ πιστοποιητικοῦ καταμετρήσεως, βαρύνει τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν ἐφοπλιστὴν ἡ πλοιοκτῆτην.

Ἀρθρον 5.—1) Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν, ὡς συνεπάγεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταμετρήσεως καὶ ἀνακαταμετρήσεως τοῦ πλοίου διὰ τὴν ἐκδοσιν εἰδικοῦ πιστοποιητικοῦ διώρυγος Σουέζ, ἐισπράττονται παρὰ τῆς Ε.Ε.Π. εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 λεπτὰ κεντηκόντα, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 4, λεπτὰ εἰκοσὶν κατὰ κόρον τῆς κατὰ τοὺς κανόνες Σουέζ ἐξουρισκομένης καθαρᾶς χωρητικότητος, ἐκδιδομένης, ἐφ' ἐκάστη εἰσπράξει, κανονικῆς ἀποδείξεως ἐκ διπλοτύπου στελεχούς. 2) Τὰ οὕτω εἰσπραττόμενα ποσὰ καταχωροῦνται ἀναλυτικῶς εἰς τὴν ἑκδοσὶν παρὰ τῆς Ε.Ε.Π. εἰδικῶν βιβλίων διὰτιθένται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων καὶ ἐργαλείων καταμετρήσεως, ἐκτύπων εἰδικῶν ἐντύπων πιστοποιητικοῦ, ἐξόδων μετακινήσεως τοῦ ἐνεργούντος τὴν καταμετρήσιν προσωπικοῦ καὶ ἐν γένει πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, ὡς συνεπάγεται ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀρθρον 6.—Παρὰ τῇ Ε.Ε.Π. τηρεῖται εἰδικὸν βιβλίον, εἰς ὃ καταχωρίζονται κατ' αὐθόρμητον ἀρίθμῳ τὰ παρ' αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκδιδόμενα εἰδικὰ πιστοποιητικά καταμετρήσεως καὶ ἀνακαταμετρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Κάμψις τῶν ναυλίων

Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας στατιστικὸς πίνακας τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυτιλιακοῦ Ἐπιμελητηρίου οἱ ναυλοὶ ὑπέστησαν κατὰ νέαν κάμψιν τὸν Μάιον ἐναντι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ πρέχοντος ἐτους. Οὕτω ὁ δείκτης διὰ τὸς ναυλοὺς τράμπς ἐσημειώθη τὸν Μάιον εἰς τὰς 64,6 μονάδας, ἐναντι 68,6 μ. τοῦ Ἀπριλίου. Ἀντιθέτως ὁ δείκτης τῶν χρονοναυλώσεων ἀνῆλθεν, σημειώθεις εἰς τὰς 56,7 τὸν Μάιον ἐναντι 52,8 τοῦ Ἀπριλίου. Ὁ δείκτης τράμπς τῷ Μαίῳ ἦτο ὁ κατώτερος τοῦ τελευταίου δωδεκαμήνου, ἐνθ' ὅσον χρονοναυλῶν ἦτο ὁ καλύτερος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΡΑΒΑΓΓΕΛΗΣ

Ο Γερμανός Καραβαγγέλης γεννήθηκε στο 1866, στο χωριό της Μυτιλήνης Στύψη. Στο 'Α-δραμύτιον έτελείωσε το 'Ελληνικόν σχολείο κι' ο πατέρας του τον έστειλε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, κατά συμβουλήν του Μητροπολίτου 'Εφέσου 'Αγαθαγγέλου, όπου και έφοίτησε οκτώ χρόνια. Έν συνεχεία έπηγε στη Λειψία και στη Βόννη, για ανώτερες σπουδές.

Στο 1896 ο Γερμανός εξέλεγε χωροεπίσκοπος Πέραν, σε έποχή που η κεντρική και έμπορική αυτή συνοικία της Κωνσταντινουπόλεως, ήταν γεμάτη από προπαγανδιστικές σχολές, που έστρέβλωναν το πνεύμα των μαθητών, όλων σχεδόν 'Ελληνοπαίδων. Εκεί έδιδάσκετο ή Γαλλική γλώσσα, ενώ ή 'Ελληνική πλημμελώς και ή 'Ελληνική ιστορία δέν επιδόσαντο καθόλου. Ο Γερμανός ίδρυσε έλληνικά σχολεία και παρθενωγωγεία κι' έτσι εκτύπησε τ' άντεθνικά λύκια.

Στο 1900, έχρησε ή θέσις του Μητροπολίτου Καστοριάς. Ήταν ή έποχή που οι Βούλγαροι είχαν άρχισει να κινούνται. Το κομμάτι τους, είχε αναφανεί μετά το 1897, άλλα στο 1900 εκδηλώθηκε φανερά στην έπαρχία Καστοριάς. Εκεί στην περιφέρεια των Κορεσίων, που περιελάμβανε 35 χωριά, όλα σχεδόν σλαυόφωνα, είχαν στήσει το όρμητήριό τους οι κομιτατζήδες. Τότε άρχισαν τις πρώτες επιθέσεις τους εκάτοσαν τον έφημεριο Κωνσταντίνο από το Νερέτι της Φλωρίνης, το δάσκαλο 'Αθανάσιο Σιστέρφο κι' άρκετους προκρίτους.

Ήταν ή έποχή που οι κομιτατζήδες έτρομοκρατούσαν τις έλληνικές κοινότητες για να πανικοβάλουν και σκλαβώσουν τους πληθυσμούς στη Βουλγαρική 'Εξάρχια. Έμπρός στο δίλημμα «Εξάρχια ή θάνατος» οι χωρικοί για να γλυτώσουν, πήγαιναν με το μέρος της 'Εξάρχιας.

Το Πατριαρχείο έπρότεινε στον Γερμανό Καραβαγγέλη, να δεχθή τη θέση του Μητροπολίτου Καστοριάς. Προς στιγμήν έδίστασε, άλλα όταν ο πρέσβης μας Νικόλαος Μαυροκορδάτος τον έπεσκέψθη και του είπε «θα γίνης Μητροπολίτης Καστοριάς» ο Γερμανός Ισχυρίσθη ότι είναι πολύ νέος και έδέχθη τότε μόνον, όταν ο Μαυροκορδάτος του απήντησε: «ακριβώς γι' αυτό θα γίνης» το βουλγαρικό κομμάτι ρημάζει τον τόπο και πρέπει να πιάς αυτή είναι ή θέλησις και της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως».

«Η Μακεδονία χάνεται»

Όταν έφθασε εκεί ο νέος Μητροπολίτης, εύρεθη πρό μιάς άθλιας καταστάσεως. Οι Βούλγαροι που έβρυν από έτών, ήθελαν δική τους τη Μακεδονία και οι βλόμες τους άρχιζαν από την περι-

φέρεια των Κορεσίων και έφθαναν έως τον 'Αλυάκιονα, κοντά στα παλιά έλληνικά σύνορα. Εκεί ώνειρεύοντο να χαράξουν τα όρόσημα της μεγάλης Βουλγαρίας. Ήθελαν βουλγαρική την από χιλιάδων έτών 'Ελληνική Μακεδονία, άλλα ο βαρβαρικός Ιεράρχης, βρέθηκε ξαφνικά μπροστά τους, και τότε με το Σταυρό στο χέρι και τότε με το πιστόλι και το μάλινχερ, έφραζε τον δρόμο τους. Τρομοκρατία άφάνταστος έπικρατούσε σε όλη την έπαρχία. Ραδιουργίες στις Τουρκικές άρχές, δολοφονικές άπόπειρες και άπειλές, δέν έπτόησαν τον βαρβαρικό 'Ελληνα κληρικό. Πήγαινε περιοδείες στα χιμαζόμενα χωριά της έπαρχίας του ώπλισμένος, και με μόνο άκόλουθο τον καβάζ της Μητροπόλεως, τον πιστό Τουρκαλβανό 'Εμιν. Άκούραστος έτρεχε από χωριό σε χωριό, καβάλλα στ' άλόγό του, νουβετούσε, έδινε κουράγιο στο φοβισμένο ποιμνίο του, κατέστρωνε σχέδια, άπειλούσε και άρκετους σημαίνοντες κομιτατζήδες άφάνιζε. Όπου μάθαινε άντεθνικά κακουργήματα, έτρεχε να έμψυχώσει, να φέρη άντιπερισπασμούς και να εκδικηθή τις δολοφονίες. Η πρώτη δουλειά των κομιτατζήδων σε κάθε χωριό, ήταν να δολοφονήσουν τον παπά και τον δάσκαλο και να τους αντικαταστήσουν με Βουλγάρους: άκούλουσε ή δολοφονία κάθε σημαίνοντος της περιφέρειας, ή άτίμωσις γυναικών, ή λεηλασία και ή φωτιά, άν εύρισκαν άντίστασι. Ο πρόξενός μας στο Μοναστήρι, ο Πεζάς, του έλεγε του Γερμανού, για τα σχέδια που κατέστρωνε να σωθή ο τόπος, από τη Βουλγαρική άκρίδα. «Συμφωνώ μαζί σου, άλλα τίποτε δέν μπορούμε να κάμουμε» έγραφε ο Γερμανός στην 'Ελληνική Κυβέρνησι «ή Μακεδονία χάνεται, κάθε ήμέρα χύνεται άφθονο το έλληνικό αίμα». Ζητούσε έθελοντάς και έφρόδια, άλλα ή άπάντησις ήταν πάντοτε «υπομονή». Και στις έκκλησεις του στο Πατριαρχείο, έπαιρνε την ίδια άπάντησι.

«Η άντίστασις όργανοται»

Η έξοντωτική δράσις των Βουλγάρων έπρεπε με κάθε τρόπο να σταματήσει. Έπρεπε να εύρη ο ίδιος τον τρόπον ν' άντιδράση στο άντεθνικό και όλέθριο έργο τους και τον βρήκε. Συνέστησε άνταρτικά σώματα από έντοπιους, με όπλαρχηγούς τον Κώτα από τη Ρούλια, τον καπετάν Βαγγέλη από το Στρέμενο, τον Παπά Κωνσταντίνο από το Νερέτι και άλλους. Ο Κώτας ήταν καλό παλληκάρι και άριστος σκοπευτής άλλα σλαυόφωνος και υπηρετούσε το βουλγαρικό κομμάτι. Το χωριό του ή Ρούλια ήταν έλληνικό κι' ο ίδιος πριν προσληφθή στο κομμάτι, ήταν όρθόδοξος.

Εκείνο που ένίσχυσε τις προσπάθειες του Μητροπολίτη ήταν ότι ο Κώτας άν και κομιτατζής, συμπαθούσε και βοηθούσε τους δικούς μας. Μετά πολλές ένέργειες, συνεννοήθη μαζί του και έσυμφώνησαν να συναντηθούν στο χωριό Τύρνοβο, άπέναντι από τη Ρούλια. Έπηγε τα μεσύνυκτα ο Καραβαγγέλης όπλισμένος, και συνώμιλησε με τον Κώτα όλη τη νύκτα. «Έσεις είσθε 'Ελληνες του είπε, από την έποχή του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου και σές έξεσλάβωσαν οι Βούλγαροι. Η γή που πατάτε είναι 'Ελληνική. Το μαρτυράνε τα άγάλματα που βρίσκονται μέσα στη γή. Η μορφή σας έχει 'Ελληνική κατατομή» τα νομίσματα κι' οι έπιγραφές στα άρχαία μάρμαρα, είναι 'Ελληνικές. Η 'Ελληνική έκκλησία, έπρωτοστάτησε πάντοτε για την έλευθερία. Είναι δυνατόν οι Μεγάλοι να επικυρώσουν στη Βουλγαρία την Καστοριά και τη Φλώρινα, που άπέχουν δύο ήμέρες άπ' τα 'Ελληνικά σύνορα (εκείνης της έποχής) και άπ' τα Βουλγαρικά έπτά ήμέρες;» Έπειτα του μίλησε για τους φόνους, τις λεηλασίες, τους έβριασμούς και κατέληξε. «Από σήμερα θα είσαι μαζί μας, θα είσαι ο πρώτος. Θα σε στείλω στην 'Αθήνα, να γνωρίσης τους 'Ελληνες Βασιλείς, και τα παιδιά σου θα τα στείλω να σπουδάσουν στην 'Αθήνα». Έμεινε σύμφωνος ο Κώτας, έδωσαν τα χέρια, ότι θα ανέλμβανε την υπεράσπισιν των χωριών της περιφέρειας του κι' ο Γερμανός την υποχρέωσιν να συντηρή το σώμα του. Υστερα από τρεις ήμέρας, έστειλε τα παιδιά του στο Μητροπολίτη και έπήγαν συστημένα στον Παύλο Μελά. Τα έβαλαν στο έκπαιδευτήριο του Δέλιου κι' όταν ήρθαν σε ήλικία, στη Σχολή Ευελπίδων, κι' έγιναν άξιωματικοί του 'Ελληνικού στρατού. Σε λίγες ήμέρες έστειλε ο Γερμανός και τον Κώτα στην 'Αθήνα, τον περιποιήθηκε εκεί ο Μελάς και ξαναγύρισε στη Μακεδονία. Με παρομοία πιστικότητα, ώργάνωσε και άλλα άνταρτικά σώματα.

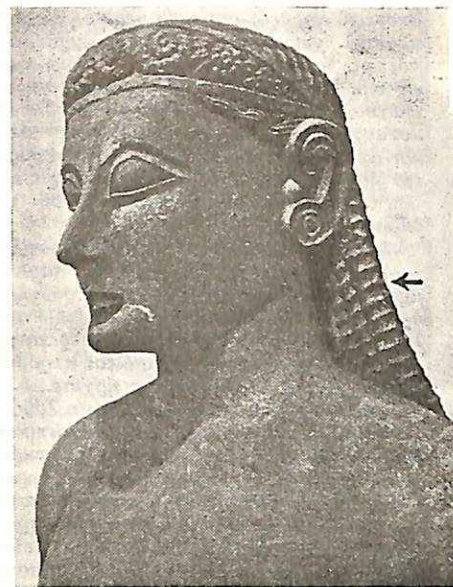
Με τον Στέφανο Δραγούμη και τον Παύλο Μελά, είχε τακτική άλληλογραφία. Σε ένα γράμμα του έζήτησε από το Μελά να του στείλη 100 γκραδες και 100 κάπες. Του τα έστειλε άμέσως στην Καλαμπάκα και φρόντισε ο Γερμανός για την παραλαβή τους. Σε άλλο γράμμα του, παρέκάλεσε τον Μελά, να του στείλη μερικά παιδιά, και του έστειλε δέκα καλοδεμένα Κρητικόπουλα τον Ιούνιον του 1903, κι' αυτό είναι οι πρωτοπόροι του Μακεδονικού 'Αγώνος. Σε λίγο καιρό, άφου έμαθαν τον τόπο, έκαναν δικά τους σώματα και μαζί με τους ντόπιους, έβαλαν τον πρώτο φραγμό στις βλόμες του βουλγαρικού κομμάτι.

«Επίλογος»

Από τις έκθέσεις που έστειλε ο Καραβαγγέλης στον πρόξενό μας στο Μοναστήρι, στην 'Ελληνική Κυβέρνησι, στο Πατριαρχείο και στο Μελά, άρχισε στην 'Αθήνα μια άνεπίσημη στρατιωτική κίνησις, που πρωτοστάτησαν οι άξιωματικοί Δαγκλής, Μελάς, Μαζαράκης, 'Εξαδάκτυλος, Τσόντος και άλλοι. Στις άρχές του 1904, έπήγαν στη Μακεδονία, τα πολλά άντάρτικά σώματα με τους άξιωματικούς Καλαμενόπουλον, Παύλον Μελά, Φούφαν, Δύτσαν (Βλαχάκη) Πετροπουλάκη, Γέρμαν, Βολάκη, Μάνο, Μπάρμα 'Ανδρέου, Τάκον Βάρδαν και πολλούς άλλους και άκολούθησαν το δρόμο που είχε χαράξει ο Γερμανός.

Ο πρωτοπόρος του Μακεδονικού 'Αγώνος, ο Γερμανός Καραβαγγέλης, μ' αυτό τον τρόπο ήργασθη και ώργάνωσε από το 1900, τα πρώτα άνταρτικά σώματα, πριν ή 'Ελληνική Κυβέρνησι δώση την άδεια στους άξιωματικούς μας, να σπεύσουν και σώσουν την κινδυνεύουσαν Μακεδονίαν. Το έλληνικόν Κράτος, με την συμπαράστασιν του έλληνικού στρατού, μετέφερε πρό ήμερών από την ξένην το Ιερόν σκήνωμα του Μεγάλου 'Ελληνος, και το έναπέθεσε εύλαβικά στη Μακεδονική Γή, στην Καστοριά, στην πόλι εκείνη, που έδρασε έθνικώς, στα δύσκολα χρόνια της Βουλγαρικής τρομοκρατίας, ο σεμνός, ο άφοβος και άκάματος 'Ιερωμένος 'Αγωνιστής.

Γ. Α. Π.

ματιές

στον

κόσμο

Το βρέφος - «Θεός»

Κατά την στιγμήν της άναγνωρίσεως του ως μέλλοντος Δαλάι υπό των θιβετανών ιερέων, ο «Θεός» ήτο ακριβώς τεσσάρων έτών. Τον ανέκλυναν εις μίαν μακρονήν κοινόπολιν όπου έζη με τον πατέρα και την μητέρα του και τους μετέφεραν μετά πολλές περιπετειάς εις τα άνάκτορα της Λάσσα όπου άνεκηρύχθη θρησκευτικός άρχηγός των Θιβετανών. Η ιδιότης του αυτή δέν ήμπόδισε τους Κινέζους κομμουνιστάς να επιδιώξουν την έξόντωσιν του μετά 19 έτη.

Ο κίνδυνος του καπνού

Αφ' ότου—με γνώμας ειδικών και μη—ήρχισεν ο όθρυβος περί της σχέσεως του πνευμονικού καρκίνου με το κάπνισμα, αί βιομηχανίαί σιγαρέττων εις όλον τον κόσμον καταβάλλουν προσπάθειάς να μειώσουν τους κινδύνους της νικοτινης και της πίσσης εις την όγείαν των καπνιστών. Προσπάτως μία Σουηδική σιγαροβιομηχανία έφηρμισσε νέαν μέθοδον βασιζομένην επί της διαπιστώσεως ότι το τελευταίον τρίτον του σιγαρέττου συγκεντρώνει τας βαβερδές ουσίας εις τοιούτον βαθμόν ώστε αι 2 ή 3 τελευταίες «ρουφηξιές» να προκαλούν μεγαλύτερον κακόν από εκείνο που προκαλεί ολόκληρον το σιγαρέτο. Ως εκ τούτου τα σιγαρέττα της έν λόγω εταιρείας κυκλοφορούν με μίαν γραμμην άσφαλείας εις το σημείον από όπου το κάπνισμα καθίσταται άκρως επιβλαβές δια τον όργανισμόν. Η καυτονομία, παρ' όλα ταύτα, δέν είχε άπήχησιν εις τους Σουηδούς οι όποιοι, κυνικώτατα, την όνομάζουν άπλουϊ διαφημιστικόν στρατήγημα.

Εξυπηρετικόν

Το πνύσσόμενον κρεβάτι εις την φωτογραφίαν μπορεί να τοποθετηθή εύκολώτα και εις μικρά αυτοκίνητα. Η έν λόγω κλίνη διαστάσεων 2 μέτρων μήκους και 1,20 πλάτους, είναι έφωδιασμένη με ώρολόγιον, ραδιόφωνον, μικρόν χώρον δια βιβλία, στακτοδοχείον και θέρμανσιν. Τμή πωλήσεως 210 λίραι 'Αγγλίας (17.600 δραχ.)

Δ) σεις συμφώνως τω άρθρω 6 Α.Ν. 1097 Κατοικία εκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θησεως και 'Αλσους, 'Ε-κάλη.

Κατοικία υπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Τσιμής 38, Γλυφάδα.

Κατοικία προϊστα. τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ

(Συνέχεια εκ τῆς σελ. 14)

ἤτο, τουλάχιστον κατά τοὺς θερινοὺς μῆνας, νὰ προστίθεται καὶ αὐτὸ ἡ κάποιο ἀνάλογον ὥστε ἡ συγκοινωνία νὰ καθίσταται πλέον ἀνετός.

Σκύρος, Ἀλόννησος, Σκιάθος

Αἱ βόρειοι Σποράδες περιλαμβάνουν τὴν Σκύρον, μὲ τὴν ἀγριαν ὁμορφίαν τῆς, τὴν Σκόπελον μὲ τὸν κλασσικὸ τύπο τοῦ ἑλληνικοῦ νησιοῦ, τὴν Ἀλόννησο καὶ τὴν Σκιάθο. Ἡ Σκιάθος, χωρὶς ὑπερβολή, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τὰ δύο—τρία ὁμορφότερα ἑλληνικὰ νησάκια. Μόνον οἱ ἀμμουδιές τῆς (Κουκουναριές, Ἀχλαδιές, Ἀγία Παρασκευὴ κ.λ.π.) ἀξίζουν τὴν ἐπίσκεψιν. Ἐν τούτοις ἡ μετάβασις, ἰδίως ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι δύσκολος διότι εἶναι ἀρκετὰ μακρυνά. Τρεῖς τρόποι ὑπάρχουν διὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς μέχρι τὴν Σκιάθο καὶ εἰς τὰ ἄλλα νησιά πλησίον τῆς. Μετάβασις εἰς τὴν Κύμην μὲσω Ἀγίων Ἀποστόλων—Ἀλιβερίου (φέρρυ—μπόουτ) καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τῆς ἐβδομάδος τὸ νεότευκτον «Ἀθῆναι» σὲ μεταφέρει εἰς τὰ νησιά. Ὁ ἄλλος τρόπος εἶναι νὰ φθάσῃ κανεὶς μέχρι Χαλκίδος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ (μόνον κάθε Τρίτην) διὰ τὰ νησιά, πλὴν τῆς Σκύρου. Τέλος ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Βόλον σιδηροδρομικῶς ἢ μὲ λεωφορεῖον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ δύο πλοῖα ἢ ἀκόμη καὶ εἰς τὰ τοπικὰ καΐκια. Διὰ τὴν Σκύρον ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὸ α/π «Ἰόνιον», τὸ ὁποῖον ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ἐκάστην Τετάρτην διὰ τὴν ἀγρον γραμμὴν τῆς Βορείου Ἑλλάδος μὲ πρῶτον λιμένα τὴν Σκύρον. Διὰ τὰ ἄλλα τρία νησιά τῶν Σποράδων δὲν ὑπάρχει κατ' εὐθείαν σύνδεσις μὲ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἴσως αὐτὸς νὰ εἶναι ἕνας σοβαρὸς λόγος ποὺ δὲν προτιμῶνται ἀπὸ τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν. Διὰ τοῦτο καλὸν θὰ ἦτο τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας νὰ ἐξετάσῃ τὴν δυνατότητα δρομολογήσεως ἐνὸς τουλάχιστον σκάφους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δις τῆς ἐβδομάδος τῆς γραμμῆς αὐτῆς μέχρι Βόλου ἢ Θεσσαλονίκης. Ὁ Πειραιεύς, ὡς ἀφετηρία ἴσως εἶναι ἀντισυνοικονομικὸς, πάντως ὅμως εἶναι ἀπαραίτητος. Ὁ Ε.Ο.Τ. καλεῖται καὶ ἐδῶ νὰ μεσολαβήσῃ διότι ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἔχει βελτιώσει πολλὰ πράγματα.

Διὰ τὰ μεγάλα ἑλληνικὰ νησιά ὅπως εἶναι ἡ Σάμος, ἡ Χίος, ἡ Μυτιλήνη, ἡ Ρόδος, ἡ Κέρκυρα, ἡ Ζάκυνθος, κ.λ.π. δὲν χρειάζονται νὰ λεχθῶν πολλά διότι γενικῶς ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν δὲν ὑστερεῖ λόγῳ τῆς μεγάλης κινήσεως τῶν ἐντοπίων, ἢ ὁποία καλύπτει τὰ ἔξοδα τοῦ πλοίου. Δύο λόγια θὰ προσθέσουμε μόνον διὰ τὴν γραμμὴν τῆς Δυτ. Πελοποννήσου ἢ ὁποία, ἐνῶ παρουσιάζει σημαντικὸν τουριστικὸν ἐνδιαφέρον εἶναι πολὺ παρημελημένη, ἐξυπηρετουμένη κυρίως διὰ παλαιῶν σκαφῶν. Τὰ Κύθηρα (Τσιρίγο), ἡ Νεάπολις, ἡ Μονεμβασιά εἶναι τοποθεσία λίαν ἐλκυστικὰ καὶ ἐνδιαφέρουσαι τουριστικῶς καὶ θὰ πρέπει, ἐντὸς τοῦ γενικωτέρου προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἀκτοπλοϊκῶν μας συγκοινωνιῶν, νὰ προσεχθοῦν ἰδιαίτερως.

Μία ἄλλη ἀκόμη ἐκδήλωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὁρῶν μετακινήσεων ἀπετέλεσεν ἡ δρομολόγησις

τῶν φέρρυ—μπόουτ. Τὰ φέρρυ—μπόουτ ἐκάλυψαν μίαν ζωτικὴν ἀνάγκην διότι ὑπῆρχαν μέρη εἰς τὰ ὁποῖα ἐφθανε κανεὶς καταταλαιπωρημένος. Ἡ Αἰδηψὸς π.χ. ἐνῶ συγκεντρώνει πλῆθος λουομένων εἶχε μιά συγκοινωνία κουραστικὴ διότι τὸ πλοῖον ἔκαμε πολλὰς ὥρας νὰ φθάσῃ, ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητον, λόγῳ τῆς φοβερῆς καταστάσεως τοῦ δρόμου Χαλκίδος—Αἰδηψοῦ, ἦτο ἀπρόσιτον. Τώρα ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ταξιδεύῃ μέχρι τῆς Ἀρκίστης, πλησίον τῆς Ἀταλάντης, ὅπου φθάνει μετὰ 3—3½ περίπου ὥρας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ μία ὥρα μὲ τὸ φέρρυ—μπόουτ φθάνει εἰς τὴν Αἰδηψὸν εἰς 4½ ὥρας.

Νέα φέρρυ—μπόουτ

Παραλλήλως ἤρχισε νὰ λειτουργῇ φέρρυ—μπόουτ ἀπὸ τὸ Αἴγιον εἰς Ἰτέαν καὶ Γαλαξείδιον, τὸ ὁποῖον διευκολύνει τὸν ἐπισκέπτην νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον εἰς τοὺς Δελφούς, μὲσω Ἰτέας καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας μὲσω Ἀραχώβης καὶ Λεβαδείας. Ὑφίσταται προοπτικὴ συντόμου δρομολογήσεως ἐνὸς ἀκόμη φέρρυ—μπόουτ εἰς Νεάπολιν μὲ σύνδεσιν τῶν Κυθήρων.

Ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν δρομολογιῶν τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν σήμερον τὰ νησιά μας προκύπτει ὅτι οὐδὲν πλοῖον ἀναχωρεῖ Κυριακῇ, πλὴν τῶν πλοίων τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας, ὑπὸ τὰς σημερινὰς διαμορφωθείσας συνθήκας, θὰ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐνδεχόμενον ἀναχωρήσεως μικροῦ ἀριθμοῦ σκαφῶν καὶ τὴν Κυριακῇ, διότι τοῦτο θὰ ἐξυπηρετήσῃ πολλὸν κόσμον ὁ ὁποῖος, λόγῳ τῆς ἐργασίας του, ἀδυνατεῖ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Σάββατον καὶ χάνει τὴν Κυριακῇ διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ, τὰς περισσοτέρας φορές, τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας. Πιστεύεται ὅτι ὠρισμένα δρομολόγια τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς θὰ εἶναι λίαν ἐξυπηρετικὰ διὰ τοὺς ξένους καὶ τὸ ἑλληνικὸν ταξιδιωτικὸν κοινόν.

Ι. ΚΟΛΙΑΤΕΟΣ

4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1776

(Συνέχεια εκ τῆς σελ. 45)

μένον εἰς αὐτήν. Ὄταν τὰ σκάφη ἐφθασαν εἰς τὴν Βοστώνην, μερικοὶ κάτοικοι μεταμφιεσμένοι σὲ Ἰνδιάνους, ἀνέβηκαν καὶ ἐβόησαν τὸ τσάι εἰς τὴν θάλασσαν. Τότε ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐκέλευσε τὸν λιμένα τῆς Βοστώνης, κατήργησε τὸν Χάρτην τῆς Μασσαχουσέτης καὶ ἐνήργησεν ἄλλους ἀναγκαστικούς νόμους.

Αἱ ἀποικίαι ἀπῆντησαν μὲ τὴν σύγκλησιν ἀμερικανικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον συνήλθεν εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1774 καὶ εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ἀντιπρόσωποι ἀπὸ τὰς περισσοτέρας Πολιτείας. Ἡ Βρετανία ἔκανε τὸ ἀσυγχώρητο λάθος νὰ ἐνώσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς...

Ἡ προαναφερθεῖσα... τεῖοναυμαχία τῆς Βοστώνης ἦταν τὸ πρῶτον ἐπεισόδιον, ἡ συνέχεια τοῦ ὁποῖου διεδραματίσθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ μεθεπομένου ἔτους. Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὁ Στήβεν Βίνσεντ Μπενέ (εἰς τὸ βιβλίον του «Ἀμερικὴ», σελ. 48) διηγεῖται μὲ ἐξαιρετικὴ ζωτικότητα καὶ ἀπλότητα τὰ γεγονότα.

«Εἰς τὰς 19 Ἀπριλίου τοῦ 1775—ἕνα σκοτεινὸ πρωῒν, μιὰ καθημερινή—εἰς ἕνα πράσινο χωριὸ μιᾶς μικρᾶς ἀγροτικῆς πόλεως ἢ ὁποία ὀνομάζετο Λέξινγκτον, εἰς τὴν Μασσαχουσέτην, Βρετανοὶ στρατιωτικοί, τοὺς ὁποίους εἶχαν στελεχει διὰ νὰ κατασχέσουν πυρομαχικά, εἶδαν μίαν σειρὰν ἀπὸ ἐνόπλιους χωρικοὺς νὰ τοὺς φράζῃ τὸν δρόμον. Ἦταν ὁ Ἀτακτος Στρατός. Ὁ Βρετανὸς λοχαγὸς τοὺς διέταξε νὰ διαλυθῶν.

—Διαλυθῆτε ἐπαναστάται, τοὺς ἐφώναξε. —Μείνετε εἰς τὰς θέσεις σας, παιδιὰ, μὴν πυροβολήσετε ἐκτὸς ἀν σὰς πυροβολήσων. Ἀλλὰ ἂν θέλουν πόλεμον, τότε ὁ πόλεμος ἂς ἀρχίσῃ ἐδῶ, εἶπεν ὁ Ἀμερικανὸς λοχαγός. Τότε ἔπεσαν οἱ πρῶτοι πυροβολισμοί. Καὶ ἡ Ἐπανάστασις ἤρχισε...»

Τότε ἡ Ἀγγλία κἀνει ἕνα ἀκόμη λάθος. Ἡ μεγαλυτέρα μερὶς τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ δὲν ἐνέκρινε τὸν πόλεμον. Διακεκριμένοι ἀξιωματικοί, ὅπως ὁ λόρδος Τζέφφρυ Ἀμχερστ, ἠρνήθησαν ν' ἀγωνισθῶν κατὰ τῶν ἀποίκων καὶ καθυστέρουν τὴν στρατολογίαν. Καὶ τὸ βρετανικὸν ὑπουργεῖον συνεννοεῖται μὲ τὸν Πρίγκιπα τῆς Ἑσθης Κάσελ καὶ στέλνει ἄνδρας ἀπὸ τὸν στρατὸν του. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι ἐπῆραν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἐπολέμησαν χωρὶς ἐνθουσιασμὸν καὶ ὅταν ἐτελείωσαν οἱ ἐχθροπραξίαι ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν χώραν καὶ ἔγιναν ἀρίστοι πολῖται.

Ἡ ἀποστολὴ μισθοφόρων ἐναντίον των ἐρέθισε ἀκόμη περισσότερον τοὺς Ἀμερικανούς. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι μέχρι γῆθς ἐθεώρουν τοὺς ἐαυτοὺς τῶν ὑψηλῶν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, καταλαβαίνουν ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον πεδῖον συνεννοήσεως μὲ τὴν μητέρα—Πατρίδα.

Ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀνεξαρτησίας

Εἰς τὰς 4 Ἰουλίου 1776 ὁ Θωμᾶς Τζέφφερσον—μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Προεστώων τῆς Βιργινίας—ἀνέγνωσε εἰς τὸ ἐδρεῖον εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν Κογκρέσσαν τὸν 13 Πολιτειῶν, τὴν δήλωσιν τῶν ἀποσχίσεως ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Βασίλειον, τὴν περίφημη «Διακήρυξιν τῆς Ἀνεξαρτησίας». «Ὅταν ἡ φορὰ τῶν ἀνθρωπίνων γεγονότων ἀναγκάζῃ ἕναν λαὸν νὰ λύσῃ τοὺς πολιτικούς δεσμούς οἱ ὁποῖοι τὸν ἦσαν μὲ ἕναν ἄλλον λαόν, διὰ νὰ πάρῃ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς γῆς ἰσότητιον θέσιν, τὴν ὁποῖαν οἱ φυσικοὶ καὶ θεῖοι νόμοι τοῦ δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ πάρῃ, ὁ στοιχειώδης σεβασμὸς πρὸς τὸ κοινὸν αἶσθημα τῆς Ἀνθρωπότητος τοῦ ἐπιβάλλει νὰ διακηρύξῃ τὰ αἴτια, τὰ δικαιολογούντα αὐτὴν τὴν ρῆξιν».

Ὁ Ἀγὼν τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν των ἐκράτησε ἐξῆς χρόνια. Εἰς τὴν ἀρχὴν οὐδεὶς ἐφανατάζετο ὅτι θὰ ἐπεκράτουν οἱ ἐπαναστάται, ἰδίως λόγῳ τῆς ἐλλείψεως στόλου. Τὸ 1777 ὁμως οἱ Ἰσπανοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ἐκήρυξαν τὸν Πόλεμον κατὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τὰ πολεμικὰ των ἐμπόδιζαν πάρα πολὺ τὰς θαλασσίας συγκοινωνίας τῶν Βρεταννῶν.

Συνγρόνως, οἱ Ἀμερικανοὶ μὲ ἀρχιστράτηγον τὸν Οὐάσιγκτον (ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ τὴν 3 Ἰουλίου 1775), νικῶν τὸν Ἀγγλὸν στρατηγὸν Μπέργκον εἰς τὸ Φορῖμαν Φόρμ καὶ τὸν ὑποχρεώνουν νὰ συνθηκολογήσῃ εἰς τὴν Σαρατόγκα. Μία δευτέρα βρετανικὴ στρατιὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Κορνούαλλις ἀπεκλείσθη εἰς τὴν Χερσόνησον Γιορجهτάουν τῆς Βιργινίας.

Καὶ τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1783, μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών, ἕνα νέον ἔθνος εἶχε γεννηθῇ... Ο.Σ.

ΑΠΟ ΟΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντὰ
Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλόφρονα ἀποστολὴν τοῦ ἐξαιρετικοῦ περιοδικοῦ ὑμῶν τὸ ὁποῖον διεξήλθομεν μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. Συγχαίρομεν ὑμῖν θερμῶς διὰ τὴν πνευματικὴν ταύτην προσπάθειαν ἐξ ἧς ἔχει νὰ ὠφελήθῃ ἡ προσφιλὴς ὁμογένεια. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος χαρίζῃ ὑμῖν ὑγείαν καὶ ἀμὴν κατ' ἀμφω πρὸς αἰσίαν συνέχισιν τῆς ἀξιολόγου ἀνευματικῆς ὑμῶν δράσεως.
Διὰ τοὺς πρὸς Θεὸν εὐχέτης
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς
† Ι.ΚΩΒΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

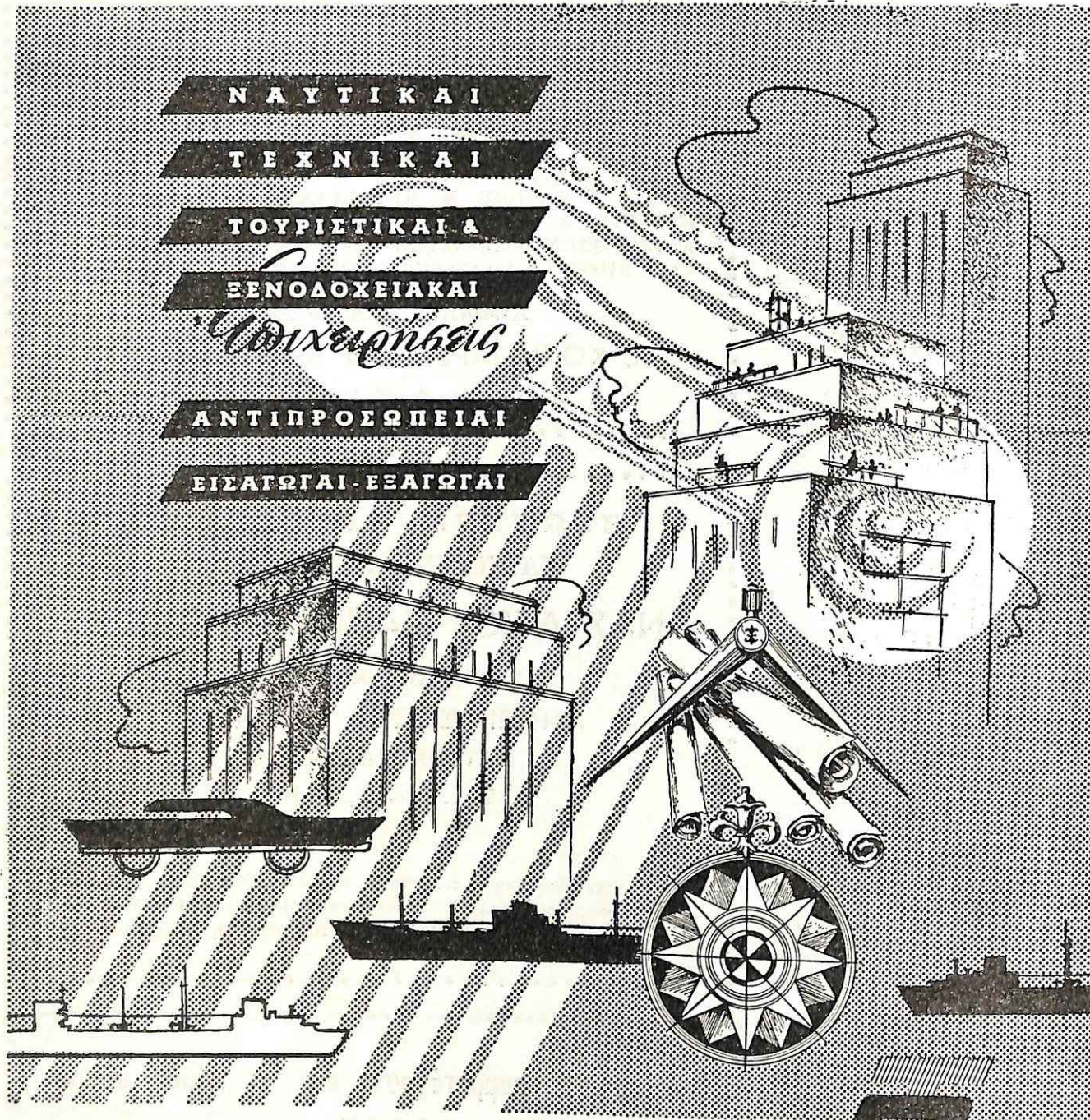
Ἀπεστάλησαν αἱ ἐκδόσεις:
Δελτίον Ἑλληνογερμ. Ἐπιμελητηρίου.
Δελτίον Ἰταλικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
Ναυτικά Νέα
Ναυτιλιακά Χρονικά
Ναυτιλία
Ναυτιλιακὴ ἐφημερίς
Ἐθνικὴ Ἀνασυγκρότησις
Ἀρχιτεκτονικὴ
Βιομηχ. ἐπιθεώρησις
Ὁ Φίλος τῶν ζώων
Ἑλληνικοὶ ὀρίζοντες
Κοινὴ Γνώμη
Δελτίον Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης
«ΕΙΚΟΝΕΣ»
Ξενία
Σουδανικά νέα
Ἐφημερίς «Μαραθῶν» Βραζιλίας
Ἐφημερίς «ἡ Νότιος Ἀμερικὴ»
Ἐφημερίς «ἡ Φωνὴ τῶν Ἀποδήμων»
Ἡ Ἀμυνα τῶν Φορολογουμένων
Ἐφημερίς τῆς Νέας Ὑόρκης
Ἐφημερίς τῶν Lloyd
Bauen und Wohnen
Baumeister
Connaissance des Arits
Fair Play
Independance
The Baltic international conference
Norwegian shippin News
The Syren
Ἐπιθεώρησις τῆς Τουριστικῆς Λέσχης τῆς Γαλλίας.

Αἱ τύχαι καὶ αἱ πιθανότητες τοῦ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ἀναπτύσσονται
ἀπὸ κληρώσεως εἰς κλήρωσιν ἐκά-
στης ἐκδόσεως

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ
καὶ μετὰ τὰς πρώτας κληρώσεις

συμμετέχουν εἰς τὰ κέρδη μέχρι
τοῦ ΔΩΡΟΥ.
Ἡ τιμὴ ἐκάστου ἀριθμοῦ εἶναι
διὰ τὸ σύνολον τῶν κληρώσεων.

ΜΕΡΙΜΝΗΣΑΤΕ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ

ΤΕΧΝΙΚΑΙ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ &

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ

Διαχειρήσεις

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΝΑΥΤΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ:
ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ.
ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ:
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ - ΠΟΛΥ-
ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ - ΜΕΓΑΡΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ:
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ,
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΟΙΚΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ
ΕΚΤΥΠΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΘΩΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΑΘΗΝΑΙ
34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΗΛΕΦ.: 614.985, 614.986
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΡΟΛΛΑ ΜΕ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟ ΟΠΛΙΣΜΟ

- Άνθεκτικά στη θερμοκρασία
- Μονωτικά στον ήχο και θερμότητα
- Τέλεια εφαρμογή
- Τελείως αμετάβλητοι χρωματισμοί
- Άπολύτου στερεότητας
- Έλάχιστο βάρος

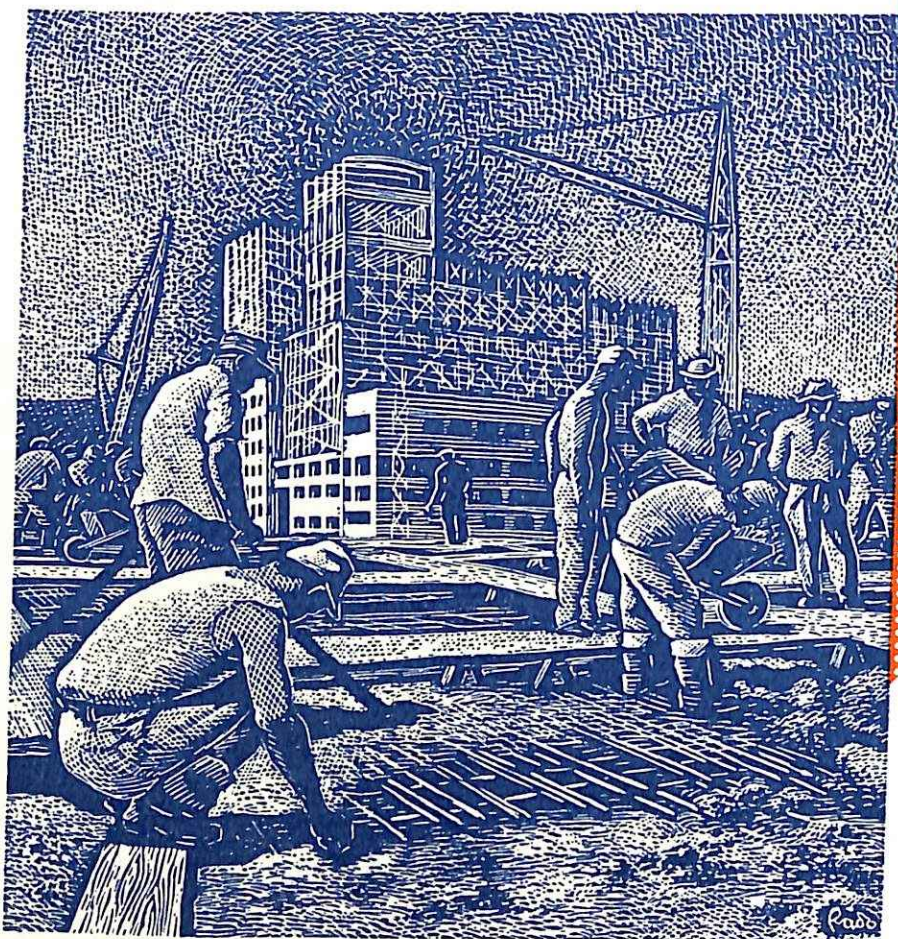

Metal
PLASTIC

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Τ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ - Κ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ ΠΛ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21 - ΤΗΛ. 521-020
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 168 - ΤΗΛΕΦ. 593-846

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ 15 ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Ένα πολυδύναμον βιομηχανικόν κέντρον δημιουργείται
εἰς τήν Πτολεμαῖδα, μέ βάσιν τοὺς λιγνίτας τῆς περιοχῆς.
Πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, θά εἶναι ἕτοιμος
πρὸς λειτουργίαν ὁ πρῶτος ἐκεῖ σταθμὸς ἡλεκτροπαρα-
γωγῆς τῆς ΔΕΗ, ἰσχύος 70.000 κιλοβάτ. Δευτέρα
μονὰς 125.000 κιλοβάτ θά ἐγκατασταθῇ μετὰ τριετίαν
καὶ τρίτη μονὰς ὀλίγον ἀργότερα. Οἱ λιγνίται Πτολε-
μαίδος ἐξασφαλίζουν εἰς τήν Ἑλλάδα πραγματικὴν
ἀφθονίαν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας μέ χαμηλὸν κόστος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ